

BERETNING 1966

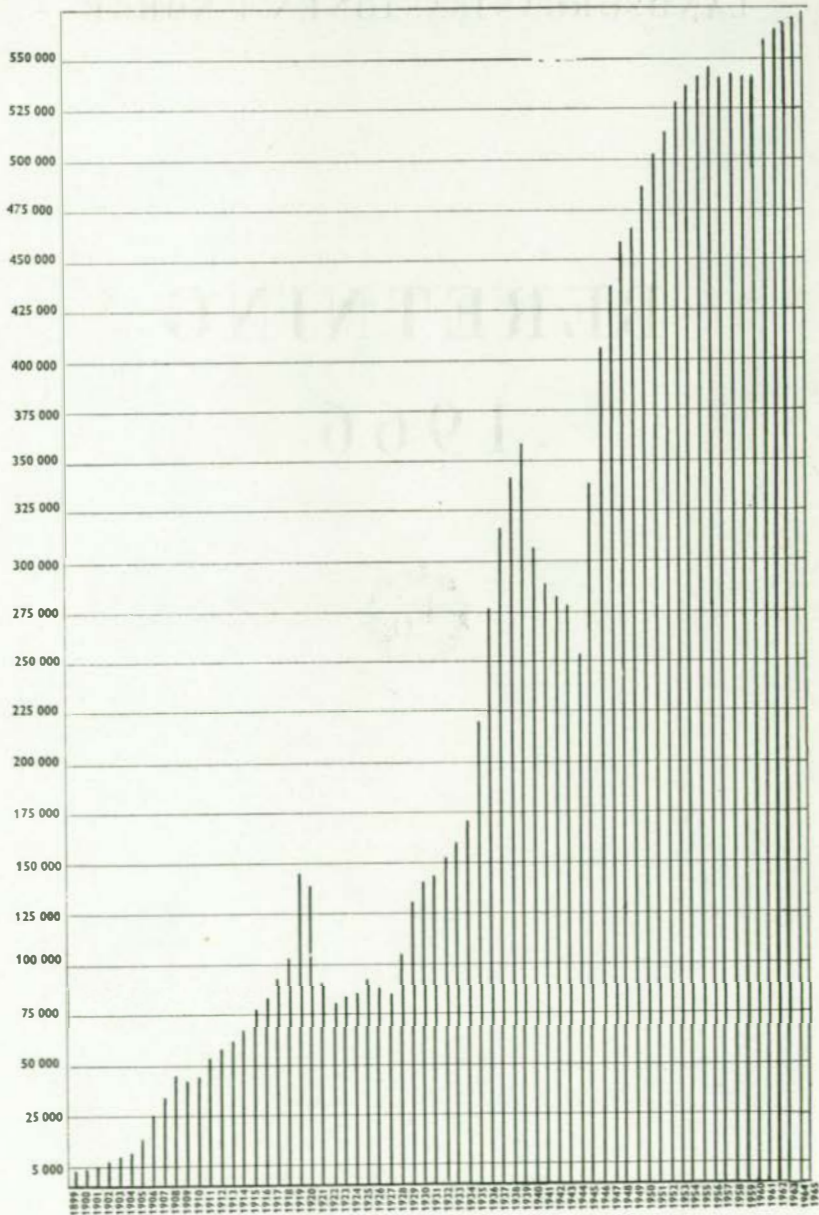
LANDSORGANISASJONEN
I NORGE

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

BERETNING
1966

AKTIETRYKKERIET - OSLO, 1967

Register.

	Side
Innledning	5
LO's administrasjon	7
LO's revisjonsutvalg	7
Sekretariatet	8
Representantskapet	9
Tariffrådet	19
LO's distriktskontorer	19
Bedriftslegeordningen	20
Samarbeidskomiteén mellom DNA og LO	20
Informasjonsmøter	20
Samarbeidskomiteén mellom NKL og LO	21
Representasjon	21
Nordisk faglig samarbeid	26
Fellesordningen for Tariffestet Pensjon (FTP)	27
Fagorganisasjonens Stønadskasse	30
FFI's Solidaritetsfond	30
Økonomisk statistisk oversikt for 1966	31
Hovedtrekkene i Norge	32
Produksjonsutviklingen	33
Utenriksregnskapet	39
Handelspolitikken	40
Prisutviklingen	42
Prispolitikk og prisregulering	43
Inntekter	47
Arbeidsmarkedet	49
Forbruk	51
Innvesteringer	52
Penger og finanser	53
Tariffrevisjonen 1966	59
Tariffrevisjonen for det private næringsliv	59
Ulovlig streik ved en del bedrifter innen jernindustrien i Oslo	89

	Side
Lønnsnemndas behandling	90
LO's hovedinnlegg for Rikslønnsnemnda 6. juni 1966 ..	91
Norsk Arbeidsgiverforenings hovedinnlegg for Rikslønns- nemnda	111
Rikslønnsnemndas kjennelse	139
Tariffavtale med utløp høsten 1966	152
Tariffavtale om opplysnings- og utviklingsfondet	155
Statstjenestemannsoppgjøret	158
Hovedavtalen med Norsk Arbeidsgiverforening	178
Den Kooperative Tarifforening — avtale vedrørende slutt- vederlag	179
Arbeidskonflikter	180
Den Frie Faglige Internasjonale (FFI)	180
Det Internasjonale Arbeidsbyrå (ILO)	183
LO's økonomiske kontor	197
LO's juridiske kontor	198
LO's Presse- og informasjonskontor	200
LO's Rasjonaliseringskontor	202
LO's Revisjonskontor	203
LO's Kvinnenemnd	204
LO's Ungdomsutvalg	206
LO's Funksjonærutvalg	208
LO's komité for produktivitet	209
Samarbeidsrådet	212
Folkets Hus Fond	213
Den norske fagorganisasjons pensjonskasse	213
LO-skolen Sørmarka	214
Ringsaker Folkehøgskule	219
Opplysningsarbeidet i fagorganisasjonen	221
Arbeiderbevegelsens Arkiv	221
Statens Feriefond	223
Komitéer, utvalg, råd og styrer	224
Bransjerådene	233
Utdrag av beretningene for distriktskontorene	236
Statistisk oversikt	260
Tabeller	263

Innledning.

Landsorganisasjonens representantskap som holdt sitt møte 6. og 7. januar i år uttalte bl. a. følgende i forbindelse med tariffrevisjonen:

«De økonomiske utsiktene for 1966 må stort sett sies å være gode, selv om konjunktursituasjonen i enkelte næringer er svakere enn før, og veksten i økonomien blir noe mindre. Ifølge nasjonalbudsjettet skulle en, alle forhold tatt i betraktning, kunne vente en forholdsvis bra etterspørsel etter norske eksportvarer også i tida framover, og totalproduksjonen pr. årsverk er anslått til å stige med 4 prosent. Selv om underskudet i utenriksøkonomien blir større i inneværende år, må det være berettiget å si at den realøkonomiske utvikling i siste tariffperiode sammen med utsiktene for den nærmeste tida framover, skaper en god nasjonaløkonomisk bakgrunn for de kommende tarifforhandlinger.»

Ved utgangen av året kan en se tilbake på ovenstående uttalelse og sammenlikne den med de tall som en kan anslå som representative for året 1966. Disse tall viser bl. a. en total produksjonsstigning med 4.4 prosent.

Sysselsettingen steg med ca. 1 prosent.
Privatkonsumet steg med 4,6 prosent.
Bruttoinvesteringene steg med 5 prosent.

Årets tariffrevisjon er omtalt utførlig på sidene 1—7. En kan bare slå fast at årets tariffrevisjon var den største og avviklingen ble meget komplisert både for den private og offentlige virksomhet.

Konsumprisindeksen viser en stigning i gjennomsnittet for hele året på 3,3 prosent. I industrien viste det seg at den gjennomsnittlige timefortjeneste i inneværende år steg med 7,3 prosent for

menn og 8,8 prosent for kvinner. Reallønnsstigningen var for menn 3,9 prosent og for kvinner 5,3 prosent fra 1965 til 1966.

Ved årets tariffrevisjon ble det gjort nye sosiale framstøt ved at bl. a. tilleggs-sykelønnsordningen ble betydelig bedret og ved at det ble gjennomført bestemmelser om utbetaling av sluttvederlag til arbeidstakere som ble sagt opp etter fylte 50 år.

For lavtlønnsgruppene ble det også ved denne tariffrevisjonen forsøkt å legge opp til en lønnsutjevning.

Lønnsglidningen har også i år vært en like stor faktor som tidligere innenfor enkelte og betydelige områder.

Sysselsettingen er i større grad preget av den strukturendring som foregår i stadig raskere tempo innen norsk næringsliv, og de problemer som herved har oppstått har også preget det faglige arbeidet innenfor enkelte fagforbund og Landsorganisasjonen.

Informasjons- og opplysningsvirksomheten har i alt vesentlig tatt sikte på de aktuelle faglige spørsmål i forbindelse med tariff-situasjonen. Således ble det i høst holdt en rekke distriktskonferanser med deltakere fra alle forbundsområder, hvor innledere fra LO og forbundene orienterte om den aktuelle faglige og politiske situasjonen.

Kurs- og opplysningsvirksomheten har gått for fullt på LO-skolen på Sørmarka og det ble satt rekord hva angår antall besøk på skolen.

LO's rasjonaliseringskontor fortsatte sin rådgivningsvirksomhet overfor forbundene. TWI-innstruktørene har i løpet av året avviklet kurs med 2314 deltakere.

LO's medlemstall pr. 31. desember 1966 var 456 853 menn, og 118 021 kvinner. Totalt 574 874 medlemmer.

I forhold til årsskiftet 1965/1966 viser dette en nedgang i medlemstallet for menn på 3772, mens det på den annen side viser en stigning i medlemstallet for kvinner på 3386. Totalt er nedgangen på 386 medlemmer.

Norsk Sjømannsforbund hadde den største nedgangen på 1560 medlemmer, mens Norsk Kommuneforbund økte sitt medlemstall med 1536.

Innenfor typiske industriforbund merker man seg at Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund hadde en nedgang på 1175 medlemmer, mens Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund på sin side økte sitt medlemstall med 1117. Markert nedgang i medlemstallet viser fremdeles Norsk Skog- og Landarbeiderforbund med 1040 medlemmer, som er høyeste prosentvise nedgang noe forbund hadde, nemlig 5,44 prosent. Den høyeste prosentvise framgang hadde Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer med 10 pro-

sent, som svarer til nærmere 600 nye medlemmer. En merkbar framgang hadde Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund med 852 nye medlemmer, som svarer til 9 prosent, og Norsk Tjenestemannslag som økte sitt medlemstall med 600 som svarer til over 3 prosent.

LO's administrasjon.

Landsorganisasjonen har 6 valgte tillitsmenn. Ved årets utgang var LO's personale, tillitsmenn og funksjonærer, i alt 51. Disse fordeles seg således:

Administrasjonen	13
Juridisk kontor	6
Kassakontoret	6
Presse- og informasjonskontoret	5
Rasjonaliseringskontoret	4
Resepsjon og ekspedisjon	5
Revisjonskontoret	1
Økonomisk kontor	7
Rengjøringshjelp og husmor	4

Ved LO's revisjonskontor er det dessuten ansatt 8 revisorer som utfører revisjonsarbeid i forbundene.

LO's Revisjonsutvalg.

LO's revisjonsutvalg har i 1966 bestått av:

1. Peder Birkeland, formann, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund.
2. Alf Michelsen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund.
3. Anna Nilsen, Norsk Tekstilarbeiderforbund.

Varamenn:

1. Harry Jørgensen, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund.
2. Bertrand Olsen, Norsk Kommuneforbund.
3. Odd Wessel Larsen, Norsk Jernbaneforbund.

Sekretariatet.

Sekretariatet har i 1966 bestått av følgende:

Formann: P. Mentsen, nestformann: Tor Aspengren, hovedkasserer: Alf Andersen, 1. sekretær: Thorleif Andresen, 2. sekretær: Einar Strand, 3. sekretær: Odd Højdahl. (2. og 3. sekretær fungerer som 1. og 2. varamann for de valgte tillitsmenn i Sekretariatet.)

Øvrige medlemmer av Sekretariatet:

Walter Kristiansen, Norsk Arbeidsmandsforbund, Marie Lindquist, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, Lage Haugness, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Otto Totland, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, Per Andersen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Emil Edvardsen, Norsk Jernbaneforbund, Anker Nordtvedt, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Viktor Jensen, Norsk Kommuneforbund, Gunvald Hauge, Norsk Sjømannsforbund, Klaus Kjelsrud, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund, Henry Nicolaysen, Norsk Transportarbeiderforbund.

Walter Kristiansen døde den 2. mars 1966. Fra samme tid rykket Åge Petersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, inn som medlem av Sekretariatet.

Viktor Jensen gikk av som formann i Norsk Kommuneforbund den 30. september 1966. Han sluttet i Sekretariatet fra samme dato. Varamann, Kaare Pehrsen, Norsk Papirindustriarbeiderforbund, rykket inn som medlem av Sekretariatet fra samme dato.

Gunvald Hauge gikk av som formann i Norsk Sjømannsforbund i september 1966. Arne Li, Norsk Litograf- og Kjemigrafafforbund, rykket inn som medlem av Sekretariatet fra samme dato.

Varamenn:

1. Åge Petersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund.
2. Kaare Pehrsen, Norsk Papirindustriarbeiderforbund.
3. Arne Li, Norsk Litograf- og Kjemigrafafforbund.
4. Fritz W. Hannestad, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.
5. Eivind Strømnen, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund.
6. Ingvald Hansen, Norsk Skotøyarbeiderforbund.
7. Erling Johansen, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund.
8. Gulbrand Brauer, Norsk Tekstilarbeiderforbund.
9. Thv. Karlsen, Norsk Tjenestemannslag.

I representantskapsmøte den 11. oktober 1966 ble det foretatt suppleringsvalg til Sekretariatet. 1., 2. og 3. varamann, henholdsvis *Åge Petersen*, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, *Kaare Pehrson*, Norsk Papirindustriarbeiderforbund, og *Arne Li*, Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund, rykket opp som medlemmer av Sekretariatet.

Fritz W. Hannestad, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, *Eivind Strømmen*, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund, og *Ingvald Hansen*, Norsk Skotøyarbeiderforbund, rykket opp som henholdsvis 1., 2. og 3. varamann for resten av inneværende kongressperiode. Det ble foretatt nytt valg på 4., 5. og 6. varamann:

Som 4. varamann ble valgt *Øystein Larsen*, Norsk Arbeidsmandsforbund, som 5. varamann *Arne Born*, Norsk Kommuneforbund, og som 6. varamann *Olaf Karling*, Norsk Sjømannsforbund.

De seks første varamenn innkalles til hvert sekretariatsmøte. Formannen i Funksjonærsambandet og LO's kvinnesekretær møter i Sekretariatet med tale- og forslagsrett. Dessuten møter lederen for LO's presse- og informasjonskontor, *Per Haraldsson*, og kontorsjef *Paul Engstad*.

Representantskapet.

Det har vært holdt 2 representantskapsmøter i 1966.

Representantskapsmøtet 6. januar ble holdt i Folkets Hus' store sal, Oslo.

Det møtte følgende representanter:

Arbeiderpartiets Presseforbund: Simen Kr. Hangaard, Oslo.

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer: Odd Johnsen, Oslo.

Norsk Arbeidsmandsforbund: Paul Sundt, Oslo, Gudmund Sævik, Sandåmo, Namskogan, Reidar Winther, Børnevatt, Egil Aspås, Hvalstad.

Norges Befalslag: Albert Uglem, Oslo.

Norsk Bekledningsarbeiderforbund: Rudolf Eriksen, Oslo, Edel Brekke, Bergen.

Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund: Johan M. Bøe, Oslo.

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund: Rasmus Solend, Oslo, Emil Reiersen, Oslo, Odd Isaksen, Tromsø, Lars Jansen, Bergen, Oskar Skogly, Lillehammer, Klaus Hofstad, Trondheim, Lui Lundgreen, Kristiansand S.

Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund: Erling Johansen, Oslo, Johannes Størksen, Oslo.

Norsk Fengselstjenestemannsforbund: Sverre Ofstad, Oslo.

Norsk Gullsmedarbeiderforbund: Hugo Lindahl, Oslo.

Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund: Kåre Hansen, Oslo, Reidar Moen, Bryn, Oslo, Gunnar Nøttveit, Bergen, Ruth Svendsen, Porsgrunn, Erling Evjen, Fauske, Bergljot Nyhus, Oslo.

Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund: Alf Frotjold, Oslo, Sigurd Johansen, Oslo.

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund: Tormod Klemetsen, Lisleby, Johan Kaarstad, Horten, Ragnvald Andersen, Bergen, Anna Sveum Mosevik, Gjøvik, Mikal Sommarseth, Salangsverket, Willard Kristiansen, Oslo, Reidar Johansen, Drammen.

Norsk Jernbaneforbund: Arne Olsen, Ski, Egil Halvorsen, Oslo, Håkon Brunborg, Bergen, Kåre Stuevold, Hommelvik, Fritz Fredriksen, Grorud.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund: Anker Herlofsen, Bøle, Arthur Svensson, Sunndalsøra, Håkon Bjordal, Høyanger, Dagnar Nygård, Lierbyen, Sverre Enger, Oslo.

Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund: Henning Dahl, Oslo.

Norsk Kommuneforbund: Margot Klemetsen, Oslo, Jens Torp, Oslo, Jørgen Eliassen, Bergen, Kjell Jørgensen, Trondheim, John Torkildsen, Stavanger, Karl Bjerkeli, Hønefoss, Arnulv Pedersen, Straum-sjøen.

Lenmannsbetjentenes Landslag: Olav Klepp, Oslo.

Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund: Arild Kalvik, Oslo.

Norsk Lokomotivmannsforbund: O. Anfinsen, Oslo.

Norsk Losforbund: Kåre Toft, Trondheim.

Luftforsvarets Befalsforbund: Karl M. Olsen, Oslo.

Norsk Murerforbund: Lorang Kristiansen, Oslo.

Norsk Musikerforbund: Sigurd Lønseth, Oslo.

Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund: Arne Andresen, Oslo, Arne Barlie, Oslo, Martin Lea, Stavanger, Joh. B. Magnusen, Oslo.

Norsk Papirindustriarbeiderforbund: Olav Bratlie, Oslo, Bjarne Andresen, Sarpsborg, Arvid Nebell, Svelvik.

Norsk Politiforbund: Odd Eide, Oslo.

Postfolkenes Fellesforbund: Aage Tømmereek, Oslo, Leif Paulsen, Oslo.

Norsk Sjømannsforbund: Einar Haugen, Oslo, Thor Sønsteby, Oslo, Gösta Andersson, Sandefjord, Kjell Haugerud Andersen, Stavanger, Wernalf Falao, Bergen, Odd Helland, Trondheim, Birger Moss, Harstad.

Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund: Wiktor Remme, Oslo.

Norsk Skog- og Landarbeiderforbund: Svein Morgenlien, Oslo, Sverre Solbakken, Spillum i Namdal, Wilhelm Åsli, Bjørkelangen.

Norsk Skotøyarbeiderforbund: Thorleif Hansen, Fredrikstad.

Norsk Tekstilarbeiderforbund: Gulbrand Brauer, Oslo, Signe Braathen, Oslo.

Telefolkenes Fellesforbund: Harald Fondevik, Oslo, Tormod Halvorsen, Oslo.

Norsk Tjenestemannslag: Thv. Karlsen, Oslo, Johan Karlsen, Trondheim, Erling Pedersen, Oslo, Hjalmar Andersen, Oslo.

Norsk Tolltjenestemannsforbund: Fritz Myhre, Oslo.

Norsk Transportarbeiderforbund: Arild Hammerø, Borkenes, Ebbe Holm, Trondheim, Arnold Mikkelsen, Laksevåg, Arne Hermansen, Hauketo.

Norsk Treindustriarbeiderforbund: Erik Eriksen, Oslo.

Norsk Typografforbund: Roald Halvorsen, Oslo.

Norges Urmaker Svenneforbund: Arne Evensen, Lillestrøm.

Fylkenes representanter:

Akershus fylke: Alf Haakensen, Strømmen.

Aust-Agder fylke: Tellef Rislå, Herefoss.

Bergen fylke: Birger L. Larsen, Bergen.

Buskerud fylke: Thormod Pettersen, Drammen.

Finnmark fylke: Kåre Flå, Vardø.

Hedmark fylke: Arne Olsen, Hamar.

Hordaland fylke: Fredrik Westerlund, Odda.

Møre og Romsdal fylke: Gunnar Gundersen, Kristiansund N.

Nordland fylke: Joralf Johnsen, Mosjøen.

Oppland fylke: Johannes Knapp, Gjøvik.

Oslo fylke: Gunnar Alf Larsen, Oslo.

Rogaland fylke: Georg Haug, Stavanger.

Sogn og Fjordane fylke: Gjermund Vee, Øvre Årdal.

Telemark fylke: Sigurd Namløs, Skien.

Troms fylke: Henry Riise, Tromsø.

Nord-Trøndelag fylke: Asmund Gjørsv, Follafoss.

Sør-Trøndelag fylke: Mikal Morken, Oppdal.

Vest-Agder fylke: Mauritz Thorkildsen, Mandal.

Vestfold fylke: Richard Thon, Tønsberg.

Østfold fylke: Jan. M. Johansen, Sellebakk.

Fra Sekretariatet: P. Mentsen, Tor Aspengren, Alf Andersen, Thorleif Andresen, Walter Kristiansen, Marie Lindquist, Lage Haugness, Otto Totland, Per Andersen, Emil Edvardsen, Anker Nordtvedt, Viktor Jensen, Gunvald Hauge, Klaus Kjelsrud, Henry Nicolaysen.

Varamenn til Sekretariatet: Einar Strand, Odd Højdahl (varamenn for tillitsmenn i LO), Åge Petersen, Kaare Pehrson, Arne Li, Fritz W. Hannestad, Eivind Strømmen, Ingvald Hansen.

Fra revisjonsutvalget: Peder Birkeland, Alf Michelsen, Anna Nilsen.

Fra distriktskontorene:

LO's distriktskontor i Bergen: Ansgar Kristiansen, Finn Lien.

LO's distriktskontor i Bodø: Hans Nordahl Jensen.

LO's distriktskontor i Drammen: Leif Haraldseth.

LO's distriktskontor i Gjøvik: Odd M. Bakkejord.

LO's distriktskontor i Hamar: A. H. Bufloed.

LO's distriktskontor i Kirkenes: Ronald Bye.

LO's distriktskontor i Kristiansand S.: Åge Bjorvand.

LO's distriktskontor i Molde: Ralph Christiansen.

LO's distriktskontor i Porsgrunn: Harald E. Olsen.

LO's distriktskontor i Sarpsborg: Jakob Grava.

LO's distriktskontor i Stavanger: Per Aase.

LO's distriktskontor i Tromsø: Rolf Nilsen, Alf Olsen.

LO's distriktskontor i Trondheim: Richard Haugen, Gudmund Gjengaar.

LO's administrasjon: Egil Ahlsen, Harald Andersen, Per Dragland, Paul Engstad, Kåre Halden, Steinar Halvorsen, Per Haraldsson, Ingemund Haugen, Kjell Holler, Ragna Karlsen, Kjell Lien, Mirjam Nordahl, Jon Rikvold, Ragnar Røberg-Larsen, Olaf Sunde.

Samarbeidskomitéen DNA—LO: Trygve Bratteli, Reiulf Steen, Haakon Lie.

Funksjonærsambandet i Norge: Sverre Bolstad.

LO's Kvinnenemnd: Solveig Løfquist Nielsen.

Gjester: Tryggve Aakervik, Elias Volan, Hans Hegg, Karsten Tor-kildsen, Erling Frogner.

Representantskapsmøte 10. og 11. oktober ble holdt i Folkets Hus' store sal, Oslo.

Følgende representanter møtte:

Arbeiderpartiets Presseforbund: Simen Kr. Hangaard, Oslo.

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer: Odd Johnsen, Oslo.

Norsk Arbeidsmandsforbund: Alfred Haugen, Oslo, Gudmund Sævik, Sandåmo, Namskogan, Sigurd Sivertsen, Bjørnevatn, Egil Aspås, Hvalstad.

Norges Befalsslag: Albert Uglem, Oslo.

Norsk Bekledningsarbeiderforbund: Rudolf Eriksen, Oslo, Edel Brekke, Bergen.

Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund: Johan M. Bøe, Oslo.

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund: Rasmus Solend, Oslo, Olav Lerø, Oslo, Odd Isaksen, Tromsø, Bertin Grimstad, Bergen, Oskar Skogly, Lillehammer, Klaus Hofstad, Trondheim, Hjalmar Jensen, Stange.

Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund: Erling Johansen, Oslo, Nils Johannessen, Oslo.

Norsk Fengselstjenestemannsforbund: Sverre Ofstad, Oslo.

Norsk Gullsmedarbeiderforbund: Hugo Lindahl, Oslo.

Norges Handels- og Kontorfunksjonærens Forbund: Johan Moksnes, Oslo, Liv Andersen, Gjøvik, Gunnar Nøttveit, Bergen, Ruth Svendsen, Porsgrunn, Rolf Olsen, Tromsø, Bergljot Nyhus, Oslo.

Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund: Alf Frotjold, Oslo, Sigurd Johansen, Oslo.

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund: Frank Nygård, Askim, Johan Kaarstad, Horten, Einar L. Nilsen, Bergen, Anna Sveum Mosevik, Gjøvik, Gunnar Aagesen, Trondheim, Willard Kristiansen, Oslo, Arnold Svendsen, Oslo.

Norsk Jernbaneforbund: Tollef Underberg, Drammen, Egil Halvorsen, Oslo, Håkon Brunborg, Bergen, Kåre Stuevold, Hommelvik, Fritz Fredriksen, Grorud.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund: Sverre Hansen, Jevnaker, Arthur Svensson, Sunndalsøra, Håkon Bjordal, Høyanger, Dagnar Nygård, Lierbyen, Leif Andresen, Oslo, Sverre Enger, Oslo.

Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund: Henning Dahl, Oslo.

Norsk Kommuneforbund: Sigurd Halvorsen, Oslo, Jens Torp, Oslo, Alf J. Helgesen, Bergen, Sigurd Karlsen, Trondheim, Arthur Molde, Stavanger, Karl Bjerke, Hønefoss, Arne Andersen, Skjervøy.

Lensmannsbetjentenes Landslag: Olav Klepp, Oslo.

Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund: Arild Kalvik, Oslo.

Norsk Lokomotivmannsforbund: O. Anfinen, Oslo.

Norsk Losforbund: Kåre Toft, Trondheim.

Luftforsvarets Befalsforbund: Karl M. Olsen, Oslo.

Norsk Murerforbund: Lorang Kristiansen, Oslo.

Norsk Musikerforbund: Sigurd Lønseth, Oslo.

Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund: Arne Andresen, Oslo, Arne Barlie, Oslo, Anders Tørrisdal, Stavanger, Joh. B. Magnussen, Oslo.

Norsk Papirindustriarbeiderforbund: Olav Bratlie, Oslo, Bjarne Andresen, Sarpsborg, Arvid Nebell, Svelvik.

Norsk Politiforbund: Odd Eide, Oslo.

Postfolkenes Fellesforbund: Aage Tømmereek, Oslo, Leif Paulsen, Oslo.

Norsk Sjømannsforbund: Olaf Karling, Oslo, Leif Østlie, Oslo, Kåre Kjæraas, Sandefjord, Kjell Haugerud Andersen, Stavanger, Wernalf Falao, Bergen, Odd Helland, Trondheim, Birger Moss, Harstad.

Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund: Wiktor Remme, Oslo.

Norsk Skog- og Landarbeiderforbund: Arne Veen, Oslo, Sverre Solbakken, Spillum i Namdal, Wilhelm Åsli, Bjørkelangen.

Norsk Skotøyarbeiderforbund: Kristoffer Sagen, Halden.

Norsk Tekstilarbeiderforbund: Bjarne Bårdsen, Oslo, Signe Braathen, Oslo.

Telefolkenes Fellesforbund: Harald Fondevik, Oslo, Tormod Halvorsen, Oslo.

Norsk Tjenestemannslag: Thv. Karlsen, Oslo, Johan Karlsen, Trondheim, Erling Pedersen, Oslo, Hjalmar Andersen, Oslo.

Norsk Transportarbeiderforbund: Arild Hammerø, Borkenes, Ebbe Holm, Trondheim, Arnold Mikkelsen, Laksevåg, Arne Hermansen, Hauketo.

Norsk Treindustriarbeiderforbund: Erik Eriksen, Oslo.

Norsk Typografforbund: Roald Halvorsen, Oslo.

Norges Urmaker Svenneforbund: Arne Evensen, Lillestrøm.

Fylkenes representanter:

Akershus fylke: Alf Haakensen, Strømmen.

Aust-Agder fylke: Tellef Rislå, Herefoss.

Bergen fylke: Birger L. Larsen, Bergen.

Buskerud fylke: Thormod Pettersen, Drammen.

Finnmark fylke: Kåre Flå, Vardø.

Hedmark fylke: Arne Olsen, Hamar.

Hordaland fylke: Fredrik Westerlund, Odda.

Møre og Romsdal fylke: Gunnar Gundersen, Kristiansund N.

Nordland fylke: Joralf Johnsen Mosjøen.

Oppland fylke: Johannes Knapp, Gjøvik.

Oslo fylke: Gunnar Alf Larsen, Oslo.

Rogaland fylke: Georg Haug, Stavanger.

Sogn og Fjordane fylke: Gjermund Vee, Øvre Årdal.

Telemark fylke: Sigurd Namløvs, Skien.

Troms fylke: Henry Riise, Tromsø.

Nord-Trøndelag fylke: Asmund Gjörv, Follafoss.

Sør-Trøndelag fylke: Mikal Morken, Oppdal.

Vest-Agder fylke: Mauritz Thorkildsen, Mandal.

Vestfold fylke: Richard Thon, Tønsberg.

Østfold fylke: Jan M. Johansen, Sellebakk.

Fra Sekretariatet: Tor Aspengren, Alf Andersen, Thorleif Andresen, Marie Lindquist, Lage Haugness, Otto Totland, Per Andersen, Emil Edvardsen, Anker Nordtvedt, Viktor Jensen, Gunvald Hauge, Klaus Kjelsrud, Henry Nicolaysen. P. Mentsen hadde sykdomsforfall.

Varamenn til Sekretariatet: Einar Strand, Odd Højdahl (disse to møter som varamenn for de valgte tillitsmenn i LO), Åge Petersen, Kaare Pehrson, Arne Li, Fritz W. Hannestad, Eivind Strømmen, Ingvald Hansen.

Fra revisjonsutvalget: Peder Birkeland, Harry Jørgensen, Anna Nilsen.

Fra distriktskontorene:

LO's distriktskontor i Bergen: Ralph Christiansen, Finn Lien.

LO's distriktskontor i Bodø: Hans Nordahl Jensen, Odd M. Bakkejord.

LO's distriktskontor i Drammen: Leif Haraldseth.

LO's distriktskontor i Gjøvik: Kaare Bårdseth.

LO's distriktskontor i Hamar: Aage Sjøgaard.

LO's distriktskontor i Kirkenes: Ronald Bye.

LO's distriktskontor i Kristiansand S.: Oddvar Gøthesen, Aage Bjorvand.

LO's distriktskontor i Molde: Thorleif Hansen.

LO's distriktskontor i Porsgrunn: Harald E. Olsen.

LO's distriktskontor i Sarpsborg: Jakob Grava.

LO's distriktskontor i Stavanger: Per Aase.

LO's distriktskontor i Tromsø: Rolf Nilsen.

LO's distriktskontor i Trondheim: Richard Haugen, Gudmund Gjengaar.

LO's administrasjon: Egil Ahlsen, Paul Engstad, Per Haraldsson, Ingemund Haugen, Ragna Karlsen, Kjell Lien, Mirjam Nordahl, Jon Rikvold, Ragnar Røberg-Larsen, Olaf Sunde, Richard Trælnes.

Samarbeidskomitéen DNA—LO: Trygve Bratteli, Reiulf Steen, Haakon Lie.

Funksjonærsambandet i Norge: Sverre Bolstad.

LO's Kvinnenemnd: Solveig Løfquist Nielsen.

Gjester: Konrad Nordahl, Tryggve Aakervik, Gunnar Nilsen.

Tariffrådet.

Det er i året holdt 1 møte i Tariffrådet, den 25. april. Til behandling forelå redegjørelse for tarifforhandlingene mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen og det foreliggende meklingsforslags innhold. Tariffrådet vedtok enstemmig å anbefale forslaget.

LO's distriktskontorer.

Ved årets utgang hadde Landsorganisasjonen distriktskontorer på følgende steder: Kirkenes, Tromsø, Bodø, Trondheim, Molde, Bergen, Stavanger, Kristiansand S., Porsgrunn, Drammen, Gjøvik og Sarpsborg.

Bedriftslegeordningen.

Landsorganisasjonen er med i en felles bedriftslegeordning som har kontor i Folketeaterbygningen.

Bedriftslegeordningen kostet i 1966 kr. 46.48 pr. person.

Samarbeidskomitéen mellom DNA og LO.

Samarbeidskomitéen har i 1966 bestått av følgende:

Fra DNA: Trygve Bratteli, Reiulf Steen og Haakon Lie, med Reidar Hirsti som varamann.

Fra LO: P. Mentsen, Tor Aspengren og Kaare Pehrson, med Alf Andersen som varamann.

Samarbeidskomitéen har hatt 17 møter og behandlet en rekke saker, hvorav kan nevnes:

Opprettelse av et utredningsorgan, fellesmøter av Sentralstyret og Sekretariatet, informasjonsmøter, den faglige situasjon, 1. mai-arrangementene, industrielt demokrati, nordisk samarbeid, Arbeiderbevegelsens Solidaritetsfond, Nygaardsvold-heimen, nordisk funksjonærkonferanse, arbeiderbevegelsen, NRK og TV, det europeiske markedssamarbeidet, bredere representasjon av kvinner i folkevalgte organer, utredning av problemer i forhold til organisasjoner utenfor Landsorganisasjonen.

Informasjonsmøter.

Samarbeidskomitéen mellom DNA og LO har innkalt medlemmer av DNA's sentralstyre, LO's sekretariat og de fastlønte tillitsmenn i forbundene til følgende informasjonsmøter:

1. 2. mars, P. Mentsen, orientering om kollektiv forsikring.
2. 18. mai, P. Mentsen, orientering om tariffsituasjonen.
3. 22. august, direktør Arvid Cederkvist, Folksam, Sverige: «Fra idé til virkelighet».
22. august, direktør Kjell Holler, Samvirke, Norge: «Forsikringsvirksomhet i dag og i morgen».
4. 19. oktober, Per Andersen: Arbeiderbevegelsens solidaritetsfond.

Samarbeidskomitéen mellom NKL og LO.

Det ble ikke holdt noe møte i samarbeidskomitéen i 1966. Det vesentlige av arbeidet ble konsentrert om den kollektive hjemforsikringen, og det er opprettet et særskilt samarbeidsutvalg mellom LO og Forsikringsselskapene Samvirke.

Representasjon.

Landsorganisasjonen har vært representert på følgende forbundslandsmøter:

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund,

28. februar—6. mars i Oslo: P. Mentsen og Alf Andersen.

Norsk Murerforbund,

8.—11. mai i Oslo: P. Mentsen og Thorleif Andresen.

Norsk Treindustriarbeiderforbund,

5.—8. juni i Oslo: Thorleif Andresen.

Norsk Kommuneforbund,

12.—17. september i Oslo: Thorleif Andresen og Odd Højdahl.

Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund,

18.—22. september i Oslo: Tor Aspengren og Einar Strand.

Norsk Litograf- og Kjemigrafferforbund,

ekstraordinært landsmøte 3.—5. oktober i Oslo: Tor Aspengren.

Norsk Sjømannsforbund,

20.—27. september i Oslo: Alf Andersen og Einar Strand.

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund,

25. september—1. oktober i Oslo: Tor Aspengren og Thorleif Andresen.

Norsk Tjenestemannslag.

24.—28. oktober i Oslo: Tor Aspengren og Odd Højdahl.

Norsk Typografforbund,

7.—10. november i Oslo: Tor Aspengren og Odd Højdahl.

Norges Befalslag,

12.—14. oktober i Oslo: Odd Højdahl.

De Grafiske Forbund,

(Norsk Typografforbund, Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund og Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund.)

Samlingslandsmøte 13. desember i Oslo: Einar Strand.

Landsorganisasjonen har også vært representert på følgende innenlandske møter, jubiléer, konferanser m. v.:

Den norske Spaniakomité,

årsmøte 9. mars: Kjell Lien.

Nytorvet 4 A/S,

generalforsamling 11. mars: Alf Andersen.

Arbeidernes Landsbank A/S,

generalforsamling 25. februar: Alf Andersen.

Folk og Forsvar,

årsmøte 22. februar: Paul Engstad.

Norges Kristne Arbeideres Forbund,

landsmøte 19.—22. mai på Nærbø: Per Aase.

Internasjonal Bygnings- og Trearbeiderunion (IBTU),

11. ord. kongress, 4.—7. juli i Oslo: Thorleif Andresen.

Norsk Bonde- og Småbrukarlag,

landsmøte 10. og 11. juni i Steinkjer: Thorleif Andresen.

Nordisk Musikerunion,

17. ord. kongress — og 50-årsjubileum — 26. og 27. september:
Odd Højdahl.

Kunst på arbeidsplassen,

årsmøte 22. februar: Per Haraldsson.

MTM selskapet A/L, (Metode — Tid — Måling),
årsmøte 11. mars: Ragnar Røberg-Larsen.

Tromsø Fryseri og Kjøleanlegg A/S,
generalforsamling 22. mars: Sekretær Karl Staff.

Arbeiderbladet og Aktietrykkeriet,
generalforsamling 9. mars: Paul Engstad.

Folkets Brevskole,
generalforsamling 28. april: Ragna Karlsen.

Andelsselskapet Folketeaterbygningen,
generalforsamling 28. april: Thorleif Andresen.

FN-sambandet,
årsmøte 19. april: Kåre Halden, Ragna Karlsen og Kjell Lien.

Fi-No-Tro, Honningsvåg,
generalforsamling 10. og 11. mai: Einar Hysvær.

A/L Folkets Hus, Oslo,
årsmøte 26. mai: Alf Andersen.

Tiden Norsk Forlag,
generalforsamling 25. april: Paul Engstad.

Vern og Velferd,
årsmøte 20. juni: Kjell Lien.

Norsk Arbeiderpresse A/S,
generalforsamling 24. mai: Alf Andersen.

Forsikringsselskapene Samvirke,
generalforsamlinger 23. juni: Alf Andersen.

Norsk Folke Ferie,
ordinær generalforsamling 7. juni. a) Andelsselskapet NFF,
b) Ferie- og Fritidsorganisasjonen NFF og c) Dovrefjell Hotell:
Alf Andersen.

Norges Kristne Arbeideres Forbund,
landsmøte 19.—22. mai: Per Aase.

Internasjonal — Bygnings- og Trearbeiderunion — (IBTU),
11. ordinære kongress 4.—7. juni i Oslo: Thorleif Andresen.

Norsk Bonde- og Småbrukarlag,
landsmøte 10. og 11. juni: Thorleif Andresen.

Nordisk Musikerunion,
17. ordinære kongress 26. og 27. september i Oslo: Odd Højdahl.

Arbeidernes Opplysningsforbund,
årsmøte 28. oktober: Einar Strand og Richard Trælnes.

Framfylkingens Venner,
årsmøte 24. november: Kjell Lien.

Fagbygg A/S,
generalforsamling 6. desember: Thorleif Andresen.

Ukebladet Aktuell,
generalforsamling 28. april: Paul Engstad.

Dessuten har Landsorganisasjonen, forbundene, samorganisasjonene og fagforeningene vært representert på følgende kontaktkonferanser arrangert av Folk og Forsvar:

1. Porsgrunn 10. og 11. februar: «Totalforsvaret».
2. Bergen 19. og 20. mars: «Ungdommen og Forsvaret».
3. Bergen 21. og 22. mars: «Kvinnene og Forsvaret».
4. Mandal 15. og 16. mars: «Ungdommen og Forsvaret».
5. Molde 26. og 27. april: «Ungdommen og Forsvaret».
6. Ørsta 23. og 24. april: «Ungdommen og Forsvaret».
7. Florø 20. og 21. april: «Totalforsvaret».
8. Halden 11. og 12. mai: «Totalforsvaret».
9. Sortland 11. og 12. juni: «Ungdommen og Forsvaret».
10. Kirkenes 29. og 30. august: «Kvinnene og Forsvaret».
11. Vadsø 31. august og 1. september: «Totalforsvaret».

12. Hammerfest 3. og 4. september: «Ungdommen og Forsvaret».
13. Tromsø 6. og 7. september: «Ungdommen og Forsvaret».
14. Tromsø 8. og 9. september: «Totalforsvaret».
15. Fredrikstad 14. og 15. september: «Kvinnene og Forsvaret».
16. Levanger 17. og 18. september: «Ungdommen og Forsvaret».
17. Meråker 20. og 21. september: «Totalforsvaret».
18. Narvik 26. og 27. september: «Ungdommen og Forsvaret».
19. Studietur til Paris 19.—25. mai: Paul Engstad.

Landsorganisasjonen har vært representert ved følgende møter i utlandet:

Nederlandske LO,

kongress i Amsterdam 30. mars—2. april: Alf Andersen og Per Haraldsson.

Franske LO,

kongress i Paris 13.—16. april: Odd Højdahl.

Den britiske LO (TUC),

kongress i Blackpool 5.—9. september: Odd Højdahl.

Tyske LO (DGB),

kongress i Berlin 9.—14. mai: Einar Strand.

Finske LO (FFC—SAK),

kongress 29. juni—2. juli i Helsingfors: Th. Andresen.

Svenske LO,

kongress i Stockholm 3.—10. september: Tor Aspengren, Alf Andersen og Einar Strand.

Sveitsiske LO,

kongress i Lucerne 13.—15. oktober: Einar Strand og Kjell Lien.

Islandske LO,

kongress i Reykjavik 18.—25. november: Thorleif Andresen.

FN's 21. generalforsamling,

3. november—20. desember i New York: Jon Rikvold.

ILO's 50. internasjonale Arbeidskonferanse,

1.—22. juni i Genève: Advokat Olaf Sunde, delegert, cand.oecon. Jon Rikvold, stedfortredende delegert, kontorsjef Paul Engstad, sekretær Einar Strand og Mirjam Nordahl, rådgivere.

ERO,

Eksekutivkomitéens 34. møte 5. januar i Bryssel: Jon Rikvold.
 Eksekutivkomitéens 35. møte 20.april i Bryssel: Jon Rikvold.
 Eksekutivkomitéens 36. møte 25. august i Bryssel: Jon Rikvold.
 Styremøte 7. desember i Bryssel: Einar Strand og Per Haraldsson.
 fire-mannskomiteens møte 20. og 21. april i Bryssel: Jon Rikvold.
 fire-mannskomiteens møte 21. juli i Bryssel: Jon Rikvold.

FFI—ITS's rådgivende komité for kvinnespørsmål,

møte i Bryssel 26. og 27. mai: Ragna Karlsen.

FFI's Kvinnekomité,

16. møte 21.—23. november i Düsseldorf: Ragna Karlsen med Mirjam Nordahl som tolk.

EFTA

Den økonomiske og sosiale komité, møte i Genève 13. desember: Odd Højdahl.

Nordisk faglig samarbeid.

Det ble holdt et skandinavisk møte om internasjonale faglige spørsmål i Stockholm 12.—13. mai. Fra LO i Norge møtte Alf Andersen og Jon Rikvold. Møtet drøftet saker i forbindelse med den forestående arbeidskonferanse i ILO, utviklingen innenfor FFI's regionale organisasjon for Europa (ERO) og spørsmål som gjaldt FFI's solidaritetsfond.

Ellers ble det 4. februar holdt et møte i Stockholm for å planlegge møter og konferanser på det faglige og politiske plan. Haakon Lie møtte for Det norske Arbeiderparti, Per Haraldsson for LO.

Det ble ikke holdt noe møte i den politiske samarbeidskomitéen. Det møtet som skulle vært holdt ble berammet til januar 1967.

I samband med tariffrevisjonen i Norge og Sverige ble det holdt kontakt mellom de to landsorganisasjonene for gjensidig orientering.

Fellesordningen for Tariffestet Pensjon (FTP).

Styret for Fellesordningen for Tariffestet Pensjon har i 1966 bestått av:

Fra Landsorganisasjonen: Alf Andersen, formann, P. Mentsen og Otto Totland. Fast møtende varamann: Jon Rikvold. Varamann for de øvrige: Tor Aspengren.

Fra NAF: Trygve Kleppe, nestformann i 1966, Victor Evensen og Nils Juell. Fast møtende varamann: Lars Aarvig.

Administrasjonen:

FTP's kontor har det samme funksjonærantall som tidligere, nemlig en kontordame, en sekretær og kontorets daglige leder.

FTP's omfang:

Sentralregistrering av betalende medlemmer og medlemmer med hvilende pensjonsrett forelå ikke fra Rikstrygdeverket ved årets slutt. Etter regnskapet for året 1965 antar styret at antall fulltidsmedlemmer etter vedtektenes § 13 var ca. 333 000, antall betalende halvtidsmedlemmer har vært noe over 5000 og antall medlemmer etter vedtektenes § 14 ca. 700. Løpende alderspensjoner var 4897 med årlig pensjonsbeløp kr. 3 383 268.00. Enkepensjoner 1579 med til sammen kr. 965 424.00 pr. år.

Folketrygden:

På grunn av Folketrygdens innførelse fra 1. januar 1967 hadde Norsk Arbeidsgiverforening allerede under tariffrevisjonen 1966 tatt forbehold om at premie til Fellesordningen for Tariffestet Pensjon skulle opphøre fra det øyeblikk premie til Folketrygden ble satt i verk. Dette førte til at forhandlinger måtte opptas mellom partene, hvor LO's forhandlingsutvalg helt fra starten av søkte å få NAF til å fortsette premiebetalingen til FTP med tanke på at FTP skulle fortsette som en tilleggsordning til Folkepensjonen. Dette lyktes imidlertid ikke, og etter atskillige forhandlinger kom man da fram til det resultat som nedennevnte protokoll viser:

I løpet av 1966 har det vært holdt en rekke forhandlingsmøter mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen angående Fellesordningen for Tariffestet Pensjon og dens stilling ved at Folketrygden innføres fra 1. januar 1967.

LO's forhandlere har vært:

Alf Andersen, Tor Aspengren, Otto Totland, Lage Haugness og Odd Højdahl.

Dessuten har Jon Rikvold deltatt i den utstrekning det har vært anledning til det.

NAF's forhandlere har vært:

A. P. Østberg, Trygve Kleppe, Lars Aarvig, Victor Evensen, Nils Juell og Bjarne Faafeng.

Landsorganisasjonen har tatt til etterretning at Norsk Arbeids-giverforening allerede under tariffrevisjonen 1966 tok forbehold om at premie til Fellesordningen for Tariffestet Pensjon skulle opphøre fra det øyeblikk premie til Folkepensjonen ble satt i verk. Senere har NAF i henhold til den oppsigelsesfrist partene var enige om, sagt opp avtalen til utløp 1. januar 1967. Landsorganisasjonens forhandlere har på tross av det forbehold NAF tok i de første for-handlingsmøter, reist spørsmålet om det ikke var mulighet for å opprettholde FTP uforandret. Til dette ble det fra NAF svart et ubetinget nei. Landsorganisasjonens forhandlere reiste så spørsmålet om det var noen mulighet for å fortsette premiebetalingen til FTP og dermed fortsette opparbeidelse av rettigheter for et begrenset tidsrom, f. eks. 5 år eller mindre. Også dette forslag har NAF avvist.

NAF har som begrunnelse for oppsigelsen av FTP-avtalen anført at det var et utbredt ønske blant medlemsbedriftene om dette, fordi bedriftene er pålagt hele premiebetalingen til Folketrygdens til-leggspensjon. Bedriftene får derved langt høyere utgifter til pensjo-nering av de ansatte enn de hadde under FTP-ordningen. Dette sam-men med at også andre utgifter til sosiale ytelser, bl. a. til sykkelønn, er steget sterkt i de senere år, har ført til at bedriftene ikke ser seg i stand til å opprettholde FTP som en tilleggssordning til Folketrygden. Man må også ta i betraktning at Folketrygdens tilleggspensjon er betydelig høyere enn ytelsene fra FTP.

Etter inngående drøftelser og etterat man også hadde konferert med representanter for Sosialdepartementet og Rikstrygdeverket om de spørsmål som reiser seg i forbindelse med avviklingen av FTP i henhold til NAF's oppsigelse av avtalen av 9. desember 1960, er partene i møte den 29. november 1966 blitt enige om å anbefale for sine respektive organisasjoner å godta følgende retningslinjer for det fortsatte arbeid hermed:

1. Oppsigelsen innebærer at plikten etter denne avtale til fortsatt å skaffe arbeidstakerne pensjon bortfaller fra 1. januar 1967, og at det fra samme tid ikke skal oppkreves premie til Fellesordningen for Tariffestet Pensjon, ikke opptas nye medlemmer og ikke godskrives ytterligere pensjonsgivende premieuker for allerede registrerte medlemmer. Se dog punkt 2 b.

Bedrifter som står utenfor FTP og har godkjente pensjonsforsikringer eller — kasser i henhold til avtalens III, er ikke etter avtalen av 9. desember 1960 forpliktet til å opprettholde disse ordninger etter 1. januar 1967.

FTP's fondsmidler benyttes til dekning av opptjente pensjonsrettigheter etter organisasjonenes nærmere bestemmelse innenfor rammen av vedtektenes §§ 39—42.

2. NAF og LO opptar forhandlinger om revisjon av FTP-avtalen på grunnlag av vedtektenes §§ 39—42. Dette nødvendiggjør endring av vedtektene.

Under disse forhandlinger skal følgende retningslinjer legges til grunn:

- a) Løpende alderspensjoner, og — inntil videre — alderspensjoner som forfaller i tiden framover, utbetales etter vedtektenes regler.
- b) Medlem som pr. 1. januar 1967 har fylt 68 år, og som derfor ikke kommer inn under folketrygdens tilleggs pensjon, godskrives pensjonsgivende uker etter vedtektenes regler fram til sin 70-årsdag eller tidligere død.
- c) Enke etter medlem som er død før 1. januar 1967 utbetales engangsstønad og/eller enkepensjon etter vedtektenes regler.
- d) Enke etter medlem som dør 1. januar 1967 eller senere får ikke stønad eller pensjon hvis avdøde i Folketrygden hadde opparbeidet rett til tilleggs pensjon som er større enn FTP's enkepensjon.
- e) Engangsstønad til barn blir avgjort etter de samme retningslinjer som stønad og/eller pensjon til enker ifølge pkt. c) og d).
- f) Det inntas i pensjonsavtalen og vedtektene en bestemmelse som gir hjemmel til å foreta en omfordeling av fondsmidlene til fordel for de eldre medlemmer som ikke oppnår full tilleggs pensjon i Folketrygden.

- g) FTP's administrasjon opprettholdes inntil videre overensstemmende med pensjonsavtalens avsnitt II og vedtektenes kap. II. Det inngås ny avtale med RTV om den tekniske administrasjon.

Fagorganisasjonens Stønadskasse.

Fagorganisasjonens Stønadskasse hadde ved årsskiftet 1966/67 tilsluttet 19 forbund med 396 000 medlemmer.

Styret som er valgt for kongressperioden består av:

Alf Andersen, LO, formann. Sverre Olsen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, nestformann. Harry Jørgensen, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Sigurd Marcussen, Norsk Papirindustriarbeiderforbund, og Jens Torp, Norsk Kommuneforbund.

Varamenn: Aage Tømmereek, Norsk Postforbund, og Magnus A. Bakke, Norsk Transportarbeiderforbund.

Årsmøte i Representantskapet for Stønadskassen ble holdt 20. april 1966 som behandlet beretning og regnskap samt vedtektsendringer.

Ekstraordinært møte i Representantskapet ble holdt 19. oktober 1966 til behandling av kassens økonomi. Det ble her framlagt økonomiske oversikter pr. 30. september 1966 som viste at garantien i § 5, punkt B, i vedtektene måtte gjøres effektiv.

Representantskapet vedtok å utsette saken til det ordinære kommende årsmøte når årsregnskapet for hele kalenderåret ville foreligge.

Representantskapet forutsatte at det ville foreligge innstilling fra styret til løsning av kassens økonomi.

FFI's Solidaritetsfond.

Av beretningen for 1965 framgår det at Landsorganisasjonen ville innfri sine forpliktelser overfor FFI's Solidaritetsfond ved tilskudd også for 1965.

Ved utgangen av 1965 hadde Landsorganisasjonen og forbundene til sammen innbetalt *kr. 2 840 632.72* pluss *kr. 60 000.00* som var bevilget til direkte prosjekter. Dermed hadde fagbevegelsen oppfylt det tilsagn de hadde gitt med å skaffe til veie ca. 3 millioner kroner i løpet av årene fram til 1965.

Spørsmålet om en fortsettelse av innbetalingene til FFI's Solidaritetsfond også for 1966 ble drøftet i Sekretariatet den 12. september 1966, hvor Sekretariatet gjorde følgende vedtak:

- «1. Landsorganisasjonen påtar seg sammen med forbundene å skaffe til veie *kr. 300 000.00* pr. år. Halvparten av dette beløp, *kr. 150 000.00*, går til FFI's Solidaritetsfond og den annen halvpart, *kr. 150 000.00*, går til Arbeiderbevegelsens Solidaritetsfond.
2. Beløpet *kr. 300 000.00* skaffes til veie ved at Landsorganisasjonen bevilger *kr. 150 000.00* pr. år og at forbundene dekker de øvrige *kr. 150 000.00*.»

Dette vedtak betinger at det ikke blir noe avbrudd i fagbevegelsens støtte til Solidaritetsfondet i 1966.

Økonomisk oversikt for 1966.¹⁾

Verdensøkonomien.

Verdensproduksjonen var i 1966 betydelig større enn året før. Produksjonsstigningen var om lag like sterk som i 1965, men noe svakere enn i 1964. Industriproduksjonen økte trolig litt sterkere i 1966 enn i 1965, men for jordbruksproduksjonen var oppgangen i 1966 enda svakere enn året før.

Utviklingslandenes økonomiske stilling forverret seg ytterligere i 1966. Matvareproduksjonen pr. innbygger — som på forhånd var meget lav — falt i sterkere tempo i 1966 enn i 1965. Dessuten bidro nedgang i råvareprisene til å begrense utviklingslandenes eksportinntekter.

Selv om 1966 for verdensøkonomien som helhet må karakteriseres som et jamt bra år, var veksten avtakende gjennom året i flere av de største industriland. For OECD-landene under ett — Vest-Europa, Sambandsstatene, Canada og Japan — økte den samlede produksjonen etter foreløpige overslag med 5 prosent. I Sambandsstatene økte bruttonasjonalproduktet med 5,5 prosent, og veksten i Japan var enda sterkere.

For Vest-Europa er stigningen i bruttonasjonalproduktet, regnet i volum, anslått til 4 prosent, men med store variasjoner fra land til land. I Storbritannia var produksjonsøkningen meget svak, og i annet halvår stanset veksten helt opp. Også i Vest-Tykland og Sverige var produksjonsframgangen mindre enn tidligere. For Frankrike og Italia ble derimot 1966 et år med sterk produksjonsoppgang.

1) Oversikten bygger i det alt vesentlige på Økonomisk Utsyn for 1966.

Hovedtrekkene i Norge.

Norge var i 1966 på nytt blant de vest-europeiske land der produksjonen økte sterkere enn gjennomsnittlig. Men veksten nådde likevel ikke opp til det uvanlig høye nivået fra de tre foregående år da den årlige produksjonsøkningen i gjennomsnitt lå i nærheten av 5,5 prosent. Økingen i bruttonasjonalproduktet fra 1965 til 1966 er foreløpig beregnet til 4,4 prosent.

Gjennom hele 1966 var det tilgangen på arbeidskraft og ny produksjonskapasitet som satte grenser for produksjonsveksten. Arbeidsmarkedet var svært stramt gjennom hele året. Tallet på sysselsatte industriarbeidere økte forholdsvis sterkt (1,8 prosent), og den registrerte arbeidsledighet i høstmånedene var den laveste siden 1948. Produksjonskapasiteten i næringslivet var på det nærmeste fullt utnyttet allerede ved inngangen til 1966, og det var bare ved kapasitetsutvidelser at produksjonen kunne økes. Den samlede etterspørsel oversteg gjennom hele året næringslivets evne til å produsere med den arbeidskraft som sto til rådighet. Resultatet kom bl. a. til syne i en sterk øking i vareimporten og opphoping av ordrer i investeringsvareindustrien.

Tabell 1. Samlet tilgang og anvendelse av varer og tjenester.

	1966 mill. kr.	Reelle endringer i prosent		
		1965—66	Siste ti år	Siste ti år (Årlig gj.snitt)
Bruttonasjonalprodukt	60 127	4.4	52	4.3
+ import	22 820	7.7	95	6.9
Samlet tilgang	82 947	5.4	64	5.0
÷ eksport	22 395	7.3	101	7.2
Innenlandsk tilgang	60 552	4.7	51	4.2
÷ militært og sivilt formål	1 943	÷0.4	41	3.5
Tilgang til sivile formål	58 609	4.8	52	4.3
Av dette:				
Sivilt offentlig forbruk	5 909	5.4	69	5.4
Privat forbruk	31 030	4.6	45	3.8
Bruttoinvesteringer utenom lager ...	20 837	4.9	57	4.6
Lagerendringer	833	—	—	—

Tabell 2. *Vekst i bruttonasjonalprodukt og sysselsetting 1950—1966.*

År	Bruttonasjonalprodukt i faste priser	Sysselsetting i årsverk	Bruttonasjonalprodukt pr. årsverk
	%	%	%
1950—1959 (årlig gj.snitt) .	3.8	0.1	3.7
1960	5.8	0.5	5.4
1961	6.1	1.3	4.8
1962	3.3	÷0.1	3.4
1963	5.2	1.0	4.0
1964	5.5	0.7	4.6
1965	5.4	0.8	4.7
1966	4.4	0.5	3.9

Et overraskende trekk ved konjunkturbildet i 1966 var hvor lite berørt norsk produksjonsliv var av den svakere konjunkturutvikling i Vest-Europa. For endel skyldtes dette det høye innenlandske etterspørselsnivå. Men dette var ikke hele forklaringen.

Volumet av vareeksporten økte sterkere enn i 1965, og det var så sent som ved årsskiftet lite som tydet på at mulighetene for å finne avsetning for norske produkter var vesentlig svekket. Det later til at norsk eksportindustri som helhet, trass i de senere års sterke innenlandske kostnadsstigning, fortsatt hevdet seg bra i den internasjonale konkurranse. Men i deler av eksportindustrien var lønnsomheten svak.

Tabell 1 gir en oversikt over landets samlede tilgang og anvendelse av varer og tjenester i løpet av 1966.

Tabell 2 viser veksten i bruttoanajonalproduktet og sysselsettingen etter 1950. For 1966 økte sysselsettingen i årsverk med 0,5 prosent. Dvs. at bruttonasjonalproduktet pr. årsverk i 1966 økte med 3,9 prosent. Dette er noe lavere enn hva som har vært vanlig i årene etter 1960, men høyere enn gjennomsnittet for 1950-årene.

Produksjonsutviklingen.

Verdien i den samlede produksjon (bruttonasjonalproduktet) økte med 8 prosent fra 1965 til 1966. Bortimot halvparten av verdiøkningen skyldtes prisstigning (3,5 prosent). Regnet i volum var produksjonsveksten 4,4 prosent. Dette er en litt sterkere stigning i produksjonsvolumet enn det som har vært ansett som «normalt» for

norsk økonomi i etterkrigstiden, men svakere enn i de tre nærmest foregående år, da vekstraten svingte mellom 5,2 prosent og 5,5 prosent.

Produksjonen steg i alle næringer bortsett fra skogbruk og hvalfangst, der spesielle forhold virket inn på produksjonsutviklingen.

Sterkest prosentvis stigning i produksjonen hadde fiske m. v. (14 prosent). Rekordfangstene av sild og makrell i Nordsjø-fisket slo sterkt ut her. Også i industri, varehandel, sjøfart og annen samferdsel steg bruttoproduktet noe sterkere (5—6,5 prosent) enn i alle næringer under ett. For bergverksdrift m. v. og kraftforsyning var produksjonsstigningen meget svak i 1966, mens jordbrukets bruttoprodukt økte omtrent i takt med det samlede bruttonasjonalproduktet.

Tabell 3. *Bruttonasjonalprodukt etter næring.*

	1966		Reell prosentvis vekst 1965-66
	Mill. kr.	Prosentvis fordeling	
<i>Primærnæringer i alt</i>	4 574	7.6	÷ 1.5
Jordbruk	2 299	3.8	4.7
Skogbruk	974	1.6	÷ 20.9
Fiske	1 234	2.1	13.9
Hvalfangst	67	0.1	÷ 43.3
<i>Bearbeidende næringer, i alt</i>	21 065	35.0	5.0
Industri	14 394	24.0	5.9
Bergverk	506	0.8	0.4
Bygge- og anleggsvirksomhet	4 513	7.5	4.2
Kraft- og vannforsyning	1 652	2.7	0.7
<i>Tjenesteytende næringer, i alt</i>	34 488	57.4	4.9
Varehandel	11 382	18.9	5.3
Forretningsbygg og boliger	2 805	4.7	4.3
Sjøtransport	6 144	10.2	6.3
Annen samferdsel	3 586	6.0	5.0
Off. adm. og forsvar	2 287	3.8	1.9
Andre tjenesteytende næringer	8 284	13.8	3.9
Bruttonasjonalprodukt	60 127	100.0	4.4

Tabell 3 viser bruttoproduktet etter næring, og etter hovedgrupper av næringer.

Tabell 4.

De enkelte næringer. Prosentvis vekst 1965—66.

	Bruttoproduct (faste priser)	Sysselsetting i årsverk	Bruttoproduct pr. årsverk
Jordbruk	4.7	÷ 2.2	6.8
Skogbruk m. v.	÷20.9	÷ 10.0	÷ 12.2
Fiske	13.9	0.0	14.0
Hvalfangst	÷43.3	0.0	÷ 43.3
Bergverk	0.4	0.0	0.4
Industri	5.9	1.8	4.1
Bygge- og anleggsvirksomh.	4.2	0.8	3.3
Kraft- og vannforsyning ...	0.7	0.0	0.7
Varehandel	5.3	1.6	3.7
Forretningsbygg og boliger.	4.3	0.0	4.3
Sjøtransport	6.3	÷2.6	9.2
Annen samferdsel.	5.0	1.1	3.8
Off. adm. og forsvar	1.9	0.0	2.2
Andre næringer	3.9	1.9	2.3
Total	4.4	0.5	3.9

Tabell 4 gir en oversikt over veksten i bruttoprodukt pr. sysselsett (produktiviteten) i de enkelte næringer.

Industri.

I bergverksdrift, industri og kraftforsyning steg produksjonen med 5 prosent fra 1965 til 1966. Dette er en betydelig svakere stigning enn fra 1964 til 1965, da produksjonen økte med 7 prosent.

Tallet på årsverk i industrien økte med 1,8 prosent. Dvs. at produktet pr. sysselsett (produktiviteten) økte med 4,1 prosent.

Produksjonsutviklingen i de enkelte hovedgrupper av industrien var nokså ujevn i 1966. Produksjonssigningen var størst i næringsmiddelindustri, møbel- og innredningsindustri, gummivareindustri, kjemisk industri, elektroteknisk industri, primær jern- og metallindustri og maskinindustri. I kull- og malmgruver, tobakksindustri, treindustri, grafisk industri, lærindustri og kraftforsyning var det nedgang i produksjonen. (Se for øvrig tabell 5.)

Etter anvendelse økte produksjonen i 1966 med 7 prosent for eksportvarer, 4 prosent for konsumvarer, 7 prosent for varer til direkte investering og 3 prosent for varer til vareinnsats.

*Prosentvis produksjonsøkning for bergverksdrift,
industri og kraftforsyning.*

Tabell 5.

	Fra jan.-des. 1965 til jan.-des. 1966
<i>Bergverksdrift, industri og kraftforsyning</i>	4.8
<i>Bergverksdrift</i>	1.2
Kullgruver	÷ 5.3
Malmgruver	÷ 0.4
Stein, sand- og grusdrift	2.9
Mineralbrott og annen ekstraktiv virksomhet	7.0
<i>Industri</i>	5.6
Næringsmiddelindustri	11.8
Drikkevareindustri	6.5
Tobakkindustri	÷ 1.2
Tekstilindustri	5.2
Bekledningsindustri	0.2
Treindustri	÷ 0.8
Møbel- og innredningsindustri	9.9
Treforedlingsindustri	1.9
Grafisk industri, forlag m. v.	÷ 1.5
Lærindustri	÷ 4.8
Gummivareindustri	9.3
Kjemisk industri	8.0
Kull- og mineraloljeforedling	2.0
Jord- og steinvarerindustri	4.2
Primær jern- og metallindustri	7.3
Jern- og metallvarerindustri	6.2
Maskinindustri	7.1
Elektroteknisk industri	7.8
Transportmiddelindustri	6.2
Diverse industri	7.1
<i>Kraftforsyning</i>	÷ 0.8
Produksjon etter anvendelse:	
Eksport	7.1
Konsum	4.0
Investering	6.9
Vareinnsats i bygg og anlegg	4.4
Vareinnsats ellers	2.9

Tallene i denne tabellen bygger på Statistisk Sentralbyrås produksjonsindeks, og er ikke identisk med nasjonalregnskapstallene.

Jordbruk og skogbruk.

I jordbruket var vekstvilkårene svært ujevne også i 1966, og avlingene ble meget varierende både i mengde og kvalitet. Stort sett var utbyttet av planteproduksjonen dårligere enn året før: 91 prosent av et middelsår, mot 98 prosent i 1965 og 95 prosent i gjennomsnitt for 10-årsperioden 1956—1965. Kjøttproduksjonen var litt større enn i 1965, og til tross for fortsatt nedgang i kubestanden ble det i januar-september 1966 innveid noe mer melk enn i samme periode i 1965.

Samlet bruttoprodukt i jordbruket steg med 4,7 prosent, mens det var noe nedgang i sysselsettingen.

I skogbruket var driftsforholdene i sesongen 1965—1966 meget vanskelige på Østlandet og Sørlandet, men stort sett gode nordafjells og på Vestlandet. Etter forlenget hogstsesong ble avvirkingen av industrivirket 6,7 mill. m³ eller 14 prosent mindre enn i sesongen 1964—1965.

Både bruttoprodukt og sysselsetting viste en nedgang i skogbruket i 1966.

Fiske og hvalfangst.

I fisket ble det rekordutbytte også i 1966. Årsfangsten er anslått til 2,7 mill. tonn til en førstehåndsverdi av 1330 mill. kroner. Økingen i førstehåndsverdien fra 1965 var om lag 242 mill. kroner. Det store utbyttet i 1966 skyldtes i første rekke det uvanlig rike fisket etter sild og makrell i Nordsjøen. Også torskefisket og seifisket ga betydelig større utbytte i 1966 enn året før.

Bruttoproduktet i fisket økte med 14 prosent i 1966, mens sysselsettingen var uforandret fra året før.

I hvalfangsten var norsk innsats av mannskap og materiell betydelig mindre i sesongen 1965—1966 enn i foregående sesong, og samlet verdi av olje- og biprodukter gikk ned med 40 prosent.

Bygg- og anleggsvirksomhet.

I bygg- og anleggsvirksomheten var det betydelig aktivitetsøking fra 1965 til 1966. I de tre første kvartaler av 1966 ble det satt i arbeid et byggeareal ca. 3 prosent og tatt i bruk et areal ca. 6

prosent større enn året før. Det samlede areal under arbeid økte også med ca. 6 prosent. Etter foreløpige anslag ble det fullført om lag 29 000 leiligheter i 1966, mot ca. 27 750 i 1965. Det ble lempet noe på byggreguleringen i 1966.

Bruttoproduktet i bygg- og anleggsvirksomheten økte i 1966 med noe over 4 prosent, og sysselsettingen gikk opp med nær 1 prosent. Produktiviteten økte således med noe i overkant av 3 prosent.

Sjøfart.

I sjøfarten var flåtens beskjeftigelse i 1966 enda bedre enn året før. I de første 9 måneder av 1966 var praktisk talt hele den norske handelsflåte i fart. Turfraktene for tørrlasteskip holdt seg stabile om vinteren og utover våren, men sommeren og høsten 1966 lå de gjennomsnittlig på et nivå om lag 5 prosent lavere enn i perioden juli 1965—april 1966. Ratene for tidsfrakter falt noe utover våren og lå i juli—oktober 1966 i gjennomsnitt om lag 6 prosent lavere enn i samme periode året før. For tankflåten viste turfraktene store sesongvariasjoner. I gjennomsnitt for årets 10 første måneder lå turfraktindeksen for tankskip om lag 3 prosent høyere enn i samme periode året før.

Nettotilveksten til den norske handelsflåten var noe større i 1966 enn i 1965. En vesentlig del av tilgangen besto av meget store skip. Ved utgangen av september 1966 besto flåten av i alt 2287 skip på til sammen 16 mill. bruttotonn. Dette var 18 skip mer enn ved inngangen til året 1966, og en øking på 0,5 mill. bruttotonn. Tankskipenes andel utgjorde 8,7 mill. bruttotonn og 7,3 mill. bruttotonn var tørrlasteskip (inkl. passasjerskip). Tonnasjen av tankskip økte i 1966 litt sterkere enn tørrlastetonnasjen og utgjorde pr. 1. oktober 54,3 prosent av den samlede tonnasje mot 54 prosent ett år tidligere.

Nye skip fra utenlandske verksteder utgjorde 77 prosent av tilgangen, og nybygginger fra norske verksteder 17 prosent, mens 6 prosent av bruttotilgangen for det meste besto av eldre skip kjøpt fra utlandet. De tilsvarende tall for samme periode i 1965 var henholdsvis 81 prosent, 12 prosent og 6 prosent.

Bruttoproduktet i sjøtransport økte i 1966 med 6,3 prosent, mens sysselsettingen regnet i årsverk gikk ned med nærmere 3 prosent. Bruttoproduktet pr. årsverk økte således i sjøtransport med noe over 9 prosent.

Annen samferdsel.

Passasjertallet ved Norges Statsbaner var uendret i første halvår 1966 i forhold til samme periode året før. Målt i passasjerkilometer var det imidlertid en stigning på om lag 3 prosent. NSB fraktet i første halvår 1966 om lag 10 prosent mer gods målt i tonn enn i samme tidsrom i 1965. Regnet i netto tonn kilometer var økingen nesten 12 prosent.

I lufttransporten fortsatte den sterke økingen på innenlandsrutene i 1966. Tallet på passasjerer lå i januar-august 1966 vel 19 prosent over tilsvarende periode i 1965, mens passasjertallet på utenlandsrutene i samme tidsrom økte med om lag 2 prosent. På grunn av streik i SAS gikk utenlandstrafikken i juni 1966 ned med om lag 36 prosent i forhold til samme måned året før.

I annen samferdsel sett under ett økte bruttoproduktet i 1966 med 5 prosent. Sysselsettingen regnet i årsverk økte med 1,1 prosent, slik at bruttoproduktet pr. årsverk viste en stigning på nesten 4 prosent.

Utenriksregnskapet.

Underskuddet på driftsregnskapet overfor utlandet for året 1966 ble langt større enn i 1965, 925 mill. kroner mot 755 året før. Underskuddet fordeler seg med 425 mill. kroner på varer og tjenester og 500 mill. kroner på renter og stønader. Økingen i driftsunderskuddet skyldes vesentlig en sterk oppgang (513 mill. kroner) i nettoimporten av varer. Vareimporten steg med 11 prosent fra 1965 til 1966, mens vareeksporten økte med 10 prosent. Økingen i underskuddet på varebalansen ble motvirket av en oppgang i nettovalutafrakter (155 mill. kroner), en øking av andre tjenester netto (90 mill. kroner) og en nedgang i nettoimporten av skip (148 mill. kroner).

Etter foreløpige oppgaver ser det ut til at prisoppgangen fra 1965 til 1966 har vært om lag 1 prosent både for eksport og import av varer og tjenester under ett. Bytteforholdet (forholdet mellom eksportprisnivå og importprisnivå) viste således ingen endring i 1966.

For det rene varebytte (uten skip) viste bytteforholdet om lag 0,5 prosent bedring.

Tabell 6 gir en mer fullstendig oversikt over driftsregnskapet overfor utlandet i årene 1964—1966.

Det fant i 1966 sted en svakere nettoinngang av kapital enn i 1965 slik at valutabeholdningen viste bare en liten øking i løpet av året.

Tabell 6. *Driftsregnskapet overfor utlandet. Mill. kroner.*

	1964	1965	1966
Vareeksport	8 639	9 472	10 400
+ Eksport av nybygde skip	142	339	210
÷ Vareimport	12 312	13 359	14 800
= Overskott på varebalansen	÷ 3 531	÷ 3 548	÷ 4 190
Eksport av eldre skip	493	566	650
÷ Import av skip	1 988	2 593	2 400
+ Nettovalutafrakter	4 255	4 620	4 775
= Overskott på skipsfartens driftsregnskap	2 760	2 593	3 025
Norske inntekter på reisetrafikk	559	599	640
+ Eksport av andre tjenester	1 436	1 448	1 720
÷ Norske utg. på reisetrafikk	486	514	520
÷ Import av andre tjenester	863	883	1 100
= Overskott på tjenestebalansen	646	650	740
Samlet eksportoverskott	÷ 125	÷ 305	÷ 425
+ rente- og stønadsoverskott	÷ 407	÷ 450	÷ 500
= Overskott på driftsregnskapet	÷ 532	÷ 755	÷ 925

Handelspolitikken.

Etter over ett års forhandlinger ble det den 11. mai 1966 oppnådd enighet i Fellesmarkedets (EEC's) Ministerråd om finansieringen av den felles jordbrukspolitikk og om gjennomføringen av det frie marked for industri- og jordbruksvarer. Videre forhandlinger i Ministerrådet førte til at det den 27. juli ble gjort en rekke vedtak som vil få stor betydning, ikke bare internt for EEC, men også for landene utenfor. Vedtakene kan sammenfattes i 5 punkter:

1. Fra 1. juli 1968 skal EEC-landene utgjøre ett marked for industri- og jordbruksprodukter med full indre tollfrihet og med felles tollsatser overfor utlandet.
2. Det ble sluttet en endelig overenskomst om finansieringen av den felles jordbrukspolitikk. Det opprettes et fond dels med nasjonale bidrag og dels gjennom avgifter på importerte jordbruksprodukter fra land utenfor markedet. Fondet skal brukes

til støtte for eksporten av jordbruksprodukter og til rasjonalisering av jordbruket.

3. Det ble inngått avtale om de tilbud som EEC skal komme med i Kennedy-runden.
4. Det ble fastsatt markedsreguleringer for fett, sukker, frukt og grønnsaker. Med dette er markedsreguleringer blitt innført for ca. 90 prosent av EEC's jordbruksproduksjon.
5. Det ble fastsatt felles priser for bl. a. melk, meieriprodukter, kjøtt, fettvarer, ris og sukker. Prisene skal gjelde fra forskjellige tidspunkter i tiden fram til 1. april 1968.

Juli-vedtakene i jordbruksspørsmålet er blitt betegnet som et kompromiss hvor behovet for handelspolitisk enighet, bl. a. under Kennedy-runden i GATT, har fått større vekt enn rent økonomiske synspunkter. For land utenfor EEC vil juli-vedtakene kunne føre til dårligere konkurransevilkår. Det er ikke tatt spesielle hensyn til utviklingslandenes gjentatte krav om større markedsandel i EEC.

EEC's interne tollsatser ble 1. januar 1966 satt ned fra 30 prosent til 20 prosent av utgangssatsene. De vil etter de foreliggende planer gå videre ned til 15 prosent fra 1. juli 1967 og faller helt bort fra 1. juli 1968.

Den langvarige krisen i EEC har forsinket forhandlingene i den såkalte Kennedy-runden i GATT (General Agreement of Tariffs and Trade). Forhandlingene har gått tregt, og det er stor fare for at en ikke rekker å fullføre diskusjonene før den amerikanske administrasjonens mandat til å forhandle løper ut den 1. juli 1967.

Det norske marked alene har liten betydning for de store forhandlerne i Kennedy-runden. Til sammen utgjør imidlertid de nordiske land et viktig marked. Dette er bakgrunnen for en avtale som 21. november 1966 ble inngått mellom Finland, Danmark, Sverige og Norge om nordisk samarbeid i Kennedy-rundens sluttforhandlinger. Avtalen innebærer bl. a. at forhandlingene for de nordiske land utelukkende skal føres av den felles nordiske forhandlingsdelegasjon.

Ved inngangen til 1967 skulle i prinsippet tollfrihet for industrivarer innenfor Det Europeiske Frihandelsforbund (EFTA) være fullstendig gjennomført. Norge, Portugal og Finland (som er assosiert medlem) har imidlertid fått innvilget lengre overgangstid for visse varer. Den norske unntakslisten omfatter trikotasje og visse typer garn, vevnader, klær, damesko, kjøleskap, fryseskap, frysebokser og vaskemaskiner. For disse varer skal avtrappingen skje

etter den opprinnelige planen, slik at tollene ikke vil falle helt bort før ved utgangen av 1969.

Den britiske 15 prosents avgift som ble satt i verk i oktober 1964 på import av alle andre varer enn matvarer, råttobakk og industrielle råvarer, ble redusert til 10 prosent fra 27. april 1965 og falt helt bort fra 1. desember 1966. De britiske støttetiltakene for industri og skipsfart og liknende former for statsstøtte innen EFTA til eksport eller produksjon av varer vil nå bli vurdert av en ekspert-gruppe.

Tendenser til et friere handelssamkvem har også gjort seg gjeldende i den såkalte øst-handel. Fra 1. juli 1966 ble den bilaterale betalingsavtale mellom Norge og Tsjekkoslovakia avvirket, og det eneste bilaterale betalingsarrangement mellom Norge og Øst-Europeiske land er nå en privat kompensasjonsavtale med Øst-Tyskland. Ellers er en kommet over på multilateral basis. Tendensen til mer desentralisering og større frihet for innkjøpsorganisasjoner i Øst-Europa sammen med de friere betalingsforhold gjør at rent forretningsmessige spørsmål i større grad enn før er avgjørende for utviklingen av samhandelen.

Prisutviklingen.

I desember 1966 lå konsumprisindeksen på 128,5 poeng mot 123,3 poeng ett år tidligere. Det er en stigning på 5,2 poeng eller 4,2 prosent. I gjennomsnitt for hele året var det en økning på 4 poeng eller 3,3 prosent.

Av tabell 7 går det fram hvordan stigningen i konsumprisindeksen fordelte seg på forskjellige varegrupper. Utslagene eller poengvirkningene på de forskjellige varene avhenger både av hvor meget prisene har steget og av de enkelte varegruppers betydning i husholdningen.

Av den samlede indeksstigning på i alt 5,21 poeng, skyldtes 1,84 poeng gruppen matvarer. Av dette igjen utgjorde posten melk og melkeprodukter nesten 1 poeng alene, mens postene egg, margarin og annet fett, sjokolade, sukker og sukkervarer og kaffe og te viste nedgang. Alkoholholdige drikkevarer økte med 0,12 poeng, tobakk med 0,18 poeng og bolig, lys og brensel med 0,62 poeng. Gruppen klær og skotøy økte indeksen med 0,57 poeng i 1966, mens andre utgifter viste en stigning på 1,88 poeng. Av dette utgjorde posten transport 0,56 poeng og helsepleie 0,45 poeng.

Tabell 7. *Endringer i konsumprisindeksen desember 1965—desember 1966.*

	Des. 1965— des. 1966 Endring i poeng	Des. 1965— des. 1966 Endring i prosent
<i>Totalindeks</i>	5.21	4.2
<i>Herav:</i>		
<i>Matvarer</i>	1.84	3.6
Kjøtt, kjøttvarer og flesk	0.43	3.8
Fisk og fiskevarer	0.41	10.0
Mjølke og mjølkeprodukter	0.96	11.5
Egg	÷ 0.10	÷ 4.3
Margarin og annet fett	÷ 0.15	÷ 7.0
Mjøl, gryn og bakervarer	0.15	2.9
Poteter, grønnsaker, frukt og bær	0.23	2.2
Sjokolade, sukker og sukkervarer	÷ 0.05	÷ 3.6
Kaffe og te	÷ 0.10	÷ 4.8
Andre matvarer	0.06	2.5
<i>Alkoholholdige drikkevarer</i>	0.12	6.5
<i>Tobakk</i>	0.18	6.4
<i>Bolig, lys og brensel</i>	0.62	3.9
Bolig	0.32	3.4
Elektrisitet	0.11	3.1
Brensel	0.19	5.8
<i>Klær og skotøy</i>	0.57	3.7
Klær	0.47	3.9
Skotøy	0.10	2.9
<i>Andre utgifter</i>	1.88	5.2
Møbler og utstyrsvarer	0.20	2.8
Helsepleie	0.45	8.0
Renhold og personlig pleie	0.16	4.7
Transport	0.56	5.9
Annet	0.51	4.8

Også i 1966 steg engrosprisindeksene langt svakere enn prisene på forbruksvarer. Fra 4. kvartal 1965 til 4. kvartal 1966 gikk engrosprisindeksen opp med 1,8 prosent. Tabell 8 viser en sammenlikning av konsumprisene og engrosprisene fra 1939 og fram til i dag.

Prispolitikk og prisregulering.

Retningslinjene for prisreguleringen var i 1966 i det vesentlige de samme som for året før. De fastslår at prismyndighetene fortsatt ser det som sin hovedoppgave å medvirke til en mest mulig effektiv

Tabell 8. *Konsumprisindeksen*¹⁾ 1959 = 100.

	Total	Matvarer	Engrospris- indeksen 1961 = 100
1939	39.1	36.7	33
1949	61.3	54.1	60
1951	74.7	69.5	84
1952	81.4	78.8	89
1953	83.1	80.0	88
1954	86.8	86.4	90
1955	87.5	86.3	92
1956	90.8	90.3	96
1957	93.3	90.5	100
1958	97.8	97.5	98
1959	100.0	100.0	98
1960	100.3	99.0	99
1961	102.9	101.0	100
1962	108.3	108.5	102
1963	111.1	110.4	103
1964	117.4	120.1	107
1965	122.4	123.7	110
1966	126.4	126.6	112
1966 1. kvartal	124.3	124.1	111
2. »	125.4	125.8	111
3. »	127.6	128.5	113
4. »	128.3	127.9	113
<i>Prosentvis stigning:</i>			
1939—1966	223.3	245.0	239.4
1949—1966	106.2	134.0	86.7
4. kv. 1965—4. kv. 1966	4.4	4.1	1.8

1) Tallene 1939—1958 er omregnet.

konkurransen i næringslivet. Prisbestemmelser som det ikke lenger er aktuelt behov for, avvikles. Prisregulering nyttes for subsidierte varer, på områder der konkurransen ikke er tilstrekkelig virksom til å holde prisene på et forsvarlig nivå, eller der det ellers måtte vise seg nødvendig for å trygge en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Prismyndighetenes undersøkelser av konkurranseforholdene og av pris- og avanseutviklingen føres videre og utvides om mulig.

I november ble det etablert et prispolitisk råd som består av representanter for myndighetene og av representanter for Landsorganisasjonen i Norge, Norges Akademikersamband, Norges Bonde-

Tabell 9.

Subsidierte varer 1966/67.

	Mengde- enhet	Tilskott i kr. utenom avanse og omsætnings- avgift
Helmelk	liter	0.59
Fløte, 35 %	»	2.09
Meierismør	kg	6.03
Gudbrandsdalsost, G 35	»	4.22
Sveitserost, F. 45	»	4.19
Gaudaost, F 45	»	4.13
Margarin	»	0.60
Hvetemel, sammalt	»	0.21
Hvetemel, siktet	»	0.20
Semulegryn	»	0.18
Blandet siktemel	»	0.22
Rugmel, sammalt	»	0.21
Byggmel og byggryn	»	0.26

lag, Norges Handelsstands Forbund, Norges Industriforbund, Norges Kooperative Landsforening, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norges Fiskarlag og Norske Håndverks- og Industribedrifters Forbund. LO har 3 representanter i rådet, mens de øvrige organisasjonene har 1 hver. Av saker som vil bli behandlet i rådet kan nevnes de generelle retningslinjer for prismyndighetenes virksomhet, spørsmål som gjelder vesentlige endringer i omfanget av den direkte prisregulering og myndighetenes forskjellige prismessige tiltak for å fremme konkurransen. Rådet skal også kunne drøfte de underliggende faktorer som medvirker til prispresset.

Enkelte detaljreguleringer ble avvirket i 1966. Bl. a. ble avanseavtalen mellom Prisdirektoratet på den ene side og Norges Kolonial- og Landhandlerforbund og Norges Kooperative Landsforening på den annen side, opphevet 15. februar. Undersøkelser som Prisdirektoratet har foretatt, tyder på at opphevelsen av denne avtalen stort sett har hatt liten innvirkning på detaljprisene.

Direkte detaljprisreguleringer av nye varer ble ikke satt i verk i 1966, men endel priser ble justert.

Det ble inngått ny jordbruksavtale for tidsrommet 1. juli 1966—30. juni 1968. For det første avtaleåret, 1. juli 1966—30. juni 1967, ble det fastsatt priser og tilskudd som ga jordbruksnæringen en inntektsøkning på 175,5 mill. kroner. Tilleggene ble i det vesentlige

Tabell 10. *Godtgjøring til arbeid og kapital.*

	1965	1966	Endring 1965—66
Privat inntekt av arbeid og kapital	Mill. kr. 39 044	Mill. kr. 42 065	Prosent 7.7
Herav:			
Lønn	25 177	27 660	9.9
Selvstendiges inntekt av jordbruk, skogbruk, fiske m. m.	2 767	2 934	6.0
Inntekt av boliger	358	429	19.8
Personlige renteinntekter (netto).....	596	656	10.1
Annen privat inntekt av arbeid og kapital ...	10 146	10 386	2.4
Offentlig nettoinntekt av kapital	92	82	÷ 10.9
Utlendingers nettoinntekt av kapitalplassering i Norge	503	540	7.4
I alt (faktorinntekt)	39 639	42 687	7.7
Prosentvis fordeling:	Prosent	Prosent	
Privat inntekt av arbeid og kapital	98.5	98.5	
Herav:			
Lønn	63.5	64.8	
Selvstendiges inntekt av jordbruk, skogbruk, fiske m. v.	7.0	6.9	
Inntekt av boliger	0.9	1.0	
Personlige renteinntekter (netto).....	1.5	1.5	
Annen privat inntekt av arbeid og kapital ...	25.6	24.3	
Offentlig nettoinntekt av kapital	0.2	0.2	
Utlendingers nettoinntekt av kapitalplassering i Norge	1.3	1.3	
I alt (faktorinntekt)	100.0	100.0	

gitt i form av økte priser på jordbruksprodukter, mens de i 1965 i stor utstrekning ble dekket ved økte subsidiebevillinger.

For annet avtaleår, 1. juli 1967—30. juni 1968, skal gjennomføres tiltak som beregnes å gi jordbruket en inntektsøkning på 47,5 mill. kroner med tillegg av et beløp til dekning av beregnede økte arbeidskostnader i meieriene.

Tabell 9 viser hvor meget subsidiene utgjorde i 2. halvår 1966 pr. liter eller kilo for endel jordbruksprodukter.

Det ble i løpet av 1966 foretatt flere forhøyelser av avgiftene til staten. Fra 1. mars steg importavgiften på biler. Fra 1. juli økte avgiftssatsene på øl, brennevin, tobakksvarer og bensin.

Inntekter.

Faktorinntekten (den samlede godtgjøring til arbeid og kapital) er for 1966 foreløpig anslått til ca. 42,7 milliarder kroner. Dette er en øking på 7,7 prosent fra 1965.

De samlede inntekter som tilfaller private personer og bedrifter er for 1966 foreløpig beregnet til 42 065 mill. kroner. Det er 7,7 prosent mer enn i 1965. Den samlede lønnssum (utbetalte lønninger og arbeidsgiveres andel av sosiale tilskudd) økte med 9,9 prosent eller med nesten 2500 mill. kroner. Selvstendiges inntekt av jordbruk, skogbruk, fiske m.v. økte med 6 prosent. Lønnstakernes andel av de samlede inntekter i landet økte fra 63,5 prosent i 1965 til 64,8 prosent i 1966.

Tabell 10 gir en mer nøyaktig oversikt over godtgjøringen til arbeid og kapital i 1966 fordelt på de enkelte undergrupper.

Lønnsutviklingen.

I 1966 var det tariffoppgjør for de fleste lønnstakergrupper. I et eget avsnitt i denne beretningen er det gitt en oversikt over forhandlingene og resultatene av disse. En viser derfor til det.

Tabell 11 viser utviklingen i den gjennomsnittlige timefortjenesten i industrien og i bygg- og anleggsvirksomheten.

I 3. kvartal 1966 lå timefortjenesten for voksne menn i industrien på kr. 9.87 og for kvinner kr. 7.26. I bygg- og anleggsvirksomheten var timefortjenesten kr. 13.30. Med helligdagsbetalingen likt fordelt på årets fire kvartaler, viser tallene en prosentvis lønnsøking i industrien på 9,3 prosent for menn og 12,2 prosent for kvinner fra 3. kvartal 1965 til 3. kvartal 1966.

Følgende oppstilling viser reallønnsutviklingen (den deflaterte timefortjeneste) fra de tre første kvartaler i 1965 til de samme kvartaler i 1966:

		Deflatert timefortjeneste	
		Menn	Kvinner
1965	1966		
1. kv. — 1. kv.		3.4 %	3.8 %
2. » — 2. »		2.5 »	3.6 »
3. » — 3. »		5.4 »	8.2 »

Tabell 11.

Gjennomsnittlig timefortjeneste. Kroner¹⁾.

	Industri		Bygg- og anleggsvirksomhet Menn		
	Menn	Kvinner	I alt	Håndverksbedrifter	
				Fagarb.	Hjelpearb.
1. kvartal 1965....	8.73	6.23	11.39	10.33	9.92
2. —»—	9.74	7.03	12.21	11.73	10.57
3. —»—	9.01	6.45	12.22	11.05	10.07
4. —»—	9.21	6.59	12.86	12.19	10.73
1. kvartal 1966....	9.22	6.62	12.40	11.22	10.48
2. —»—	10.19	7.40	13.05	12.43	10.94
3. —»—	9.87	7.26	13.30	11.87	10.71

1) Kilde: Statistisk Sentralbyrå.

Tabell 12.

Reallønnsindekser.

	Timefortjenesten deflatert med konsumprisindeksen	
	Industri	
	Menn	Kvinner
1959	100.0	100.0
1960	103.8	103.3
1961	108.6	109.5
1962	112.9	114.6
1963	115.7	119.1
1964	115.7	121.2
1965	121.0	128.6
1966 ¹⁾	125.7	135.0

1) Anslag.

Opgaver over lønnsutviklingen for siste kvartal i 1966 er ikke kommet. Anslagsvise beregninger viser imidlertid en reallønnsøkning fra gjennomsnittet av 1965 til 1966 på 3,9 prosent for menn og 5 prosent for kvinner i industrien.

I tabell 12 er gjengitt reallønnsutviklingen for menn og kvinner fra 1959 til 1966. Det har i denne tiden vært en øking på i alt 26 prosent for menn og 35 prosent for kvinner i industrien. Beregningene bygger på utbetalt timefortjeneste, slik at oppnådde sosiale forbedringer er holdt utenom.

Arbeidsmarkedet.

Arbeidsmarkedet var i 1966 enda strammere enn i de foregående år. For lønnstakere var økingen i sysselsettingen litt mindre enn året før, men likevel sterk, og den registrerte arbeidsløshet var den laveste siden 1955. I første kvartal var likevel den gjennomsnittlige registrerte ledighet større enn i samme kvartal 1965. Dette skyldtes den uvanlig kalde vinteren, som særlig hemmet byggevirksomhet og skogbruk.

Tabell 13 viser endringer i tallet på sysselsatte lønnstakere fra 31. desember 1965 til 31. desember 1966.

Som i 1965 falt det meste av økingen i sysselsettingen på de tjenesteytende næringer og industri. I de tjenesteytende næringer under ett steg sysselsettingen litt svakere enn året før, men i industrien var stigningen noe sterkere. For denne næringen må vi tilbake til 1961 for å finne høyere vekstrate. Også i bygg- og anleggsvirksomhet økte tallet på lønnstakere. I jord- og skogbruk gikk sysselsettingen fortsatt ned, mens nedgangen i fisket så å si stoppet opp. Dette skyldtes det rekordartede gode fisket i 1966.

Forskyvningen i sysselsettingen foregikk således i hovedtrekkene som i tidligere år.

Den relative stigning i tallet på sysselsatte lønnstakere var også i 1966 større for kvinner enn for menn. I industri falt imidlertid nesten hele sysselsettingsøkningen på menn, mens det i de tjenesteytende næringene var størst øking for kvinner.

Også i 1966 var det mangel på arbeidskraft i en rekke distrikter og næringer. Mangelen var fortsatt størst i de områder av landet der næringslivet er sterkest utbygd, og der befolkningkonsentrasjonen er sterkest. Bl. a. på grunn av det ekstraordinært gode fisket var mangelen på arbeidskraft i en rekke kystfylker periodevis større enn i de nærmest foregående år. I de mindre utbygde områder var det som vanlig noe arbeidsløshet og underbeskjeftigelse i vintermånedene, men i sommerhalvåret var det vanskelig å dekke behovet for arbeidskraft også der. De næringer som særlig hadde vansker med å skaffe den nødvendige arbeidskraft i 1966, var industri (spesielt fiskeforedling og verkstedsindustri), sjøtransport, byggevirksomhet og flere tjenesteytende næringer, bl. a. helsevesenet.

Den registrerte ledighet var ved slutten av 1966 18 900, som er det laveste registrerte ledighetstall for dette tidspunkt på en årrekke. De høyeste ledighetstall hadde Nordland, Hedmark, Finnmark, Troms og Oppland. Lavest ledighet hadde Vestfold og Akershus.

Tabell 13.

Sysselsetting fordelt på næringer.

	31/12 1965	31/12 1966	Endringer
Primærnæringer i alt	28 502	25 906	÷ 2 596
Jordbruk	12 197	11 435	÷ 762
Skogbruk, jakt	12 696	11 362	÷ 1 334
Fiske m. v.	2 568	2 202	÷ 366
Hvalfangst	1 041	907	÷ 134
Industri og bergverk i alt	358 445	365 380	6 935
Bergverksdrift	7 052	7 277	225
Næringsmiddelindustri (inkl. hermetikk og fisketilvirkning)	45 434	46 396	962
Tekstilindustri	17 658	17 459	÷ 199
Skotøyindustri	4 453	4 369	÷ 84
Annen bekleddningsindustri	19 312	18 910	÷ 402
Treforedlingsindustri (inkl. møbel- og innredningsindustri og treindustri)	53 473	53 449	÷ 24
Kjemisk industri — olje og fettindustri. . .	51 970	52 914	944
Jord- og steinvareindustri	12 722	12 878	156
Primær jern- og metallindustri	24 378	24 888	510
Jern- og metallvareindustri	26 381	26 693	312
Maskinindustri	15 947	16 715	768
Elektroteknisk industri	17 358	18 495	1 137
Skipsindustri	33 063	34 774	1 711
Annen transportmiddelindustri	21 924	22 600	676
Diverse industri	7 320	7 563	243
Byggevirksomhet	61 014	65 464	4 450
Anleggsvirksomhet	32 590	34 572	1 982
Tjenesteytende næringer	608 052	618 343	10 291
Kraft- og vannforsyning	13 750	13 930	180
Varehandel	156 458	159 327	2 869
Finans- og eiendomsdrift	29 106	30 192	1 086
Sjøtransport	64 118	61 876	÷ 2 242
Annen samferdsel	71 247	71 779	532
Offentlig administrasjon	41 518	42 578	1 060
Forsvar	26 151	26 212	61
Undervisning	59 003	62 540	3 537
Helse- og veterinærvesen	45 785	47 600	1 815
Annen off. og privat tjenesteyting	50 098	52 573	2 475
Lønnet husarbeid	15 038	13 850	÷ 1 188
Hotell- og restaurantdrift	24 824	24 882	58
Personlig tjenesteyting ellers	10 956	11 004	48
I alt	1 088 603	1 109 665	21 062

Kilde: Arbeidsdirektoratet.

Tabell 14. Prosentvise endringer i volum for det private forbruket delt på utgiftsgrupper.

	1963—64	1964—65	1965—66
Matvarer	1.6	1.8	2.5
Drikkevarer og tobakk	÷ 1.4	7.9	9.2
Bolig, lys og brensel	3.5	6.7	6.2
Møbler og husholdningsartikler	5.4	÷ 1.7	6.7
Klær og skotøy	3.7	0.9	3.4
Reiser og transport	12.0	4.7	8.5
Fritidsysler og utdanning	4.7	3.0	5.7
Andre utgifter	6.6	4.5	3.7
Privat forbruk i alt	4.0	3.2	4.6

Forbruk.

Utgiftene til privat forbruk økte med 2288 mill. kroner fra 1965 til 1966. Denne økingen var vel 300 mill. kroner større enn utgiftsøkingen fra 1964 til 1965.

Prisene på forbruksvarer gikk opp med 3,3 prosent fra 1965 til 1966. Dette er svakere prisoppgang enn i de to foregående år.

Reelt sett økte det private forbruket i 1966 med 4,6 prosent. Dette er en noe sterkere øking enn i de foregående år. Det private forbruket økte prosentvis sterkere enn bruttonasjonalproduktet i 1966.

I det store og hele følger konsumutviklingen variasjonene i de private disponible realinntektene. Den forholdsvis høye økingen i det private forbruket i 1966 skyldes således hovedsakelig økingen i de private disponible realinntektene.

Reelt sett økte forbruket av matvarer med 2,5 prosent i 1966. For drikkevarer og tobakk var økingen på over 9 prosent, mens den for reiser og transport var på 8,5 prosent.

Tabell 14 gir en oversikt over den prosentvise endring reelt sett for de enkelte utgiftsgrupper for det private forbruket.

Det offentlige forbruket (fellesforbruket) steg forholdsvis svakt i 1966. Regnet i volum var stigningen knapt 4 prosent mot nesten 9 prosent i 1965 og om lag 4,5 i 1964. For militært forbruk var det en svak nedgang, men dette må ses i sammenheng med den store økingen en hadde i 1965. For sivilt offentlig forbruk var volumøkningen 5,4 prosent.

I tabell 15 er vekstratene for forbruk sammenliknet med vekstratene for bruttonasjonalproduktet for de siste årene.

Tabell 15. *Prosentvis vekst i forbruk og bruttonasjonalprodukt.*

	1962	1963	1964	1965	1966
Privat forbruk	3.3	3.9	4.0	3.2	4.6
Offentlig forbruk	7.3	4.2	4.6	8.8	3.8
Sivilt	7.5	4.6	5.1	5.3	5.4
Militært	6.7	3.1	2.9	18.9	÷ 0.4
Bruttonasjonalprodukt ...	3.3	5.2	5.5	5.4	4.4

Investeringer.

De samlede bruttoinvesteringer i fast realkapital og lager var i 1966 21,7 milliarder kroner regnet i løpende priser. Dette er ca. 1600 mill. kroner mer enn i 1965. Storparten av oppgangen falt på bygninger, anlegg og produksjonsutstyr utenom skip.

For investeringer i skip var det en liten nedgang, og lagerinvesteringene viste en relativt moderat øking fra de uvanlige høye tall i 1965. Reelt sett økte bruttoinvesteringene i fast realkapital med 4,8 prosent i 1966. Som det går fram av tabell 16, var økingen 3,9 prosent for bygninger og anlegg, 0,4 prosent for skip og båter, 5,6 prosent for annet transportmaterieell og 11,7 prosent for maskiner, redskap og inventar.

Investeringene i skip og båter viser store endringer fra år til år. Holder vi disse investeringene utenfor, finner vi at bruttoinvesteringene i fast realkapital ellers viste en stigning på 6,4 prosent i 1966.

En viktig målsetting for investeringspolitikken i 1966 var å stimulere boligbyggingen. Samtidig ble offentlige investeringer i undervisning og forskning, helsestell og veier fortsatt gitt høy prioritet. På den annen side ble det sett som ønskelig å bremse noe på den sterke vekst i investeringene ellers.

For myndighetenes muligheter til å påvirke investeringene gjennom kredittpolitikken var det skapt en ny situasjon ved at Penge- og kredittloven av 25. juni 1965 var trådt i kraft, og ved at kredittavtalene med de private kredittinstitusjonene falt bort fra nyttår 1966. Kredittpolitikken måtte da få nye former.

Kredittlovens bestemmelser om likviditetsreserver ble satt i kraft fra januar, og i juli ble reservekravene skjerpet. Det siktepunkt for utlånsøkingen i sparebanker og forretningsbanker som myndighetene hadde for 1966, var på henholdsvis 500 og 600 mill. kroner over året. Da det så ut til at forretningsbankenes utlån i 1966 ville

Tabell 16.

Bruttoinvesteringer etter art.

	1966		Reelle endringer 1965—66 i pst.
	Mill. kr.	Prosent	
Bygninger og anlegg	9 817	47.1	3.9
Skip og båter	4 328	20.8	0.4
Annet transportmateriell	1 870	9.0	5.6
Maskiner, redskap, inventar	4 822	23.1	11.7
Bruttoinvesteringer utenom lager	20 837	100.0	4.8
Lagerendringer	833	—	—

komme til å bli vesentlig høyere, ble disse banker i medhold av Penge- og kredittloven pålagt å holde tilleggsreserver i form av innskudd på foliokonto i Norges Bank i forhold til sin utlånsøking. Bestemmelsene ble gjort gjeldende første gang for utlånene ved utgangen av september. Boligbyggelån og lån til utlandet ble imidlertid holdt utenfor grunnlaget for beregning av tilleggsreserver.

Samlet utgjorde bruttoinvesteringene i fast realkapital 34,6 prosent av bruttonasjonalproduktet i 1966, regnet i løpende priser.

Dette er det laveste tall på 10 år. Investeringskvoten for fast realkapital uten skip, som i de siste år har vist små variasjoner, var 27,4 prosent, dvs. ubetydelig høyere enn i foregående år.

De offentlige bruttoinvesteringers andel av de totale bruttoinvesteringer var i 1966 28,7 prosent, dvs. omtrent som i 1965. Også fordelingen på investeringer i offentlige bedrifter og offentlig konsumkapital var omtrent den samme i de to år.

Av de totale nettoinvesteringene ble 90 prosent finansiert ved innenlands kapitaltilvekst (sparing) og resten, 925 mill. kroner, ved en øking i Norges nettogjeld til utlandet.

Penger og finanser.

Statsbudsjettet for 1966 ble vedtatt med en forholdsvis beskjeden øking i utgifter til varer og tjenester og overføringer (6,6 prosent) og — som resultat av automatisk oppgang i skatteinntektene — med noe bedre budsjettbalanse enn året før. Skatteinntekten i løpet av året viste seg å bli større enn ventet. I tillegg ble det fra 1. juli gjennomført visse avgiftsforhøyelser (se avsnittet om prisutviklingen).

Tabell 17. Oversikt over statsbudsjett og statsregnskap 1965—1967. Mill. kr.

	1965 Regnskap	1966 Budsjett pr. 1. sept.	1967 Budsjett- forslag
A. Inntekter (ekskl. avdrag)	10 225	11 166	12 177
B. Kjøp av varer og tjenester, overføringer	10 023	11 011	12 117
1. Driftsutgifter	4 017	4 541	5 106
2. Nybygg, anlegg m. v.	1 679	1 877	2 034
3. Overføringer til andre	4 327	4 593	4 977
C. Overskott før lånetransaksjoner (A ÷ B)	202	155	60
D. Lånetransaksjoner	1 559	1 436	1 716
1. Utlån til statsbankene	921	959	1 270
2. Gjeldsavdrag	498	423	422
3. Andre utlån	161	76	51
4. Mottatte avdrag	÷ 21	÷ 22	÷ 27
E. Abonnentlån, leverandørkreditter m. v.	—	76	64
F. Av kontantbeholdning og lånemidler (B + D ÷ A ÷ E)	1 357	1 205	1 592

Kilde: Nasjonalbudsjettet 1967.

Som følge av dette og av innsparinger på enkelte utgiftsposter, vil regnskapet, når det blir avsluttet, vise vesentlig bedre balanse enn det opprinnelig vedtatte budsjett. Overslag ved årsskiftet viser et overskudd før lånetransaksjoner på om lag 425 mill. kroner på regnskapet for 1966 mot 202 mill. kroner i 1965. Dette, sammen med den svake utgiftsøkningen, betyr i tilfelle at budsjettpolitikken i 1966 var mindre ekspansiv enn året før. Men både i 1965 og 1966 medvirket budsjettpolitikken til å holde totaletterspørselen høy.

Tabell 17 gir en oversikt over utviklingen på statsbudsjettet de siste årene, mens tabell 18 viser det offentliges inntekter.

Kredittpolitikken for 1966 ble lagt opp med sikte på en noe større samlet kreditttilførsel til næringslivet enn året før, samtidig som det ble gitt uttrykk for at finansieringen av boligbyggingen måtte gis høyeste prioritet. En erklæring fra Regjeringen 17. desember 1965

Tabell 18. *Skatter til stat og kommuner 1965—67. Mill. kr.*

	1965	1966	1967
I. Staten i alt	9 559	10 359	11 094
A. Direkte skatter	2 595	2 811	2 991
1. Inntekts- og formuesskatt	2 130	2 365	2 520
2. Skatteutjæmningsavgift til skat- tefordelingsfondet	152	182	196
3. Øking av skatteoppkrevernes be- holdninger	177	131	137
4. Andre direkte skatter	136	133	138
B. Indirekte skatter	6 964	7 548	8 103
1. Tollavgifter	544	555	535
2. Alminnelig omsetningsavgift	3 622	4 000	4 285
3. Avgifter på alkohol	667	716	786
4. Avgifter på tobakk	392	415	455
5. Avgifter på sjokolade	123	135	145
6. Avgifter på motorkjøretøyer ...	853	957	1 102
7. Andre indirekte skatter	763	770	795
II. Kommuner i alt	4 231	4 770	5 157
A. Direkte skatter	4 122	4 656	5 037
1. Inntekts- og formuesskatt	4 052	4 585	4 965
2. Andre direkte skatter	70	71	72
B. Indirekte skatter	109	114	120
III. Trygder og pensjonspremier	3 465	3 897	4 682
IV. Direkte og indirekte skatter i alt	13 790	15 129	16 251
Direkte og indirekte skatter i prosent av bruttonasjonalproduktet	24.8	25.2	..
V. Skatter og trygdepremier i alt	17 255	19 026	20 933
Skatter og trygdepremier i prosent av bruttonasjonalproduktet	31.1	31.7	..

Kilde: Nasjonalbudsjettet 1967.

(renteerklæringen) fastslo at den hadde til hensikt å opprettholde de eksisterende rentenormer.

Statsbankenes innvilgningsbudsjetter for 1966 ble satt opp med hele 39 prosent i forhold til året før.

Det var først og fremst innvilgningsbudsjettene for boligbankene som ble økt, både for å sette disse banker i stand til å finansiere

*Gjennomsnittlig timefortjeneste¹⁾ for voksne menn
i bygg- og anleggsvirksomhet.*

Tabell 19.

Kroner pr. time.

	Bygg- og anleggsvirksomhet			Håndverksbedrifter		Entreprenørbedr. (Fagarb. og hj.a.)
	I alt	Byggevirk.	Anleggsvirk.	Fagarb.	Hjelpesarb.	
1949 (gj.sn.)	3.97	3.80	4.86	3.71	3.63	4.23
1965 (gj.sn.)	12.19	11.50	14.91	11.34	10.33	12.75
3. kv. 1965	12.22	11.40	14.89	11.05	10.07	12.91
3. kv. 1966	13.30	12.32	16.48	11.87	10.71	14.10

Prosentvis stigning.

1949—1965	207.1	202.6	206.8	205.7	184.6	201.4
3. kv. 1965—3. kv. 1966	8.8	8.1	10.7	7.4	6.4	9.2

¹⁾ Etter oppgave fra medlemsbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening. Gjennomsnittsfortjeneste på tid, akkord og overtid. Tallene for 1965 og 1966 inkluderer betaling for bevegelige helligdager og kompensasjon for forkortelse av arbeidstiden fra 48 til 45 timer som trådte i kraft fra 1. mars 1959.

flere leiligheter og til å gi større lån pr. leilighet. Men verken for Husbanken eller for Landbruksbanken ble kvotene fullt utnyttet.

Mens kreditttilførselen i første halvår var forholdsvis lite påvirket av reguleringsbestemmelsene, var kredittmarkedet i annet halvår meget stramt. Dette satte neppe noe spor etter seg i de faktiske investeringer i 1966, men kan ha virket inn på næringslivets investeringsplaner fra høsten av.

Gjennomsnittlig timefortjeneste¹⁾ for voksne menn i industri.

Tabell 20 a.

Kroner pr. time.

	Total	Bergverk	Nærings- og nyt.mid.ind.	Bryggerier og mineralvannf.	Tobakk-fabriker	Tekstil-industri	Skofabriker	Klednings-industri	Bygnings-trevareindustri	Møbel- og annen trevareindustri	Treforedlings-industri	Papir- og pappvareindustri	Grafisk industri	Lær- og lærvareindustri	Kjemisk- og elektrokj. ind.	Jord- og steinvareindustri	Jern- og metall-industri
1949 (gj.sn.) ²⁾ .	3.04	3.08	2.77	2.90	2.97	2.83	3.17	2.92	—	—	2.94	3.10	3.62	3.17	3.26	3.07	3.11
1965 (gj.sn.) ..	9.17	10.13	8.21	8.56	8.58	8.11	8.67	8.46	8.44	8.81	9.00	9.59	10.59	8.77	9.00	9.30	9.71
3. kv. 1965 ...	9.01	9.74	8.10	8.34	8.30	7.91	8.44	8.35	8.30	8.74	8.82	9.45	10.41	8.64	8.82	9.24	9.53
3. kv. 1966 ...	9.87	11.01	9.04	9.21	9.18	8.88	9.12	9.05	9.14	9.66	9.52	10.16	11.21	9.35	9.62	10.18	10.39

Prosentvis stigning.

1949—1965 ...	201.6	228.9	196.4	195.2	188.9	186.6	173.5	189.7	—	—	206.1	209.4	192.5	176.7	176.1	202.9	212.2
3. kv. 1965 — 3. kv. 1966 ..	9.5	13.0	11.6	10.4	10.6	12.3	8.1	8.4	10.1	10.5	7.9	7.5	7.7	8.2	9.1	10.2	9.0

¹⁾ Etter oppgave fra et utvalg organiserte og uorganiserte bedrifter. Gjennomsnittsførtjeneste på tid, akkord og overtid.

²⁾ Beregnede tall.

Gjennomsnittlig timefortjeneste¹⁾ for voksne kvinner i industri.

Tabell 20 b.

Kroner pr. time.

	Total	Nærings- og nyt.mid.ind.	Bryggerier og mineralvannf.	Tobakkfabrikker	Tekstilindustri	Skofabrikker	Kledningsindustri	Treforedlingsindustri	Papir- og pappvareindustri	Grafisk industri	Lær- og lærvareindustri	Kjemisk industri	Jern- og metallindustri
1949 (gj.sn.) ²⁾	1.98	1.82	2.02	2.02	1.93	2.04	2.01	2.04	—	1.96	—	1.97	2.24
1965 (gj.sn.)	6.58	6.12	6.87	7.09	6.36	6.30	6.57	7.02	6.83	7.11	6.56	6.59	7.69
3. kv. 1965	6.45	6.02	6.77	6.91	6.24	6.14	6.44	6.93	6.70	7.01	6.34	6.44	7.51
3. kv. 1966	7.26	6.83	7.54	7.84	7.10	6.80	7.24	7.54	7.47	8.10	7.11	7.23	8.25

Prosentvis stigning.

1949—1965	232.3	236.3	240.1	251.0	229.5	208.8	226.9	244.1	—	262.8	—	234.5	243.3
3. kv. 1965 — 3. kv. 1966	12.6	13.5	11.4	13.5	13.8	10.7	12.4	8.8	11.5	15.5	12.1	12.3	9.9

¹⁾ Etter oppgave fra et utvalg av organiserte og uorganiserte bedrifter. Gjennomsnittsfortjeneste på tid, akkord og overtid.

²⁾ Beregnede tall.

Tariffrevisjonen 1966.

Praktisk talt alle tariffavtaler både i det private næringsliv og innen offentlig virksomhet løp ut i 1966. Tariffarbeidet i inneværende år la beslag på alle organisasjonsinstanser innenfor Landsorganisasjonen, både forbund og avdelinger.

I alt har Sekretariatet behandlet 701 tariffsaker omfattende 4019 tariffere dette år.

Tariffrevisjonen for det private næringsliv.

I samsvar med den protokoll som ble satt opp i møte mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen 16. desember 1965, og som ble gjengitt i forrige års beretning, ble tariffrevisjonen for det private næringsliv forberedt av Landsorganisasjonen i forbindelse med det fastsatte møte i LO's representantskap 6. og 7. januar. Representantskapet gjorde da følgende vedtak:

Den internasjonale økonomiske utvikling har i inneværende tariffperiode vært preget av sterk vekst og framgang. For årene 1964 og 1965 under ett har totalproduksjonen i Vest-Europa, USA, Canada og Japan steget med om lag 10 prosent, og det har vært en betydelig øking i verdenshandelen.

Denne utvikling har sammen med en ekspansiv økonomisk politikk i vårt eget land skapt forutsetninger for en sterk øking i Norges eksport og produksjon i samme tidsrom. Totalproduksjonen har steget med om lag 12 prosent. Tar en hensyn til den økte sysselsetting, blir det en stigning i produksjonen pr. årsverk på over 10 prosent. Ser en spesielt på industri og bergverk, blir produksjonsøkningen pr. sysselsatt enda høyere. Vi har hatt praktisk talt full sysselsetting, mens underskuddene i utenriksøkonomien har vært atskillig mindre enn i de nærmest foregående år.

Mens det realøkonomiske grunnlag har utviklet seg meget gunstig, kan det samme ikke sies om prissituasjonen. Fra 1963 til 1964 steg konsumprisindeksen med 5,7 prosent, og fra 1964 til 1965 var det en ytterligere stigning på om lag 4,2 prosent. Den vesentlige del av stigningen fant imidlertid sted i løpet av året 1964, slik at utviklingen fra årsskiftet 1964/1965 og fram til i dag har vært gunstigere. I de siste 6 måneder har prisnivået vært relativt stabilt.

Denne ujevne prisbevegelse er den vesentligste årsak til at det praktisk talt ikke var noen stigning i reallønnen for industriarbeiderne i 1964, mens det i 1965 trolig vil finne sted en stigning på mellom 4 og 5 prosent. For lønnstakere uten lønnsglidning har resultatet imidlertid vært betydelig dårligere, og enkelte grupper har hatt reallønnsnedgang i 1965.

Alt i alt kan det derfor slås fast at lønnstakerne i inneværende tariffperiode ikke har fått den andel av produktivitetsstigningen som de har et rimelig krav på.

De økonomiske utsiktene for 1966 må stort sett sies å være gode, selv om konjunktursituasjonen i enkelte næringer er svakere enn før, og veksten i økonomien blir noe mindre. Ifølge nasjonalbudsjettet skulle en, alle forhold tatt i betraktning, kunne vente en forholdsvis bra etterspørsel etter norske

eksportvarer også i tiden framover, og totalproduksjonen pr. årsverk er anslått å stige med 4 prosent. Selv om underskuddet i utenriksøkonomien blir større enn i inneværende år, må det være berettiget å si at den realøkonomiske utvikling i siste tariffperiode sammen med utsiktene for den nærmeste tid framover, skaper en god nasjonaløkonomisk bakgrunn for de kommende tarifforhandlinger. Den store produksjonsøkningen bør kunne gi plass for lønnstillegg uten en etterfølgende prisstigning av den karakter vi delvis har hatt i inneværende periode.

På denne bakgrunn mener Representantskapet at det ved tariffrevisjonen i 1966 bør reises en del krav av generell karakter for at lønnstakerne kan få sin andel i den gunstige produksjonsutvikling.

For det første bør det reises krav om generelt lønnstillegg. Dernest bør det i tillegg til dette reises krav om spesielle tillegg for de som er blitt akterutseilt eller ikke har fått noen andel i lønnsglidningen. Det må herunder tas hensyn til at det blir et rimelig lønnsnivå for fagarbeidere, arbeidsledere, tekniske så vel som merkantile funksjonærer, slik at det mellom disse og de øvrige grupper blir en rimelig differensiering.

For å eliminere den sosiale forskjell som fremdeles eksisterer mellom manuelle yrker og funksjonæryrkene, må krav om lønn under sykdom reises for de grupper dette ennå ikke er gjennomført for.

Når det gjelder likelønns spørsmålet, er det innenfor flere tariffområder misnøye med den måte opptrappingen av kvinnelønningene er foretatt på og med en del av de gruppeplasseringer som hittil er foretatt. Det må derfor reises krav om at det må foretas en vurdering av disse ting for å få ryddet bort den misnøye og de skjvheter som er til stede. Kravet bør reises generelt, men behandles spesielt innenfor de enkelte tariffområder, idet utviklingen ikke har vært likedan innen alle bransjer og yrker.

Selv om det ved denne tariffrevisjon ikke blir reist krav i sin alminnelighet om forkorting av arbeidstiden, må det likevel kreves at arbeidstiden for diskontinuerlig skiftarbeid (2 og 3 skift) blir satt ned ved denne tariffrevisjon. Det virker urimelig at slik arbeidstid fremdeles kan foregå i inntil 45 timer pr. uke.

Den offentlige arbeidstidskomité som er nedsatt og nå er i virksomhet, skal som kjent behandle både den daglige og ukentlige arbeidstid så vel som helkontinuerlig og diskontinuerlig arbeidstid. Etter de uttalelser som hittil er gitt, er det også forutsetningen at denne komité skal levere sin innstilling ved årsskiftet 1966/67. Den ordning en ved denne tariffrevisjon kommer til for den diskontinuerlige arbeidstid, tar derfor ikke sikte på å være noen endelig ordning i denne sammenheng, men nærmest en forskuttering for, som foran nevnt, å få ryddet bort noen urimeligheter.

Med henblikk på den arbeidstidsforkorting som vil komme må det kreves at det i tariffperioden blir opptatt forhandlinger om kompensasjon for arbeidstidsforkorting og tilpassing av 5 dagers arbeidsuke.

For bl. a. å kunne stå fritt i 1967 når det gjelder arbeidstidsforkorting, må tariffperioden bli på 1 år.

Disse krav som her er nevnt, må utformes og reises av Landsorganisasjonen overfor Norsk Arbeidsgiverforening. I tillegg må så de enkelte forbund reise sine spesielle krav, i første rekke når det gjelder revisjon av de tariffbestemmelser hvor det måtte være nødvendig. Samtlige krav må oversendes motparten tidligst mulig, slik at ikke slutføringen av tariffrevisjonen forsinkes.

Etter kravenes karakter er en klar over at det vil være nødvendig med ganske omfattende sentrale forhandlinger mellom hovedpartene. Det er imidlertid like klart at det parallelt må føres omfattende forhandlinger om

forbundenes spesielle krav, slik at det hele kan sees i sammenheng. I denne forbindelse må en understreke at det bl. a. for innenriksfarten, handel- og kontorsektoren, rutebilene, kjøttindustrien, baker- og konditorfaget, hermetikkfabrikkene og jernbanebetjeningen ved LKAB må føres separate forhandlinger også om lønsspørsmålene, dette som følge av at generelt lønns-tillegg og eventuelt lavtlønns tillegg ikke kan gjennomføres på samme måte som i arbeidslivet ellers. Når det gjelder funksjonærene i det private arbeidsliv, kan de reise krav om en utløpstid for sine tariffavtaler som er mer i samsvar med det tidspunkt lønnsreguleringer foretas på for disse grupper.

Tariffkravene for disse områder må derfor av forbundene utformes hver for seg innenfor den ramme som Representantskapet trekker opp. Dette gjelder også for de grafiske grupper som følge av den tekniske utvikling som foregår innen denne bransje.

Når det gjelder den offentlige sektor — de som omfattes av Stats-tjenestemannskartellet og Norsk Kommuneforbund — kan de krav som foran er nevnt ikke umiddelbart tilpasses. Der kommer spesielle ting inn, idet bl. a. lønnsutviklingen ikke har vært den samme som i den private sektor. Det må derfor foretas nøye beregninger og vurderinger, men en må så langt det er sammenliknbart tilpasse forholdene innen den offentlige sektor med det som gjennomføres for den private. Sekretariatet må derfor i samråd med Statstjenestemannskartellet og Norsk Kommuneforbund utforme de krav som skal stilles.

Når det gjelder spørsmålet om samordning av lønns- og inntektsopp-gjørene, vil ikke Representantskapet motsette seg det på visse forutsetninger. Dvs. at tarifforslagene for de tariffavtaler som har utløp i første halvår 1966, blir sendt ut til avstemning på samme tid. Likeså at opp-gjørene både for jordbruket og fiskeriene er klare, slik at innholdet av disse er kjent før svar fra Landsorganisasjonen gis.

I samsvar med foranstående gis Sekretariatet fullmakt til å utforme de endelige krav som skal sendes Norsk Arbeidsgiverforening.

I tillegg til ovennevnte vedtak, som ble offentliggjort, gjorde også Representantskapet følgende fortrolige vedtak, som utgjorde selve rammen for tariffkravene:

«Kravene vedrørende tariffoppgjøret må ta sikte på en økonomisk forbedring på om lag 8 prosent, beregnet på gjennomsnittslønnen i industrien etter de siste oversikter en har.»

På representantskapsmøtet ble det opplyst at det ville være av betydning om de enkelte forbund som hadde tariffavtaler med utløp til og med utgangen av juni måned kunne ha sine tariffkrav ferdig så tidlig at forhandlinger kunne tas opp med forbundenes tariff-motparter i månedsskiftet januar/februar. Det var videre forutsatt at Landsorganisasjonen skulle legge fram de generelle tariffkrav innen 1. februar, for å unngå at tariffoppgjøret ble forsinket.

Landsorganisasjonens sekretariat behandlet deretter Representantskapets vedtak og ut fra dette ble det vedtatt hvilke generelle krav som skulle reises overfor Norsk Arbeidsgiverforening.

Som forhandlingsutvalg ble oppnevnt:

P. Mentsen, Th. Andresen, Einar Strand, Odd Højdahl, Olaf Sunde, Kjell Holler, Per Dragland, Jon Rikvold, Per Haraldsson og Ragna Karlsen, alle Landsorganisasjonen i Norge, Tor Aspengren, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Gunvald Hauge, Norsk Sjømannsforbund, Lage Haugness, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Walther Kristiansen, Norsk Arbeidsmandsforbund, Marie Lindquist, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, Henry Nicolaysen, Norsk Transportarbeiderforbund, Anker Nordtvedt, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Otto Totland, Norges Handels- og Kontorfunksjonærs Forbund, Fritz W. Hannestad, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, Ingvald Hansen, Norsk Skotøyarbeiderforbund, Arne Li, Norsk Litograf- og Kjemigrafafforbund, Kaare Pehrson, Norsk Papirindustriarbeiderforbund, Aage Petersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Gulbrand Brauer, Norsk Tekstilarbeiderforbund, Erling Johansen, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund, Johan M. Bøe, Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund, Erik Eriksen, Norsk Treindustriarbeiderforbund, Roald Halvorsen, Norsk Typografafforbund, Lorang Kristiansen, Norsk Murerforbund, og Eivind Strømmen, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund.

Etter at Tor Aspengren hadde tiltrådt som LO's nestformann gikk Per Andersen inn i forhandlingsutvalget. Dessuten ble forhandlingsutvalget utvidet med Henning Dahl, Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund, Viktor Remme, Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund. Walther Kristiansen avgikk ved døden. Paul Sundt gikk inn i stedet for Walther Kristiansen i forhandlingsutvalget.

Forhandlingsmøte ble opptatt med Norsk Arbeidsgiverforening den 1. februar, og fra Landsorganisasjonens side ble det lagt fram følgende generelle krav:

I samsvar med Representantskapets vedtak (6. og 7. januar 1966) er rammen for de økonomiske krav satt til om lag 8 prosent, beregnet på gjennomsnittslønnen for voksne menn i industrien pr. 3. kvartal 1965.

1. Alle voksne arbeidere — kvinner og menn — gis et generelt lønnstillegg på 40 øre pr. time.
2. Foruten det generelle tillegg på 40 øre pr. time gis ytterligere et lavtlønnstillegg på 40 øre pr. time til voksne menn og voksne kvinner hvis timefortjeneste er lavere enn henholdsvis kr. og kr.
Lærlinger og unge arbeidere skal ha $\frac{3}{4}$ av det tillegg som blir fastsatt for voksne, med mindre partene i forbundsvise forhandlinger blir enige om noe annet.

For arbeidere som etter lov eller tariffavtale har en annen arbeidstid enn 45 timer pr. uke er beregningsgrunnlaget for dem som kommer inn under forannevnte punkter 45 timer.

3. Full lønn i 2 måneder under sykdom gjennomføres for samtlige lønns-takere som ikke har det i dag. Gjennomføringen skjer etter de samme prinsipper som i funksjonærtarifene, slik at sykepenger fra den offentlige trygd går til fradrag i lønnen og kommer arbeidsgiveren til gode. (Dette sees i sammenheng med avtalen om tilleggssyketrygden.)
4. Det foretas en vurdering av den måte likelønnsavtalen er gjennomført på for så vidt angår gruppeplasseringene og opptrappingstilleggene. Det foretas tilpassing innenfor de enkelte tariffområder, da utviklingen ikke har vært den samme i alle bransjer og yrker.
5. Arbeidstiden for diskontinuerlig skiftarbeid (2- og 3-skift) settes ned til 43 timer pr. uke.
Det må i tariffperioden tas opp forhandlinger mellom NAF og LO om kompensasjon for eventuell arbeidstidsforkorting og tilpassing av 5-dagersuken.
6. Det resultat partene kommer fram til gjøres gjeldende fra den dag de blir enige om og med 1 års varighet til de respektive tariffavtalers utløpstid.

Norsk Arbeidsgiverforening la på sin side fram følgende:

1. De nye tariffavtaler inngås for 2 år.
2. Fra det tidspunkt premiene til Folkepensjonen skal betales opphører avtalen om tariffestet pensjon (herunder også andre ordninger som er godkjent i steden for Fellesordningen for tariffestet pensjon).
Arbeidet i det utvalg hovedorganisasjonene har nedsatt for å avgi innstilling om anvendelse av FTP's oppsparte midler påskyndes, slik at hovedorganisasjonene kan fatte beslutning om anvendelsen innen premiebetalingen til Folkepensjonen begynner.
3. NAF tar forbehold om på et senere tidspunkt i forhandlingene å framsette forslag om endringer i hovedorganisasjonenes avtale om dagpenger under sykdom og bedriftsulykker. Dette gjelder også bedrifts-sykekasser og andre ordninger med lønn under sykdom som er godkjent av hovedorganisasjonene.
4. a) Det inngås generell avtale mellom NAF og LO om 14-daglig utlønn-ning i alle tilfelle hvor ikke partene er enige om noe annet.
b) Det åpnes adgang til ved avtale mellom bedriften og tillitsmennene å gå over fra kontant lønnsutbetaling til lønnsbetaling over bank-konto e.l.
Partene overveier hvorvidt sådan adgang også bør lovfestes.
5. I avtalen om godtgjørelse for helligdager og 1. og 17. mai (A-ordningen) sløyfes Merknad 1, 2 og 3 til avtalens avsnitt II.

6. De bestemmelser i fellesforslaget fra 1958 som fortsatt er gjeldende, bringes à jour. Dessuten endres avsnitt III a) i de ovenfor nevnte bestemmelser slik at adgangen til å ta opp spørsmål om innføring av skiftordninger ikke bare skal gjelde innføring av nye 2- og/eller 3-skiftordninger, men også utvidelse av bestående 2- og/eller 3-skiftordninger.
7. Det gjennomføres en enklere beregningsmåte for feriegodtgjørelse etter Ferieloven, og NAF og LO retter i fellesskap henvendelse til myndighetene om lovfestning av den beregningsmåte man blir enige om.

På møtet var det enighet om at de generelle krav fra hovedorganisasjonene skulle offentliggjøres. Det var likeledes enighet om at hovedorganisasjonene skulle medvirke til at det snarest kom i stand drøftelser mellom de enkelte forbund og de respektive tariffmotparter.

I de fortsatte forhandlinger mellom Landsorganisasjonen og Norsk Arbeidsgiverforening den 15., 16., 17., 18., 21., 22., 23., 24. og 28. februar og 1., 2., 3., 7. og 9. mars, kom fram til en del rammeavtaler vedrørende:

Lavtlønnstillegget 1966 og 1967, bestemmelse om indeksregulering, samt et spesielt øretillegg pr. time (9 øre) til bruk for partene under forhandlinger om de forbundsvise krav innenfor hvert enkelt overenskomstområde, således:

I. Lavtlønnstillegget 1966.

Under de hittil førte forhandlinger i anledning av tariffrevisjonen 1966 er Landsorganisasjonen i Norge og Norsk Arbeidsgiverforening blitt enige om regler for gjennomføring av lavtlønnstillegget. For hvert av de overenskomstområder som enten i sin helhet eller for grupper eller bedrifter har forholdsvis lavt lønnsnivå, angis en sum som skal anvendes til spesielle lønnsforhøyelser innenfor området.

Fordelingen skjer ved forbundsvise forhandlinger mellom partene i den enkelte tariffavtale. Disse står fritt med hensyn til anvendelsen, dog således at en rimelig lønnsdifferensiering og lønnsstruktur i bedriftene opprettholdes.

Hvis enighet ikke oppnåes om fordeling av beløpet, overlates avgjørelsen til et 4-manns utvalg, bestående av 2 representanter for NAF og 2 for LO.

Den sum som står til disposisjon for ovennevnte lønnsforhøyelser i hvert enkelt overenskomstområde, er basert på antall arbeidstimer i ett år, omregnet til 45 timers uke, (4. kvartal 1964—3. kvartal 1965). Sømmens størrelse er deretter utregnet på basis av den gjennomsnittlige fortjeneste, eksklusive overtid, for henholdsvis menn og kvinner i vedkommende tariffområde sammenliknet med industriens gjennomsnitt, idet summen er forholdsvis høyere i bransjer med lavere fortjeneste enn i bransjer med høyere fortjeneste. Etter de foretatte beregninger varierer tilleggene fra 24 til 1 øre pr. time i gjennomsnitt i henhold til følgende tabell:

Tabell for gjennomføring av lavtlønnstillegget 1966.

Prosentintervaller	Lavtlønnstillegg i øre pr. time
78.0 og derunder	24
78.1— 79.0	23
79.1— 80.0	22
80.1— 81.0	21
81.1— 82.0	20
82.1— 83.0	19
83.1— 84.0	18
84.1— 85.0	17
85.1— 86.0	16
86.1— 87.0	15
87.1— 88.0	14
88.1— 89.0	13
89.1— 90.0	12
90.1— 91.0	11
91.1— 92.0	10
92.1— 93.0	9
93.1— 94.0	8
94.1— 95.0	7
95.1— 96.0	6
96.1— 97.0	5
97.1— 98.0	4
98.1— 99.0	3
99.1—100.0	2
100.1—115.0	1
115.1 og over	0

For hvert enkelt overenskomstområde er antall arbeidstimer for henholdsvis mannlige og kvinnelige arbeidere og tildelt sum følgende:

Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg	Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg
Voksne menn:		kr.			kr.
<i>70.1—71.0</i>			Paraplyfabrikker	7	1 222
A. Tøssebro & Co.	8	1 971	Åsmund Lærdal	41	7 157
<i>75.1—76.0</i>			Rest forskjellig kjemisk industri	30	5 237
Potteribedrifter	42	10 350	<i>85.1—86.0</i>		
<i>76.1—77.0</i>			H. Dykesteen m. fl.	11	1 807
Berthas Lefsebakeri	9	2 218	Trelastutsalg	862	141 616
<i>77.1—78.0</i>			A/S Fisk-Klipp	9	1 479
Hermetikkfabrikker	896	220 803	Rutebilselskaper utenfor Oslo	10 899	1790575
<i>78.1—79.0</i>			Tannteknikere i Bergen ..	9	1 479
Aarnes Kalkstensbrudd ..	11	2 598	<i>86.1—87.0</i>		
Haugesund Handelsstands Fiskerigruppe	14	3 306	A/S Nestlé	245	37 735
Galguftens Kassefabrikk m. fl.	76	17 948	Kavli A/S, Bergen	51	7 855
Rest forskjellig nærings- middelindustri (NO-KO)	16	3 779	Fiskematfabrikker	20	3 080
<i>79.1—80.0</i>			Sildoljefabrikker	2 683	413 236
Skramstad, Waardal	14	3 163	<i>87.1—88.0</i>		
<i>80.1—81.0</i>			Grossister, spedisjon og transport	4 531	651 340
Rieber & Søn	91	19 622	Møbeltapetserere DBS ...	10	1 438
Konservesfabrikker	522	112 558	Trikotasjefabrikker	1 038	149 215
<i>82.1—83.0</i>			<i>88.1—89.0</i>		
Tønnefabrikker	283	55 211	Korrugit A/S	9	1 201
Den norske Eterfabrikk ..	7	1 366	Tekstilfabrikker	6 391	853 096
Fisketilvirkere — land- transport	530	103 399	Papirindustri, tremassefa- brikker	1 991	265 767
<i>84.1—85.0</i>			<i>89.1—90.0</i>		
Bergens Handelsstands Fiskerigruppe	216	37 704	Trelastbruk	6 898	849 944
			Fajansefabrikker Rogaland	542	66 783
			Bilgummiverksteder	203	25 013
			Øra Fabrikker	20	2 464
			Kjeksfabrikker	327	40 292

¹⁾ Prosentintervallene er beregnet i forhold til gjennomsnittlig timefortjeneste (eksklusive overtidstillegg) i industrien i tidsrommet 4. kvartal 1964—3. kvartal 1965, henholdsvis kr. 8,83 og kr. 6,49 for voksne menn og kvinner. Timefortjenestene er korrigert for kortere arbeidstid for helkontinuerlig skiftarbeid og arbeid under dagen.

Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg	Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg
Voksne menn:		kr.			kr.
<i>90.1—91.0</i>			Fisketilvirkere i Nord- Norge	680	48 876
Norsk Akkumulator Co. ...	29	3 275	Plastindustri	1 171	84 167
Bergens Fjørfabrikk	32	3 614	Fjeldhammer Brug	436	31 338
Kunstsilkefabrikken	313	35 353			
Tegilverk	1 260	142 314			
<i>91.1—92.0</i>			<i>95.1—96.0</i>		
Electric Furnace	1 636	167 984	Kjemisk teknisk industri, forskjellig	2 358	145 272
Glassvatt	300	30 804	Papirindustri, papirfabrikk	15 240	938 906
Arnold Wiig	38	3 902	Maling- og lakkindustri ...	1 644	101 284
Sponplatefabrikker	866	88 921	Vaskerier og renserier ...	321	19 776
Treullfabrikker	205	21 049	Eddikfabrikker	38	2 341
Flatbrødfabrikker	173	17 764			
<i>92.1—93.0</i>			<i>96.1—97.0</i>		
Bryggerier og mineralvann- fabrikker	4 664	431 010	Papirindustri/cellulosefabr.	13 299	682 771
Møller og förblanderier ...	1 759	162 553	Norwegian Talc., Anders Kjode	337	17 302
Norsk Glassverk	114	10 535	Rest, forskjellig bygnings- artikkelindustri	17	873
Larvik Vinyl	30	2 772	Engeseth m. fl.	6	308
Polycoat, Moss	66	6 099	Fyrstikkfabrikker	264	13 554
Kullysrefabrikker	48	4 436	Johansen Lumber Co., A/S	479	24 592
Ba-Ko-Re	57	5 267	Møbelsnekkere utenfor Oslo	118	6 058
Sandtak	69	6 376			
<i>93.1—94.0</i>			<i>97.1—98.0</i>		
Konfeksjonsfabrikker ...	1 844	151 474	Elektrokjemisk E.A.F. ...	14 148	581 087
Slakterier og pøsemaker- mestre	5 159	423 781	Skofabrikker	1 497	61 485
Oljeselskaper	2 552	209 631	Oljemøller, fettraffinerier, tranindustri	2 251	92 453
Tobakkfabrikker	670	55 036	Wallboardfabrikker	1 749	71 712
Margarinfabrikker	615	50 519	Hanskefabrikker	36	1 479
Vadheim electrokemiske .	68	5 586	Mineralindustri	929	38 156
Møbelindustri	3 597	295 472	Listefabrikker	241	9 898
Moss Glassverk	797	65 469	Øvrige fisketilvirkere ...	26	1 068
Gjør- og spritfabrikker ...	163	13 389	Instrumentmakere i Oslo .	7	288
Rutebilselskaper i Oslo ...	1 566	128 638			
Firings Bakeri og Konditor	9	739	<i>98.1—99.0</i>		
Bakerier og konditorier ...	2 241	184 085	Farmasøytisk industri ...	307	9 457
<i>94.1—95.0</i>			Elektrokjemisk, Hydro ...	11 921	367 214
Garverier og lærfabrikker .	683	49 091	Svelviksønd.	13	400
Pelsvarebedrifter	66	4 744	Den norske Næringsmiddel- fabrikk	13	400
Filet- og fryseribedrifter..	1 793	128 874			

Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg	Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg
Voksne menn:		kr.			kr.
<i>99.1—100.0</i>			Eiker, Oslo Finer	151	1 550
Konvolutt-, pose- og papir- varefabrikker	718	14 745	Trehusfabrikker	779	7 999
Lærware- og sportsartikkel- fabrikker	412	8 461	Skoreparasjonsverksteder	56	575
Sand og Singel m. fl.	158	3 245	Andr. L. Riis	26	267
<i>100.1—115.0</i>			Glassmestre og glassliperier	419	4 302
Gummivarefabrikker	2 922	30 003	Møbeltapetserere utenfor Oslo	6	62
Stenindustri	968	9 939	Urmakere i Oslo	37	380
Sjokolade- og dropsfabr.	849	8 718	Urmakere utenfor Oslo	11	113
Bokbinderier	948	9 734	Tannteknikere i Oslo	88	904
Trevarefabrikker og snek- kerier	1 503	15 433	Møbelsnekkere i Oslo	175	1 797
Sprengstoffindustri	1 187	12 188	<i>115.1 og derover</i>	53 309	
Eskefabrikker	1 499	15 392	Sum voksne menn	327 124	
Bergverk	6 664	68 426			
Karosseribedrifter	1 003	10 299	Voksne kvinner:		
Gullsmedfirmaer	1 081	11 100	<i>73.1—74.0</i>		
Betongvarefabrikker	1 370	14 067	Berthas Lefsebakeri	29	7 147
Litotrykkerier	1 098	11 274	<i>75.1—76.0</i>		
Radiofabrikker	1 177	12 085	Potteribedrifter	21	5 175
Boktrykkerier og avistryk- kerier utenfor Oslo	5 241	53 815	<i>76.1—77.0</i>		
Kjemisk mineralindustri	3 333	34 223	Betongvarefabrikker	3	739
Oslo Mørtelverk	18	185	<i>79.1—80.0</i>		
A/S Plama	1	10	Trehusfabrikker	2	452
Asfaltfimaer	862	8 851	<i>80.1—81.0</i>		
Standard	2 521	25 886	Rest forskjellig nærings- middelindustri (No-Ko)	11	2 372
SAS, Braathen	1 950	20 023	<i>82.1—83.0</i>		
Treskipsbyggerier	14	144	Aasmund Lærdal	45	8 779
MVL-overenskomsten	81 778	839 697	<i>84.1—85.0</i>		
Bilverksteder	5 754	59 082	Hermetikkfabrikker	1 456	254 154
Hafslund Karbidfabrikk	190	1 951	Rieber & Søn	41	7 157
Saude, Tyssefaldene	186	1 910	Bergverk	72	12 568
Elektrisitetsverk	855	8 779			
Porsgrunds Porselæn	515	5 288			
Norsk Teknisk Porselæn	496	5 093			
Drammens Glassverk	384	3 943			
Hadelands Glassverk	525	5 391			
Slipeskivefabrikker	281	2 885			
Remfabrikker	561	5 760			
Esso, Vallø	167	1 715			
Borgestad Fabrikker	288	2 957			

Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum løvt- lønns- tillegg	Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum løvt- lønns- tillegg
Voksne kvinner:		kr.			kr.
<i>86.1—87.0</i>			<i>94.1—95.0</i>		
O. Kavli, Bergen	72	11 089	Trikotasjefabrikker	3 428	246 391
Møbelsnekkerier utenfor Oslo	2	308	Kjemisk mineralindustri ..	40	2 875
Fisketilvirkere — land- transport	113	17 404	Sponplatefabrikker	22	1 581
<i>87.1—88.0</i>			Bergens Fjærfabrikk	142	10 206
Polycoat, Moss	1	144	Møller	83	5 966
Sildoljefabrikker	32	4 600	Trelastbruk	21	1 509
A/S Fisk-Klipp	15	2 156	Bilverksteder	13	934
<i>88.1—89.0</i>			Bakerier og konditorier ..	125	8 985
Konservesfabrikker	637	85 029	<i>95.1—96.0</i>		
Teglverk	1	133	Porsgrunds Porselæn	208	12 814
<i>89.1—90.0</i>			Andr. L. Riis	2	123
Entreprenører	398	49 040	Tekstilfabrikker	6 283	387 083
Slakterier og pølsemaker- mestre	1 035	127 529	<i>96.1—97.0</i>		
<i>90.1—91.0</i>			Gummivarefabrikker	1 001	51 391
Kunstsilkefabrikken	103	11 634	Møbelfabrikker	260	13 348
LKAB	47	5 309	Plastindustri	372	19 098
<i>91.1—92.0</i>			Borgestad Fabrikker	2	103
Listefabrikker	60	6 161	Fjeldhammer Brug	29	1 489
A/S Nestlé	104	10 679	<i>97.1—98.0</i>		
<i>92.1—93.0</i>			Farmasøytisk industri ...	313	12 856
Grossister, spedisjon og transport	229	21 162	Skofabrikker	1 395	57 295
Pelsvarebedrifter og bunt- makerier	174	16 080	Konfeksjonsfabrikker	9 063	372 236
Fajansefabrikker, Rogaland	440	40 661	Forskjellig kjemisk teknisk industri	862	35 404
Elektro-installatører	6	554	Fiskematfimaer	37	1 520
<i>93.1—94.0</i>			SAS, Braathen	75	3 080
Oljemøller, tranraffinerier .	67	5 504	Rutebilselskaper utenfor Oslo	130	5 339
Ba-Ko-Re	10	821	<i>98.1—99.0</i>		
Bergen Handelsstands Fiskerigruppe	35	2 875	Konvolutt-, pose- og papir- fabrikker	652	20 084
Flatbrødfabrikker	34	2 793	Skoreparasjonsverksteder .	6	185
Hanskefabrikker	60	4 929	Paraplyfabrikker	19	585
			Rest, forskjellig kjemisk industri	57	1 756
			<i>99.1—100.0</i>		
			Filet- og fryseribedrifter .	1 398	28 709
			Vaskerier og renserier	965	19 817

Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg	Prosentintervaller ¹⁾ overenskomstområder	Timer i 1000 (års- basis)	Sum lavt- lønns- tillegg
Voksne kvinner:		kr.			kr.
Litotrykkerier	189	3 881	Fyrstikkfabrikker	141	1 448
Elektrokjemisk industri			Hadelands Glassverk	48	493
E.A.F.	100	2 054	Skramstad/Waardal	1	10
Norsk Glassverk	20	411	Den Norske Nærings- middelfabrikk	18	185
Rutebilselskaper i Oslo ..	209	4 292	Moss Glassverk	62	637
Norsk Akkumulator Co. .	32	657	Aug. Olsen Knekkebrød- fabrikk	9	92
Kjeksfabrikker	368	7 557	Tannteknikere i Oslo	55	565
<i>100.1—115.0</i>			Haugesund Handelsstands Fiskerigruppe	12	123
Bryggerier og mineralvann- fabrikker	374	3 840	Urmakere utenfor Oslo ..	2	21
Lærvare- og sportsartikkel- fabrikker	384	3 943	Fisketilvirkere i Nord- Norge	244	2 505
Eskefabrikker	922	9 467	Johansen Lumber Co., A/S	41	421
Maling- og lakkindustri ..	189	1 941	Garverier	26	267
Margarinfabrikker	182	1 869	Gjør- og spritfabrikker...	28	288
Bokbinderier	1 142	11 726	Drammens Glassverk	104	1 068
Papirindustri	2 248	23 082	Arnold Wiig	11	113
Sprengstoffindustri	270	2 772	A/S Glassvatt.	26	267
Tobakkfabrikker	966	9 919	Remfabrikker	58	596
Boktrykkerier og avistryk- kerier utenfor Oslo	748	7 680	Larvik Vinyl	2	21
Gullsmedfirmaer	239	2 454	MVL-overenskomsten	3 252	33 392
Sjokolade- og dropsfabr. .	1 554	15 956	<i>115.1 og over</i>	1 178	
Norsk Teknisk Porselens- fabrik	253	2 598	Sum voksne kvinner	48 072	
Den Norske Eterfabrikk ..	3	31	Sum voksne menn og kv..	375 196	
Bilgummiverksteder	4	41			

Lavtlønns tillegg i gjennomsnitt pr. time: 4,2 øre.

II. Lavtlønnstillegget 1967.

Pr. 1. april 1967 gis et nytt lavtlønnstillegg etter følgende regler:

Partene er enige om at utslaget av lavtlønnstillegget i gjennomsnitt på samtlige arbeidstimer etter NAF's statistikk i 1966 er 4,2 øre. Utslaget av det lavtlønnstillegg som gis fra 1. april 1967 skal være 2,8 øre. Summen av lavtlønnstillegget i 1966 er beregnet til ca. 15¼ mill. kroner på grunnlag av 375 264 000 arbeidstimer. Summen av lavtlønnstillegget i 1967 vil da bli ca. 10,5 mill. kroner, under forutsetning av at timetallet er det samme.

De overenskomstområder hvor timefortjenesten, beregnet etter samme regler som i 1966, ligger på 89,1—90 prosent av industriens gjennomsnitt, skal ha 8 øre multiplisert med antall arbeidstimer i vedkommende tariffområde. For øvrig framgår øretillegget for de forskjellige prosentintervaller av nedenstående tabell. De beregnede øretall multipliseres med antall arbeidstimer i de forskjellige overenskomstområder, og det framkomne kronebeløp er den sum som kan brukes innen hvert overenskomstområde. Partene i hver tariffavtale forhandler om fordelingen av denne sum etter samme regler som i 1966.

Avgjørende for hvilket øretall som skal anvendes for de forskjellige tariffområder er gjennomsnittsfortjenesten for hvert enkelt tariffområde i 2., 3. og 4. kvartal 1966 etter NAF's statistikk. Med hensyn til antall timer regnes de 4 sist kjent kvartaler.

Tabell for gjennomføringen av lavtlønnstillegget 1967.

Prosentintervaller	Lavtlønnstillegg i øre pr. time
78.0 og derunder	16
78.1— 79.0	15 $\frac{1}{3}$
79.1— 80.0	14 $\frac{2}{3}$
80.1— 81.0	14
81.1— 82.0	13 $\frac{1}{3}$
82.1— 83.0	12 $\frac{2}{3}$
83.1— 84.0	12
84.1— 85.0	11 $\frac{1}{3}$
85.1— 86.0	10 $\frac{2}{3}$
86.1— 87.0	10
87.1— 88.0	9 $\frac{1}{3}$
88.1— 89.0	8 $\frac{2}{3}$
89.1— 90.0	8
90.1— 91.0	7 $\frac{1}{3}$
91.1— 92.0	6 $\frac{2}{3}$
92.1— 93.0	6
93.1— 94.0	5 $\frac{1}{3}$
94.1— 95.0	4 $\frac{2}{3}$
95.1— 96.0	4
96.1— 97.0	3 $\frac{1}{3}$
97.1— 98.0	2 $\frac{2}{3}$
98.1— 99.0	2
99.1—100.0	1 $\frac{1}{3}$
100.1—115.0	$\frac{2}{3}$
115.1 og over	0

Partene er enige om at når den statistikk over antall arbeidstimer som etter ovenstående skal danne grunnlag for lavtlønnstillaget 1967 er kjent, kan det bli nødvendig å justere øretallene i tabellen.

III. Bestemmelse om indeksregulering.

A. Hvis Statistisk Sentralbyrås konsumprisindeks pr. 15. september 1966 (det indekstall med desimal som offentliggjøres i oktober) eller senere, viser stigning eller fall på minst 5 poeng i forhold til indekstallet (..... tallet 1966), skal alle lønninger for voksne arbeidere reguleres med 4,85¹⁾ øre pr. poeng pr. time.

Uke- og månedslønne gis tilsvarende regulering.

Unge arbeidere og lærlinger skal ha halvparten av tillegget for voksne arbeidere.

Hvis noen av de direkte tariffparter blir enige om det, kan prosentuell regulering foretas.

B. Regulering etter punkt A trer i kraft fra og med den dag vedkommende indekstall offentliggjøres og gjennomføres på følgende måte:

1. Alle minstelønnssatser, normallønnssatser og personlige lønninger forhøyes med 4,85 øre pr. poeng pr. time.

2. Akkordtariffer, faste akkorder og prislister, produksjonspremieordninger, bonusordninger og andre lønnsordninger med varierende fortjeneste, reguleres slik at den samlede fortjeneste stiger med 4,85 øre pr. poeng pr. time. Inntil enighet om regulering av akkorder m. v. er oppnådd, betales tillegget pr. arbeidet time. Det skal også være adgang for partene til å avtale at tillegget skal holdes utenfor akkorder m. v. og betales pr. arbeidet time.

3. Ved frie avtaleakkorder som det forhandles om på arbeidsplassen skal tillegget holdes utenfor akkordene og betales pr. arbeidet time hvis ikke partene blir enige om innregulering.

4. Akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) reguleres slik at akkordfortjenesten stiger med 4,85 øre pr. poeng pr. time. Inntil enighet om regulering av akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) er oppnådd, benyttes de gamle akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) og tillegget betales pr. arbeidet time.

Hvor bedrifter innen et overenskomstforhold med akkordnormal i hovedoverenskomsten anvender høyere tall enn overenskomstens akkordnormal, foreligger ikke plikt til å regulere disse tall.

5. For arbeidere som etter lov eller tariffavtale har en annen arbeidstid enn 45 timer pr. uke, er beregningsgrunnlaget for lønnstillegget 45 timer. For arbeidstakere som har en så kort ukentlig arbeidstid at man ikke kan tale om full arbeidsuke, følges tidligere praksis.

1) Tallet 4,85 er basert på gjennomsnittsfortjenesten for voksne arbeidere i 3. kvartal 1965. Partene er enige om at det tall som skal brukes er tallet for gjennomsnittsfortjenesten eksklusive alle tillegg i 4. kvartal 1965. Partene er likeledes enige om at utgangspunktet for beregningen skal være det indekstall som senest er offentliggjort før et forslag eventuelt framkommer.

- C. Hvis et indekstall (med desimal) som offentliggjøres 6 måneder eller senere etter at regulering har funnet sted i henhold til punkt A, er steget eller falt med minst 5 poeng sammenliknet med det indekstall som var grunnlaget for foregående regulering, kan LO i tilfelle av stigning og NAF i tilfelle av fall framsette krav om regulering av lønningene. Reguleringskravet er maksimalt begrenset til det antall øre pr. poeng pr. time som framgår av punkt A.
- D. Hvis hovedorganisasjonene ikke blir enige om regulering i henhold til punkt C, kan den organisasjon som har framsatt kravet, innen 14 dager etter at forhandlinger er sluttført, si opp de enkelte tariffavtaler med 1 — én — måneds varsel for å søke gjennomført en lønnsregulering maksimalt begrenset til den prosentvise endring i konsumprisindeksen.

(Særbestemmelser for sjøfolk m. v.)

IV. Behandlingen av forbundsvise krav.

Innenfor den samlede økonomiske ramme som måtte bli avtalt for årets tarifforhandlinger, er det enighet om å avsette 9 øre pr. time til bruk for partene under forhandlinger om de forbundsvise krav innenfor hvert enkelt overenskomstområde.

Det beløp som på denne måte avsettes, framkommer ved å multiplisere 9 øre med det totale antall timer for hvert enkelt overenskomstområde i NAF's statistikk for året 1964.

Partene er enige om at denne protokoll ikke omfatter stedlige særkrav for enkelte bedrifter. For overenskomstområder hvor man helt eller delvis ikke utnytter ovenfor nevnte 9 øre, skal resten gis i form av et lønns-tillegg på annen måte.

A. Østberg (sign.).

P. Mentsen (sign.).

Under henvisning til det forbehold (innledningen) som er inntatt i protokollen av 7. mars d. å., er partenes forhandlere enige om at samme protokoll godtas og anvendes under de videre forhandlinger mellom de direkte tariffparter.

Med hensyn til sluttsummen 15¾ mill. kroner var det enighet om at dette var et cirkatall. Det var også enighet om at de summer som var nevnt for hver enkelt gruppe i protokollen, var omtrentlige, idet de kunne påvirkes i både oppadgående og nedadgående retning ved forhold som nærmere ble drøftet under møtet. Man måtte altså ta et forbehold med hensyn til deres absolutte nøyaktighet. Man var også klar over at enkelte grupper overhodet ikke var nevnt i oppregningen, f. eks. vakselskaper, rengjøringsfirmaer og heise-gutter i murerfaget, og man var rede til å behandle lønnsforholdene for disse grupper som om de hadde vært plassert i tabellen der hvor de måtte høre hjemme. Eventuelle lavtlønnstillegg for disse grupper kommer i tillegg til de summer som ellers er nevnt.

LO's forhandlere anmodet om at forhandlingene for de områder som LO spesielt hadde ønsket særforhandlinger for, ble påskyndet mest mulig. Dette gjelder i første rekke hermetikkindustrien, rutebilene, baker- og konditorfaget, kjøttindustrien, innenriksfarten og funksjonærene.

Arbeidsgivernes forhandlere anmodet LO om å sørge for at de forbund som var parter i tariffavtaler med senere utløp enn 30. juni d. å., snarest mulig gir beskjed om hvorvidt de ønsket å være med på dette våroppgjør eller ikke. For transportfagene var arbeidsgivernes forhandlere klar over at eventuell medtakelse av overenskomstene for landtransporten og sjøtransporten i vår i tilfelle skulle skje utenom en felles avstemning.

Etter at hovedorganisasjonene var blitt enige om disse generelle spørsmål, ble det holdt en rekke møter mellom de enkelte forbund og de respektive tariffmotparter, hvor også Landsorganisasjonens tillitsmenn deltok. Samtidig fortsatte forhandlingene i de spesielle forhandlingsutvalg som hadde som oppgave å drøfte sykelønnsordningen, sluttvederlag til arbeidstakere som blir sagt opp etter fylte 50 år, lønnssparetrekk — 14-daglig utlønning.

I de fortsatte forhandlinger ble det da konstatert at det ikke var mulig å bli enige om størrelsen på de generelle lønnstillegg, samt satsene i sykelønnsordningen og i avtalen vedrørende sluttvederlag. Når det gjelder krav i forbindelse med arbeidstidsspørsmålet, ble det heller ikke noen enighet.

I møter i det store forhandlingsutvalget og i Sekretariatet ble tariffsituasjonen drøftet inngående.

Sekretariatet vedtok 28. mars følgende:

«LO's administrasjon gis fullmakt til å foreta plassoppsigelse av plassene for samtlige som kommer inn under de tariffavtaler med Norsk Arbeidsgiverforening som har utløp 31. mars og 30. april 1966.»

Dette ble meddelt NAF i møte 30. mars, og samme dag ble dette meddelt Riksmeklingmannen.

Fra Riksmeklingsmannens side ble det nedlagt forbud mot arbeidsstans i henhold til lov om arbeidstvister og Riksmeklingsmannen innkalte til tvungen mekling i dagene 14., 15., 18., 19. og 20. april. Riksmeklingsmannen satte etter disse meklingsmøter fram følgende anbefalte forslag:

Riksmeglingsmannens forslag
vedrørende tariffoppgjøret 1966
mellom
NORSK ARBEIDSGIVERFORENING
og
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

Alle tariffavtaler som gjelder for medlemmene av Norsk Arbeidsgiverforening og som har utløpstid 1. juli 1966 eller tidligere, forlenges for 2 år fra de respektive tariffavtalers utløpstid med de endringer partene ved forhandlinger er blitt enige om og ellers med følgende endringer og tillegg:

A. Lønninger.

I. 1966.

1. Generelt tillegg.

Alle voksne arbeidere gis med virkning fra 1. mai 1966 et generelt lønnstillegg på 18 øre pr. time. (For ukelønte utgjør tillegget kr. 8.10 og for månedslønte kr. 35.10.)

Unge arbeidere og lærlinger skal ha 12 øre pr. time, kr. 5.40 pr. uke og kr. 23.40 pr. måned.

2. Lavtlønnstillegg.

Foruten de under punkt 1 nevnte generelle lønnstillegg gis i henhold til protokoll av 7. mars 1966 mellom NAF og LO (se bilag) med virkning fra 1. mai 1966 også et spesielt lavtlønns-tillegg innenfor overenskomstområder som enten i sin helhet eller for grupper eller bedrifter, har et forholdsvis lavt lønnsnivå. Avhengig av fortjenestenivået innenfor vedkommende overenskomstområde varierer det gjennomsnittlige lavtlønnstillegg fra 1—24 øre pr. time. Om gjennomføring av lavtlønnstillegget gjelder det som partene innenfor hvert overenskomstområde er blitt enige om ved forhandlinger.

3. Spesielle forbundsvise reguleringer.

Ved protokoll av 7. mars 1966 ble NAF og LO enige om å avsette 9 øre pr. time til bruk for partene under forhandlinger om de forbundsvise krav innenfor hvert enkelt overenskomstområde. Om gjennomføring av de reguleringer som skal foretas på grunnlag herav, henvises til oppsatte forhandlingsprotokoller for hvert enkelt overenskomstområde.

II. 1967.

1. Generelt tillegg.

Alle voksne arbeidere gis med virkning fra 1. april 1967 et generelt lønnstillegg på 10 øre pr. time. (For ukelønte utgjør tillegget kr. 4.50 og for månedslønte kr. 19.50.)

Unge arbeidere og lærlinger skal ha 7 øre pr. time, kr. 3.15 pr. uke og kr. 13.65 pr. måned.

2. Lavtlønnstillegg.

Med virkning fra 1. april 1967 gis i henhold til protokoll av 7. mars 1966 et nytt lavtlønnstillegg som i alt utgjør $\frac{2}{3}$ av lavt-

lønnstilleggene i 1966. Forbundsvisse forhandlinger om lavtlønns-tillegget føres på samme måte som i 1966.

III. Gjennomføring av de generelle lønnstillegg i 1966 og 1967.

Med mindre noe annet er avtalt under forbundsvisse forhandlinger kommer de under avsnitt I og II nevnte generelle tillegg på toppen av de forhøyelser som er avtalt på forbundsplanet.

Med hensyn til gjennomføringen av de generelle lønnstillegg gjelder — med mindre noe annet er avtalt under forbundsvisse forhandlinger — følgende:

- a) Alle normallønnssatser, minstelønnssatser og personlige lønninger forhøyes med de i avsnitt I og II, punkt 1, nevnte tillegg.
- b) Akkordtariffer, faste akkorder og prislister, produksjonspremieordninger, bonusordninger og andre lønnsordninger med varierende fortjeneste reguleres slik at den samlede fortjeneste stiger overensstemmende med punkt 1 i avsnitt I og II.

Inntil enighet om regulering av akkorder m. v. er oppnådd, betales tilleggene pr. arbeidet time. Det skal også være adgang for partene til å avtale at tilleggene skal holdes utenfor akkorder m. v. og betales pr. arbeidet time.

- c) Akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) reguleres slik at akkordfortjenesten stiger overensstemmende med punkt 1 i avsnitt I og II.

Inntil enighet om regulering av akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) er oppnådd, benyttes de gamle akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag), og tilleggene betales pr. arbeidet time.

Hvor bedrifter innenfor et overenskomstområde med akkordnormal i hovedoverenskomsten måtte anvende høyere tall enn overenskomstens akkordnormal, foreligger ikke plikt til å regulere disse tall.

- d) Ved frie avtaleakkorder som det forhandles om på arbeidsplassen, skal tilleggene holdes utenfor akkordene og betales pr. arbeidet time hvis ikke partene blir enige om innregulering.
- e) For arbeidstakere som etter lov eller tariffavtale har en annen arbeidstid enn 45 timer pr. uke, er beregningsgrunnlaget for lønns-tilleggene 45 timer pr. uke. For arbeidstakere som har en så kort ukentlig arbeidstid at man ikke kan tale om full arbeidsuke, følges tidligere praksis.

B. Sykelønnsordningen.

Når det gjelder godtgjørelse under sykdom er situasjonen i vårt land at enkelte grupper arbeidstakere beholder sin lønn vanligvis i 2 eller 3 måneder. Andre grupper har ikke lønn under sykdom, men i tillegg til ytelsene fra den offentlige trygd får de i henhold til tariffavtale mellom NAF og LO sykepengene for lengre tid enn lønn under sykdom i alminnelighet betales, nemlig i inntil 1½ år. De som har lønn under sykdom betaler normalt bare premie til den offentlige syketrygd, mens de som får tilleggssykepengene også betaler en del av premien til tilleggstrygden.

Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge er enige om at det i prinsippet ikke er sosialt grunnlag for å opprettholde denne forskjell når det gjelder godtgjørelse for fravær som skyldes sykdom. De er derfor enige om at det endelige mål bør være en ordning

som i realiteten likestiller arbeidere og funksjonærer på dette område. De er imidlertid klar over at man av hensyn til den økonomiske belastning og fordi omkostningene er så vanskelige å forhåndsberegne, må gå skrittvis til verks. Det er nødvendig å høste erfaring både for å fastsette tempoet for endringene og måten de skal gjennomføres på, herunder reduksjon av karenstiden og forhøyelse av dagpengene.

Som de første ledd i utviklingen er hovedorganisasjonene blitt enige om følgende:

Avtalen om dagpenger under sykdom og bedriftsulykker av 7. januar 1957 med senere endringer endres således:

I. 1966.

a) Fra 1. juli 1966 reduseres antall karensdager fra 14 til 9.

b) Dagpengene i tilleggstrygden blir følgende:

Klasse 1 (1 000— 2 000)	kr. 2.00
» 2 (2 000— 4 000)	» 4.00
» 3 (4 000— 6 000)	» 6.00
» 4 (6 000— 8 000)	» 7.00
» 5 (8 000—11 000)	» 8.00
» 6 (11 000—14 000)	» 10.00
» 7 (14 000—18 000)	» 11.00
» 8 (18 000—25 000)	» 13.00
» 9 (25 000 og derover)	» 14.00

II. 1967.

Fra 1. januar 1967 skal dagpengene være:

Klasse 1—6 uforandret.	
» 7 (14 000—18 000)	kr. 13.00
» 8 (18 000—25 000)	» 16.00
» 9 (25 000—32 000)	» 17.00
» 10 (32 000—40 000)	» 18.00
» 11 (40 000 og derover)	» 19.00

Merknad:

Hvis dagpengene i den offentlige syketrygd blir forhøyet fra et annet tidspunkt i 1967 enn fra 1. januar, skal satsene i tilleggstrygden forhøyes fra samme tidspunkt som i den offentlige syketrygd.

III. 1968.

Fra det tidspunkt den offentlige syketrygd integreres i folketrygden, dog senest fra 1. april 1968, gjennomføres følgende endringer:

a) Antall karensdager nedsettes fra 9—6.

b) Det gjennomføres en forhøyelse av dagpengene således at den samlede merutgift inklusive nedsettelsen av antall karensdager svarer til 3 øre pr. arbeidstaker time. Satsene i de enkelte klasser fastsettes etter forhandling mellom partene, som skal søke gjennomført en ordning slik at forholdet mellom dagpengesatsene og fortjenesten i de forskjellige klasser blir mest mulig lik. Blir ikke partene enige om tilpasningen i de forskjellige klasser, avgjøres denne tvist etter siste ledd i denne protokoll.

IV. 1969.

Fra 1. april 1969 gjennomføres en forhøyelse av dagpengene således at de samlede sykepenger fra den offentlige syketrygd og fra tilleggsforsikringen utgjør ca. 90 prosent av den trygdedes netto arbeidsinntekt (bruttoinntekt med fradrag av ordinære trygdepremier, ordinært skattetrekk og fagforeningskontingent). Tvist om gjennomføringen av denne bestemmelse avgjøres etter siste avsnitt i denne protokoll.

V. *Endringene 1966—1969.*

De utgifter som er nødvendige for å finansiere ovenstående endringer, gjennomføres ved en forhøyelse av arbeidsgiverens andel i den samlede premie til tilleggstrygden fra 1. januar 1967. Finansieringen av forhøyelsen fra 1. juli 1966 og året ut foretas ved anvendelse av Riksreservecassens midler.

Hovedorganisasjonene har bygd på at de premier som fastsettes skal være tilstrekkelige til å dekke utgiftene. Hvis sykefraværet skulle utvikle seg slik at dette ikke blir tilfelle, er partene enige om å oppta forhandlinger om en tilpasning av bestemmelsene i sykelønnsordningen. Disse forhandlinger skal ta sikte på å skape balanse mellom tilleggstrygdens inntekter og utgifter innenfor den økonomiske ramme som til enhver tid er fastlagt i avtalen mellom LO og NAF.

Hvis det blir foretatt andre endringer i den offentlige trygdelovgivning enn partene har bygd på ved utformingen av bestemmelsene ovenfor, eller dersom de endringer som man har forutsatt i den offentlige syketrygd ikke skulle bli gjennomført, kan hver av partene kreve forhandlinger om revisjon av avtalens bestemmelser. Revisjonsadgangen er begrenset til de punkter som henger sammen med de endrede regler i den offentlige trygdelovgivning, eller at de endringer som man har forutsatt ikke er blitt gjennomført. Revisjonen skal ta sikte på at bedriftenes samlede utgifter (etter trygdelovgivningen og sykelønnsordningen) til godtgjørelse under sykdom til de arbeidstakere som omfattes av denne avtale skal holdes innenfor den forutsatte økonomiske ramme i avtalens gyldighetstid.

Hvis enighet ikke oppnås i forhandlinger etter de to foregående avsnitt, avgjøres saken av en nemnd bestående av 2 representanter for hver av partene med direktøren for Rikstrygdeverket eller den han oppnevner som oppmann.

C. *Sluttvederlag til arbeidstakere som blir sagt opp etter fylte 50 år.*

I. Fra og med 1. oktober 1966 skal bedrifter innenfor NAF som omfattes av denne avtale utbetale sluttvederlag til arbeidstakere som blir sagt opp uten at oppsigelsen skyldes arbeidstakerens eget forhold. For å ha rett til sluttvederlag må arbeidstakeren:

- a) ha fylt 50 år,
- b) ha vært ansatt minst 10 år i sammenheng i bedriften,
- c) ha stått tilsluttet ordningen i de siste 3 måneder før oppsigelsen ble gitt.

II. 1. Sluttvederlag utbetales med følgende beløp:

50 år	kr. 2 500.00
51 »	» 2 500.00
52 »	» 2 500.00
53 »	» 3 000.00
54 »	» 3 000.00
55 »	» 3 500.00
56 »	» 3 500.00
57 »	» 4 000.00
58 »	» 4 000.00
59 »	» 4 500.00
60 »	» 4 500.00
61 »	» 5 000.00
62 »	» 5 500.00
63 »	» 6 000.00
64 »	» 6 500.00
65 »	» 7 000.00
66 »	» 7 000.00
67 »	» 6 000.00
68 »	» 5 000.00
69 »	» 3 000.00

2. Dersom en arbeidstaker som har rett til sluttvederlag ikke får utbetalt beløpet fordi bedriften er insolvent, har arbeidstakeren krav på utbetaling direkte fra hovedorganisasjonenes fond for sluttvederlag (jfr. avsnitt III).
 3. Dersom en oppsagt arbeidstaker ikke har 3 måneders medlemskap i ordningen fordi bedriften har forsømt sin plikt til å melde ham inn, plikter bedriften likevel å betale sluttvederlag, men kan ikke kreve refusjon av fondet etter reglene i avsnitt III. Dersom bedriften på grunn av insolvens ikke kan betale, har arbeidstakeren krav på betaling direkte fra fondet som i så fall overtar arbeidstakerens krav mot bedriften.
- III. 1. Bedrift som har utbetalt sluttvederlag etter reglene i avsnitt II, punkt 1 er berettiget til refusjon av beløpet fra hovedorganisasjonenes fond for sluttvederlag, forutsatt at den har betalt premie for vedkommende arbeidstaker i minst 3 måneder.
2. Hovedorganisasjonenes fond for sluttvederlag istandbringes på følgende måte:
 - a) Det ytes et lån til fondet stort 5 mill. kroner fra Riksreservefondet i hovedorganisasjonenes sykelønnsordning. Lånet skal tilbakebetales så snart de premier som er omhandlet under avsnitt V, punkt 2, har innbrakt midler som er tilstrekkelige til å dekke de løpende utbetalinger av sluttvederlag og til å opprette et eget fond på 5 mill. kroner.
 - b) Hovedorganisasjonene er enige om at premien om nødvendig skal reguleres opp eller ned slik at den blir tilstrekkelig til å løpet av 5 år å opparbeide det fond på 5 mill. kroner som er omhandlet under punkt a) og til å dekke de løpende utbetalinger av sluttvederlag.

- IV. 1. Det opprettes et styre bestående av 2 representanter for NAF og 2 representanter for LO.
2. Bedrifter som krever refusjon av fondet sender kravet til styret som avgjør om betingelsene for refusjon er oppfylt. Styret kan kreve de opplysninger det trenger for å avgjøre kravet. Hvis styret godkjenner kravet anviser det til utbetaling fra fondet.
3. Styret skal ta stilling til mulige tvister om utbetaling av sluttvederlag og om bedriftenes rett til refusjon fra fondet. Hvis enighet i styret ikke oppnås, tiltrer Rikstrygdeverkets direktør eller den han oppnevner, styret som oppmann.
- V. 1. De bedrifter som omfattes av denne avtale skal sende melding til den offentlige trygdekasse på arbeidstedet om de pr. innmeldingsdagen*) ansatte voksne arbeidstakere som skal være med i ordningen.
- Melding skal likeledes sendes trygdekassen ved senere ansettelse av arbeidstakere som skal omfattes av ordningen samt ved opphør av arbeidsforholdet for arbeidstakere som har vært med i ordningen.
- Meldingene skrives på skjema fastsatt av Rikstrygdeverket.
2. Fra 1. januar 1967 betaler bedriftene til fondet en premie stor kr. 0.35 pr. uke pr. arbeidstaker. Premien innbetales under ett til den lokale trygdekasse sammen med premien til den offentlige syketrygd.
3. Premie beregnes fra og med den kalenderuke hvori arbeidsforholdet tiltres og til og med den kalenderuke hvor arbeidsforholdet opphører. Ved skifte av arbeidsgiver i samme uke blir premie for denne uke ikke å beregne for det nye arbeidsforhold.
4. Premie til fondet betales ikke for kalenderuker i hvilke det ikke betales premie til den offentlige syketrygd.
5. Premien til fondet kan inndrives etter samme regler og med samme fortrinnsrett som premien til den offentlige syketrygd.
- VI. 1. Denne avtale trer i kraft 1. oktober 1966 og gjelder til 31. mars 1968. Hvis den ikke sies opp med minst 2 måneders forutgående varsel, gjelder den deretter videre til utløp av neste tariffperiode for vårfagene.
2. Hvis det blir foretatt endringer i de lovregler for de sosiale trygder som man har bygd på ved utformingen av denne avtale, kan hver av partene kreve forhandlinger om revisjon av avtalen. Revisjonsadgangen er i så fall begrenset til de punkter som henger sammen med de endrede regler for de offentlige trygder, og

*) Bedrifter som på det tidspunkt er medlemmer av NAF skal foreta innmelding pr. 1. oktober 1966. I tidsrommet 1. oktober 1966 til 1. januar 1967 skal disse bedrifter utbetale sluttvederlag selv om betingelsen i I c) ikke er oppfylt. Sluttvederlag som utbetales for oppsigelser foretatt innen 1. april 1967 er disse bedrifter berettiget til å få refundert av fondet selv om betingelsen i III, punkt 1, ikke er oppfylt. Det er dog en forutsetning at bedriften har betalt premie fra 1. januar 1967 etter reglene i V, punkt 2.

revisjonen skal ta sikte på å holde bedriftenes utgifter til sluttvederlag innenfor den økonomiske ramme som er fastlagt i avtalen. Oppnås ikke enighet avgjøres eventuelle tvister av det i punkt IV, 1, nevnte styre, eventuelt med oppmann.

Merknader:

1. Denne avtale omfatter også deltidsarbeidere med lengre arbeidstid enn 25 timer pr. uke. Sluttvederlag utbetales forholdsmessig etter lengden av den ukentlige arbeidstid. For sesongarbeidere anvendes reglene for deltidsarbeidere analogisk. Mulige tvilsspørsmål om avtalens praktisering i relasjon til sesongarbeiderne avgjøres av styret, eventuelt med oppmann, — jfr. IV, 1.

2. Foruten bedrifter innenfor NAF som omfattes av denne avtale, skal avtalen også kunne gjøres gjeldende for tilsvarende bedrifter utenfor NAF som har tariffavtale med forbund innenfor LO.

Videre skal bedrifter som ikke har tariffplikt til å betale sluttvederlag etter denne avtale frivillig kunne slutte seg til ordningen. På samme måte skal bedrifter som for en del av sine arbeidstakere går inn under avtalen kunne slutte seg til ordningen også for grupper av arbeidstakere som den ikke har tariffplikt til å betale sluttvederlag.

3. Ved utbetaling av sluttvederlag til arbeidstakere med lavere aldersgrense enn 70 år, anvendes den i II, 1, nevnte skala tilsvarende, slik at det ved oppsigelse i det siste år før oppnådd aldersgrense betales kr. 3000.00 — for oppsigelse i det nest siste år før oppnådd aldersgrense kr. 5000.00 osv. inntil 50-årsgrensen er nådd.

4. Arbeidstaker som tilbys høvelig arbeid hos samme arbeidsgiver eller innenfor samme konsern, har ikke rett til sluttvederlag.

5. Reglene i denne avtale gjelder også for arbeidstakere innenfor bygg- og anleggsgafene.

Arbeidstakere innenfor de fag som dekkes av overenskomstene for anlegg, malere, murere og murarbeidere, stein-, jord- og sementarbeidere, tømrere, anleggsgartnere, byggrensing og gårdnedrivning og som, bortsett fra kravet til 10 års sammenhengende ansettelse i samme bedrift, oppfyller avtalens betingelser, er berettiget til sluttvederlag på følgende vilkår:

a) Arbeidstakeren må godtgjøre at han har hatt sitt hovederlev i ovennevnte fag de siste 20 år.

b) Arbeidstakeren må ha meldt seg arbeidsledig og ikke ha tatt eller blitt tilvist høvelig arbeid i de første 6 måneder etter at han meldte seg arbeidsledig. Vanlig sesongledighet og fravær som ikke skyldes manglende arbeid, regnes ikke med i de nevnte 6 måneder.

Arbeid av kortere varighet enn tilsammen 14 dager innenfor 6-månedersperioden medfører ikke at det løper en ny 6 måneders frist.

- c) Arbeidstaker som har fått sluttvederlag etter reglene i denne merknad må, for å få rett til nytt sluttvederlag etter disse bestemmelser, ha hatt sitt hovederhverv i ovennevnte fag i ytterligere 10 år.
- d) Krav om sluttvederlag sendes av vedkommende arbeidstaker til styret som kan kreve at han legitimerer sitt krav på den måte styret bestemmer. Styret kan avgjøre om betingelsene etter punkt a—c er til stede.

D. Lønn over bankkonto og 14-daglig utlønning.

Ved tariffrevisjonen i 1958 ble hovedorganisasjonene enige om at man burde ta sikte på å gå over til 14-daglig utlønning for time-, dag-, uke- og akkordlønnte arbeidstakere.

1. Ved årets tariffrevisjon er hovedorganisasjonene enige om at der hvor 14-daglig utlønning for time-, dag-, uke- og akkordlønnte arbeidstakere ikke allerede er gjennomført, skal dette gjøres hvis bedriften ønsker det.

Hovedorganisasjonene peker på at man for å lette overgangen til 14-daglig utlønning kan treffe avtale om en overgangsordning, slik at det i overgangstiden betales arbeidstakerne et å kontoforskudd i de uker hvor det ikke er noen lønningsdag.
2. Hovedorganisasjonene er videre enige om at det åpnes adgang til for partene på den enkelte bedrift å bli enige om at 14-daglig utlønning skal foregå over bank. En slik ordning må i tilfelle bygge på følgende forutsetninger:
 - a) At arbeidsgiveren foretar lovmessige trekk, så som skatt, trygder m.v. og trekk som arbeidstaker/arbeidsgiver er enige om ved skriftlig avtale.
 - b) At arbeidstakeren på lønningsdagen får en slipp av arbeidsgiveren, hvorav framgår lønnsutregning, bruttobeløp, foretatt trekk og netto lønnsbeløp overført til arbeidsgiverens bankforbindelse.
 - c) At arbeidsgiverens bankforbindelse foretar fellestrekk eller andre trekk etter oppgave fra bedriften eller fra arbeidstakeren selv. Bedriftens trekkoppgave må bygge på skriftlig fullmakt fra den enkelte arbeidstaker.

Netto lønnsbeløp minus trekk foretatt av banken, innsettes på arbeidstakerens lønnskonto og skal stå til disposisjon for ham på lønningsdagen.

Hvis arbeidstakeren ønsker lønnskonto opprettet i en annen bank enn arbeidsgiverens bankforbindelse, ordnes dette ved at bedriften eller arbeidstakeren gir banken melding om at slik overføring skal foretas.
 - d) De nærmere detaljer vedrørende utlønning over bank fastsettes i spesiell avtale som opprettes mellom den enkelte arbeidsgiver og hans bankforbindelse.

E. Arbeidstidsspørsmålet.

Når Arbeidstidskomitéen har avgitt sin innstilling skal det optas forhandlinger mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge om forkortelse av arbeidstiden, herunder arbeidstiden for diskon-

tinuerlig skiftarbeid. Forhandlingene skal omfatte tidspunktet for en forkortelse av arbeidstiden og om forkortelsen skal skje i etapper. Videre skal forhandlingene omfatte spørsmålet om lønnskompensasjon. Det skal likeledes forhandles om den praktiske tilpasning av den daglige og ukentlige arbeidstid samt om tiltak for å opprettholde veksten i produksjonen.

Det resultat partenes forhandlere kommer til skal forelegges henholdsvis Norsk Arbeidsgiverforenings Sentralstyre og Landsorganisasjonens representantskap.

F. Avtalen om godtgjøring for helligdager og 1. og 17. mai.

(A-ordningen.)

I hovedorganisasjonenes avtale om godtgjøring for helligdager og 1. og 17. mai er det fastsatt at hvis det gjennomføres generelle lønnsreguleringer, skal godtgjøringen for de bevegelige helligdager reguleres tilsvarende inntil lønnsreguleringen har fått virkning for godtgjøringer for 1. og 17. mai. I henhold til dette skal følgende gjelde:

1. For voksne menn er helligdagsgodtgjøringen fra og med Kristi himmelfartsdag 1966 til og med 2. påskedag 1967 95 prosent av betalingen for 1. og 17. mai 1966. I tillegg hertil kommer 17 øre pr. time.
2. For voksne kvinner er godtgjøringen for helligdager lik betalingen for 1. og 17. mai. I tillegg hertil kommer 17 øre pr. time.
3. For unge arbeidere og lærlinger er helligdagsgodtgjøringen fra og med Kristi himmelfartsdag 1966 til og med 2. påskedag 1967 95 prosent av betalingen for 1. og 17. mai 1966. I tillegg hertil kommer 11 øre pr. time.
4. I avtalen om godtgjøring for helligdager og 1. og 17. mai (A-ordningen) sløyfes merknad 1, 2 og 3 til avsnitt II.
5. Godtgjøringen i helligdagsavtalens II, D, merknad 4, for skiftarbeidere som arbeider skift på helligdager, forhøyes fra kr. 16.00 til kr. 16.35.

G. Bestemmelsene fra Fellesforslaget 1958, avsnitt A, punkt I, II og III, om nedsettelse av arbeidstiden gjelder fortsatt.

H. Spesielle forhold vedrørende enkelte overenskomster.

1. For følgende overenskomster henvises til spesielle protokoller:
 - a) Norsk Sjømannsforbund — protokoll av 30. mars 1966.
 - b) Norsk Losforbund — protokoll av 31. mars 1966.
 - c) Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund (Standardavtalen) — protokoll av 20. april 1966.
 - d) Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund (bakerier, konditorier samt kjøttbedrifter) — protokoll av 20. april 1966.
 - e) Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund (SAS) — protokoll av 20. april 1966.
 - f) Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske funksjonærer — protokoll av 20. april 1966.

- g) Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund (funksjonærer) — protokoll av 20. april 1966.
 - h) Norsk Kommuneforbund (teatrene) — protokoll av 13. april 1966.
2. Meklingsforslaget gjelder også følgende overenskomster med utløpstid etter 1. juli 1966.
- a) Margarinfabrikkene.
 - b) Norsk Teknisk Porselensfabrikk.
 - c) Fajansefabrikkene i Rogaland.
 - d) Porsgrunds Porselænsfabrik.
 - e) Arnold Wiig (keramikffabrikken).
 - f) Bergens Fjærfabrikk A/S.
 - g) A/S Norwegian Talc (Knarvikanlegget og Åstvedt Mølle) og Anders Kjøde A/S.

I. Indeksregulering.

- A. Hvis Statistisk Sentralbyrås konsumprisindeks pr. 15. september 1966 (det indekstall med desimal som offentliggjøres i oktober) eller senere, viser stigning eller fall på minst 5 poeng i forhold til indekstallet 125,0 (marstallet 1966), skal alle lønninger for voksne arbeidere reguleres med 4,94 øre pr. poeng pr. time.

Uke- og månedslønne gis tilsvarende regulering.

Unge arbeidere og lærlinger skal ha halvparten av tillegget for voksne arbeidere.

Hvis noen av de direkte tariffparter blir enige om det, kan prosentuell regulering foretas.

- B. Regulering etter punkt A trer i kraft fra og med den dag vedkommende indekstall offentliggjøres og gjennomføres på følgende måte:

1. Alle minstelønnsatser, normallønnsatser og personlige lønninger forhøyes med 4,94 øre pr. poeng pr. time.
2. Akkordtariffer, faste akkorder og prislister, produksjonspremieordninger, bonusordninger og andre lønnsordninger med varierende fortjeneste, reguleres slik at den samlede fortjeneste stiger med 4,94 øre pr. poeng pr. time. Inntil enighet om regulering av akkorder m. v. er oppnådd, betales tillegget pr. arbeidet time. Det skal også være adgang for partene til å avtale at tillegget skal holdes utenfor akkorder m. v. og betales pr. arbeidet time.
3. Ved frie avtaleakkorder som det forhandles om på arbeidsplassen skal tillegget holdes utenfor akkordene og betales pr. arbeidet time hvis ikke partene blir enige om innregulering.
4. Akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) reguleres slik at akkordfortjenesten stiger med 4,94 øre pr. poeng pr. time. Inntil enighet om regulering av akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) er oppnådd, benyttes de gamle akkordnormaler (akkordberegningsgrunnlag) og tillegget betales pr. arbeidet time.

Hvor bedrifter innen et overenskomstforhold med akkordnormal i hovedoverenskomsten anvender andre tall enn overenskomstens akkordnormal, foreligger ikke plikt til å regulere disse tall.

5. For arbeidere som etter lov eller tariffavtale har en annen arbeidstid enn 45 timer pr. uke, er beregningsgrunnlaget for lønnstillegget 45 timer. For arbeidstakere som har en så kort ukentlig arbeidstid at man ikke kan tale om full arbeidsuke, følges tidligere praksis.

C. Hvis et indekstall (med desimal) som offentliggjøres 6 måneder eller senere etter at regulering har funnet sted i henhold til punkt A, er steget eller falt med minst 5 poeng sammenliknet med det indekstallet som var grunnlaget for foregående regulering, kan LO i tilfelle av stigning og NAF i tilfelle av fall, framsette krav om regulering av lønningene. Reguleringskravet er maksimalt begrenset til det antall øre pr. poeng pr. time som framgår av punkt A.

D. Hvis hovedorganisasjonene ikke blir enige om regulering i henhold til punkt C kan den organisasjon som har framsatt kravet, innen 14 dager etter at forhandlinger er sluttført, si opp de enkelte tariffavtaler med 1 — én — måneds varsel for å søke gjennomført en lønnsregulering maksimalt begrenset til den prosentvise endring i konsumprisindeksen.

J. *Ikrafttreden.*

Overenskomstene trer i kraft fra meklingsforslagets vedtakelse. For arbeidere som er ansatt i bedriftene 11. mai 1966 skal forhøyelsene av tid- og akkordlønn gjøres gjeldende fra 1. mai 1966. Det foretas ikke omregning og etterbetaling for overtidstillegg, skifttillegg m. v. for arbeid som er utført i tiden mellom 1. mai og 11. mai.

K. *Svar på forslaget gis 13. mai 1966.*

Partenes representanter erklærte at de ville anbefale forslaget vedtatt.

Etter konferanse med hovedorganisasjonene bestemte Riksmeklingsmannen under henvisning til Arbeidstvistlovens § 35, nr. 7, at avstemning over forslagene skal regnes som en helhet, slik at avgjørelse av om forslagene er vedtatt skal treffes på grunnlag av det samlede antall stemmer.

Oslo, den 20. april 1966.

PREBEN MUNTHE (s.)

I tillegg til dette forslag fra Riksmeklingsmannen forelå det særprotokoller fra de spesielle forhandlinger som de enkelte forbund hadde ført med sine tariffmotparter, og disse særprotokoller dekket i det vesentlige hvordan det spesielle tillegg på 9 øre skulle anvendes innenfor det enkelte tariffområdet, samt en avklaring av

hvordan lavtlønnstillegget skulle utbetales innenfor tariffområdet. Disse særprotokoller inneholdt også andre spesielle bestemmelser for vedkommende yrke.

Riksmeklingsmannens anbefalte forslag ble forelagt for Landsorganisasjonens tariffråd 25. april, og Tariffrådet vedtok enstemmig å anbefale det framsatte forslag.

Under avstemningen forelå det således et generelt tarifforslag vedrørende størrelsen av det generelle tillegg og lavtlønnstilleggene i 1966 og 1967, og bestemmelser om hvordan gjennomføringen skulle være. Dessuten inneholdt det generelle forslag bestemmelser om revisjon av sykelønnsordningen, sluttvederlag til arbeidstakere som blir sagt opp etter fylte 50 år, lønn over bankkonto og 14-daglig utlønning, arbeidstidsspørsmålet, revisjon vedrørende avtale om godtgjøring for helligdager og 1. og 17. mai, indeksreguleringsbestemmelse, ikrafttreden og tariffperiodens lengde, mens det samtidig forelå egne spesielle protokoller fra de førte forhandlinger innenfor forbundsområdene.

Tariffoppgjøret innenfor det private næringsliv ble således meget komplisert, og både Landsorganisasjonens tillitsmenn og forbundenes tillitsmenn hadde derfor en stor oppgave for å gjøre rede for de anbefalte forslag på de ulike møter i forbindelse med avstemningen. Fristen for avgivelse av svar på tarifforslaget var satt til 13. mai, og da fristen var utløpet forelå følgende resultat:

Avstemningsresultat på arbeidssiden.

Stemmeresultatet gjengis spesifisert på side 140 i denne beretning.

	Ja	Nei
	68 372	93 569
Differanse	25 197	

Den oppståtte situasjon ble deretter behandlet i møte i Sekretariatet den 13. mai, og samme dag ble avstemningsresultatet meddelt Riksmeklingsmannen. Norsk Arbeidsgiverforenings representanter meddelte at deres organisasjon hadde vedtatt Riksmeklingsmannens forslag. Riksmeklingsmannen ga under møtet melding om at han ikke fant grunnlag for videre mekling, og at han ville meddele kommunal- og arbeidsministeren resultatet av avstemningen. På dette møte hos Riksmeklingsmannen ble det meddelt at tariffrevisjonen for sjøfolkene ville bli koblet ut av fellesoppgjøret.

Landsorganisasjonens sekretariat besluttet 13. mai å sende ut følgende uttalelse:

•Landsorganisasjonen har i dag meddelt Riksmeklingsmannen at hans forslag til nye overenskomster er forkastet av medlemmene i Landsorganisasjonen. En går ut fra at alle interesseparter er på det rene med hvilke alternativer som da foreligger.

Det er denne gang et klart flertall mot forslaget, og det er Sekretariatets mening at alle krefter bør medvirke til en tilfredsstillende løsning.

En av årsakene til at forslaget ble forkastet er etter Sekretariatets oppfatning den usikkerhet som medlemmene har følt overfor prisutviklingen. En viser blant annet til den måte som forslaget til ny jordbruksavtale ble presentert på, de avansekrav som ble bebudet fra kjøpmannsorganisasjonene og Regjeringens uklare holdning når det gjelder opplegget av prispolitikken.

På denne bakgrunn vil det være særlig uheldig om Regjeringen ikke kan medvirke til en løsning av tvisten på annen måte enn ved å bringe den inn for lønnsnemnd.

Sekretariatet vil presisere at fagbevegelsens prinsipielle syn fremdeles er at alle interessetvister i arbeidslivet bør løses i forhandlinger mellom partene, eventuelt med meklingsmyndighetenes medvirkning. Dette har også ved denne tariffrevisjon vært understreket av Sekretariatets og Landsorganisasjonens tillitsmenn.▪

Partene ble anmodet om å møte hos Statsministeren 14. mai, og på dette møte ble partene oppfordret til å ta opp nye forhandlinger med sikte på å finne fram til et nytt grunnlag å løse tariff tvisten på. Samme dag ble det holdt konferanse med Norsk Arbeidsgiverforening, og etter denne konferanse besluttet Sekretariatet den 16. mai:

- 1. Sekretariatet er enig i at det opptas forhandlinger med Norsk Arbeidsgiverforening for om mulig å finne fram til et grunnlag å løse tariff tvisten 1966 på uten lønnsnemnd eller åpen konflikt.
2. I de eventuelle forhandlinger deltar det samme forhandlingsutvalg og interne forhandlingsutvalg som har fungert under forhandlingene hittil.
3. Felles forbundsstyremøte innkalles til fredag 20. mai d.å. kl. 12.00.▪

Fredag 20. mai ble felles forbundsstyremøte holdt i Folkets Hus' store sal, og umiddelbart etter holdt Sekretariatet møte, hvor følgende 3 punkter som felles forbundsstyremøte hadde rådd til i samband med den oppståtte tariffsituasjon, ble behandlet:

- 1. Felles forbundsstyremøte vil fråråde at det ved eventuelle nye forhandlinger tas sikte på en 3-årig tariffperiode.
2. Det anbefales at forhandlingsutvalget (Sekretariatet) får fullmakt til å vedta et eventuelt forslag etter å ha konsultert forbundsstyrene.
3. Med sikte på nye forhandlinger utsettes den varslede arbeidsstans 24. mai til 31. mai ved arbeidstidens slutt.

Sekretariatet gjorde i denne forbindelse følgende vedtak:

«På grunnlag av den tilråding som ble gitt på felles forbundsstyremøte 20. mai, søkes det kontakt med Norsk Arbeidsgiverforening med henstilling om et forhandlingsmøte 20. mai kl. 18.30.

Den varslede arbeidsstans 24. mai utsettes til 31. mai 1966 ved arbeidstidens slutt.»

Den 21. mai ble det holdt forhandlingsmøte med Norsk Arbeidsgiverforening uten at dette førte til noe resultat. På dette møte meddelte NAF's forhandlere at de hadde fullmakt til å forsøke nye forhandlinger forutsatt bl. a. en treårig tariffperiode. Ut fra den tilråding Sekretariatet hadde fått av felles forbundsstyremøte kunne Landsorganisasjonen ikke oppta forhandlinger på dette grunnlag.

Umiddelbart etter forhandlingsmøtet møtte partene hos Statsministeren og ga melding om resultatet, og det ble på dette møte fra Statsministerens side konstatert at det ikke var noen hensikt å henstille til partene å oppta nye forhandlinger.

Både LO's og NAF's representanter avviste en henstilling fra Statsministeren om å gå inn på frivillig lønnsnemnd. Statsministeren meddelte da at det i Statsråd samme dag ville bli fremmet proposisjon om tvungen lønnsnemnd.

I Sekretariatets møte samme dag ble situasjonen på ny behandlet, og det ble gjort følgende vedtak:

«Under henvisning til den foreliggende situasjon, bl. a. meldingen om at saken vil bli forelagt Stortinget når det gjaldt spørsmålet om tvungen lønnsnemnd, og i samsvar med den fullmakt felles forbundsstyremøte 20. mai d.å. ga, vedtar Sekretariatet at den varslede arbeidsstans 24. mai utsettes til 31. mai ved arbeidstidens slutt.»

I Odelstingets møte 24. mai ble det gjort slikt vedtak:

«Vedtak til lov

om lønnsnemndsbehandling av visse arbeidstvister i samband med tariffoppgjørene våren 1966.

§ 1.

Twistene mellom Norsk Arbeidsgiverforening og tilsluttede organisasjoner og enkeltbedrifter på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og tilsluttede forbund samt Norsk Bedrifts Elektriker Forbund og Norges Funksjonærforbund på den andre siden i samband med revisjon av tariffavtalene med utløp i tiden 31. mars til og med 31 mai 1966, skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

Det er forbudt å iverksette eller opprettholde arbeidsstans eller blokade til løsning av twistene.

Reglene i lov av 19. desember 1952 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.

§ 2.

Denne lov trer i kraft straks.»

Samt:

«Vedtak til lov

om lønnsnemndsbehandling av tjenestetvist i samband med tariffoppgjøret i 1966 for medlemmer av Statstjenestemannskartetlet.

§ 1.

Twisten mellom staten og Statstjenestemannskartetlet i samband med tariffoppgjøret i 1966 for de offentlige tjenestemenn m.v. skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

Det er forbudt å iverksette eller opprettholde arbeidsstans eller blokade til løøsning av tvisten.

Reglene i lov av 18. juli 1958 om offentlige tjenestetvister § 27, jfr. lov av 19. desember 1952 om lønnsnemnd i arbeidstvister, får tilsvarende anvendelse.

§ 2.

Denne lov trer i kraft straks.»

Ulovlig streik ved endel bedrifter i jernindustrien i Oslo.

Den 27. mai ble det avgitt følgende fellesuttalelse fra 10 klubbformenn ved de største bedrifter i jernindustrien i Oslo. Fellesuttalelsen ble overbrakt Stortingets president samme dag, og hadde dette innhold:

«Regjeringen har fremmet forslag om løøsning av tariffsituasjonen ved tvungen lønnsnemndbehandling, begrunnet med at den ikke kan påta seg ansvaret for at landet kastes ut i en lammende konflikt. Regjerig og storting må selvsagt til enhver tid og i enhver situasjon føle ansvar for at landets arbeidsliv fungerer og utvikles.

Stortinget må i denne aktuelle situasjon ikke glemme at det aldri tidligere har behandlet tariffsituasjoner som denne, hvor en av partene ved uravstemning har forkastet et meklingsforslag. Resultatet av uravstemningen viste at meklingsforslaget og Regjeringens prispolitikk på vesentlige punkter krenket elementære økonomiske og sosiale rettferdskrav.

Følelsen av ansvar for at landets arbeidsliv fungerer og utvikles krever derfor at man kommer disse krav i møte.

En løøsning i form av et diktat som opphøyer det forkastede forslag til lov vil derimot være ansvarsløst.

En slik diktat vil ikke bli respektert.

En markering av dette skjer ved at det inntreffer en times arbeidsstans ved våre bedrifter onsdag 1. juni d.å. kl. 15.00.»

Norsk Arbeidsgiverforening og Mekaniske Verksteders Landsforening krevde forhandlingsmøte med Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund samme dag. På dette forhandlingsmøte meddelte Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund at den bebudede arbeids-

stans som erklæringen varslet var ulovlig, og at forbundet ville pålegge vedkommende klubbformenn og deres klubber ikke å iverksette den bebudede arbeidsnedleggelse.

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund innkalte i den forbindelse de 10 klubbformenn til sitt forbundsstyremøte den 31. mai, og på dette møte forelå det en betenkning fra LO's juridiske kontor, som fastslo at en iverksettelse av den planlagte arbeidsnedleggelse måtte oppfattes som tariffstridig. Tross dette og tross forbundets påbud, ble dette ikke respektert, og det ble iverksatt en times arbeidsnedleggelse den 1. juni 1966, slik erklæringen fra de 10 klubbformenn varslet.

Saken ble brakt inn for Arbeidsretten fra Norsk Arbeidsgiverforening og Mekaniske Verksteders Landsforening, og formelt ble også Landsorganisasjonen i Norge stevnet som tariffpart. Arbeidsretten kom til følgende domsslutning:

- «1. De streiker som den 1. juni 1966 ble iverksatt som følge av felleserklæring av 27. mai s.å. fra de ti saksøkte klubbformenn er tariffstridig.
2. I saksomkostninger betaler klubbformennene Ragnar Kalheim, Arvid Nordli, Willy Aspelin, Martin Halvorsen, Harry Evjen, Odd B. Hansen, Jan Balstad, Thorbjørn Westby, Rolf Eriksen og Kåre Myhre én for alle og alle for én til Norsk Arbeidsgiverforening og Mekaniske Verksteders Landsforening i fellesskap kr. 600.00 — seks hundre kroner — dog slik at beløpet for den enkelte klubbformann begrenses til kr. 100.00. Oppfyllelsen av denne forpliktelse er 2 — to — uker fra forkynnelse av denne dom.»

Lønnsnemndas behandling.

Lønnsnemnda fikk følgende sammensetning:

Sorenskriver Kai Knudsen, formann, arbeidsdirektør Reidar Danielsen, professor Arnljot Strømme Svendsen, direktør i Norsk Arbeidsgiverforening, Trygve Kleppe, sekretær i Landsorganisasjonen, Einar Strand, direktør Knut Isachsen og forbundsformann Per Andersen.

På arbeidsgiversiden voterte Trygve Kleppe og på arbeidstakersiden Einar Strand.

Partene møtte for Lønnsnemnda den 6. og 7. juni, og fra Landsorganisasjonens side ble saken prosedert av LO's nestformann, Tor Aspengren. I tillegg til denne prosedyre ble det framlagt egne prosedyreinnlegg av forbundsformann Otto Totland og forbundsformann Fritz W. Hannestad.

Landsorganisasjonens hovedinnlegg for Rikslønnsnemnda gjengis ovenfor:

Landsorganisasjonens hovedinnlegg for Rikslønnsnemnda mandag 6. juni 1966.

Innledende merknader.

Den 20. april d. å. satte Riksmeklingsmannen fram forslag til nye overenskomster mellom Landsorganisasjonen i Norge og de tilsluttede forbund på den ene siden og Norsk Arbeidsgiverforening og de tilsluttede arbeidsgiversammenslutninger på den andre siden. Ved den avstemning som fulgte ble forslaget vedtatt av Norsk Arbeidsgiverforening, men forkastet av Landsorganisasjonen. Resultatet av avstemningen blant medlemmene i de impliserte fagforbund viste at ca. 93 600 hadde stemt mot forslaget, og ca. 68 400 hadde stemt for forslaget, altså en overvekt av nei-stemmer på ca. 25 000.

Nye forhandlingskontakter med Norsk Arbeidsgiverforening førte ikke fram, og Regjeringen satte fram proposisjon til lov om å sende tvisten til avgjørelse i lønnsnemnd. Proposisjonen ble bifalt i Odels-tinget 24. mai og i Lagtinget 27. mai, og loven ble sanksjonert av Kongen i Statsråd 28. mai.

LO's syn på lønnsnemnd og bruk av lønnsnemnd vil være kjent for alle: Vi mener det er av betydning for lønnstakerne, for bedriftene og for hele vårt samfunn for øvrig at partene i slike oppgjør på egen hånd kan ordne sine tariffavtaler. Skal det lykkes, må begge parter være innstilt på det, og de må være forberedt til å ta det ansvar, de tilpasninger og de avgjørelser som en slik fri form for tariffoppgjør tilsier.

For hver gang myndighetene velger utveien med tvungen voldgift, svekker de mulighetene for å finne fram på partsplanet ved senere anledninger. Både forhandlingene og avstemningen vil bli påvirket av i hvilken grad partene regner med at oppgjøret vil havne i lønnsnemnd. Det er derfor av avgjørende betydning at en unngår å bruke lønnsnemnd der det på noen måte er mulig.

Dette var også årsaken til at Landsorganisasjonen tok ny kontakt med Norsk Arbeidsgiverforening, og ellers innkalte til et fellesmøte av alle forbundsstyrene for å undersøke muligheten for å finne en utvei uten lønnsnemnd. Også Norsk Arbeidsgiverforening hadde hatt møter om situasjonen. Dessverre var resultatet av dem slik at foreningen ikke ville være med på nye forhandlinger på grunnlag av det forslag som forelå. Vårt initiativ ble avvist, og det er den ene av grunnene til at vi står her i dag.

Selve oppgjørsformen, organiseringen av forhandlingene og par-tenes evne til å informere sine medlemmer om hva forslagene reelt innebærer, spiller også en stor rolle. På alle disse områdene er vi fortsatt opptatt av å finne bedre og mer hensiktsmessige former.

Vi vil aldri finne én som er brukbar for alle oppgjør. Både oppgjørsformene og mulighetene for å finne fram til et brukbart resultat, vil måtte variere alt etter de forhold som et tariffoppgjør skal foregå under.

Vi har i mange år hatt spørsmålet gående om oppgjør skal foregå sentralisert eller desentralisert gjennom de enkelte forbund. Jeg skal ikke her gå inn på spørsmålet i sin helhet. Det berører bl. a. vitale spørsmål som fagbevegelsens felles evne til å bedre fortjenestenivået for lavtlønnsområdene. Forbundsvis oppgjør ville trolig ha gitt enkelte større tillegg denne gang. Men samtidig måtte vi se i øynene at de som lå etter ville kommet enda lenger bak.

Det utvikles innenfor de enkelte tariffområder skjevheter og uløste spørsmål som en vanskelig kan få ordnet opp igjennom sentraliserte forhandlinger. I så måte er årets oppgjørsform en interessant videreføring. Vi har hverken hatt et sentralisert eller desentralisert oppgjør, men i større grad enn noen gang tidligere en kombinert form der det har vært mulig å løse saker på forbundsplanet, ja, også på bedriftsplanet. Det ble under forhandlingene avsatt en ramme på 9 øre pr. time til fordeling på de enkelte overenskomstområder. I tillegg til dette er i det vesentlige lavtlønnstilleggene fordelt gjennom direkte forhandlinger på forbundsplanet.

Resultatet var da også mer variert enn tidligere, men jeg er redd for at det derfor har vært vanskeligere å skape et klart bilde av så vel de samlede som de individuelle virkninger av oppgjøret for lønnstakerne.

Myndighetenes vilje og evne til å skape klarhet og tillit om prisutviklingen og sin økonomiske politikk er en stadig viktigere forutsetning for å få i stand fredelige oppgjør på partsplanet. Om Regjeringen gjennom sine politiske vedtak eller de enkelte statsråder ved uttalelser gir lønnstakerne en følelse av at deres interesser ikke vil bli ivaretatt, vil det skape en protestholdning som vil gjøre det vanskelig å få godtatt noe forslag. Jeg er overbevist om at en slik mangel på tillit også er en viktig årsak til at vi står her i dag.

Bakgrunnen for tariffoppgjøret.

For fagbevegelsen har det vært av stor betydning at det etter den andre verdenskrig har vært ført en politikk som har gitt sterk økonomisk vekst med opprettholdelse av full sysselsetting og med sikte på en jevnere fordeling av produksjonsresultatet enn tidligere. Det er dette som også har skapt grunnlaget for den moderate lønnspolitikk som fagbevegelsen har praktisert i etterkrigsårene. Det har vært en politikk som har krevd betydelig tilbakeholdenhet

fra forbrukerne til fordel for den langsiktige utbyggingen som alle mer eller mindre har ønsket og gått inn for. Den sterke offentlige innsats, som har vært en del av utbyggingspolitikken, har krevd høye skatter både av bedriftene, personlige næringsdrivende og av lønnstakerne selv. På områder der politikken ellers ville skapt grunnlag for urimelige fortjenester, har det vært nødvendig å praktisere offentlig priskontroll.

Årets tariffoppgjør har foregått under nye og uprøvde regjeringsforhold. Vi har fått en regjering av fire partier med til dels avvikende oppfatninger og programposter om saker av vesentlig betydning for lønnstakerne og fagbevegelsen. De fire partiene la liten vekt på å avklare sine divergenser under valgkampen — og hva som er atskillig verre — heller ikke de fire partienes regjering har avklart hva som skal være *Regjeringens syn* og *Regjeringens politikk* når det gjelder vitale samfunnsspørsmål.

Om den nye regjering hadde fulgt den tidligere praksis og de sterke oppfordringer den har fått om å legge fram et langtidsprogram for de kommende fire år, ville det gitt den en enestående mulighet til å avklare og konkretisere for oss alle hva som nå skal være *Regjeringens* program. For lønnstakerne og for lønnsoppgjøret ville en slik avklaring vært til stor nytte.

Det ville — i en slik situasjon — være nærliggende for fagbevegelsen å stille opp høye lønnskrav. La meg gjøre det helt klart at det ikke var en slik linje Representantskapet la til grunn da det formet LO's tariffkrav. Både egne og erfaringer fra andre land viser at høye lønnstillegg ikke nødvendigvis gir tilsvarende reelle fordeler. Fagbevegelsen vil av den grunn til enhver tid — og under enhver regjering — lete etter det lønnstillegg som under de gjeldende omstendigheter gir medlemmene de største reelle forbedringer. Om kravene var blitt satt ureelt høyt i forhold til produktionsutviklingen i de årene vi nå behandler, ville vi også kunne bli anklaget for å hindre en stabilisering av prisene og bidra til prisstigning. Representantskapet ønsket ikke at fagbevegelsen skulle påta seg et slikt ansvar. Fagbevegelsen var i det hele innstilt på å følge «spillereglene» også i den nye politiske situasjon, det vil si den var innstilt på et reelt forsøk på å komme fram til et resultat gjennom forhandlinger, eventuelt mekling. På den annen side var en av den oppfatning at den nye regjering selvsagt måtte ta ansvaret for den side av samordningen som naturlig faller på myndighetene. Jeg tenker her på den økonomiske politikk i sin alminnelighet og på prispolitikken i særdeleshet.

De krav som LO's representantskap bestemte seg for — og som jeg senere skal komme tilbake til — tok sikte på å gi lønnstakerne den

reelle forbedring de bør ha krav på ut fra den produksjonsutvikling vi har hatt siden Lønnsnemnda avsa sin kjennelse i 1964 og det produksjonsanslag Regjeringen har lagt fram i Nasjonalbudsjettet for 1966.

Den internasjonale konjunktursituasjon.

Den internasjonale konjunkturutvikling vil nå som tidligere bety mye for våre egne muligheter. Situasjonen er ikke like entydig i alle land, og særlig markert er forskjellen mellom situasjonen i Sambandsstatene, med et sterkt etterspørselspress — og betydelig prisstigning, og enkelte europeiske land. Jeg skal ikke her gi meg inn på noen detaljert analyse. For våre behov må det være nok å vise til Regjeringens egen konklusjon i den melding Stortinget fikk i april om gjennomføringen av Nasjonalbudsjettet for 1966. Det heter bl. a.:

Jeg siterer:

«Den internasjonale konjunkturutvikling som er lagt til grunn ved utarbeidelsen av denne melding vil alt i alt bidra til fortsatt god vekst i norsk økonomi.»

For Vest-Europa gjengis det i meldingen fra Regjeringen at FN's økonomiske kommisjon for Europa i en nylig offentliggjort rapport regner med at ekspansjonen vil bli sterkere enn i 1963. Jeg siterer for øvrig fra Den Europeiske Samarbeidsorganisasjons tidsskrift (OECD-Observer) der det i april-utgaven bl. a. heter:

«I de siste måneder er den økonomiske aktivitet i OECD-landene blitt sterkt påvirket av styrken i ekspansjonen i De forente stater og i Canada. Et ytterligere ekspansivt element har i de senere måneder kommet fra det industrielle oppsving i Frankrike.»

Og videre:

«I 1966 skulle produksjonen i OECD som helhet øke minst like mye som i siste år, muligens noe sterkere.»

Alt i alt er det grunn til å slå fast at den internasjonale utvikling ikke utgjør noen trusel mot de produksjonsmål som Regjeringen regner med i Nasjonalbudsjettet — og som Landsorganisasjonen har lagt til grunn under oppbyggingen av sine tariffkrav.

Utviklingen og konkurransevnen.

I sin framstilling for Lønnsnemnda i 1964 belyste Landsorganisasjonen de økonomiske forhold som i særlig grad påvirker utviklingen av vår konkurransevne med utlandet. For 5-årsperioden fra 1958 til 1963 kunne en konkludere med at Norge var blant de land i Vest-Europa som hadde hatt den gunstigste utviklingen ut fra et kostnadssynspunkt. De beregninger som Finansdepartementet har foretatt i forbindelse med Aukrust-utvalgets innstilling bestyrker dette inntrykk. Jeg skal ikke her gå inn på beregninger i detalj, men vise til innstillingens vedlegg B. Spesielt vil jeg vise til omtalen på vedleggets tredje side der det bl. a. heter: Jeg siterer:

«Sammenlikner en derimot utviklingen i de direkte lønnskostnader for industrien alene, viser beregningene en bedring av vår konkurransevne for hele perioden under ett. Og særlig om en tar omsyn til endringer i arbeidstiden i industrien, blir bedringen i vår konkurransevne betydelig. Dette må delvis forklares ved at produksjonen pr. timeverk viser sterkere vekst i Norge enn i de land vi sammenlikner med i gjennomsnitt.»

På neste side peker departementet på at det er en svakhet at de indirekte lønnsutgiftene for industrien ikke er tatt med, men framholder at bildet ikke ville bli vesentlig endret om en også hadde tatt med disse i undersøkelsene. Videre beklaget departementet at kapitalkostnadene er holdt utenfor. Jeg vil imidlertid for de siste to årene peke på at den prosentvise produksjonsøking har vært like stor etter at justeringen er foretatt for kapitalinnsatsen eller kapitalslitet.

Tar en for seg de siste to årene, må forbedringen av konkurransevnen ha vært vesentlig. Det burde framgå av forholdet mellom produksjonsøkingen pr. sysselsatt og den reallønnsforbedring som har funnet sted.

Norge har i disse årene hatt en sterkere produksjonsvekst enn vel noe annet land i Vest-Europa. Mens vår samlede produksjon økte med 6,3 prosent i 1964 og med 5,9 prosent i 1965 var de tilsvarende tall for Vest-Europa 5,6 prosent og 3,5 prosent og for samtlige OECD-land, De forente stater og Canada inkludert, 5,6 prosent i 1964 og 4,2 prosent i 1965.

Ser en imidlertid på utviklingen av timefortjenesten i industrien, har den i løpet av de to siste år økt sterkere i de fleste andre land enn i Norge. Jeg viser til tabell 16 på side 42 i Gjennomføringsmeldingen for Nasjonalbudsjettet 1966. Det vil der gå fram at timefortjenesten fra 4. kvartal 1963 til 4. kvartal 1965 har økt med:

26,6 prosent i Nederland,
 21,9 prosent i Italia,
 20,8 prosent i Belgia,
 20,4 prosent i Danmark,
 19,3 prosent i Vest-Tyskland,
 18,6 prosent i Sverige, og
 15,4 prosent i Norge.

Svakere øking blant landene i Vest-Europa finner en bare i Frankrike og Storbritannia der timefortjenesten har økt med 12,4 og 12,2 prosent i denne perioden.

Den økonomiske utvikling.

I prosedyren for Lønnsnemnda i 1964 ble det fra vår side redagjort utførlig for våre økonomiske forhold. Vi må gå ut fra at Lønnsnemnda inngående vurderte alle de forhold som til slutt ble bestemmende for den kjennelse som ble avsagt. Vi kan vel si at kjennelsen var nemndas konklusjon på utviklingen opp til 1964. I LO tok vi kjennelsen til etterretning — men vi syntes nok at den i for liten grad tok hensyn til våre synsmåter. Jeg skal ikke komme mer inn på dette, men konsentrere meg om den periode som siden er gått.

I de to siste årene har vi hatt en meget sterk produksjonsutvikling. Selv om vi trekker fra økt slitasje på realkapital, har produksjonen steget med 6,6 prosent i 1964 og med ytterligere 5,9 prosent i fjor. Målt pr. sysselsatt blir dette henholdsvis 5,5 og 5,3 prosent.

Som Lønnsnemndas medlemmer kjenner til, har det ikke funnet sted noen tilsvarende forbedring i reallønningene. I Arbeidsgiverforeningens publikasjon «Lønnsstatistikk for arbeidere — året 1965» blir det oppgitt at det ikke fant sted noen lønnsforbedring for mannlige industriarbeidere i 1964, altså i et år da produksjonen økte 5,5 prosent pr. sysselsatt. For kvinner i industrien var forbedringen bare 1,8 prosent. I 1965 ble resultatet bedre med ca. 4,5 prosent for menn og 5,8 prosent for kvinner i industrien. Det er grunn til å peke på at produksjonsøkningen pr. sysselsatt var større enn reallønnsforbedringen også i 1965.

Vi er klar over at NAF vil si at bedriftenes utgifter i tillegg til dette er blitt økt som følge av høyere premier til de sosiale trygdene. Jeg viser til NAF's framstilling for Lønnsnemnda 28. april 1964, der det blir påberopt økte premier til mors- og enke-trygd fra 15. oktober samme år.

Det er igjen grunn til å understreke at LO ikke kan akseptere et tariffoppgjør med NAF basert på at lønnstakerne skal betale de utgifter staten pålegger arbeidsgiverne. Det gjelder da også de forhøyelser som trådte i kraft fra 1. januar i år og som denne gang gjaldt alders- og uføretrygd. Det er riktig at en del av disse trygder etter hvert kommer lønnstakerne til gode gjennom økte ytelser, men arbeidsgivernes trygdeutgifter er her med på å finansiere pensjonene også for andre grupper. Det gjelder bl. a. bønder og fiskere. Landsorganisasjonen er enig i at alle grupper må sikres pensjoner, men den må bestemt ta avstand fra å få premiene for dette presentert i form av en motregning under et tariffoppgjør. Skal arbeidsgivernes mellomregnskap med myndighetene legges fram, må vi få det hele. Jeg tenker da på alle andre former for skatter som bedriftene enten har fått redusert eller ville fått økt om de var blitt fritatt for trygdeutgifter. Jeg viser bl. a. til Statistisk Sentralbyrås publikasjon «Aktuelle skattetall 1965» der det går fram at selskapsskattene som prosent av inntektene er blitt redusert fra 9,8 i 1950 til 5,5 i 1964. Jeg hevder ikke at en her står overfor en klar og utvetydig årsakssammenheng. Men når bedriftene har fått en relativ lettelse i selskapsskattene i år da deres trygdepremier er gått opp, skyldes det nok også den form for sammenheng som en nesten alltid finner i et samfunn der en forsøker å veie tingene mot hverandre. Jeg nevner også for ordens skyld at bedriftenes andel av trygdepremiene er fradragsberettiget ved beskatningen og at over halvparten av bedriftenes premier av den grunn i virkeligheten bæres av stat og kommune.

Landsorganisasjonen er fullt klar over at en ikke uten fare for priser og utenriksøkonomi kan betale lønninger i 1966 og 1967 av penger som ble disponert for andre formål i 1964 og 1965. Men hva vi må og vil kreve er at en ved fastleggelsen av inntektsoppgjøret for disse to årene må ta tilbørlig hensyn til at utviklingen har vært relativt ugunstig for lønnstakerne siden nemnda forrige gang avsa sin kjennelse. Det vil nå ut fra alle hensyn være berettiget og ønskelig med et oppgjør som også gir lønnstakerne noe igjen for svikten i 1964. Hva en under alle omstendigheter må unngå er et oppgjør som resulterer i at lønnstakerne blir hengende ytterligere etter. Utviklingen i vårmånedene i år — som jeg siden skal komme tilbake til — skulle også vise at det er økonomisk grunnlag for reelle forbedringer.

Jeg vil også minne om Statistisk Sentralbyrås beregninger, som viser at lønningenes andel av de samlede private inntekter er gått ned fra 1963 til 1965. Samtidig har de såkalte eierinntekter, eller annen privat inntekt av arbeid og kapital, økt sin andel.

En er fullt klar over de åpenbare svakheter som hefter ved slike beregninger, hvor bl. a. forhold i vår utenriksøkonomi — ikke minst skipsfarten — kan være så utslagsgivende. Av den grunn må en særlig for kortere perioder vise varsomhet. Jeg vil likevel peke på at eierinntektene har steget sterkere enn de samlede lønnsutbetalinger, også om en tar for seg perioden 1961—1965.

Prisutviklingen.

Det samordnede oppgjør i 1965 la grunnlaget for en ny stabilisering av prisnivået. Når dette ble mulig, hang det bl. a. sammen med at det ble gjort innrømmelser og tilpasninger fra alle parter. For stemningen omkring oppgjøret — og våre medlemmers reaksjon på det — spilte det en stor rolle at den daværende regjering viste aktiv vilje til å støtte opp om oppgjørets prisforutsetninger. Jeg tenker da ikke minst på at en viktig del av forhøyelsen i melkeprisen ble dekket over statsbudsjettet og den priserklæring som ble gitt fra Regjeringens side. Fra mars måned og ut året økte konsumprisindeksen 1,3 prosent, og ser en dette på bakgrunn av det omfattende inntektsoppgjør som fant sted, må en betegne utviklingen som tilfredsstillende. Året 1965 ga dog lønnstakerne en reell forbedring.

Den prisstabilisering som den forrige regjering la grunnlaget for våren 1965 har ført til at prisutviklingen i Norge siden har vært gunstig i internasjonal målestokk. Aprilutgaven av OECD-Observator gjengir beregninger over pris- og lønnsutviklingen i medlemslandene i de siste fire år og i de siste 12 måneder. Oppstillingen viser at det bare er USA som i de 12 siste måneder har hatt en svakere prisstigning enn Norge. I Canada, Frankrike og Italia har den ligget på linje med vår egen utvikling. I alle andre land har konsumprisene steget sterkere — og til dels betydelig sterkere — enn i Norge. Jeg gjengir noen av tallene:

Danmark	8,3	prosent
Sverige	6,0	»
Østerrike	6,0	»
Nederland	5,9	»
Sveits	5,3	»
Storbritannia	4,5	»
Vest-Tyskland	4,3	»
Belgia	4,2	»
Norge	3,1	»

Tolv måneder er en kort periode, og som kjent har vi i de siste månedene igjen opplevd en stigende prisindeks, men jeg gjengir

tallene fordi de etter min mening tjener til å forsterke inntrykket av at vår konkurransevne er forbedret. Særlig gjelder dette når en ser dem på bakgrunn av den sterke produksjonsveksten og utviklingen av timefortjenestene, der Norge er blant de land som har hatt svakest øking i denne perioden. Jeg nevner at timefortjenesten er økt med:

- 12,4 prosent i Østerrike,
- 10,2 prosent i Sverige,
- 10,0 prosent i Storbritannia,
- 9,6 prosent i Belgia.
- 8,5 prosent i Vest-Tyskland og
- 8,2 prosent i Norge.

For Frankrike, Italia, Danmark og Nederland er ikke oppgitt tall. Av de land som OECD gjengir oppgave for er det bare i USA og Canada at timefortjenesten har steget svakere i denne perioden. Av framstillingen ellers går det imidlertid fram at så vel prispresset som lønnspresset i Nord-Amerika etter hvert er blitt vesentlig skjerpet, og en venter forsterket oppgang i inneværende år.

Utviklingen i vårmånedene.

Den siste konjunkturrapport vi har fått fra Statistisk Sentralbyrå viser at de gode vekstutsiktene for norsk økonomi fortsetter. Det heter at konjunkturbildet stort sett er det samme som da Økonomisk Utsyn over 1965 ble skrevet ved årsskiftet. Jeg siterer:

«Den innenlandske etterspørsel er fortsatt meget sterk, og utenlandsetterspørselen holder seg godt oppe. Produksjonsveksten de senere måneder har jevnt over vært noe sterkere enn utviklingen i høstmånedene i fjor synes å skulle tyde på. Arbeidsmarkedet er fortsatt meget stramt, men hovedinntrykket er at det i økonomien under ett hersker god balanse mellom etterspørsel og produksjonsmuligheter.»

Fra rapporten nevner jeg videre at reviderte tall for fjorårets siste kvartal viste en samlet produksjon som var 6 prosent større enn på samme tid ett år tidligere. Ifølge Statistisk Sentralbyrå tyder dette på at produksjonsveksten har holdt seg godt oppe gjennom hele 1965. Et liknende uttrykk gir tallene for industriproduksjonen. For årets første to måneder var den omtrent 6 prosent større enn i samme periode året før.

For vekstmulighetene framover er det likevel ordretilgangen og ordreservene som er særlig illustrerende. Bildet er ikke like ekspansivt for alle industrier, men jeg nevner at for verkstedindustrien økte innenlandsordrene med 14 prosent og eksportordrene med hele 70 prosent. De oppgaver en har over planlagte investeringer i bergverksdrift, industri og kraftforsyning understøtter dette bildet. Undersøkelser som er fra februar viser en planlagt investeringsøkning på 26 prosent fra 1965 til 1966. For investeringsøkningen i maskiner er tallet hele 45 prosent og for bygninger og anlegg 18 prosent.

Forholdene ligger med andre ord godt til rette for en sterk produksjonsvekst i året som kommer. Og det er særlig fra investerings-siden etterspørselen kommer.

Når det gjelder utviklingen av det private forbruk, har det ifølge rapporten utviklet seg uvanlig svakt i 1965. Det har bare vært en øking på 2,6 prosent. Og — dette er viktig: Nye oppgaver over omsetningen i de to første av årets måneder tyder heller ikke på at etterspørselen etter forbruksvarer har tatt seg særlig sterkt opp. Tallene var lave også i fjor, og om vi sammenlikner med de to første månedene av 1964, var økingen i omsetningsvolumet beskjedent, bare 2 prosent på to år regnet for januar-februar under ett, ifølge Statistisk Sentralbyrå.

I rapporten heter det videre at avsetningsmulighetene for norsk vareeksport i årets to første måneder fortsatt må kunne karakteriseres som stort sett gode. De oppnådde prisene var riktig nok for flere viktige produkters vedkommende lave, men det ser ut til at markedsforholdene i det siste har bedret seg noe for avisepapir og metaller. Jeg nevner at de foreløpige tall for verdien av vareutførsel i mars viser en øking på hele 16 prosent i forhold til samme måned i fjor. Til bildet hører også at driftsregnskapet med utlandet viser balanse i årets to første måneder, mens det på samme tid i fjor var et underskudd på 120 millioner kroner.

Forhandlingene og avstemningen.

Den økonomiske bakgrunn for lønnsoppgjøret har jeg tidligere forsøkt å gi Lønnsnemnda vår oppfatning av. Som jeg nevnte, kan vi se tilbake på to år med en produksjonsøkning pr. sysselsatt på om lag 11 prosent. Samtidig har vi hatt en reallønnsforbedring på i alt 4,3 prosent for menn og 7,4 prosent for kvinner. Som veid gjennomsnitt skulle dette bli ca. 4,7 prosent. I perioden er dessuten arbeidsgivernes premieandel til alders- og uføretrygd samt syketrygd satt opp med kr. 4.80 pr. uke fra 1. januar i år. I forhold til gjennomsnittsfortjenesten for mannlige industri-

arbeidere i 4. kvartal 1965 gir det et utslag på 12 øre eller 1,2 prosent pr. arbeidet time. Selv om en legger alt dette til reallønnsforbedringen i 1964 og 1965, blir en stående med en produksjonsøkning på 11 prosent pr. sysselsatt mot en total reallønnsforbedring på 6 prosent for kvinnelige og mannlige arbeidere i industrien.

Utviklingen i 1966 kjenner vi ennå ikke til med noen sikkerhet. Holder vi oss til nasjonalbudsjettets anslag, skulle vi kunne vente en ny produksjonsøkning på ca. 4 prosent. Under en ventet pristigning på 3 prosent la Landsorganisasjonen fram sitt krav for NAF på i alt 8 prosent, basert på en ettårig avtale. Under oppbyggingen av kravet gjorde en regning med hva en kan kalle normal lønnsglidning også i 1966. Da lønnsglidningen faller ujevnt på lønnstakerne, og noen ikke får del i den, var kravet lagt opp med et generelt tillegg for alle og et avtrappet lavtlønnstillegg med sikte på å dekke opp grupper med liten eller ingen lønnsglidning. Dessuten har en tatt hensyn til at arbeidsgivernes avsetninger til feriepenger ville gå opp med 0,5 prosent fra 1. mai i år.

I kravet, som jeg skal få lov å legge fram for Lønnsnemnda, er det generelle tillegg satt til 40 øre pr. time, lavtlønnstillegget inn-til 40 øre for voksne menn og kvinner. (Bilag 1.)

Jeg peker videre på kravet om en sykkelønnsordning med full lønn i to måneder etter de samme prinsippene som en i dag finner i funksjonærtarifene.

Av grunner jeg tidligere har vært inne på, var kravet om en ettårig tariffavtale sterkt understreket fra Representantskapets side. Fra NAF's side var en imidlertid kategorisk avvisende på dette punkt. Det ble av den grunn umiddelbart klart at det ikke var mulig å oppnå forhandlinger på grunnlag av en ettårig avtale. Men NAF var villig til å gå med på en delvis automatisk indeksregulering med 70 prosent kompensasjon og et svingetall på 5 poeng, under forutsetning av at LO kunne gå inn på toårig avtale.

Jeg skal ikke her komme nærmere inn på det overraskende framstøt vi opplevde under meklingen, da vår motpart ønsket indeksavtalen omstøtt og erstattet med et svingetall på 7 poeng. Jeg vil bare innskrenke meg til å si at Arbeidsgiverforeningen etter våre erfaringer har lagt stor vekt på å holde fast ved inn-gåtte avtaler, og at en i dette tilfelle åpenbart måtte stå overfor et press utenfra. Episoden skapte betydelige vanskeligheter for forhandlingene, ikke minst fordi den økte usikkerheten og tvilen om Regjeringens egen tro på sin evne og vilje til å kontrollere prisutviklingen. Jeg vil her bare innskrenke meg til å minne om at indekseklausulen, slik den er formet, er selve forutsetningen for en toårig avtale.

Som det går fram av Riksmeklingsmannens forslag (bilag 2), skal det i første år gis et generelt tillegg på 18 øre og fra 1. april neste år ytterligere 10 øre. Dette kommer i tillegg til de 9 øre pr. time som ble avsatt og fordelt gjennom direkte forhandlinger mellom partene i de enkelte overenskomstområder. Dessuten inneholder forslaget et spesielt lavtlønnstillegg innenfor overenskomstområder som enten i sin helhet eller for grupper eller bedrifter har et forholdsvis lavt lønnsnivå. Avhengig av fortjenestenivået innenfor vedkommende overenskomstområde varierer det gjennomsnittlige lavtlønnstillegg fra 1 til 24 øre pr. time første år og fra ⅓ øre til 16 øre annet år. Lavtlønnstillegget for første år er fordelt i forhandlinger mellom de direkte parter i de enkelte overenskomster. For det annet år vil lavtlønnstillegget bli fordelt i forbundsvise forhandlinger. Delt på det samlede timetall for de grupper som faller inn under oppgjøret, slår lavtlønnstillegget ut med 4,2 øre første år og med ytterligere 2,8 øre annet år.

Resultatet av forhandlingene om en sykkelønsordning vil gå fram av det framlagte meklingsforslag fra Riksmeklingsmannen. Avtalen kan betraktes i to deler: Av prinsipiell betydning er det at begge parter i en felles erklæring slår fast at det ikke er noe sosialt grunnlag for en forskjellsbehandling av ulike grupper lønnstakere når det gjelder godtgjørelse for fravær som skyldes sykdom.

Avtalens annen del gir satser og retningslinjer for utviklingen av en sykkelønsordning som, når den er fullt gjennomført, reelt sett bør kunne betraktes som likeverdig med de vanlige ordninger en i dag har for funksjonærer. Avtalen bygger på en videre utvikling av den gjeldende avtale mellom LO og NAF om tilleggs-sykepengene. Det var imidlertid ikke mulig å komme fram til enighet om full utbygging av avtalen allerede i innværende tariffperiode.

Som det går fram av Riksmeklingsmannens forslag, skal tallet på udekkede sykedager før tilleggsordningen trer i kraft (de såkalte karensdager) reduseres fra 14 til 9 fra 1. juli i år. Samtidig skal dagpengene økes med varierende satser i de forskjellige inntektsklasser. For gruppen kr. 18 000.00—kr. 25 000.00 blir tilleggssykepengene økt med kr. 3.00 i år og med ytterligere kr. 3.00 fra 1. januar neste år, da det også kan ventes en forhøyelse av sykepengene i den offentlige syketrygd. For innteksgruppen kr. 18 000.00—kr. 25 000.00 vil de samlede ytelser da komme opp i kr. 35.00. Da disse ytelser ikke blir gjenstand for beskatning, må ytelsene ikke sammenliknes med lønnstakernes brutto arbeidsinntekt, men med deres dagsfortjeneste etter at skatter og trygde-

premier er trukket fra. På dette grunnlag skulle ordningen fra kommende årsskifte etter ni sykedager gi en dekningsgrad på om lag 80 prosent for lønnstakere med inntekter på kr. 21 000.00—kr. 22 000.00. For sykefravær mellom tre og ni dager vil bare de offentlige ytelsene være gjeldende.

Den videre opptrapping av tilleggsordningen er mindre avklart og har trolig vært vanskeligere å beskrive foran avstemningen. Fra 1968 — senest 1. april — skal tallet på karensdager settes ytterligere ned fra ni til seks dager. Samtidig er det åpnet mulighet for en ny justering av dagpengene. Da en ikke vet noe sikkert om hvordan disse ordninger vil påvirke sykefraværet, har Arbeids-giverforeningen ikke vært villig til å binde seg til en fastsatt justering av dagpengesatsene i 1968. I henhold til avtalen skal justeringene gjennomføres slik at merutgiftene — inklusive reduksjonen av karensdagene — holdes innenfor en kostnadsramme på 3 øre pr. time. Jeg nevner at justeringene fra 1. juli i år og 1. januar neste år er beregnet å koste om lag 7 øre pr. arbeidet time.

Endelig har avtalen en bestemmelse om at det fra 1. april 1969 skal gjennomføres en forhøyelse av dagpengene, slik at de samlede sykepenger fra den offentlige syketrygd og fra tilleggsordningen utgjør 90 prosent av den trygdedes netto arbeidsinntekt for sykefravær utover seks dager.

For de tre første dagene vil det ikke bli utbetalt noen form for godtgjørelse. For sykefraværet i sin helhet vil av den grunn dekningsprosenten fortsatt ligge lavere enn for grupper med full lønn under slikt fravær. Til gjengjeld er ytelsene i tilleggsordningen forutsatt å vare i inntil 1½ år, mens de nåværende ordninger med full lønn opphører etter to og tre måneder. Den foreslåtte tilleggsordning vil av den grunn gi bedre dekning for de mer langvarige sykdomstilfeller.

Sluttvederlag.

Endelig nevner jeg at det under forhandlingene ble oppnådd enighet om en ordning med sluttvederlag for arbeidstaker som blir sagt opp uten egen skyld etter fylte 50 år. Ytelsene varierer med alder ved oppsigelsen, fra kr. 2500.00 til kr. 7000.00. For å være berettiget til slike ytelser må vedkommende ha vært ansatt ved bedriften i sammenhengende 10 år. For bygge- og anleggs-fagene er det etablert særordninger når det gjelder arbeidsforholdets lengde.

Arbeidstidsspørsmålet.

Som det går fram av LO's opprinnelige krav, ble det lagt stor vekt på å få i stand forbedringer i arbeidstiden for diskontinuerlig skift. Kravet har vært stilt ved flere tariffrevisjoner, uten at det har vært mulig å komme fram til enighet.

Som det går fram av Riksmeklingsmannens forslag, lyktes det heller ikke denne gang. Et forsterket argument fra motpartens side lå det i år i den omstendighet at innstillingen fra Arbeidstidskomitéen er lovet ferdig ved årsskiftet 1966/67. Det ble fra NAF's side krevd at spørsmålet om arbeidstiden for diskontinuerlig skift måtte sees i sammenheng med arbeidstidsspørsmålet for øvrig og løses i sammenheng med den behandling som vil følge komitéens innstilling. Som det går fram av forslaget, er det undertegnet en protokoll om at det skal opptas forhandlinger om hele komplekset når Arbeidstidskomitéens innstilling foreligger.

Alt i alt er utslagene av alle de ulike forbedringer beregnet til å koste bedriftene vel 33 øre pr. time første avtaleår, det vil si fra 1. april 1966 til 30. mars 1967 og 20 øre i annet år. Regnet på grunnlag av NAF's lønnsstatistikk for 4. kvartal 1965, blir det 3,8 prosent første år og 2,2 prosent annet år, det vil si ca. 6 prosent i samlet tillegg omregnet som lønnsstigning. Betrakter en tilleggene som utbetalt lønnssum, vil tilleggene i annet år bare virke i halve perioden. Prosentutslaget omregnet som lønnssum skulle da bli 5 prosent. For å danne seg et bilde av den reelle forbedring som vil finne sted, må en også ta med den ventede prisstigning og lønnsglidning.

Lønnsglidningen har variert fra år til år og faller ulikt på de forskjellige yrkesgrupper. En viktig hensikt med lavtlønnsstilleggene er å bøte på noen av de skjevheter som følger av dette. En vet lite om hvor stor lønnsglidningen vil bli i inneværende år. Som en følge av tariffoppgjøret og den tid det har tatt, må det være grunn til å regne med at glidningen i 1966 kan bli mindre enn normal.

Også prissituasjonen er uklar. En prognose fra forhandlingenes første dager var beregnet eksklusive inntektsoppgjørene og har av den grunn vært til liten nytte under forhandlingene. Alternative pris- og inntektsberegninger som etter kontaktutvalgets anmodning fant sted under oppgjørene i 1964 er denne gang ikke foretatt. Heller ikke beregningene i Aukrust-utvalgets innstilling har fått en form som gjør dem særlig nyttige under et omfattende inntektsoppgjør. Det er ofte hevdet at innstillingen har spilt en betydelig rolle under forhandlingene. Jeg tror det er riktig å si

at innstillingen denne gang har hatt en relativt begrenset innflytelse.

LO tok under forhandlingene forbehold når det gjaldt resultatet av jordbruksoppgjøret. Siden det forelå, er det gitt uttrykk for at selve inntektsrammen er på linje med hva jordbruket fikk ved nemndsavgjørelsen i 1964. Men jeg vil peke på at tillegget denne gang mer ensidig er lagt på prisene, og dermed forbrukerne, enn i 1964, da en større del av belastningen ble finansiert over statsbudsjettet. For jordbrukets tillegg neste år er det ennå ikke foretatt noen fordeling. Jeg minner om at fordelingen av annen etappe av jordbruksoppgjøret i 1964 ble fastsatt allerede under forhandlingene og at en betydelig del av det samlede tillegg i 1965 ble avlastet forbrukerne ved hjelp av tilskudd over statsbudsjettet. Hvis Riksmeklingsmannens forslag til nye avtaler med NAF var blitt vedtatt, ville LO i samband med svaravgivelsen ha påpekt at Regjeringen denne gang har tatt en mindre del av jordbruksoppgjøret over statsbudsjettet og i stedet veltet det over på forbrukerne. Dette forhold ville vi krevd en endring på.

For øvrig vil jeg gi uttrykk for at vi i LO ikke i lengden tror det er mulig og riktig å overføre tariffoppgjørene på jordbruket i den form en har gjort det. Blant annet mener vi at jordbrukets såkalte lavtlønnsproblem må løses på en helt annen måte enn gjennom pristillegg eller statsstøtte.

Situasjonen i Lønnsnemnda.

Om Lønnsnemndas medlemmer sammenlikner Riksmeklingsmannens forslag med LO's opprinnelige krav, vil de finne at noen av dem ikke er imøtekommet, og at andre bare delvis er oppfylt. Det har alltid vært slik, og det vil vel alltid være slik i forhandlinger mellom to parter. Om det var forutsetningen at kravene skulle oppfylles fullt og helt, ville det ikke være noe grunnlag for forhandlinger. Det innebærer ikke at våre krav er satt kunstig opp med sikte på å gi rommelig plass for prutningsmonn. Det må være en linje i våre fortsatte bestrebelser at begge parter på forhånd foretar en stadig mer nøktern og grundig analyse med sikte på at avstanden mellom krav og motkrav blir mindre, og ikke større enn at det blir mulig å komme fram til en avtale gjennom direkte forhandlinger partene imellom.

Vi la på vår side stor vekt på denne side av våre forberedelser i år. Det er da også fra mange hold gitt uttrykk for at våre krav var nøkterne. Den utforming vi ga dem — med en samlet ramme

på 8 prosent — og med fordeling på de enkelte komponenter eller delkrav — skulle øke mulighetene for å føre forhandlinger på det en kan betegne som et reelt samfunnsøkonomisk grunnlag. Om en først kan bli enig om den samlede ramme for oppgjøret, bør det også bli enklere å finne fram til enighet om de enkelte delkrav. I slike forhandlinger på det generelle plan vil situasjonen for den enkelte bedrift eller bedriftsgruppe nødvendigvis bli skjøvet mer i bakgrunnen enn under forbundsvise forhandlinger. En kan beklage dette. Jeg tror likevel det er viktig å være klar over det valg en her står overfor. Gjennom desentraliserte forhandlinger vil det være mulig å ta større hensyn til forholdene i den enkelte bransje og bedrift. En kan da få et oppgjør med til dels betydelige forskjeller i resultatene for de enkelte områder; ofte med de laveste tillegg for grupper som fra før av henger etter. Ønsker en, som vi også forstår at NAF gjør, et samordnet oppgjør, må en og være innstilt på å ta de konsekvenser og ulemper som følger av det. En av konsekvensene blir at en må avstå fra å la forholdene i en bedrift eller i noen vanskelig stilte bedrifter få noen vesentlig innflytelse. Også på dette område må det brukes skjønn og fornuft.

Situasjonen foran et tariffoppgjør vil imidlertid aldri være ensartet for alle bransjer, og skal målestokken alltid legges etter de som har det dårlig, vil inntektsutviklingen bli skjev. På den annen side kan heller ikke vi som lønnstakere ensidig legge lønnsevnen til de beste bedriftene til grunn for våre krav og argumentasjoner.

Jeg nevner dette fordi også Lønnsnemnda står overfor dette valg. Den skal gjennom sin kjennelse ikke bare fastsette lønnsnivået i de svake deler av vårt næringsliv, men også for de sterke bedriftene. Den skal heller ikke bare være en økonomisk regnemaskin, som har til oppgave å avpasse lønnsinntekter til mer eller mindre begrunnede anslag for utviklingen i forbruk og investeringer, men ta avgjørende stilling til inntektsfordelingen mellom arbeidsgivere og lønnstakere.

Det krav LO ved begynnelsen av forhandlingene la fram for NAF var begrunnet i en slik avveining. Det bygde på produksjonsutviklingen og reallønnsutviklingen siden Lønnsnemnda avsa sin kjennelse for to år siden, og det tok sikte på å gi lønnstakerne deres rimelige andel av den velstandsutvikling alle er med på å skape. Det var et nøkternt krav, og vårt opplegg ga heller ikke mye rom for tradisjonell prutningsmann.

Forslaget løste ellers flere vesentlige saker for fagbevegelsens medlemmer. Jeg tenker da ikke minst på den felles prinsipputtalelse om sykelønnsordningen som inneholder sosiale perspektiver

som rekker langt ut over selve tariffperioden. Jeg tenker også på ordningen med sluttvederlag som imøtekommer et sikringsbehov som mange har følt savnet av ved de bedriftsinnskrenkninger vi har hatt i de senere år. Og sist, men ikke minst, mener jeg vi gjennom den nye form for lavtlønnstillegg har funnet fram til en fordelingsform som i større grad enn før gjør det mulig å rette på skjevhetene der de er størst.

Det vil naturligvis her bli pekt på at vårt forhandlingsutvalg og Sekretariatet enstemmig hadde anbefalt forslaget. Men alle som har noe kjennskap til tariffrevisjoner — ja, forhandlinger i det hele tatt — vil jo vite at når det foreligger et resultat av forhandlinger eller mekling, så er det et kompromiss som betyr at partene var kommet til et stadium der det forelå et enten — eller. Jeg har tidligere sagt at vi gikk til forhandlingene i den hensikt å gjøre et reelt forsøk på å finne fram til en løsning. At vi så anbefalte Riksmeklingsmannens forslag innebærer selv sagt ikke at vi i ett og alt var tilfreds. Det skjedde etter en avveing av sterke og svake sider ved forslaget. Men det som nå er det avgjørende er at forslaget ble forkastet. Og hvis en avstemning over et forslag skal ha noen betydning, har den krav på å bli tatt alvorlig. Avstemning over forhandlings- og meklingsforslag er en del av de spilleregler vi har i vårt land i forholdet mellom partene i arbeidslivet.

Jeg vil med utgangspunkt i dette få trekke fram to punkter i forslaget som etter alt å dømme var av vesentlig betydning under avstemningen og som — når de blir forbedret — vil bidra sterkt til at vi kan gå inn i en toårsperiode med hva jeg vil kalle en positiv arbeidsfred i vårt næringsliv og på våre arbeidsplasser. Jeg tenker da først og fremst på det generelle tillegget som fra 1. mai i år er satt til 18 øre og fra 1. april neste år til ytterligere 10 øre pr. time. I tillegg til dette kommer 9 øre som er fordelt gjennom de forbundsvisse forhandlinger. Disponeringen av dette tillegg varierer for de ulike overenskomster og lar seg ikke alltid klart avlese i den enkelte timefortjeneste.

Av de reaksjoner vi har kunnet avlese av avstemningen, har størrelsen av det generelle tillegg spilt en betydelig rolle. Det henger delvis sammen med at den enkelte lønnstaker under sine overveielser naturlig nok føler mindre sikkerhet for sin egen lønnsglidning enn partene regner med for lønnstakerne som gruppe. Heller ikke partene vet med sikkerhet hva lønnsglidningen vil bli i inneværende år. Tidligere år viser betydelige variasjoner, og om glidningen var relativt betydelig i 1965, kan det lett slå ut med motsatt virkning i år.

I tillegg vil jeg minne om det jeg før har sagt om prispolitikken. Umiddelbare justeringer av priser og avanser når et tariffoppgjør er brakt i havn har en uheldig psykologisk virkning, selv om jeg er klar over at visse utslag vil så vel jordbruks- som tariffoppgjør få. Vi må imidlertid bli kvitt den mentalitet som gjør seg gjeldende i store deler av næringslivet om at lønnsøkinger automatisk skal tas igjen i form av høyere priser. Det gjelder særlig i et land der produktiviteten øker så sterkt som i Norge.

På den annen side tyder Statistisk Sentralbyrås siste konjunkturrapport på at den sterke økonomiske vekst landet er inne i holder seg ved like. Eksportmulighetene synes å være gode, og det meldes om at markedsforholdene er i ferd med å bedre seg for viktige eksportvarer som avisepapir og metaller. Forholdet mellom utviklingen av eksport- og importprisene, det såkalte bytteforholdet, lå på 106 i første kvartal i år, mot 101 på samme tid for ett år siden.

Utviklingen hittil i år gir etter vår oppfatning grunn til å regne med at produksjonen og våre disponible tilganger kan bli i overkant av nasjonalbudsjettets anslag. Jeg vil peke på at en slik erfaring har vært noe av årsaken til det misforhold vi har vært vitne til når det gjelder reallønnsutviklingen og produksjonsveksten de siste to år.

Disse forhold bør etter vårt syn kunne begrunne et noe større generelt lønnstillegg enn Riksmeklingsmannens forslag forutsetter for første år. Jeg vil komme tilbake til dette i LO's påstand.

En annen utbredt innvending mot tarifforslaget har rettet seg mot den relativt langsomme, og for mange også uklare, gjennomføringen av sykkelønnsordningen. Mangelen på en fullgod dekning under legitimert sykefravær føles ikke bare som en sterk økonomisk belastning for de som rammes av sykdom. Den forskjellsbehandling ulike grupper lønnstakere er gjenstand for oppleves som en stor og stigende urimelighet i en tid da andre ulikheter mellom gruppene er i ferd med å bli borte. Jeg tenker da ikke minst på det krav som stilles til kvalifikasjoner. Som det går fram av partenes felles erklæring, er en også fullt ut enig i at det ikke lenger foreligger noe sosialt grunnlag for en slik forskjellsbehandling. De økonomiske betenkelighetene skulle heller ikke være overveldende, selv om kostnadene vanskelig lar seg nøyaktig beregne. Det henger bl. a. sammen med utviklingen av sykefraværet, som vår motpart naturlig nok legger betydelig vekt på. Også lønnstakerne og deres organisasjoner er imidlertid sterkt opptatt av å holde fraværet nede, og vi tror at det rundt om i bedriftene kan gjøres mye for å oppnå dette. Vi står her overfor

en oppgave som har adresse til begge parter i bedriftslivet, og fagbevegelsen er for sin del beredt til å gå inn i et samarbeid med sikte på å begrense fraværet til det medisinske nødvendige.

Jeg vil imidlertid peke på selve størrelsesordenen av de kostnader det her gjelder. En tilfredsstillende sykelønnsordning vil trolig kunne gjennomføres innenfor en utgiftsramme rundt regnet 20 øre pr. time. Setter en dette i forhold til en ventet inntektsstigning på 7 prosent eller 60—70 øre pr. time pr. år, må det være klart at ordningen bør kunne gjennomføres på kortere tid enn forslaget innebærer. Jeg tror dette har vært oppfatningen blant mange av våre medlemmer som har stemt mot forslaget. De har hatt følelsen av at en har ønsket å holde vedlike en sosial skjevhet lenger enn det er økonomisk begrunnet. LO's krav tok sikte på å løse saken i innværende tariffperiode, og jeg vil i min påstand gå inn for at forslagets regler i 1969 blir gjennomført senest ved tariffperiodens utgang 1. april 1968.

Avslutning.

Jeg føler meg overbevist om at Lønnsnemndas medlemmer selv ikke anser det for noen god løsning at den skal være avgjørende instans i denne sak — like lite som i tidligere saker. Men når det nå en gang er slik at Lønnsnemnda har avgjørelsen, er jeg sikker på at dens medlemmer vil bestrebe seg på å ta en avgjørelse etter en selvstendig vurdering.

I samband med dette og tidligere tariffoppgjør har vi innenfor fagbevegelsen ført en diskusjon om på hvilken måte en best kan gjennomføre en tariffrevisjon. Samordning av inntektsoppgjørene er blitt mer og mer vanlig, men en skal ikke se bort fra at det er mange innenfor fagbevegelsen som ser på slike oppgjør med skepsis. Denne skepsis blir styrket når oppgjørene havner i Lønnsnemnda, og det er beklagelig fordi vi tross alt tror at en *virkelig* samordning kan gi en holdbar løsning på inntektsoppgjørene både på kort og lengre sikt. Men forutsetningen må være at en kan finne fram til former som gjør det mulig å nå fram gjennom forhandlinger, eventuelt mekling. Bruk av lønnsnemnd vil gjøre det vanskelig med et samfunnsmessig fornuftig opplegg.

Jeg ser gjerne at den ærede lønnsnemnd har dette i tankene ved vurderingen.

Og jeg minner om at vedtakene i Odelstinget og Lagtinget ble gjort mot bare to stemmer.

Jeg tillater meg å sitere hva stortingsrepresentant *Trygve Bratteli* bl. a. uttalte. Jeg siterer:

«Når nå Lønnsnemnda skal brukes, vil jeg understreke at Rikslønnsnemnda er en selvstendig institusjon. Den skal i saker som forelegges den foreta en selvstendig vurdering og trekke en selvstendig konklusjon. Med forspillet til den situasjon som nå er oppstått er det grunn til å understreke at Lønnsnemnda ikke er en formalitet, men at den er en ny instans som på selvstendig grunnlag skal avgjøre de uløste tvistesporsmål.»

Og videre:

«Jeg foretrekker da å stemme for loven, og til bruken av lønnsnemnd knytte bestemte krav og forutsetninger, slik jeg her har nevnt.»

Jeg slutter meg fullt ut til disse uttalelser, og vil finne det urimelig om den ærede lønnsnemnd ensidig skulle skjele til Riksmeklingsmannens forslag. Riktignok var dette anbefalt av begge parter, men LO's medlemmer forkastet det ved uravstemning. Det er da oppgaven for fagbevegelsens tillitsmenn å gjøre det de kan for at det skal bli et bedre resultat. Dessverre er forhandlingsveien nå stengt, og det blir Lønnsnemndas medlemmer som får den endelige avgjørelse, en avgjørelse som vi håper skal gi grunnlag for at lønnstakerne også i de to årene som kommer skal kunne få bedret sin levestandard.

På vegne av Landsorganisasjonen i Norge tillater jeg meg for den ærede rikslønnsnemnd å legge ned følgende

p å s t a n d:

1. Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966, avsnitt A, I., punkt 1 — *Generelt tillegg* — endres til:

Alle voksne arbeidere gis med virkning fra 1. mai 1966 et generelt lønnstillegg på 28 øre pr. time (for ukelønte kr. 12.60 og for månedslønte kr. 54.60).

Unge arbeidere og lærlinger gis fra samme tidspunkt et tillegg på 19 øre pr. time, kr. 8.55 pr. uke og kr. 37.05 pr. måned.

2. Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966, avsnitt B — *Sykelønnsordningen*, III, endres til:

Fra det tidspunkt den offentlige syketrygd integreres i Folketrygden, dog senest fra 1. april 1968, gjennomføres følgende endringer:

- a) Antall karensdager nedsettes fra 9 til 6.
- b) Det gjennomføres en forhøyelse av dagpengene således at de samlede dagpenger fra den offentlige syketrygd og fra tilleggstrygden utgjør ca. 90 prosent av den trygdedes netto arbeidsinntekt (bruttoinntekt med fradrag av ordinære trygdepremier, ordinært skattetrekk og fagforeningskontingent).

Twist om gjennomføringen av denne bestemmelse avgjøres etter siste avsnitt i denne protokoll.

3. For øvrig stadfestes Riksmeglingsmannens forslag av 20. april 1966.

Norsk Arbeidsgiverforenings hovedinnlegg for Rikslønnsnemnda.

Direktør A. P. Østberg prosederte saken fra Norsk Arbeidsgiverforenings side og vi gjengir prosedyren og påstanden:

Ærede Lønnsnemnd.

Da tariffoppgjøret 1964 etter brudd i meglingen ble henvist til Lønnsnemnda, begynte jeg min prosedyre med å beklage at saken overhodet måtte prosederes for Lønnsnemnda. Hendelsesforløpet dengang betraktet vi som et alvorlig nederlag for den forhandlingslinje som samfunnet og partene i arbeidslivet etter vår oppfatning er best tjent med. Det hadde vært meget heldigere både på kort og lengere sikt om partene under forhandlinger og megling hadde klart å bli enige om nye tariffavtaler bygget på en realistisk og nøktern vurdering av de foreliggende økonomiske muligheter.

Den beklagelse det var grunn til å fremkomme med i 1964, må gjentas og forsterkes idag. Foreteelsen i år, nemlig at et meget omfattende forslag fra Riksmeglingsmannen er blitt anbefalt av den øverste ledelse på begge sider og allikevel forkastet ved uravstemning, har aldri inntruffet tidligere. Uansett hvordan man vurderer avstemningsresultatet og hendelsesforløpet ellers, gir situasjonen grunn til adskillig bekymring for fremtidige tariffrevisjoner. Det er grunn til å frykte at det som er skjedd i år, vil kunne gjøre det vanskelig også i fremtiden å få vedtatt omfattende anbefalte meglingsforslag. Her vil imidlertid meget avhenge av det resultat Lønnsnemnda kommer til i sin vurdering.

I. Oppgjørets bakgrunn og omfang.

Den tvist som nu foreligger til avgjørelse for Rikslønnsnemnda, er den største lønnsnemndssak siden vår oppgjøret 1964 da de generelle spørsmål ble avgjort ved Lønnsnemndas kjennelse av 11. mai 1964. Som kjent ble det ved denne kjennelse fastsatt et generelt tillegg på 20 øre pr. time fra 1. mai 1964 og ytterligere 10 øre pr. time fra 1. april 1965. Fra de samme tidspunkter ble det dessuten fastsatt et lavtlønnstillegg på inntil henholdsvis 15 øre og 10 øre pr. time. Etter våre beregninger betydde kjennelsen en lønnsøkning på 3,2 prosent det første året og ytterligere 1,6 prosent det andre året. Tariffavtalene fikk 2 års varighet med en halvautomatisk indeksbestemmelse på basis av indekstallet 115,6 (mars 1964) og med et svingetall på 5 poeng.

Efter at Lønnsnemndas kjennelse forelå, ble det ført tilpasningsforhandlinger på de fleste tariffområder, og disse forhandlinger ledet stort sett til enighet. I enkelte tilfelle ble det imidlertid nødvendig å bringe tvisten inn til endelig avgjørelse i Lønnsnemnda. Unntatt fra fellesoppgjøret var transportfagene og hoteller og restauranter. Disse grupper hadde tariffutløp 31. oktober, og det lyktes partene å komme frem til enighet ved forhandlinger om revisjon av disse avtaler.

Tidlig på høsten 1964 ble det klart at konsumprisindeksen i løpet av kort tid ville overskride den røde strek som var tallet 120,6. Situasjonen ble drøftet i det såkalte Kontaktutvalg med sikte på å komme frem til en felles linje i indeksreguleringen for arbeidstagerne og for jordbruket. Ved forhandlinger kom de to hovedorganisasjoner på arbeidsmarkedet frem til enighet om å regulere lønningene opp til indekstallet 120,6 pluss 2 poeng, dvs. 122,6. Hensikten med denne fremgangsmåte var å forhindre at man skulle få ytterligere en indeksregulering i løpet av tariffperioden. For å unngå dette ga man kompensasjon for 2 poeng mer enn stigningen i prisindeksen. Derved oppnådde man at den neste røde strek ble 127,6.

Indeksreguleringen ga arbeidstagerne et lønnstillegg på 26 øre pr. time, hvilket var en kompensasjonsgrad på 55 prosent i forhold til 7 poeng stigning. I forhold til den faktiske stigning i indeksen på 5 poeng utgjorde lønnstillegget 75 prosent kompensasjon. Dette lønnstillegg ble gitt fra 22. februar, og samtidig forskutterte man de innebyggede tillegg fra 1. april, slik at disse ble gitt fra samme tidspunkt. Den samlede lønnsøkning pr. 22. februar 1965 ble anslått til ca. 5 prosent.

I løpet av 1965 viste konsumprisindeksen bare en relativt svak stigning. Dette skyldes bl. a. at Regjeringen tok initiativet til en

bevilgning på ytterligere 70 mill. kroner til subsidiering av melkeprisen. I desember 1965 lå konsumprisindeksen på 123,3, dvs. bare 0,7 poeng over tallet 122,6 som lønningene ble regulert opp til i februar 1965. Noen ytterligere indeksregulering i tariffperioden ble således ikke nødvendig.

I 1966 har samtlige tariffavtaler mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge utløp. Det dreier seg om 313 arbeideravtaler omfattende ca. 250 000 arbeidere, hvortil kommer avtaler for ca. 8500 merkantile og tekniske funksjonærer. Hovedtyngden av disse avtaler faller inn under våroppgjøret og omfattes av den foreliggende tvist. Alt i alt anslår vi omfanget av denne tvist til ca. 230 000 arbeidere og funksjonærer. De viktigste grupper som ikke omfattes av denne sak er innenriksfarten, hvor et forslag til ny tariffavtale er vedtatt, landtransporten og sjøtransporten, samt hoteller og restauranter. De sistnevnte grupper har utløp 31. oktober, men for transportfagene er det ført antasiperte forhandlinger om revisjon nu.

Vi må for øvrig regne med at utfallet av denne tvist vil få innflydelse på inntektsutviklingen i mange grupper utenfor Norsk Arbeidsgiverforening. Spesielt gjelder dette jordbruksoppjøret, som er direkte koblet sammen med lønnsoppjøret. Gjennom kontaktmøtene hos Statsministeren er partene på arbeidsmarkedet blitt informert om gangen i forhandlingene om ny jordbruksavtale og om innholdet av det forslag til avtale som foreløpig er vedtatt av jordbruksorganisasjonene. Denne avtale gir inntektsforbedringer for jordbruket som er direkte avledet av innholdet i det forkastede meglingsforslag for lønnsmottagerne, og vedtagelsen fra jordbruksorganisasjonene er betinget av at meglingsforslaget blir vedtatt av partene på arbeidsmarkedet. Vi må derfor gå ut fra at en eventuell endring i meglingsforslaget ville medføre at også jordbruksavtalen ble tatt opp til revisjon igjen.

II. Den økonomiske utvikling 1964—1966.

I de 2 år som er gått siden forrige tariffrevisjon har landets samlede produksjon steget relativt sterkt. De foreløpige tall i nasjonalregnskapet viser en stigning i bruttonasjonalproduktet i faste priser på 6,3 prosent i 1964 og 5,9 prosent i 1965. Denne produksjonsøkning har gitt grunnlag for en øket disponering av ressurser til investering og konsum. Stigningen i bruttoinvesteringene var 7,1 prosent i 1964 og 6,6 prosent i 1965. Når det gjelder konsumet var økningen sterkere i den offentlige enn i den private andel. Det offentlige konsum steg nemlig med 6,0 prosent i 1964

og 10,7 prosent i 1965. Vi finner derimot at det private konsum steg endel svakere enn bruttonasjonalproduktet, nemlig 4,1 prosent i 1964 og 2,6 prosent i 1965. Utviklingen i 1965 kan ifølge Statistisk Sentralbyrå henge sammen med visse forskyvninger i konsumentenes innkjøp som følge av økningen i omsetningsavgiften i desember 1964.

Landets utenriksøkonomi karakteriseres fortsatt av store underskudd på driftsregnskapet med utlandet. Underskuddet var 530 mill. kroner i 1964 og steg til 725 mill. i 1965. Dette er en bedring i forhold til de nærmest foregående år, da underskuddet var godt over 1 milliard kroner. En av grunnene til denne utvikling har vært en vesentlig bedring av bytteforholdet overfor utlandet. Indeksen for bytteforholdet uten skip steg således fra 98 i 1963 til 100 i 1964 og videre til 104 i 1965 (1961 = 100). Det opplyses i St.meld. nr. 56 om gjennomføringen av nasjonalbudsjettet 1966 at det totale bytteforholdet inklusive frakter og andre tjenester overfor utlandet bedret seg med 2,5 prosent fra 1963 til 1964, og videre med 1,5 prosent i 1965. Samtidig blir det imidlertid pekt på at markedsforholdet for enkelte viktige eksportvarer ble vesentlig svekket i løpet av året 1965, i første rekke treforedlingsprodukter og jern- og stålprodukter.

I Økonomisk Utsyn over året 1965 uttaler Statistisk Sentralbyrå at situasjonen i utenriksøkonomien fort kan snu seg. Det blir pekt på at det er tvilsomt om den gunstige utvikling i bytteforholdet fra de siste 2 år vil fortsette. Bare ved en utvikling i den indre økonomi som varig reduserer konsumraten eller investeringsraten, eller begge disse, vil resultatet blir en varig reduksjon i underskuddet på driftsregnskapet.

Når det gjelder utviklingen i lønnsinntektene viser St.meld. nr. 56 at den samlede lønn er steget fra 21 081 mill. kroner i 1963 til 24 860 mill. kroner i 1965. Dette er en stigning på 17,9 prosent. Disse tall inkluderer de sosiale utgifter, dvs. de trygdepremier og andre utgifter som arbeidsgiveren betaler for de ansatte. På disse 2 år er antall lønnsmottagere steget med 2,4 prosent, hvilket betyr at stigningen i lønn pr. lønnsmottager i 2-årsperioden utgjør 15,1 prosent.

Hvis vi til sammenligning ser på lønnsutviklingen ifølge Norsk Arbeidsgiverforenings statistikk, finner vi en økning i timefortjenesten fra 1963 til 1965 på 15,1 prosent for voksne menn og 18,9 prosent for voksne kvinner. Dette er et gjennomsnitt for samtlige lønnsmottagere på ca. 15,5 prosent. Her er imidlertid ikke de sosiale utgifter medregnet. Økningen i arbeidsgivernes utgifter til de sosiale trygder og til feriegodtgjørelse uttrykt i

prosent av lønn var i 2-årsperioden 2,5—3,0 prosent. Vi kan derfor trekke den konklusjon at de arbeidere som omfattes av NAF's kvartalsstatistikk og som omfattes av den foreliggende tvist, i 2-årsperioden har hatt en adskillig sterkere lønnsøkning enn de øvrige grupper av lønnsnetttagere.

Utviklingen i perioden 1963—1965 har imidlertid vært preget av en relativt sterk prisstigning. Konsumprisindeksen viser følgende stigning:

(1959 = 100.)

1963	111,1
1964	117,4
1965	122,4

Dette gir en stigning 1963—1965 på 10,2 prosent. Regner vi med en samlet lønnsøkning pr. time inklusive de sosiale utgifter på 18,5 prosent, får vi en reallønnsøkning i 2-årsperioden på 7,5 prosent. Tross den sterke prisstigning er altså reallønnen steget med over 3,5 prosent pr. år. Dette er etter den offisielle månedlige konsumprisindeks. Denne indeks har i de senere år overvurdert prisstigningen. Anvender man nasjonalregnskapets konsumprisindeks, blir reallønnsøkningen sterkere.

I diskusjonen omkring lønnsutviklingen i den tariffperioden som vi har bak oss, er det ofte blitt hevdet at reallønnsøkningen har vært usedvanlig svak. Som regel har man da bygget på de rene lønnstall uten å ta i betraktning de sosiale utgifter. Det er imidlertid nødvendig å ta i betraktning både de økede utgifter som arbeidsgiverne har hatt til de sosiale trygder og forhøyelsen av feriegodtgjørelsen fra 7,5 til 9 prosent i 1964 når man skal vurdere lønnsutviklingen.

Den sterke prisstigning viser at vi har et prisproblem i landets indre økonomi. I 2-årsperioden er nemlig importprisene praktisk talt uforandret, idet prisindeksen for importvarer uten skip bare er steget med 1 prosent.

Stigningen i det indre prisnivå er imidlertid ikke uttrykk for at bedriftenes økonomiske stilling blir bedret, og dermed lønnsevnene høyere. Til belysning av prisutviklingen gjengir vi en tabell fra nasjonalbudsjettet 1966 (St.meld. nr. 1 1965/66).

Faktorene bak prisstigningen fra august 1964 til august 1965.

1. Endring i subsidier	÷ 2,5 poeng
2. Økning av omsetningsavgiften	2,0 »
3. Endring av regulerte avanser	0,3 »

4. Prisøkninger ved jordbruksavtalen 1964—66	1,3 poeng
5. Annen prisøkning på matvarer	0,1 »
Herav:	
a) Norske jordbruksvarer	0,5 poeng
b) Matvarer ellers	÷ 0,4 »
6. Direkte lønnsposter i indeksen	0,2 »
7. Offentlige takstøkninger	0,5 »
8. Kurpriser på sykehus, legetariff og tannpleie ..	0,3 »
9. Prisstigning for klær og skotøy	0,5 »
10. Annet	1,1 »
Registrert stigning i indeksen	3,8 poeng

Som det fremgår av denne tabell, er årsakene til prisstigningen å finne på mange forskjellige områder. Dels er det prisstigning som følge av jordbruksavtalen i 1964—1966, dels offentlige takstøkninger og kurpriser på sykehus etc. Bortsett fra prisstigning for klær og skotøy finner vi ingen spesifiserte industriprodukter i denne tabell, selv om det er på det rene at enkelte i Norge fremstilte varer, f. eks. brødvarer, er steget i pris. Her, som for klær og skotøy, må vi dessuten gå ut fra at den prisstigning som har funnet sted var nødvendig for at bedriftene skulle kunne dekke lønnsøkningen i tariffperioden. Generelt må vi kunne anta at de prisstigningstendenser som her er påvist i det vesentlige skyldes tidligere lønnsøkning, eller den inntektsøkning som er gjennomført i jordbruket.

Spørsmålet om å stabilisere prisnivået er derfor først og fremst et spørsmål om å holde inntektsøkningen innenfor den ramme som landets realøkonomiske stilling tillater.

Når vi skal vurdere dette spørsmål, er det ikke tilstrekkelig å bygge på tallet for stigningen i landets samlede bruttonasjonalprodukt. Den samlede produksjonsmengde forteller oss ikke noe om bedriftenes lønnsevne, som avhenger av produktiviteten og utviklingen av priser og kostnader. Det er vanskelig å finne helt eksakte tall for produktivitetens utviklingen, men for industriens vedkommende kan vi gjøre en tilnærmet beregning på grunnlag av de løpende indekser over produksjon og beskjeftigelse.

Indekser for produksjon pr. beskjeftiget i industri og bergverk.

	Produksjonsvolum	Beskjeftigelse	Produksjonsvolum pr. beskjeftiget
1963	100.0	100.0	100.0
1964	107.3	101.2	106.0
1965	114.5	102.9	111.3

De beregninger som er gjengitt i tabellen ovenfor, bygger på den månedlige produksjonsindeks for industri og bergverk og Arbeidsdirektoratets statistikk over antall beskjeftigede i de samme grupper. Selv om det knytter seg visse svakheter til en sammenligning mellom disse tallserier, kan beregningen allikevel gi en viss pekepinn om utviklingen. Vi finner at produksjonsvolum pr. beskjeftiget steg med 6 prosent i 1964 og med 5 prosent i 1965. For 2-årsperioden var stigningen i produktiviteten uttrykt på denne måte 11,3 prosent.

Det er allerede pekt på at den gjennomsnittlige timefortjeneste etter NAF's statistikk steg med ca. 15,5 prosent i 2-årsperioden. Med tillegg av stigningen i de sosiale utgifter fikk vi en samlet utgiftsøkning for bedriftene på ca. 18,5 prosent. For industrien var stigningen noe sterkere enn for andre grupper, og vi kan regne med en økning i tidsrommet 1963—1965 på ca. 19 prosent i bedriftenes utgifter til lønninger og sosiale utgifter, regnet pr. time. Stigningen i lønnsutgiftene totalt sett er således langt sterkere enn økningen i produktiviteten i dette tidsrom. Sammenholder vi stigningen i lønnsutgiftene på 19 prosent pr. arbeidstime med økningen i produksjonsvolum pr. sysselsatt på 11,3 prosent, ser vi at lønnsomkostningene regnet pr. produsert enhet er steget med ca. 7 prosent.

Når det gjelder andre sektorer, er det vanskelig å finne grunnlag for å belyse produktivitetsutviklingen. Vi kan imidlertid trygt regne med at industrien har en langt sterkere produktivitetsøkning enn de fleste andre næringer. Mulighetene for å heve produktiviteten er mer begrenset i transport, handel og andre servicenæringer. Da disse næringer blir tvunget til å følge med i den alminnelige lønnsutvikling, blir resultatet et adskillig større misforhold her enn vi har påvist for industriens vedkommende.

Vi kan her henvise til visse beregninger foretatt av utredningsutvalget for inntektsoppgjørene 1966. Dette utvalg, som ble oppnevnt av Statsministeren for å legge frem et materiale til bruk for kontaktutvalget foran inntektsoppgjørene 1966, avga sin innstilling 22. januar d.å. Denne utredning er tidligere oversendt Lønnsnemnda. På side 28 finner man en tabell 3 c som belyser lønns-, produktivets- og prisutviklingen 1951—1965. I gjennomsnitt for denne periode finner vi en lønnsøkning for samtlige lønns-mottagere på 7,1 prosent pr. år. Produktivitetsøkningen for hele økonomien regnet pr. år var 3,6 prosent. Den årlige produktivitetsøkning var 2,2 prosent i jordbruk, 2,4 prosent i andre skjermede næringer, 4,2 prosent i importkonkurrerende næringer og 5,4 prosent i eksportkonkurrerende næringer. Gruppen andre skjer-

mede næringer omfatter bl. a. handel, transport og andre service-næringer, og beregningene bekrefter at produktivitetsøkningen her er adskillig svakere enn i økonomien som helhet. Det er imidlertid vanskelig å trekke noen direkte sammenligning med NAF's lønnsstatistikk fordi tallene omfatter en rekke grupper som står utenfor NAF. En oversikt over hvilke grupper som hører inn under skjermede næringer og konkurranseutsatte næringer, finnes i vedlegg C i Ekspertkomitéens utredning.

Noen direkte statistikk over bedriftenes økonomiske resultat som kan belyse deres lønnsevne finnes ikke. I nasjonalregnskapet opererer man med begrepet faktorinntekt, som splittes opp i eierinntekt og lønnsinntekt. På grunnlag av disse beregninger kan man få et visst inntrykk av hvordan inntektsfordelingen utvikler seg. Her må man imidlertid være oppmerksom på at eierinntekt ikke svarer nøyaktig til bedriftenes nettooverskudd, idet det også omfatter renter på gjeld. For øvrig omfatter eierinntekten både arbeidsinntekt til selvstendige næringsdrivende, kapitalinntekt for bedriftens eiere, herunder aksjeutbytte, ved siden av det overskudd som skal danne grunnlaget for bedriftenes videre utvikling og investeringer.

I vedlegg C til Ekspertkomitéens utredning, tabell 7, finner vi en oversikt over utviklingen av lønnsandelen, dvs. lønn i prosent av faktorinntekten. For hele økonomien sank lønnsandelen fra 65,7 prosent i 1963 til 62,8 prosent i 1965. Vi ser imidlertid at lønnsandelen fremdeles ligger betydelig høyere enn den gjorde i årene 1949—1957. Sammenligner vi de forskjellige næringer, finner vi at utviklingen er nokså forskjellig. For skjermede næringer, utenom jordbruk, er lønnsandelen temmelig stabil. På lengre sikt har den vist en jevn stigning, og i 1965 lå den litt høyere enn 2 år tidligere. I de konkurranseutsatte næringer derimot kan lønnsandelen svinge sterkere. Dette skyldes ikke at lønningene beveger seg opp og ned, men at konjunktursvingningene slår ut i sterkt varierende eierinntekt. I de siste 2 år er lønnsandelen sunket noe både i de importkonkurrerende og de eksportkonkurrerende næringer, men dette har sin bakgrunn i at lønnsandelen steg ekstraordinært sterkt frem til 1960—1963 fordi eierinntektene da gikk kraftig ned. Nedgangen i lønnsandelen de siste 2 år er således en følge av at eierinntekten i denne periode er blitt noe rettet opp igjen.

For å få et mer konkret uttrykk for hva som er skjedd, må man se på de absolutte tall som er gjengitt i tabell D. Særlig for gruppen eksportkonkurrerende næringer finner vi her store svingninger. I 1956 var eierinntekten i disse næringer 3264 mill. kroner, mens den i 1959 var sunket til 1719 mill. I 1963 var eierinntek-

tene her bare 1817 mill., og til tross for den sterke stigning frem til 1965, var eiereinntektene i dette år bare uvesentlig høyere enn i 1956.

I gruppen treforedlingsindustri var eierinntekten i 1963, 1964 og 1965 praktisk talt lik null. Tar vi hensyn til at eierinntekten omfatter renter på gjeld, kan vi gå ut fra at bransjen ikke ga noe overskudd i noen av disse 3 år.

Når man skal vurdere produktivitetsutviklingen og inntektsfordelingen, må man ha for øye den sterke kapitalinnsats som er skjedd i den tiden som er gått.

Dessverre finnes ikke ajourførte beregninger over kapitalinnsatsen i de forskjellige næringer. I vedlegg C til Ekspertkomitéens utredning, tabell 8, finner vi imidlertid en beregning over økningen i den faste realkapital frem til 1963. Gjennomsnittlig årlig vekstrate 1951—1963 var ifølge disse beregninger 4,4 prosent i andre skjermede næringer, 4,7 prosent i importkonkurrerende næringer og 6,6 prosent i eksportkonkurrerende industri. Tallene tyder på at gruppen andre skjermede næringer ved siden av økningen i lønnsutgifter pr. produsert enhet som vi tidligere har omtalt, også har hatt en økning i kapitalutgiftene pr. produsert enhet. Den jevne økning i kapitalinnsatsen år etter år betyr for øvrig at kapitalkostnadene i seg selv skulle betinge en økning i eierandelen. Hvis vi forutsatte at lønn pr. arbeidstager, arbeidsinntekt pr. selvstendig og kapitalutgifter pr. kapitalenhet beveget seg parallelt, ville den sterke stigning i kapitalinnsatsen, sammenlignet med den svake stigning i antall arbeidstagere, føre til en jevn økning i eierandelen og tilsvarende nedgang i lønnsandelen. Den faktiske langsiktige tendens går imidlertid i motsatt retning.

III. Den aktuelle økonomiske situasjon.

Ved årsskiftet uttalte Statistisk Sentralbyrå i Økonomisk Utsyn over året 1965 følgende:

«For norsk vareeksport vil vekstimpulsene utenfra i 1966 neppe bli sterkere enn de var i 1965. På hjemmemarkedet vil tollreduksjonene innenfor EFTA øke konkurransen fra importvarer. Et vesentlig usikkerhetsmoment er utviklingen i eksportprisene og importprisene. Det er tvilsomt om den gunstige utvikling i bytteforholdet fra de siste 2 årene vil fortsette.»

Senere har Regjeringen lagt frem sin stortingsmelding om gjennomføringen av Nasjonalbudsjettet 1966, hvor vi får nyere opplysninger om utviklingen. Det blir her pekt på at de svake mar-

kedsforhold for enkelte varer må ventes å gi seg utslag i eksportprisene (side 9). Mens de gjennomsnittlige priser for vår vareeksport viste betydelig stigning i 1964 og 1965, er det forutsatt et fall på 1 prosent fra 1965 til 1966. Også for nettovalutafraktene er det forutsatt lavere inntekter pr. tonn enn i 1965. Med disse prisforutsetninger vil en måtte vente at inntektene i de konkurransutsatte næringer igjen vil gå ned i 1966. I det samlede bytteforhold overfor utlandet både for varer og tjenester er det forutsatt en forverring på ca. 1,5 prosent fra 1965 til 1966.

Den samlede produksjonsøkning ventes å bli endel svakere enn i de tidligere år. Mens bruttonasjonalproduktet som tidligere nevnt steg med 5,9 prosent i 1965, målt i faste priser, er det regnet med en stigning i 1966 på 4,5 prosent. Som følge av forverringen i bytteforholdet overfor utlandet antar man at underskuddet på driftsbalansen med utlandet vil stige til 875 mill. kroner mot 725 mill. i 1965. Til tross for disse tendenser til svekkelse av landets økonomi, regner man med en sterkere stigning i det private forbruk enn året før. Her antar man nemlig at økningen blir 4,5 prosent i 1966 mot 2,6 prosent i 1965. Tar vi hensyn til økningen i befolkningen, betyr Nasjonalbudsjettets konsumprognose en økning på ca. 3,5 prosent pr. innbygger. For å få plass til en så sterk økning i konsumet, har man imidlertid vært nødt til å sette opp et temmelig stramt budsjett for det offentlige forbruk og for investeringene. Når det gjelder det såkalte fellesforbruk, som vesentlig er offentlig forbruk, regner man med en stigning i 1966 på 2,5—3,0 prosent mot en stigning på 10,7 prosent i 1965. Denne endring skriver seg både fra den sivile og den militære sektor. Bruttoinvesteringer uten lager steg i 1965 med 6,6 prosent, mens man i 1966 bare regner med en økning på 5,5 prosent. Det er også regnet med en svakere stigning i eksportvolumet i inneværende år enn i 1965.

Når det gjelder industri og bergverk, regner man i Nasjonalbudsjettet med en produksjonsøkning på 5 prosent i inneværende år mot 7,4 prosent i fjor. Det er selvfølgelig vanskelig å vite hvor stor tillit man skal ha til Nasjonalbudsjettets prognoser, men det foreligger i hvert fall ingen grunn til å tro at produksjonsøkningen skal bli noe større enn den har vært i de senere år. Utgangspunktet for vurderingen av utviklingen i produktivitet og lønnsevne er således en årlig økning i lønnsutgiftene i den 2-årsperioden som vi har bak oss på 9,5 prosent, mens produktivitetsøkningen har vært betydelig svakere, ca. 5,5 prosent. I stor utstrekning har derfor lønnsøkningen ført til prisstigning, og hvis man skal bremse på inflasjonen, er det en absolutt forutsetning

at lønnsøkningen i fremtiden blir betraktelig svakere enn den har vært i de siste 2 år. Med en årlig lønnsглиdning på ca. 3,5 prosent og en årlig økning i de sosiale utgifter på 1—2 prosent, har man allerede disponert de fordeler som produktivitetsøkningen kaster av seg. Vi har derfor en meget snever ramme for bevegelsesfriheten hvis man skal stille som betingelse at prisnivået skal holdes stabilt. Mulighetene for å oppnå priskompensasjon er imidlertid svært forskjellig i de forskjellige næringer. Der hvor slike muligheter ikke foreligger vil lønnsøkningen i steden føre til en nedgang i bedriftenes inntekter og dermed svekke deres økonomiske stilling.

I Ekspertkomitéens utredning har man skjeldnet mellom skjermede og konkurranseutsatte næringer. Den vesentlige forskjell på disse to næringer er at de konkurranseutsatte næringer ikke kan regne med å få priskompensasjon for økningen i lønnsutgiftene, mens de skjermede næringer stort sett kan gjøre dette. Ekspertkomitéen har utarbeidet en økonomisk modell som er meget omfattende og komplisert, og det er neppe hensiktsmessig å gå gjennom den i detalj. Ved hjelp av modellen har man imidlertid regnet ut visse virkninger av alternative lønnstillegg og prisforhøyelser i jordbruket som kan illustrere hvordan konsekvensene blir. Vi henviser her spesielt til tabellene 6 d og e på side 46 og 47. Utrekningene bygger på bestemte forutsetninger som er beskrevet i kapittel 6 fra side 42 og utover. Man har her forutsatt en bestemt utvikling i 1966 og 1967 med hensyn til produktiviteten i de forskjellige næringer og prisene på produkter og råvarer. Selv om disse forutsetninger selvfølgelig er usikre, kan man ha utbytte av å studere resultatene av utregningene.

Ser vi f. eks. på tabell 6 d, og velger en lønnsøkning etter alternativ 2 på 7 prosent og økning i jordbruksprisene etter alternativ 2 med 5 prosent, viser beregningene at konsumprisene vil stige med 2,12 prosent. Her må man være oppmerksom på at prisutslaget er beregnet ved hjelp av en spesiell teoretisk indeks som inngår i modellen og som ligger nær opp til nasjonalregnskapets konsumprisindeks, og ikke ved bruk av den konsumprisindeks som utarbeides hver måned av Statistisk Sentralbyrå. I denne siste indeks ville utslaget sannsynligvis bli endel sterkere fordi matvarene her teller mer enn i det samlede nasjonalregnskap. Når prisutslaget blir såpass svakt, henger det imidlertid sammen med at man har forutsatt uforandrede priser på importvarene, slik at de importkonkurrerende næringer ikke vil kunne regne med noen priskompensasjon for lønnsøkningen. Videre har man regnet med en viss nedgang i prisene i de eksportkonkur-

rende næringer. Disse forutsetninger leder til høyst forskjellige utslag når det gjelder eierinntekten i de forskjellige næringer. I de skjermede næringer får vi en økning i eierinntekten på 4,30 prosent, mens de konkurranseutsatte næringer får en nedgang på 16,77 prosent. Særlig stor er nedgangen i sjøfart hvor man har forutsatt et sterkt fall i fraktinntektene pr. tonn.

Det valgte alternativ med 7 prosent lønnsøkning og 5 prosent prisøkning på jordbruksvarer vil altså slå ut på 2 måter: dels ved stigning i prisene og dels ved en nedgang i bedriftenes inntekter. Grunnen til dette er at en så sterk lønnsøkning overstiger hva bedriftslivet kan bære gjennom øket produktivitet. Forutsetningen for beregningene er nemlig en produktivitetsøkning i 1966 på 2,8 prosent i andre skjermede næringer, 4 prosent i importkonkurrerende næringer og 3 prosent i andre eksportkonkurrerende næringer, ikke medregnet sjøfart.

Her må det understrekes at den forutsatte lønnsøkning på 7 prosent etter alternativ 2 er den totale lønnsøkning inklusive lønnsglidning og økning i sosiale utgifter. Dette alternativ betyr således en meget beskjeden tariffbestemt lønnsøkning, og ligger avgjort lavere enn den samlede lønnsøkning etter det forkastede meglingsforslag.

Hvis vi sammenligner de 3 forskjellige alternativer med hensyn til lønnsøkning, finner vi at eierinntektene i andre eksportkonkurrerende næringer i alle tilfelle vil komme til å synke. Selv om lønnsøkningen bare blir 4 prosent og jordbruksprisøkningen 5 prosent, får vi en nedgang på 6,11 prosent. Nedgangen blir sterkere jo større alternativ man regner med i lønnsøkning. Derimot vil eierinntekten i de skjermede næringer bli større jo større lønnsøkningen blir. Dette kommer av at man har forutsatt full priskompensasjon for lønnsøkningen, slik at eierinntektene vil stige omtrent i samme takt som lønningene. Dermed får man også et sterkere utslag i konsumprisene ved et høyere alternativ for lønnsøkningen.

Tabell 6 e viser utslagene for 2-årsperioden 1965—1967 ved alternative kombinasjoner. Man kan her gjøre akkurat de samme refleksjoner med hensyn til virkningene av en lønnsøkning som man kan gjøre med utgangspunkt i tabell 6 d.

Det er klart at disse beregninger er beheftet med en viss grad av usikkerhet. Ekspertutredningens forfattere fremhever selv at beregningene uten tvil er beheftet med feil. Resultatene er sikrere når man sammenligner to alternativer for å belyse forskjellen mellom utslagene enn når man ser på ett enkelt alternativ isolert. Man antar at feilene er større i tallene for eierinntektene enn i

tallene for lønnsinntektene på grunn av det svake statistiske materialet. Forutsetningene for beregningene kan også være usikre, f. eks. når det gjelder forutsetningen om at de andre skjermede næringer får umiddelbar priskompensasjon, slik at eierinntektene her vil stige når lønningene blir hevet. I praksis må man vel regne med at det kan gå et ganske langt tidsrom mellom stigningen i lønningene og den priskompensasjon som lønnsøkningen trekker med seg.

IV. Lønnsutviklingen.

Lønnsutviklingen kan beskrives for kortere og lengre tidsrom. Tar man utgangspunkt i et lengre tidsrom, vil man lettere få frem de mer karakteristiske trekk i utviklingen. I NAF's lønnsstatistikk for arbeidere for 1965 (bilag 1) er det gitt en tabellarisk oversikt over lønnsutviklingen fra år til år i de siste ti år. I dette tidsrom viste de gjennomsnittlige timefortjenester en stigning på 94,5 prosent for voksne menn og på 107,1 prosent for voksne kvinner. Gjennomsnittlig pr. år utgjør denne stigning litt under 7 prosent for menn og vel 7,5 prosent for kvinner. Stigningstakten har vært noe sterkere i de siste fem år, da den har utgjort gjennomsnittlig 7,5 prosent for menn og 8,75 prosent for kvinner. Fra 1964 til 1965 var stigningen vesentlig sterkere, idet den utgjorde hele 9,1 prosent for menn og 10,4 prosent for kvinner. For siste 2-års periode utgjorde stigningen gjennomsnittlig pr. år 7,4 prosent for menn og 9 prosent for kvinner. I denne periode som faller nærmest opp til den siste tariffperiode, har stigningstakten vært fullt på høyde med stigningstakten i siste 5-årsperiode og sterkere enn i siste 10-årsperiode. Den sterke lønnsstigning har — direkte og indirekte — vært en vesentlig årsak til en sterk stigning i de innenlandske priser.

I NAF's lønnsstatistikk for arbeidere for 1965 er det også gitt en oversikt over reallønnsutviklingen år for år i de siste ti år. Stigningen i de gjennomsnittlige timefortjenester er i denne oversikt deflatert med stigningen i den offisielle konsumprisindeks. Oversikten viser store variasjoner i den årlige reallønnsøkning. Den svakeste reallønnsøkning finner man i 1958 og 1964 med ingen eller praktisk talt ingen reallønnsøkning for menn og en reallønnsøkning på henholdsvis 0,3 prosent og 1,8 prosent for kvinner. Begge år var kjennetegnet av en meget sterk prisstigning. Når reallønnsøkningen ble så liten i disse to årene, skyldtes det ikke en svak lønnsøkning, men at den ble spist opp av en sterkere prisstigning enn vanlig. For siste 5-årsperiode utgjorde

reallønnsøkningen 17,8 prosent for menn og 24,8 prosent for kvinner. Dette gir en gjennomsnittlig reallønnsøkning pr. år på 3,3 prosent for menn og 4,5 prosent for kvinner. I 1965 utgjorde reallønnsøkningen hele 4,6 prosent for menn og 5,8 prosent for kvinner.

Ved beregninger av reallønnsutviklingen har det hittil vært vanlig å bruke den offisielle konsumprisindeks som omregningsfaktor. Statistisk Sentralbyrå har imidlertid påvist at konsumprisindeksen i de senere år, som tidligere nevnt, har hatt en tendens til å overvurdere pristigningen. Dette skyldes beregningsgrunnlaget for indeksen som skriver seg fra 1958. For de senere årene må man derfor regne med at nasjonalregnskapets konsumprisindeks gir et riktigere bilde av prisutviklingen. Mens den månedlige konsumprisindeks i tidsrommet 1958—1965 viste en stigning på 25,2 prosent, var den tilsvarende stigning 21,2 prosent i nasjonalregnskapets konsumprisindeks. Begge indekser viste en parallell utvikling frem til 1961, mens forskjellen mellom indeksene senere er blitt større og større. På grunn av dette forhold vil man få et riktigere bilde av reallønnsutviklingen i de senere årene ved å bruke nasjonalregnskapets konsumprisindeks som omregningsfaktor. I den statistikk som ble fremlagt av NAF under tariffrevisjonen — *bilag 2*, side 1, — er begge konsumprisindeksene brukt som omregningsfaktor ved beregning av reallønnsutviklingen. Deflatert med henholdsvis den offisielle konsumprisindeks og nasjonalregnskapets konsumprisindeks steg reallønnen pr. arbeidet time i tidsrommet 1958—1965 med 29,1 prosent og 33,3 prosent for menn og med 37,3 prosent og 41,8 prosent for kvinner. Mens det ikke var noen reallønnsøkning i 1964 for menn og en reallønnsøkning på 1,8 prosent for kvinner når man bruker den månedlige konsumprisindeksen som omregningsfaktor, steg reallønnen i 1964 med 1 prosent for menn og 2,9 prosent for kvinner når man bruker nasjonalregnskapets konsumprisindeks som omregningsfaktor. Deflatert med sistnevnte indeks steg reallønnen i 1965 med hele 4,9 prosent for menn og med 6,2 prosent for kvinner.

V. Sosiale utgifter.

Bedriftenes sosiale utgifter for de ansatte er endel av deres totale lønnskostnader. De sosiale utgiftene eller de indirekte personalkostnadene som de også kalles, utgjorde for få år siden en relativt beskjeden prosent av den direkte lønn for arbeidet tid, og de ble derfor ikke tillagt særlig oppmerksomhet. Med den sterke stigning man har hatt i disse utgiftene i de senere år, er det naturlig at man idag legger større vekt på dem og at man må

trekke dem inn i en analyse av lønnsutviklingen. De sosiale ydelsene blir dels pålagt bedriftene gjennom lovgivningen, f. eks. feriepenger og arbeidsgivernes premier for de ansatte til trygdene, dels gjennom tariffavtaler, f. eks. betaling for helligdager, Fellesordningen for Tariffestet Pensjon, tilleggstrygd for dagpenger i syketrygden, sluttvederlag. Dels finansierer bedriftene frivillig en rekke former for sosiale ydelser som f. eks. bedriftslegeordning, bedriftskantiner, boligstøtte osv. Ialt beløper de sosiale utgiftene for arbeidere seg idag til ca. 30 prosent av den direkte lønn for arbeidet tid, mens de obligatoriske sosiale ydelsene som er hjemlet i lov og tariffavtaler nærmer seg 25 prosent av denne lønn. På grunn av den størrelsesorden disse utgiftene er kommet opp i, gir idag den totale lønnsutvikling et riktigere bilde av utviklingen enn stigningen i timefortjenester og månedslønninger. Ved lønns-sammenligninger landene imellom er det av samme årsak ikke lenger relevant å sammenligne de direkte lønninger. For å få et best mulig sammenligningsgrunnlag, må man ta utgangspunkt i de totale lønninger.

I den statistikk NAF fremla under tariffrevisjonen — bilag 2, side 12 og 13 — er det også gitt en oversikt over utviklingen i totale lønnskostnader for voksne mannlige og kvinnelige industriarbeidere. I tidsrommet 1958—1965 er de totale lønnskostnader pr. timeverk for denne gruppe av lønns-mottagere steget med 73,2 prosent. Den tilsvarende gjennomsnittlige timefortjeneste (eksklusive betaling for helligdager) viste i samme tidsrom en stigning på 62,1 prosent. Deflatert med nasjonalregnskapets konsumprisindeks er realverdien av de totale lønninger for industriarbeidere steget med 42,9 prosent i tidsrommet 1958—1965, mens realverdien av de tilsvarende timefortjenester henholdsvis eksklusive og inklusive helligdagsbetaling er steget med 34,0 og 34,3 prosent. På bakgrunn av den reallønnsøkning som har funnet sted i de totale lønninger, får man et langt mer korrekt bilde av den bedring i levestandard som har funnet sted i de senere år enn ved kun å se på reallønnsøkningen i de direkte timefortjenester.

Mens de direkte lønninger og sosiale utgifter står i nøyaktig samme stilling som lønnskostnader for bedriftene, kan man si at en heving av den direkte lønn eller de sosiale ydelser må vurderes som alternative goder for lønns-mottagerne. I de senere år har vår motpart lagt stor vekt på de sosiale ydelser, og der er fremmet en rekke krav på dette område i tillegg til den økning i disse ydelser som er hjemlet ved lov. Ved tariffrevisjonen i år har man derfor i likhet med tidligere trukket frem den økning i de obligatoriske sosiale ydelser som finner sted i år og til neste år — i den

utstrekning man har oversikt over det — som endel av den totale lønnsøkning. Tatt i kronologisk rekkefølge ble arbeidsgivertilskuddene til pensjonstrygdene i januar i år hevet fra 125 til 150 prosent av medlemspremien. I den mest typiske inntektsklassen, kr. 18 000.00—kr. 25 000.00, førte dette til en premieøkning på kr. 3.75 pr. uke. Samtidig ble arbeidsgiverpremien til syketrygden i samme inntektsklasse hevet med kr. 1.05 pr. uke, slik at den totale premieøkning utgjorde kr. 4.80 pr. uke eller 10,7 øre pr. time i en uke på 45 timer. Premien må imidlertid også betales for 4 ukers ferie, hellig- og høytidsdager og kortere sykefravær. Pr. timeverk utgjør derfor premieøkningen vel 12 øre. I relasjon til en gjennomsnittlig timefortjeneste (eksklusive tilleggene) for voksne menn og kvinner i 4. kvartal 1965 på kr. 8.83, utgjør dette henholdsvis 1,2 og 1,4 prosent. Fra 1. mai i år ble feriegodtgjørelsen hevet fra 9 til 9,5 prosent. Dessuten er helligdagsbetalingen for menn i henhold til tidligere avtale hevet i år med et utslag på ca. 1 øre pr. time, og en tilsvarende forhøyelse finner sted i 1967. Fra januar 1967 innføres Folkepensjonen, mens premiene til de tidligere pensjonstrygdene bortfaller. Premien til Folkepensjonen skal for det første år beregnes med 7 prosent av utbetalt lønn inklusive overtidsgodtgjørelse, gratiale, bonus etc. og med et tak oppad. Beregningsgrunnlaget for premien blir vesentlig utvidet sammenlignet med det grunnlag som idag brukes ved fastsettelsen av ukepremiene til trygdene. Netto vil premieøkningen til Folkepensjonen i 1967 etter fradrag av premiene til pensjonstrygdene og FTP utgjøre ca. 1,5 prosent av lønn for arbeidet tid. Fra januar 1967 vil også premiene til syketrygden bli hevet, idet dagpengene i syketrygden forhøyes, og det må man også regne med at kurpengene for sykehusopphold gjør som følge av bl. a. stigende lønninger. Det foreligger ennå ikke noen oversikt over hvor meget denne premieøkning vil utgjøre, men på grunnlag av tidligere erfaringer må man regne med en forhøyelse som tilsvarende 0,25 prosent av lønn for arbeidet tid. Summerer man opp de forhøyelser i de sosiale utgifter i tidsrommet januar 1966 til januar 1967 som er nevnt her, beløpet de seg ialt til ca. 4 prosent av den direkte lønn for arbeidet tid.

VI. Tariffrevisjonen 1966. Krav, forhandlinger og megling.

Tariffrevisjonen 1966 ble innledet ved at hovedorganisasjonene den 1. februar utvekslet sine forslag. Vi vedlegger disse som bilag 3 (LO's krav) og som bilag 4 (NAF's krav).

Selv om de opprinnelige krav ikke er opptatt i påstanden, minner vi om at LO med utgangspunkt i en ramme for de fore-

slåtte forbedringer på, som det ble hevdet, ca. 8 prosent, krevet et generelt tillegg på 40 øre pr. time og et lavtlønnstillegg på inntil 40 øre pr. time, dette siste etter samme prinsipper som i 1964. (Lavtlønnstillegget ville, hvis det var blitt akseptert fullt ut, ha slått ut med ca. 9,5 øre i veiet gjennomsnitt for hele NAF's område.) Dessuten krevet LO full lønn under sykdom i 2 måneder, endringer i likelønnsavtalen, nedsettelse av arbeidstiden for diskontinuerlig skiftarbeid fra 45 til 43 timer pr. uke, forhandling om kompensasjon for eventuell arbeidstidsforkortelse og tilpasning av 5-dagersuken og 1-årige tariffavtaler.

NAF's generelle krav gikk i hovedsaken ut på nye 2-årige tariffavtaler, sløyfing av premiebetalingen til FTP fra det tidspunkt Folketrygden trer i kraft, avtale om 14-daglig utlønning og tekniske lettelser i forbindelse med lønnsutbetalingen.

I tillegg til disse krav fra LO's side — og i og for seg også fra NAF's side — kom det forslag om endringer som var fremsatt på forbundsplanet. Det var imidlertid tydelig gitt uttrykk for fra LO's side at disse krav måtte innpasses i den 8 prosentramme som representantskapet hadde fastsatt.

Siden 1961 har man ikke hatt såkalte forbundsvise oppgjør ved tariffrevisjonene i Norge. Tariffavtalene i 1961 utløp i 1963 og i dette år gjennomførtes et felles oppgjør for den alt overveiende del av tariffavtalene. Et meglingsforslag som var konsentrert om enkelte få punkter, ble vedtatt ved uravstemning på begge sider.

I 1964 var partene i prinsippet enige om å foreta et kombinert forbundsvist og generelt oppgjør. Med dette mente man at det skulle forhandles om hver enkelt overenskomst på forbundsplanet, idet man var klar over at det iallfall fra tid til annen kunne være ønskelig å gjennomgå mer nøyaktig de tariffavtaler som gjelder hver enkelt bransje. Imidlertid var det meningen at meglingsforslag skulle fremsettes samtidig for alle områder, og meglingsforslaget skulle i tilfelle ha en generell del, lik for alle, og en forbundsvist del, som kunne differere fra fag til fag. Partene klarte ikke å gjennomføre sitt opplegg i 1964, for det første fordi man overhodet ikke klarte å komme frem til enighet, og tariffrevisjonen ble avgjort ved lønnsnemnd. For det annet fant de heller ikke frem til slike måter for kombinasjon av forbundsvise oppgjør og generelle oppgjør som de hadde foresatt seg.

Også ved tariffrevisjonen i år var partene for de fleste fag enige om å forsøke en kombinasjon av forbundsvise og sentrale oppgjør. En slik forhandlingsmåte er vanskelig fordi begge parter kvier seg for å utlevere seg under de forbundsvise forhandlinger så lenge de ikke har noenlunde sikker oversikt over hva resultatet

måtte bli av de generelle forhandlinger, og på den annen side er det vanskelig å bli enig om de generelle spørsmål uten å ha kjennskap til det de forbundsvisse forhandlinger måtte ha ledet til. Disse betraktninger førte til at hovedorganisasjonene på et tidlig tidspunkt ble enige om å bruke 9 øre av LO's krav om generell forhøyelse av timefortjenesten med 40 øre til endringer i de enkelte tariffavtaler. Man avsatte så å si 9 øre for alle tariffområder, og meningen var at partene i hver enkelt tariffavtale ved forhandlinger skulle bestemme hvordan de 9 øre skulle disponeres. Forhandlingene om denne disponering ledet til enighet over hele linjen. Det er ikke mulig å si noe generelt om resultatet, idet dette varierte fra fag til fag. Som en alminnelig bemerkning kan det imidlertid sies at man for svært mange områder anvendte 9-øringen helt eller delvis til forhøyelse av lønningene for de tidlønnede, endel ble også anvendt til forhøyelse av skifttillegg, og i en viss utstrekning ble 9-øringen eller endel av den plussset på det senere avtalte generelle tillegg. Vi understreker sterkt at 9-øringen er en fullgod erstatning for endel av det generelle tillegg, og man kan derfor godt si at det generelle tillegg etter Riksmeglingsmannen forslag er 18 øre pluss disse 9 øre.

Med hensyn til lavtlønnstillegget ble dette i 1964 gitt på den måte at de enkelte mannlige og kvinnelige arbeidere hvis fortjeneste lå under visse angitte grenser, fikk et tillegg på inntil 15 øre pr. time i 1964 og inntil 10 øre pr. time i 1965. Denne form for lavtlønnstillegg var etter vår oppfatning lite heldig, idet den kunne føre til urimelige resultater. Vi tenker her på det forhold at en høyt kvalifisert arbeider med lønn over grensetallet ikke fikk tillegg, mens en ufaglært arbeider med lønn under grensetallet, fikk det. Måten kunne fremtre som en diskriminering av de mer kvalifiserte arbeidere. I år forsøkte man å finne frem til en annen fremgangsmåte, og det lyktes også. Man tok utgangspunkt i gjennomsnittsfortjenesten for hvert enkelt overenskomstområde i de fire siste kvartaler og fastsatte et lavtlønnstillegg avhengig av hvordan gjennomsnittsfortjenesten i vedkommende område lå sammenlignet med industriens gjennomsnitt. De tariffområder hvis gjennomsnittsfortjeneste lå på 100,1—115 prosent av industriens gjennomsnitt, fikk til disposisjon for sine lavtlønnsgrupper en sum bestående av samlet antall arbeidstimer i løpet av året, multiplisert med 1 øre pr. arbeidstime, og lavtlønnstillegget steg så med 1 øre pr. time for hver prosent gjennomsnittsfortjenesten i vedkommende område lå lavere enn industriens gjennomsnitt, som ble satt til 100. Det høyeste lavtlønnstillegg som ble gitt etter denne formel for 1966 var 24 øre pr. time. For

neste år går meglingsforslaget ut på et lavtlønnstillegg etter samme prinsipper som i år, men med $\frac{2}{3}$ av årets størrelse, det vil altså si fra $\frac{2}{3}$ til 16 øre pr. time i gjennomsnitt for de enkelte tariffområder.

Det lavtlønnstillegg som på denne måte ble fastsatt, ble disponert etter forhandlinger mellom de direkte tariffparter, og også her lyktes det under forhandlingene å finne frem til enighet i alle tilfelle. Lavtlønnstillegget i år slår etter våre beregninger ut med et gjennomsnittlig tillegg for alle timer for voksne menn og kvinner med 4,2 øre, og for neste år vil det da slå ut med $\frac{2}{3}$ av dette, dvs. med 2,8 øre, eller tilsammen 7 øre pr. time. Til sammenligning kan anføres at lavtlønnstilleggene på inntil 15 øre i 1964 og inntil 10 øre i 1965 slo ut med gjennomsnittlig 3,6 øre i 1964 og 2,4 øre i 1965. Lavtlønnstilleggene etter årets meglingsforslag er altså vesentlig høyere.

Jeg nevner disse ting — 9-øringen og lavtlønnstillegget — for å understreke at det ved tariffrevisjonen i år meget langt på vei lyktes å realisere det mål partene hadde satt seg, nemlig å finne frem til en brukbar kombinasjon av forbundsvise oppgjør og sentrale oppgjør.

VII. Riksmeglingsmannens forslag.

Efter langvarige forhandlinger som før påske gikk inn i meglingsstadiet, fremsatte Riksmeglingsmannen den 20. april det forslag (*bilag 11*) som senere ble forkastet på arbeidernes side. Forslaget var anbefalt av begge parter forhandlingsutvalg og det var anbefalt av LO's sekretariat.

Jeg skal ikke gå inn på alle detaljer i forslaget, men vil gjerne understreke at det hadde en sterkt sosial side. For det første hadde man altså funnet frem til en løsning av lavtlønnstillegget, som i utpreget grad tilgodeså de arbeidere som var blitt hengende efter i fortjenesteutviklingen. For det annet tok man opp til løsning et spørsmål som lenge har stått i forgrunnen, nemlig spørsmålet om en bedre sykkelønsordning for arbeidere, og endelig fant man frem til en ordning hvorefter arbeidere over en viss alder som må slutte på grunn av bedriftsinnskrenkninger og bedriftsnedleggelser, får utbetalt et større eller mindre engangsbeløp, for de fleste områders vedkommende uavhengig av om oppsigelsen leder til arbeidsledighet eller ikke.

Det har vært hevdet at Riksmeglingsmannens forslag ikke var godt nok, og særlig at det generelle tillegg var for lavt og at bedringen av den eksisterende sykkelønsordning foregår i et tempo

som er altfor langsomt. At det særlig er disse to punkter som det har vært reagert mot, synes også å fremgå av sakens stilling i Lønnsnemnda. Det er spørsmålet om det generelle tilleggssjørrelse iår og tempoet i bedringen av sykkelønnordningen som er tatt spesielt opp i påstanden.

Vi er for det første uenige i at meglingsforslaget er dårlig for arbeidstagerne, vi finner tvertom at det gir dem betydelige fordeler. Dessuten vil vi understreke at man ikke må se isolert på meglingsforslaget, men vurdere det sammen med de bedringer som arbeiderne får på annen måte, nemlig gjennom lovgivningen.

Selve meglingsforslaget betyr for 1966 følgende:

Generelt tillegg	18	øre pr. time
Forbundsvise tillegg	9	» » »
Lavtlønnstillegg	4,2	» » »

Sum 31,2 øre pr. time = 3,5 %

I tillegg til dette kommer, sammenlignet med 1965, at stigningen fra 1. januar iår i bedriftenes sosialforsikringspremier (kr. 3.75 til alderstrygden i den mest alminnelige lønnsklasse, og kr. 1.05 til syketrygden) utgjorde kr. 4.80 pr. uke = 10,7 øre pr. time = 1,2 prosent.

Videre steg feriegodtgjørelsen med 0,5 prosent fra 1. mai iår, og tidligere avtalt økning i helligdagsbetalingen slår ut med 1 øre pr. time = 0,1 prosent, således at de avtalte eller påbudte forhøyelser iår sammenlignet med 1965 utgjør 5,3 prosent. Hvis man dertil regner med vanlig lønnsgradning, kommer man til det resultat at bedriftenes samlede utgifter i 1966 gjennomsnittlig vil bli 8,8 prosent høyere enn i 1965.

For 2. avtaleår, altså 1967, utgjør

det generelle tillegg	10	øre pr. time
lavtlønnstillegget	2,8	» » »

Sum 12,8 øre pr. time = 1,45 %

Bedringen i tilleggstrygden i den mest alminnelige lønnsklasse betyr en utgiftsstigning på kr. 3.05 pr. uke og innførelse av sluttvederlag koster 35 øre pr. uke, tilsammen kr. 3.40 pr. uke = 7.56 øre pr. time = 0.86 prosent. Tidligere avtalt økning i hellig-

dagsbetaling slår også neste år ut med 1 øre = 0,1 prosent. Dessuten må man regne som overveiende sannsynlig at det senest i løpet av 1967 blir gjennomført en indeksregulering som minst vil gi 25 øre = 2.83 prosent. Fra 1. januar neste år innføres Folketrygden som — selv om man sløyfer bedriftenes premie til FTP — kommer til å bety en utgiftsøkning for bedriftene på 1,5 prosent, og fra 1. januar 1967 vil også syketrygden bli forbedret, med sannsynlig utslag 0,25 prosent. Påbudte eller avtalte utgiftsøkninger utgjør da ialt ca. 7 prosent, og med alminnelig glidning på toppen av dette vil man neste år få en utgiftsstigning for bedriftene på ca. 10,5 prosent. De forhøyelser jeg har gjennomgått ovenfor vil man finne gjengitt i *bilag 5*.

Det kan ha sin interesse å sammenligne disse tall med tilsvarende tall for årene fra 1959. Disse fremgår av *bilag 6*. For årene 1966 og 1967 vil den samlede utgiftsstigning for bedriftene, sammenlignet med 1965, altså utgjøre (8,8 + 10,5) 19,3 prosent = 9,65 prosent pr. år. Som man vil se, var den gjennomsnittlige stigning pr. år i timefortjenester og obligatoriske sosiale utgifter 9,3 prosent i perioden 1959—1965, altså noe i underkant av den sannsynlige stigning i kommende 2-årsperiode.

Det vil formodentlig ikke bestrides at så store utgiftsstigninger som bortimot 10 prosent pr. år ligger adskillig over det som kan forsvares ut fra økonomiske, produksjonsmessige og lønnsomhetsmessige betraktninger.

Jeg vil gjerne også peke på at de tall jeg har nevnt ovenfor, er gjennomsnittstall, men som ethvert gjennomsnitt dekker de over høyst forskjellige forhold. Jeg bestrider ikke at tilleggene i de typiske høytlønnsfag, f. eks. i bygningsfagene, prosentvis er lavere enn de jeg har nevnt ovenfor. På den annen side er tilleggene adskillig høyere i fag med et lavere lønnsnivå, og gjennomgående har disse de største problemer å kjempe med. Jeg nevner f. eks. at selve lønnstilleggene for første avtaleår er:

4,1	prosent i papirindustrien,
5,0	» » konfeksjonsfabrikkene,
5,3	» » trelastbrukene,
5,6	» » tekstilindustrien,
5,9	» » trikotasjefabrikkene,
7,1	» » konserverfabrikkene,
og hele 10,5	» » hermetikkindustrien.

Jeg kan nevne at man for Sveriges vedkommende har regnet med at utgiftsstigningen for bedriftene i de to første av de der

avtalte tre avtaleår ligger lavere enn de tall jeg har nevnt for Norges vedkommende, og det til tross for at de svenske tall inkluderer kompensasjon for den nedsettelse av arbeidstiden som er avtalt i Sverige som et ledd i årets tariffrevisjon.

Som ovenfor nevnt har det vært hevdet at et av de største ankepunkter mot forslaget er tempoet i bedringen av *sykelønnsordningen*. Det er vanskelig å forstå dette, idet den siden 1956 avtalte sykelønnsordning bedres meget betydelig allerede fra 1. juli i år, enda mer fra 1. januar neste år og stadig mer fra 1. april 1968 og 1. april 1969.

Når det gjelder godtgjørelse under sykdom, er situasjonen i vårt land, slik som det uttrykkelig er sagt i Riksmeglingsmannens forslag, punkt B), at enkelte grupper arbeidstagerer beholder sin lønn under sykefraværet, vanligvis i 2 eller 3 måneder. Andre grupper har ikke lønn under sykdom, men de av dem som går inn under tariffavtale mellom NAF og LO, (og en rekke andre, som har sluttet seg til den mellom disse hovedorganisasjoner avtale ordning), får i tillegg til dagpengene fra den offentlige syketrygd tilleggssykepenger etter tariffavtalene. Mens de som har lønn under sykdom, som ovenfor nevnt, i alminnelighet beholder lønnen i 2 eller 3 måneder, får de som går inn under den mellom NAF og LO avtalte generelle sykelønnsordning tilleggsdagpengene i inntil 1½ år. Dagpengene etter den offentlige syketrygd pluss tilleggstrygden etter LO/NAF-avtalen utgjør ikke så meget som full lønn, selv det forhold tatt i betraktning at man ikke betaler skatt av dagpengene. Dette kompenseres imidlertid delvis ved at tilleggstrygden varer så meget lengre enn lønn under sykdom vanligvis gjør. På den annen side må det naturligvis innrømmes at det fulle utbytte av tilleggstrygden får man først etter 14 karensdager. Alt i alt må det derfor medgis at de som har lønn under sykdom i 2 eller 3 måneder, stort sett er bedre stillet idag enn de som går inn under tilleggstrygden.

Jeg understreker sterkt det som er sagt i 2. avsnitt i Riksmeglingsmannens forslag punkt B), nemlig:

«Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge er enige om at det i prinsippet ikke er sosialt grunnlag for å opprettholde denne forskjell når det gjelder godtgjørelse for fravær som skyldes sykdom. De er derfor enige om at det endelige mål bør være en ordning som i realiteten likestiller arbeidere og funksjonærer på dette område. De er imidlertid klar over at man av hensyn til den økonomiske belastning og fordi omkostningene er så vanskelige å forhåndsberegne, må

gå skrittvis til verks. Det er nødvendig å høste erfaring både for å fastsette tempoet for endringene og måten de skal gjennomføres på, herunder reduksjon av karenstiden og forhøyelse av dagpengene.»

Jeg gjentar at Arbeidsgiverforeningen er klar over at det i prinsippet ikke er sosialt grunnlag for å behandle funksjonærer og arbeidere forskjellig når det gjelder sykkelønsordninger. Imidlertid må man være klar over at dette spørsmål ikke bare har en sosial side, men også — og i utpreget grad — en økonomisk side. Selv om det relative antall funksjonærer er stadig stigende, er forholdet fremdeles at man har langt flere arbeidere enn funksjonærer i vårt arbeidsliv. Jeg nevner f. eks. at man innenfor NAF's område regner med 251 000 arbeidere og 76 000 funksjonærer. For det annet er det helt på det rene at det gjennomsnittlige fravær er atskillig høyere for arbeidere enn for funksjonærer. Dessverre kan vi ikke for Norges vedkommende fremlegge noe statistikk som belyser dette forhold, men for endel andre land finnes nøyaktige oppgaver, og det er som nevnt ingen tvil om at det er et forhold som gjør seg gjeldende. Jeg er klar over at grunnene til dette kan være mangfoldige, men understreker sterkt det økonomiske moment man her står overfor.

Når hovedorganisasjonene i den felles uttalelse som går inn i Riksmeglingsmannens forslag punkt B) sier at det er nødvendig å gå skrittvis til verks og å høste erfaring, skyldes det nok også de erfaringer man gjorde etterat tilleggstrygden, som ble avtalt ved tariffrevisjonen i 1956, trådte i kraft i 1957. Man hadde før dette tidspunkt ved innbetalte premier samlet et fond på ca. 12 mill. kroner, noe man anså nødvendig for å kunne sette ordningen ut i livet. I løpet av kort tid steg sykefraværet meget sterkt (fra 1956 til 1957 steg sykefravær på 4 dager og derover etter NAF's fraværstatistikk med 29 prosent for menn og 56 prosent for kvinner). Resultatet var at fondet på det nærmeste var oppspist, og hovedorganisasjonene ble meget mot sitt ønske tvunget til å revidere avtalen av 1956. Karenstiden, som etter avtalen skulle være 6 dager, ble forlenget til 14 dager, og sykepengene ble redusert eller iallfall ikke forhøyet overensstemmende med tidligere planer. I de premiesatser som er fastsatt for å finansiere bedringene i syketrygden fra 1. juli i år og fra 1. januar neste år, har man regnet med en viss stigning i sykefraværet, noe som naturligvis kan være fullt legitimt, idet forholdet jo kan være at den bedrede sykkelønsordning setter arbeidere, som av medisinske grunner burde være borte fra arbeidet, i stand til å være det,

noe de kanskje ikke idag har råd til. Men Riksmeglingsmannens forslag inneholder også en sikkerhetsventil for det tilfelle at fraværet skulle stige sterkere enn man har regnet med (se punkt B, de tre siste avsnitt).

Det sies at tempoet i bedringen av sykkelønnsordningen er for langsom. Vi er ikke enige i det og vil gjerne gjennomgå de forbedringer som kommer til å finne sted i løpet av den avtalte periode. Vi henviser om dette til *bilag 7*, som viser hva dagpengene i syketrygden og tilleggstrygden er idag og hvilke bedringer som nu er definitivt bestemt.

Tar man den mest alminnelige lønnsklasse for voksne mannlige arbeidere, nemlig lønnsklasse 18 — 25 000.00, vil man se at dagpengene idag beløper seg til kr. 27.00 for en enslig, hvorav kr. 17.00 kommer fra den offentlige syketrygd og kr. 10.00 fra tilleggstrygden. Fra 1. juli iår går tilleggstrygdens sats opp med kr. 3.00 = 11 prosent. Fra 1. januar neste år blir satsen i den offentlig trygd forhøyet med kr. 2.00 og i tilleggstrygden med nye kr. 3.00, slik at den samlede bedring i forhold til idag blir kr. 8.00 = ca. 30 prosent. Fra 1. april 1968 blir antall karensdager nedsatt fra 9 til 6, og dagpengene i tilleggstrygden vil stige ytterligere, antagelig med ca. kr. 2.00 pr. dag. Bedringen for en enslig i denne klasse vil dermed bli kr. 10.00 pr. dag, svarende til 37 prosent. Velger man i samme lønnsklasse en familieforsørger med kone og to barn, beløper hans egne dagpenger seg idag til kr. 27.00, og han har dessuten kr. 6.00 i forsørgertillegg, tilsammen kr. 33.00. Han får fra 1. juli iår en økning gjennom tilleggstrygden på kr. 3.00 = 9 prosent. Fra 1. januar neste år stiger hans egne dagpenger til kr. 35.00, og forsørgertillegget stiger fra kr. 6.00 til kr. 9.00 således at han får en samlet stigning på kr. 11.00 pr. dag sammenlignet med det nuværende beløp = 33 prosent. Fra 1. april 1968 stiger dagpengene med ytterligere kr. 2.00, altså tilsammen med kr. 13.00 = 39 prosent. Lignende bedringer vil man se at de øvrige høyere lønnsklasser har, uten at vi i detalj skal gjennomgå hver enkelt.

I *bilag 8* har vi søkt å vise hvordan de forhøyelser av dagpengene som er foreslått, vil virke på forholdstallet mellom netto daglønn og godtgjørelse under sykdommen. Vi skal ta to eksempler. Det første, inntekt kr. 16 000.00 i Oslo (når kr. 16 000.00 er valgt, skylddes det at tallet ligger midt i lønnsklassene kr. 14—18 000.00). Dessuten må det sies at tallet i Oslo er forholdsvis representativt for kvinnelige arbeidere. Etter de bedringer som gjennomføres fra 1. juli iår, vil dekningsgraden variere fra 75,2 prosent i lønnsklasse I til 76,5 prosent i lønnsklasse IV (forsørger

pluss kone og to barn). I 1967 vil dekningsgraden være steget til 83,9 i lønnsklasse I og til 90,9 i lønnsklasse IV og i 1968 til 89,7 prosent i lønnsklasse I og til 95,7 prosent i lønnsklasse IV. Vi gjør oppmerksom på at lovgivningen er til hinder for at det utbetales et beløp som ligger høyere enn 90 prosent av netto daglønn.

Tar vi så for oss en arbeider med inntekt kr. 21 500.00 i Oslo (tallet ligger midt i lønnsklasse kr. 18—25 000.00 og er forholdsvis representativt for mannlige arbeidere i Oslo), vil man se at dekningsgraden pr. 1. juli i år er 65,7 prosent i lønnsklasse I stigende til 66,5 prosent i lønnsklasse IV. Fra 1. januar neste år vil dekningsgraden stige til 76,6 prosent i lønnsklasse I og til 81,3 prosent i lønnsklasse IV, og i 1968 vil dekningsgraden være steget til 81,0 prosent i lønnsklasse I og 85,0 i lønnsklasse IV.

I de samme inntektsklasser utenfor Oslo ligger dekningsgraden som man vil se noe høyere.

I eksemplene ovenfor har vi regnet med den samme lønnsinntekt i de 3 forskjellige år, og eksemplene illustrerer da hvordan arbeidere med inntekt henholdsvis kr. 16 000.00 og kr. 21 500.00 får sin stilling under sykdom bedret i løpet av tiden til 1. april 1968. Nu er jo situasjonen at fortjenesten for de enkelte arbeidere gjennomgående viser stigning fra år til år — noe som dels kan bevirke at en arbeider rykker opp i en høyere lønnsklasse og dermed får de for denne klasse fastsatte høyere dagpenger. Det kan imidlertid også hende at vedkommende blir stående i samme lønnsklasse, hvorved dekningsgraden naturligvis blir lavere. Dette forhold har LO og NAF vært oppmerksomme på. Forholdet kan være særlig uheldig når spranget mellom inntektsklassene er så høyt som nu, f. eks. i lønnsklasse VIII — kr. 7000.00. Det er klart at dekningsgraden for en arbeider som ligger like over kr. 18 000.00, vil være betydelig høyere enn dekningsgraden for en som ligger like under kr. 25 000.00. For å bøte på dette har LO og NAF, etter først å ha konferert med Rikstrygdeverket, rettet en felles henvendelse til Sosialdepartementet med anmodning om at loven blir revidert fra det tidspunkt syketrygden integreres i Folketrygden, dvs. fra 1. april eller kanskje så tidlig som fra 1. januar 1968. De to organisasjoner har anmodet om at ingen lønnsklasse, iallfall ikke før man når opp i inntekter på mellom kr. 30 000.00 og kr. 40 000.00, blir mer omfattende enn kr. 3000.00.

Før vi avslutter omtalen av sykkelønnsordningen, vil vi gjerne med et eksempel demonstrere hvordan utviklingen blir for en Oslo-arbeider med gjennomsnittsinntekt idag under forutsetning av at denne i årene fremover stiger med 7 prosent pr. år.

Hans årsinntekt i 1966 vil, således som det fremgår av *bilag 9*, være kr. 22 660,00, netto daglønn kr. 48,22 og sykepenger kr. 30,00 = 62,21 prosent av netto daglønn.

I 1967 vil årsinntekten være steget til kr. 24 246,00 og netto daglønn til kr. 51,58. Hans sykepenger blir kr. 35,00, hvilket er 67,86 prosent av netto daglønn.

Stadig med 7 prosent stigning fra det ene år til det annet, vil årsinntekten i 1968 være kr. 25 943,00 og netto daglønn kr. 54,00. Sykepengene utgjør kr. 42,00 pr. dag, hvilket er 77,78 prosent av netto daglønn.

I 1969 vil årsinntekten være kr. 27 759,00 og netto daglønn kr. 57,76. Da man fra 1. april 1969 skal ha bedret sykelønnsordningen slik at sykepengene utgjør 90 prosent av netto daglønn, vil sykepengene måtte utgjøre kr. 51,98, dvs. kr. 10,00 pr. dag mer enn i samme inntektsklasse i 1968. En slik forhøyelse vil antagelig kreve en premieforhøyelse på kr. 4,00—kr. 5,00 pr. uke.

De tall vi har nevnt ovenfor gjelder en enslig. Det er klart at hvis man i stedet tok for seg en familieforsørger med kone og to barn, ville situasjonen være vesentlig bedre. Riktignok ville netto daglønn på grunn av lavere skatter være høyere, men til gjengjeld ville sykepengene med forsørgertillegget fra og med 1967 være kr. 9,00 høyere pr. dag.

VIII. *Meglingsforslagets skjebne.*

Det meglingsforslag jeg har redegjort for i det foregående, kom i stand etter langvarige og vanskelige forhandlinger. De var ikke så dramatiske utad som i lignende situasjoner tidligere, men jeg kan forsikre at de var like hårde, og det var like nødvendig som noengang før for partene å oppby alle sine krefter og alle sine evner for å finne frem til et felles grunnlag. Forslaget var, som Lønnsnemnda vil vite, anbefalt av begge parters ledende instanser, for LO's vedkommende således av et enstemmig sekretariat etterat det hadde fått overveldende tilslutning i LO's tariffrepresentantskap. Så vidt jeg vet var det også anbefalt av styrene i alle de interesserte fagforbund, dog således at det i Jern- og Metallarbeiderforbundets styre var 7 for vedtagelse og 7 for forkastelse.

Til tross for den sterke anbefaling fra fagorganisasjonens øverste tillitsmenn, ble altså resultatet en forkastelse med 93 569 stemmer mot 68 372.

Vi vedlegger en oversikt (*bilag 10*) som viser avstemningsresultatet i hvert av de 28 forbund. Denne oversikt gir for-

anledning til høyst interessante betraktninger. Det må naturligvis innrømmes at et flertall på 25 197 stemmer er forholdsvis betydelig når man ser det i relasjon til antall avgitte stemmer, men overveldende er det på ingen måte. Og det er iallfall en kjensgjerning at langt mindre enn halvparten av de arbeidere som omfattes av oppgjøret, har stemt for forkastelse. Dessuten er det et annet trekk ved avstemningen som er påfallende. Som nevnt omfattet forslaget i alt 28 av fagforbundene innenfor LO, og av disse 28 forbund er meglingsforslaget vedtatt av 22, mens bare 6 har forkastet. Tre av de 6 har et minimalt flertall for forkastelse, nemlig henholdsvis 20 stemmer i Bokbinder- og Kartonasje-arbeiderforbundet, 2 stemmer i Skog- og Landarbeiderforbundet og 101 stemmer i Transportarbeiderforbundet. Det er solid flertall for forkastelse i Kjemisk Industriarbeiderforbund og Papirindustriarbeiderforbundet og overveldende flertall for forkastelse i Jern- og Metallarbeiderforbundet. Forkastelsen i dette forbund er så markant at meglingsforslaget — hvis man vil gjøre dette tankeeksperiment — ville vært vedtatt hvis man trakk ut av avstemningen både ja-stemmene og nei-stemmene i verkstedsindustrien.

Det er også et bemerkelsesverdig trekk ved avstemningsresultatet at mange av høytlønnsforbundene har et flertall for vedtagelse. Dette gjelder f.eks. Bygningsindustriarbeiderforbundet (riktignok med snau margin), Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet, Litograf- og Kjemigrafferforbundet, Murerforbundet og Typografferforbundet.

Hva den virkelige årsak til forkastelsen er, kan man naturligvis bare spekulere over. Eiendommelig må det iallfall sies å være at man har en forkastelse av den størrelsesorden som verkstedsindustrien oppviser, samtidig som den alt overveiende del av de forbund som forslaget omfatter, har vedtatt det. Forholdet er så meget mer besynderlig som lønnsutviklingen for verkstedsindustriens arbeidere ikke har vært ugunstig i siste tariffperiode. Jeg kan f.eks. nevne at gjennomsnittsfortjenesten for mannlige industriarbeidere steg med kr. 1.29 pr. time fra året 1963 til året 1965. I verkstedsindustrien steg fortjenesten for mannlige arbeidere i samme tidsrom med kr. 1.42 pr. time. Lønnsglidningen for mannlige industriarbeidere i alt var 65 øre, mens lønnsglidningen for mannlige arbeidere i verkstedsindustrien var 83 øre pr. time.

IX. Konklusjon og påstand.

Norsk Arbeidsgiverforening er av den oppfatning at meglingsforslaget av 20. april d.å. bør stadfestes, dog således at det etter vår oppfatning vil være urimelig å fastsette at de lønnsforhøyelser

som meglingsmannen den 20. april foreslo skulle tre i kraft fra 1. mai, fremdeles skal tre i kraft fra dette tidspunkt. Det vil være å legge en altfor stor byrde på bedriftene å fastsette at lønnsforhøyelser skal gis tilbakevirkende kraft i 1—1½ måned. Vi mener derfor at lønnsforhøyelsene bør tre i kraft fra det tidspunkt Lønnsnemndas kjennelse avsies.

Når Arbeidsgiverforeningen er av den oppfatning at meglingsforslaget bør stadfestes, skyldes det hovedsakelig to betraktninger. Jeg har tidligere påvist at de lønnsforhøyelser og andre bedringer som meglingsforslaget går ut på, sammen med de øvrige utgiftsstigninger som er eller blir pålagt bedriftslivet, utgjør meget betydelige beløp. Jeg minner om at merutgiftene for 1966 sammenlignet med 1965 andrar til 8,8 prosent og for 1967 til ytterligere 10,5 prosent. Jeg tror ikke det trenger nærmere påvisning at allerede en utgiftsstigning av denne størrelsesorden er langt mer enn det er økonomisk grunnlag for.

Dertil kommer at de øverste ansvarlige organer i begge hovedorganisasjoner etter en inngående vurdering av den aktuelle økonomiske situasjon, av utsiktene fremover og av de foreliggende muligheter i det hele tatt, har ansett for akseptabelt og derfor anbefalt vedtagelse av meglingsforslaget.

Lønnsnemnda er i denne sak i en egenartet stilling. Det er ikke første gang et anbefalt men forkastet meglingsforslag er forelagt for Lønnsnemnda, men det er første gang at et anbefalt og forkastet meglingsforslag av disse dimensjoner er brakt inn for Lønnsnemnda til endelig avgjørelse. Vi er naturligvis klar over at Lønnsnemnda er en fri og uavhengig institusjon. Samtidig vil vi imidlertid understreke at et oppgjør av disse dimensjoner ikke kan baseres på et mer eller mindre tilfeldig avstemningsresultat — et avstemningsresultat som iallfall *kan* være påvirket av agitasjon og propaganda av ikke saklig natur. Det et oppgjør av denne størrelsesorden må fastsettes på grunnlag av, må være en vurdering av landets økonomiske situasjon og av bedriftslivets generelle muligheter til å påta seg de merutgifter som forbedringer i de ansattes vilkår koster. Her kommer naturligvis inn i bildet ikke bare de egentlige lønninger, men også alle øvrige utgifter som bedriftene ved avtale eller ved lov blir pålagt. Sterkt inn i bildet kommer også den konkurransesituasjon man står i overfor utenlandsk bedriftsliv og de usikre forhold som for mange industrier gjør seg gjeldende. Det er for enkelte av dem kanskje endog riktigere å si de sikre dårlige forhold som gjør seg gjeldende.

I sin vurdering må Lønnsnemnda legge den største vekt på det forhold at hovedorganisasjonenes øverste ledelse har funnet å

kunne anbefale meglingsforslaget. Den må også legge stor vekt på at partene i jordbruksoppgjøret, nemlig staten og jordbruksorganisasjonene, har funnet å kunne slutte seg til de retningslinjer som hovedorganisasjonene i tariffoppgjøret la til grunn.

Vårt annet hovedargument for stadfestelse av meglingsforslaget er at en påplussing på noen som helst måte vil skape en farlig presedens for senere års tariffrevisjoner. Hvorfor skulle arbeiderne stemme for et forslag — selv om det som i år hadde enstemmig anbefaling — når de har sett at en forkastelse for det første ikke betyr arbeidsstans og for det annet at de efter en forkastelse endog kan oppnå forbedringer i Lønnsnemnda. Dessuten må Lønnsnemnda i sin vurdering også ta i betraktning at meglingsforslaget dog er vedtatt av 22 av de 28 forbund som omfattes av det. En påplussing ville altså bety at medlemmene av 22 forbund, som har vedtatt forslaget, allikevel får bedre vilkår enn dem de har funnet akseptable.

Efter dette tillater jeg meg på Arbeidsgiverforeningens vegne å nedlegge følgende

p å s t a n d :

Riksmeglingsmannens forslag av 20. april 1966 stadfestes, dog således at lønnstilleggene for 1966 trer i kraft fra avsigelsen av Lønnsnemndas kjennelse.

Efter at saken var drøftet i flere møter, hvor bl. a. Lønnsnemnda også innkalte sjefdirektør i Norges Bank, Erik Brofoss, forskningssjef Odd Aukrust, og representanter fra Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen, avsa Lønnsnemnda den 14. juni følgende

k j e n n e l s e :

Tvisten gjelder tariffrevisjonen mellom Landsorganisasjonen i Norge med tilsluttede forbund og Norsk Arbeidsgiverforening med tilsluttede organisasjoner og enkeltbedrifter vedrørende tariffrevisjonene våren 1966. Alt i alt omfatter tvisten ca. 230 000 arbeidere og funksjonærer.

Tariffrevisjonen 1966 ble innledet med at LO og NAF den 1. februar utvekslet sine krav. Som ved tariffrevisjonen i 1964 ble partene for de fleste fag enige om å forsøke en kombinasjon av forbundsvis og sentrale oppgjør. Enkelte spørsmål var av en slik art at de bare kunne løses felles for alle fagområder, andre var spesielle for de enkelte fag.

På et tidlig tidspunkt ble det oppnådd enighet om å avsette 9 øre innenfor den økonomiske ramme som måtte bli avtalt for årets tarifforhandlinger til bruk for partene under forhandlinger om de forbundsvis krav. Partene i

hver enkelt tariffavtale skulle ved forhandlinger bestemme hvordan de 9 øre skulle disponeres. De forbundsvise forhandlinger om denne disponering ledet til enighet over hele linjen.

Hovedorganisasjonene ble også enige om at det skulle gis et spesielt lavtlønnstillegg innenfor overenskomstområder som enten i sin helhet eller for grupper eller bedrifter har et forholdsvis lavt lønnsnivå. Man ble enige om etter en fastsatt formel å avsette bestemte beløp for hvert overenskomstområde som tillegg til lavtlønte. Det samlede beløp som ble fastsatt for hvert område, ble disponert etter forhandlinger mellom de direkte tariffparter. I alle tilfelle lyktes det å komme fram til enighet gjennom forhandlinger.

De forbundsvise forhandlinger pågikk til først i april måned. Forhandlingsresultatet var betinget av at det ble oppnådd enighet mellom hovedorganisasjonene om de generelle krav.

Det lyktes hovedorganisasjonene å bli enige om alle de vesentligste spørsmål med unntakelse av spørsmålet om størrelsen av det generelle tillegg. På dette spørsmål ble det den 14. april brudd i forhandlingene.

LO hadde foretatt plassoppsigelser, og Riksmeklingsmannen la den 14. april ned forbud mot arbeidsstans. Etter en rekke meklingsmøter satte Riksmeklingsmannen den 20. april fram et forslag.

Meklingsforslaget ble anbefalt av begge parters forhandlere. Det ble videre enstemmig anbefalt av LO's sekretariat og av NAF's forhandlingsutvalg og arbeidsutvalg. Forslaget ble så sendt ut til uravstemning med svarfrist 13. mai.

Ved svarfristens utløp viste det seg at av de ca. 230 000 stemmeberettigede på arbeidstakersiden hadde ca. 162 000 avgitt stemme. Av disse stemte 93 600 mot forslaget og 68 400 for. Avstemningsresultatet for de forskjellige overenskomstområder var som følger:

	Ja	Nei
Arbeidsledere og Tekniske funksjonærer	681	64
Arbeidsmandsforbundet	2 793	2 262
Bekledningsarbeiderforbundet	5 764	1 993
Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbundet	1 602	1 622
Bygningsindustriarbeiderforbundet	10 118	9 713
Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1 409	1 036
Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund	2 627	884
Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbundet	115	10
Jern- og Metallarbeiderforbundet	9 878	38 639
Jernbaneforbundet	111	35
Kjemisk Industriarbeiderforbund	6 223	12 577
Kjøttindustriarbeiderforbundet	1 865	783
Kommuneforbundet	55	25
Litograf- og Kjemigrafforbundet	875	422
Lokomotivmannsforbundet	11	9
Løsforbundet	56	44
Murerforbundet	1 558	909
Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund	5 902	5 547
Papirindustriarbeiderforbundet	3 708	6 752
Sjømannsforbundet	644	524
Skinn- og Lærarbeiderforbundet	508	216
Skog- og Landarbeiderforbundet	9	11
Skotøyarbeiderforbundet	1 263	819
Tekstilarbeiderforbundet	3 544	2 662

	Ja	Nei
Transportarbeiderforbundet	1 857	1 958
Treindustriarbeiderforbundet	2 452	1 518
Typografferforbundet	2 654	2 535
Urmaker Svenneforbundet	50	
	<hr/>	<hr/>
	68 372	93 569

Forslaget var dermed forkastet av arbeidstakerne med en overvekt av 25 197 nei-stemmer. På arbeidsgiversiden ble forslaget vedtatt. LO varslet arbeidsstans fra 24. mai ved arbeidstidens slutt.

Etter samråd med Kommunal- og arbeidsdepartementet tok Riksmeklingsmannen den 13. mai, da det forelå melding om at forslaget var forkastet, kontakt med partene. Riksmeklingsmannen fant imidlertid ikke grunnlag for fortsatt mekling. Situasjonen ble deretter drøftet i et møte hos Statsministeren den 14. mai med representanter for de to hovedorganisasjoner. Det ble i møtet enighet om at organisasjonene skulle ta kontakt med hverandre med sikte på å undersøke om det forelå grunnlag for å forsøke nye forhandlinger eller ny mekling. Saken ble deretter drøftet i tillitsmannsmøter i Landsorganisasjonen og Arbeidsgiverforeningens Centralstyre. Representanter for organisasjonene møttes til drøftinger lørdag den 21. mai. De fant imidlertid ikke grunnlag for nye forhandlinger. Deretter var det etter henstilling fra Regjeringen et nytt møte hos Statsministeren der situasjonen ble diskutert. Det ble konstatert at grunnlag for nye forhandlinger ikke forelå, og at partene anså det nytteløst å be Riksmeklingsmannen prøve et nytt initiativ. Partene fant heller ikke å kunne godta frivillig lønnsnemnd.

Etter henstilling fra Regjeringen samtykket Landsorganisasjonens sekretari i en utsettelse av arbeidsstansen til den 31. mai 1966.

I Statsråd den 21. mai fremmet Regjeringen proposisjon om lønnsnemnd-behandling, og ved lov av 28. mai 1966, er bestemt:

«Tvisten mellom Norsk Arbeidsgiverforening og tilsluttede organisasjoner og enkeltbedrifter på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og tilsluttede forbund samt Norsk Bedrifts Elektriker Forbund og Norges Funksjonærforbund på den annen side i samband med revisjon av tariffavtalene med utløp i tiden 31. mars til og med 31. mai 1966 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

Det er forbudt å iverksette eller opprettholde arbeidsstans eller blokade til løsning av tvistene.

Reglene i lov av 19. desember 1952 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.»

Foruten de avtaler mellom NAF og LO som loven direkte omtaler gjelder Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966 også enkelte avtaler med utløpstid etter 1. juli 1966. Hvilke avtaler dette er framgår av kapitel H, nr. 2 i meklingsforslaget. Hovedorganisasjonene er enig om at Lønnsnemndas kjennelse skal omfatte alle de fag som går inn under Riksmeklingsmannens forslag av 20. april.

Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966.

Da det ble brudd i forhandlingene den 14. april, var partene kommet til noe nær enighet på alle vesentlige punkter med unntakelse av spørsmålet om størrelsen av det generelle tillegg. Under meklingen fant Riksmeklings-

mannen grunnlag for å framsette et forslag. Foruten bestemmelser om generelle lønnstillegg inneholder meklingsforslaget bestemmelser i samsvar med de forhandlingsresultater som partene på forhånd var blitt enige om.

- A. Lønninger.
- B. Sykelønnsordningen.
- C. Sluttvederlag til arbeidstakere som blir sagt opp etter fylte 50 år.
- D. Lønn over bankkonto og 14-daglig utlønning.
- E. Arbeidstidsspørsmålet.
- F. Avtalen om godtgjørelse for helligdager og 1. og 17. mai (A-ordningen).
- G. Bestemmelse fra Fellesforslaget 1958, avsnitt A, punkt I, II og III, om nedsettelse av arbeidstiden gjelder fortsatt.
- H. Spesielle forhold vedrørende enkelte overenskomster.
 - I. Indeksregulering.
 - J. Ikrafttreden.

En går i det følgende bare inn på de punkter i forslaget der det er krevd endringer.

Lønninger.

Etter meklingsforslaget skal alle voksne arbeidere med virkning fra 1. mai 1966 gis et lønnstillegg på 18 øre pr. time, og fra 1. april 1967 et tillegg på 10 øre pr. time. Disse generelle tillegg kommer i tillegg til 9 øre pr. time som hovedorganisasjonene i protokoll av 7. mars ble enige om å avsette til bruk for partene under forhandlinger om de krav hvert enkelt forbund har reist overfor vedkommende bransje. Når det gjelder anvendelsen av 9-ørestillegget, viser meklingsforslaget til forhandlingsprotokoller som er oppsatt for hvert enkelt overenskomstområde. Av disse protokoller framgår at partene på forbundsplanet har anvendt tillegget på forskjellige måter. I enkelte tariffområder er 9-ørestillegget også nyttet som et rent generelt lønnstillegg.

Foruten de lønnstillegg som er nevnt ovenfor inneholder meklingsforslagets del A særskilte bestemmelser om at det fra 1. mai 1966 skal gis et spesielt lavtlønnstillegg innenfor overenskomstområder som enten i sin helhet eller for grupper eller bedrifter har et forholdsvis lavt lønnsnivå. Fra 1. april 1967 gis et nytt lavtlønnstillegg som i alt utgjør $\frac{2}{3}$ av lavtlønnstilleggene i 1966. Hovedorganisasjonene er blitt enige om det lavtlønnstillegg som skal stilles til disposisjon innenfor hvert overenskomstområde, og det er blitt enighet om anvendelsen av dette i de enkelte overenskomstforhold.

Det er regnet med at lavtlønnstilleggene i gjennomsnitt for hele tariffområdet vil slå ut med 4,2 øre pr. time det første året og 2,8 øre fra 1. april 1967.

Sykelønnsordningen.

Når det gjelder godtgjørelse for fravær som skyldes sykdom, er ordningene i arbeidslivet ikke like for alle arbeidstakere. Enkelte grupper av arbeidstakere har rett til full lønn under de første 2—3 måneder av sykdommens varighet. Andre har ikke denne rett. De fleste arbeidstakere som ikke har rett til full lønn under sykdom som nevnt og som omfattes av denne tvist, vil falle inn under avtalen mellom NAF og LO om dagpenger under sykdom og bedriftsulykker. Avtalen er opprinnelig av 7. januar 1957 og er endret

29. november 1957, 1. mars 1962 og 15. januar 1965. Etter denne avtale har arbeidere som blir syke rett til dagpenger i tillegg til ytelsene etter den offentlige syketrygd. Dagpengenes størrelse er fastsatt i avtalen og avhenger av den inntektsklasse vedkommende arbeider er i.

I avtalen er inntatt en bestemmelse om at dagpenger ikke skal ytes de første 14 dager (karenstiden) regnet fra og med den dagen sykdommen inntreffer, dog slik at ved sykehusopphold betales dagpenger fra innleggelsesdagen. Denne tilleggstrygd finansieres ved premier fra både arbeider og arbeidsgiver. For arbeidere i lønnsklasse 7 (14 000.00 og derover) er premien kr. 3.00 pr. uke. Av denne betaler arbeidstakeren kr. 1.10 og arbeidsgiveren kr. 1.90.

De som har lønn under sykdom betaler vanligvis bare premie til den offentlige syketrygd.

Partene er enige om at det ikke er sosialt grunnlag for denne forskjell mellom arbeidstakere når det gjelder godtgjørelse for fravær som skyldes sykdom. Hovedorganisasjonene har gitt uttrykk for sitt prinsipielle syn på sykelønnsordningen hvorav gjengis:

«Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen er enige om at det i prinsippet ikke er sosialt grunnlag for å opprettholde denne forskjell når det gjelder godtgjørelse for fravær som skyldes sykdom. De er derfor enige om at det endelige mål bør være en ordning som i realiteten likestiller arbeidere og funksjonærer på dette område. De er imidlertid klar over at man av hensyn til den økonomiske belastning og fordi omkostningene er så vanskelige å forhåndsberegne, må gå skrittvis til verks. Det er nødvendig å høste erfaringer både for å fastsette tempoet for endringene og måten de skal gjennomføres på, herunder reduksjon av karenstiden og forhøyelse av dagpengene.»

Av meklingsforslaget framgår at partene er blitt enige om endringer i avtalen av 7. januar 1957 i 4 etapper:

Fra 1. juli 1966 reduseres antall karensdager fra 14 til 9. Samtidig forhøyes satsene for dagpenger noe. Fra 1. januar 1967 forhøyes satsene for dagpenger ytterligere.

De endringer som blir gjennomført i 1966 vil ikke medføre økte utgifter for bedriftene i dette år. Det er forutsatt at de utbetalinger som ordningen for dette år nødvendiggjør skal dekkes av Riksreservefondet. Forbedringene fra og med 1. januar 1967 skal dekkes ved premieøkninger som i sin helhet skal bæres av bedriftene. Det er regnet med at forbedringene medfører en premieøkning svarende til 7 øre pr. arbeidstaker/time.

Fra det tidspunkt den offentlige syketrygd integreres i Folketrygden, men senest fra 1. april 1968, gjennomføres ytterligere forbedringer. Da skal antall karensdager nedsettes fra 9—6. Dessuten skal det foretas ytterligere forhøyelse av dagpengene. Nøyaktig hvilke satser dagpengene blir forhøyet med er ikke bestemt. Forhøyelsen skal avgjøres slik at den samlede merutgift ved forhøyelsen og de merutgifter som følger av nedsettelsen av karenstiden skal svare til en utgift for bedriftene på 3 øre pr. arbeidstaker/time. Satsene i de enkelte klasser fastsettes etter forhandlinger mellom partene.

Fra 1. april 1969 gjennomføres siste etappe ved en forhøyelse av dagpengene således at de samlede sykepenger fra den offentlige syketrygd og tilleggstrygden utgjør ca. 90 prosent av arbeidstakerens netto arbeidsinntekt, dvs. bruttoinntekt med fradrag av ordinære trygdepremier, ordinært skatte- trekk og fagforeningskontingent.

Av meklingsforslaget framgår at organisasjonene har bygd på at de premier som fastsettes skal være tilstrekkelige til å dekke utgiftene. Partene

er enige om at dersom sykefraværet skulle utvikle seg slik at forutsatte utgifter ikke strekker til, skal det opptas forhandlinger om en tilpasning av bestemmelsene i sykelønnsordningen. Det heter om dette at forhandlingene skal ta sikte på å skape balanse mellom tilleggstrygdens inntekter og utgifter innenfor den økonomiske ramme som er fastlagt i avtalen mellom NAF og LO.

Ikrafttreden.

Ifølge forslaget skulle dette tre i kraft fra en eventuell vedtakelse, men lønnstilleggene fra 1. mai 1966.

Alt i alt betyr meklingsforlaget et tillegg på 31,2 øre pr. time i 1966 (generelt tillegg på 18 øre pr. time, forbundsvise tillegg 9 øre pr. time og lavtlønnstillegg på 4,2 øre pr. time). En regner med at dette innebærer en lønnsøkning i gjennomsnitt på 3,5 prosent. Fra 1. april 1967 gis et ytterligere generelt tillegg på 10 øre pr. time og et lavtlønnstillegg på 2,8 øre pr. time, til sammen 12,8 øre pr. time.

For de enkelte arbeidstakere vil imidlertid tilleggene variere avhengig av resultatene av de forhandlinger som er ført på forbundsplanet.

Hver av partene har for Lønnsnemnda inngående gjort rede for de forhold som menes å ha betydning for den avgjørelse som skal treffes. Det vises i den forbindelse til Landsorganisasjonens hovedinnlegg og til Norsk Arbeidsgiverforenings framstilling med bilag. Det vises til supplerende innlegg fra Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund og Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer. Dessuten vises til Norsk Arbeidsgiverforenings framstilling særskilt vedrørende funksjonæravtalene.

Landsorganisasjonen i Norge har lagt ned følgende

p å s t a n d:

1. Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966, avsnitt A, I, punkt 1 — *Generelt tillegg* — endres til:

Alle voksne arbeidere gis med virkning fra 1. mai 1966 et generelt lønnstillegg på 28 øre pr. time «for ukelønte kr. 12.60 og for månedslønte kr. 54.60).

Unge arbeidere og lærlinger gis fra samme tidspunkt et tillegg på 19 øre pr. time, kr. 8.55 pr. uke og kr. 37.05 pr. måned.

2. Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966, avsnitt B — Sykelønnsordningen, III, endres til:

Fra det tidspunkt den offentlige syketrygd integreres i Folketrygden, dog senest fra 1. april 1968, gjennomføres følgende endringer:

- a) Antall karensdager nedsettes fra 9 til 6.
- b) Det gjennomføres en forhøyelse av dagpengene således at de samlede dagpenger fra den offentlige syketrygd og fra tilleggstrygden utgjør ca. 90 prosent av den trygdedes netto arbeidsinntekt (bruttoinntekt med fradrag av ordinære trygdepremier, ordinært skattetrekk og fagforeningskontingent).

Twist om gjennomføringen av denne bestemmelse avgjøres etter siste avsnitt i denne protokoll.

3. For øvrig stadfestes Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966.

Norsk Arbeidsgiverforening har lagt ned følgende

p å s t a n d:

Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966 stadfestes, dog således at lønnsstilleggene for 1966 trer i kraft fra avsigelsen av Lønnsnemndas kjennelse.

Under lønnsnemndbehandlingen har sjefdirektør Erik Brofoss og forskningschef Odd Aukrust vært innkalt og gitt en redegjørelse om aktuelle økonomiske forhold.

RIKSLØNNSNEMNDAS MERKNADER

Da Rikslønnsnemndas stilling som selvstendig institusjon har vært framhevet i den offentlige diskusjon omkring årets lønnsoppgjør, finner en grunn til å nevne at dens oppgave i interessetvister ikke har vært omtvistet siden den gjeldende lønnsnemndsordning trådte i kraft 1. januar 1953. Det har vært på det rene at den skal treffe en selvstendig realitetsavgjørelse innenfor den ramme partene selv har trukket opp og på grunnlag av de opplysninger som framkommer under sakens behandling i Lønnsnemnda. Det har i dette tidsrom vært behandlet endel tvister etter at anbefalte meklingsforslag var blitt forkastet ved avstemning. Omkring halvparten av avgjørelsene har gått ut på stadfestelse, og resten på en eller flere endringer i forslaget etter en konkret vurdering. I den foreliggende sak er det ikke gjort gjeldende noe annet syn på dens oppgave.

Begge parter har påstått den overveiende del av meklingsforslagets bestemmelser stadfestet for den nye tariffperiode. LO har påstått de generelle tillegg forhøyet med 10 øre og sykkelønnsordningen gjennomført tidligere enn foreslått, mens NAF har påstått at de lønnsforbedringer som etter forslaget forfalt 1. mai 1966, først skal få virkning fra Lønnsnemndas avgjørelse.

Ved avgjørelsen har de 5 medlemmer som har stemmerett delt seg i 4 fraksjoner. Strømme Svendsen stemmer for stadfestelse av meklingsforslaget uten endringer, Trygve Kleppe med den endring som av NAF påstått, Kai Knudsen og Reidar Danielsen for den endring at det generelle tillegg på 10 øre som etter forslaget skulle ha virkning fra 1. april 1967 skal skytes fram til 1. mai 1966, og Einar Strand for de endringer som LO har påstått. Knudsens og Danielsens standpunkt, som ligger mellom de andre fraksjoners, blir etter voteringen Lønnsnemndas avgjørelse.

Kai Knudsen og Reidar Danielsen vil bemerke:

Denne fraksjonen legger vekt på at det foreligger et forslag fra Riksmeklingsmannen, som har fått enstemmig anbefaling fra begge parter ansvarlige organer, og at det i vesentlig grad er blitt til etter langvarige forhandlinger mellom partene, med gjensidige innrømmelser innen et stort og komplisert tariffområde. Ingen av partene har fått sine opprinnelige krav imøtekommet helt ut, men det er klart at forslaget er framkommet etter omhyggelige overveielser under mange kryssende hensyn. På denne bakgrunn må Lønnsnemnda være varsom med å foreta endringer uten at det foreligger særlige grunner.

En vet intet sikkert om hvilke hensyn som har vært avgjørende når ca. 93 600 arbeidstakere har forkastet forslaget. Denne fraksjon legger til grunn

at avstemningsresultatet må sees som et klart uttrykk for at de arbeidstakere som har avgitt nei-stemmer ikke har funnet de foreslåtte lønns- og arbeidsvilkår tilfredsstillende for seg i den neste 2-årsperiode. Når LO på sine medlemmers vegne har lagt vekt på å få en bedring av de generelle lønnstillegg og sykelønnsordningen, går fraksjonen videre ut fra at forkastelsen særlig har sin grunn i misnøye med disse punkter.

Etter den ordinære ordning hos oss, ville streik bli satt iverk etter forkastelsen for å forsøke å tvinge gjennom bedre vilkår.

Den omstendighet at et meglingsforslag er forkastet, er i og for seg ingen grunn til at det bør endres.

Når imidlertid et forslag er forkastet ved uravstemning og det ved lov er nedlagt forbud mot å bruke de vanlige kampmidler for å få gjennomført et bedre oppgjør, må Lønnsnemnda nøye overveie de krav på bedringer som foreligger. Under disse forhold har den en særlig plikt til å vurdere om de arbeidstakere det gjelder, får en rimelig andel av velstandsutviklingen i samfunnet.

For sykelønnsordningen er LO og NAF enige om at det i prinsippet ikke er sosialt grunnlag for å opprettholde den eksisterende forskjell mellom ulike grupper arbeidstakere når det gjelder godtgjørelse for fravær som skyldes sykdom. Fra NAF's side er det gitt tilsagn om at gjennomføringen av en sykelønnsordning for alle, omtrent likeverdig med den vanlige ordning som gjelder for funksjonærer, skal bli sluttført fra 1. april 1969. Denne fraksjon forstår de hensyn som ligger bak kravet om å få gjennomført denne store reform fra det tidspunkt syketrygden innlemmes i Folketrygden. Den foreslåtte endring vil imidlertid ikke medføre forpliktelser for arbeidsgiverne eller fordeler for arbeidstakerne i den ordinære tariffperiode på 2 år som Lønnsnemnda skal fastsette lønns- og arbeidsvilkår for. De ytelser som NAF har gitt tilsagn om på et senere tidspunkt, er det etter fraksjonens mening naturlig at partene selv tar opp til behandling under de forhandlinger som tar til i god tid før tariffperiodens utløp.

De generelle lønnstillegg skal gjelde for en 2-årig tariffperiode, og partene har ulike syn på om det foreligger økonomiske forutsetninger for en endring av dem, og hvilke virkninger en forhøyelse kan medføre. De har gjort utførlig rede for de forskjellige forhold som de mener er av betydning ved vurderingen av det generelle tillegg, også lønns- og prisoppgjør som er istandbrakt etter meklingsforslaget av 20. april i år. Lønnsnemnda har hatt adgang til å gjøre seg kjent med innstillingen fra Utredningsutvalget for inntektsoppgjørene 1966, og har fått muntlig redegjørelse om økonomiske forhold fra utvalgets formann, forskningssjef Aukrust, og fra sjefdirektør Brofoss i Norges Bank.

Det er klart at et generelt oppgjør av dette omfang vil omfatte bedrifter og arbeidstakere som arbeider under høyst ulike økonomiske forhold. Det er ikke mulig å forutsi hvordan utviklingen vil bli hos oss og i andre land, av flere forhold av vesentlig betydning for reallønnen i hele tariffperioden. Etter de opplysninger som nå foreligger og en samlet vurdering av det økonomiske grunnlag slik dette fortøner seg, har den funnet at det i den første del av perioden er plass for noen øking av det generelle tillegg. Den har gitt 2. termin av det generelle tillegg virkning fra samme tid som det første. Den har her festet seg ved at andre store grupper funksjonærer og arbeidere etter at forslaget for LO—NAF ble framsatt, har fått lønnstillegget samlet for 2 år. Denne fraksjonen finner bl. a. at hensynet til store grupper arbeidstakere i dette året ellers bare får det generelle tillegg som en direkte lønnsforbedring.

Arnljot Strømme Svendsen voterer for stadfestelse av Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966 og vil i den anledning bemerke:

Arets tariff- og inntektsoppgjør er det mest samordnede inntektsoppgjør man noensinne har hatt i Norge. Man regner med at det vil få konsekvenser for mellom 80 og 90 prosent av alle lønsmottakere foruten de selvstendige i jordbruk og fiske, eller til sammen grupper som tjener omtrent to tredjedeler av de personlige inntekter i landet.

Det samordnede oppgjør er stort sett et balansert oppgjør som er bygd opp etter noenlunde de samme hovedprinsipper, nemlig 1) at det gjelder for en 2-årsperiode og 2) at den samlede inntektsøkningen blir fordelt med omtrent $\frac{2}{3}$ på det første året og $\frac{1}{3}$ på det annet år. Riksmeklingsmannens forslag om de generelle tillegg for LO—NAF gjelder 18 øre pr. time fra 1. mai 1966 og 10 øre fra 1. april 1967. Forslaget for jordbruket går ut på et inntektstillegg på 148 mill. kroner i 1966 og 75 mill. kroner i 1967. Riksmeklingsmannens forslag for staten og kommunene er mer konsentrert om det første året, fordi man her har hatt liten eller ingen inntektsglidning siden siste oppgjør for to år siden. Det er derfor en nødvendig kompensasjon for å stå likt med de øvrige grupper.

Kjennelsen rokker etter min mening ved denne balansen i det samordnede oppgjøret når det flytter fram det generelle lønnstillegget fra 1967 til 1966 for de grupper som faller inn under LO—NAF-oppgjøret. Ikke bare det, men kjennelsen innebærer dessuten en klar tilsidesettelse av den bedømmelse av situasjonen som Riksmeklingsmannen og forhandlerne for LO og NAF samt deres ansvarlige organer har foretatt.

Kan det da sies at Rikslønnsnemnda på selvstendig grunnlag har kunnet foreta en grundig analyse og nyvurdering av situasjonen? Jeg mener nei. Tidligere mangeårig medlem av lønnsnemnda i Norge, professor Johan Einarsen, hevder i en artikkel i «Statsøkonomisk tidsskrift» for april i år at lønnsnemnd, organisert som uavhengig domstol, fremdeles kan ha en oppgave ved «mindre omfattende arbeidstvister». Med dette mener han tvister der det gjelder å tilpasse lønningene for en enkelt gruppe arbeidstakere til et allerede fastsatt alminnelig lønnsnivå. Annerledes stiller det seg når tvisten gjelder fastleggelsen av *det alminnelige lønnsnivå* i samfunnet for ett eller flere år framover. En uavhengig og politisk uansvarlig lønnsnemnd bør ikke treffe avgjørelser av denne art, mener professor Einarsen.

Jeg vil føye til at Rikslønnsnemnda ikke er bygd opp for å kunne avgjøre på en forsvarlig måte slike spørsmål som får eller kan få avgjørende betydning for den økonomiske utvikling i landet i år framover. Rikslønnsnemnda har intet utredningsapparat til sin disposisjon og har dessuten så kort tid på seg at det er komplett umulig å foreta noen selvstendig gjennomgåelse og etterprøving av de økonomiske forhold i landet og i Norges viktigste markeder, samt foreta nødvendige beregninger over konsekvensene av at man endrer lønn og inntekter for bestemte grupper. Hadde *Utredningsutvalget for inntektsoppgjørene 1966* kunnet stå til Rikslønnsnemndas disposisjon, slik at man kunne ha fått en ajourføring og applisering av de modeller som utvalget har latt oppstille i sin innstilling av 22. januar d.å., ville nemnda ha stått langt sikrere ved sin kjennelse.

Som forholdene nå en gang er hos oss i år, mener jeg at den danske praksis hvorved anbefalte forslag som forkastes av en eller begge parter i et oppgjør uten videre gjøres bindende (i Danmark i lovs form), også burde vært fulgt her.

Riksmeklingsmannens forslag for LO—NAF innebar at det fra 1. mai d.å. ville bli en samlet stigning i lønninger og sosiale utgifter for ca. $\frac{1}{4}$ million

arbeidstakere på 31,2 øre pr. time (generelt tillegg 18 øre, forbundsvise tillegg 9 øre, lavtlønnstillegg 4,2 øre).

Rikslønnsnemndas kjennelse plusser 10 øre i tillegg fra samme tidspunkt i år, hvilket innebærer at Riksmeklingsmannens forslag vil bli økt med ca. 32 prosent. Økingen gjelder tidsrommet 1. mai 1966—1. april 1967. Forslaget innebærer altså en betydelig forsterkning av en viktig komponent i prispresset i denne perioden og da særlig i de månedene vi nå har foran oss. Presset vil bli ytterligere forsterket ved de kjedevirkninger som forslaget vil utløse: for det første i forbindelse med jordbruksoppgjøret hvor man må vente at de ca. 30 mill. kroner som skulle vært gitt i 1967 blir flyttet fram til i år, og for det annet ved at oppgjøret for statsfunksjonærene som også er betinget av oppgjøret LO—NAF, vil måtte plusses på tilsvarende. Riksmeklingsmannen vil være forpliktet til å kalle inn forhandlerne for statsfunksjonærene når kjennelsen i Rikslønnsnemnda foreligger.

Kjennelsen betyr en meget vidtgående innrømmelse av LO's påstand for nemnda når det gjelder de generelle tillegg. I tariffoppgjør pleier man litt grovt å regne med at et 10-ørestillegg i neste år svarer til et 5-ørestillegg i inneværende år, altså:

Riksmeklingsmannens forslag: 18 øre (1966 + 10 øre (1967) = 23 øre (1966).
Landsorganisasjonens påstand: 28 øre (1966) + 10 øre (1967) = 33 øre (1966).
Kjennelsen: 18 + 10 øre (1966) = 28 øre (1966).

Halvparten av påstanden skulle etter dette bli innvilget av nemnda.

Hva betyr samfunnsøkonomisk denne framskyvning av 10-ørestillegget fra 1967 til 1966 inklusive de tilsvarende framskyvinger/tillegg for jordbruket, statsfunksjonærene m. v.? Og videre: hvor meget tidligere vil Statistisk Sentralbyrås konsumprisindeks nå den nye «røde strek» 130 poeng enn hva ellers ville ha blitt tilfelle? Og når vil den neste grensen på 135 poeng bli nådd?

Med den snau tid og de begrensede hjelpemidler Rikslønnsnemnda har hatt til disposisjon, kan man ikke gi en gang tilnærmet eksakt svar på disse spørsmål. Men vi vet likevel nok til at man vil få et hopp opp på priskurven, som temmelig sikkert vil forrykke prognoser og planer i Nasjonalbudsjettet og skape en opphetet prissituasjon. Er Rikslønnsnemnda beredt til å bære ansvaret for dette når den ikke selv har klarlagt de økonomiske følgene av sitt forslag? Etter min mening vil ikke Rikslønnsnemnda kunne fralegge seg ansvaret for det ekstra prispress og den inflasjonsstimulans som måtte bli følgen, eller overføre dette ansvar til landets finansmyndigheter.

I det følgende vil jeg gjøre rede for noen ytterligere resonnementer, som har fått meg til å anse Riksmeklingsmannens forslag som det beste forslaget forholdene tatt i betraktning:

1. Utredningsutvalgets (Aukrustutvalgets) beregninger tyder på at så sterke lønnsøkingsalternativer som 10 prosent vil gi en konsumprisstigning på ca. 3,5 prosent (1965—1966) og et betydelig fall i eierinntektene i konkurranseutsatte næringer, dvs. så vel importkonkurrerende som eksportkonkurrerende næringer eksklusive sjøfart.

Da man må regne med

- a) en svakere vekst i 1966 i de fire land i Europa som Norge særlig eksporterer til samtidig som våre hjemmemarkeder blir mer og mer konkurranseutsatte, og
- b) at våre konkurranseutsatte næringers evne til å heve produktiviteten gjennom investeringer i maskiner og anlegg for å dekke inn lønns-

- økingen blir svekket gjennom nedgangen i egenkapital og sterkt reduserte muligheter for fremmed opplåning, blir situasjonen mer bekymringsfull enn på meget lenge.
2. Selv under ganske gode ytre og indre forhold, ville det være uråd å greie en så sterk produktivitetshævning i løpet av ett års tid som de 28 ørene i generelle tillegg skulle tilsi, for å motvirke prisstigning og svekkelse av konkurransevnen. 18 pluss 10 øre fordelt over to år ville gi mindre samlet prisutslag enn 28 øre gjennomført straks.
 3. Arbeidstakerne er mer interessert i stabilere priser over 2-årsperioden enn at den «røde strek» brytes hurtig og kanskje gang på gang med 70 prosents inntektskompensasjon for hver omdreining. Presses det fram en overoptimal lønn til arbeidstakerne, gjør man dem en «bjørnetjeneste».
 4. Den generelle knapphet på arbeidskraft som etter alt å dømme vil bli mer utpreget i 2-årsperioden enn tidligere, vil gi grunnlag for en sannsynlig sterkere lønnsglidning enn de 3,5 prosent som man har vært vant til i de siste år. Dette forhold skulle tilsi en spesiell aktsomhet i den generelle lønnspolitikk i år.

Trygve Kleppe — med tilslutning av *Knut Isachsen* — anfører:

Jeg er uenig i flertallets avgjørelse.

Riksmeklingsmannens forslag av 20. april d.å. ble framsatt etter langvarige og grundige forhandlinger, først mellom NAF og LO direkte, og deretter i meklingsmøter under Riksmeklingsmannens ledelse. Det ble enstemmig anbefalt av begge hovedorganisasjoners kompetente organer. Heri må utvilsomt ligge at begge parter mente at forslaget var så godt som det i den foreliggende situasjon var mulig å få det. Det er vel avveid, og gir tariffbedringer både av økonomisk og sosial art.

Til tross for at forslaget ved uravstemning blant arbeidstakerne ble vedtatt av 22 av i alt 28 forbund, ble det likevel forkastet fordi overvekten av nei-stemmer i 3 forbund var så stor at den mer enn oppveide de øvrige forbunds overskudd av ja-stemmer.

Denne forkastelse av forslaget gir, etter min mening, ikke noen umiddelbar foranledning til å foreta endringer i det.

Rikslønnsnemnda har både rett og plikt til å foreta en fri og selvstendig vurdering av forslaget, og til å stadfeste det eller endre det innenfor rammen av de påstander partene har nedlagt under prosedyren for Rikslønnsnemnda, hvis den kommer til det resultat at forslaget lider av åpenbare mangler eller feil. Det må etter min mening foreligge overordentlig tungtveiende grunner for at Rikslønnsnemnda skal foreta endringer i et av begge parter anbefalt forslag, og disse grunner må i så fall klart presiseres. Etter min oppfatning har ikke flertallet gitt noen slik begrunnelse i denne sak.

Å «flikke» på Riksmeklingsmannens forslag er etter min mening ytterst uheldig. Det bidrar til å svekke tilliten, både til meklingsinstitusjonen og til de to hovedorganisasjoner, og til å vanskeliggjøre det framtidige forhandlings- og meklingsarbeid.

For øvrig tiltrer jeg i alt vesentlig det som er anført av Strømme Svendsen i hans dissens.

Jeg stemmer for at Riksmeklingsmannens forslag stadfestes, dog således at ikrafttredelsen settes til 14. juni.

Rikslønnsnemndas medlem *Einar Strand* med tilslutning av *Per Andersen*, vil framholde:

En innrømmelse av inntektskrav kan slå ut i konsumprisindeksen på ulike måter for de enkelte grupper. Noen bedrifter og næringer vil kunne dekke

lønnsøkninger helt eller delvis gjennom økt effektivitet. Andre tar sine inntekter gjennom økte priser og spesielle grupper får dekket sine inntektskrav både gjennom økte priser og offentlige tilskudd.

Når Regjeringen tar initiativ for å få i stand en samordning av inntekts- og prisoppgjørene, vil det hvile et særlig ansvar på regjering og storting. Myndighetene vil derved måtte bære et hovedansvar for hvilke virkninger et samordnet oppgjør bl. a. har på prisene. Såframt resultatet av et samordnet oppgjør slår ut i et høyere prisnivå enn beregnet, måtte myndighetenes ansvar medføre at staten bl. a. setter i verk økonomiske virkemidler for at lønnstakerne kan opprettholde sin inntektsandel slik det er forutsatt under forhandlingene. Hvis våre myndigheter ikke tar denne konsekvens av sitt initiativ og sin delaktighet i et samordnet oppgjør, vil slike oppgjør ikke være mulige i framtiden.

I forbindelse med årets samordnede oppgjør har Stortinget i egen lov vedtatt at hovedoppgjøret for lønnstakerne skal avgjøres av Rikslønnsnemnda. Rikslønnsnemndas oppgave er å foreta sin egen selvstendige vurdering av den økonomiske situasjon og på grunnlag av partenes prosedyre og påstander avgi en kjennelse som bygger på slik selvstendig vurdering. Med dette har ikke våre myndigheter frigjort seg fra sitt hovedansvar. De prispolitiske virkninger en kjennelse av Rikslønnsnemnda måtte utløse, er således en sak Stortinget må ta hele konsekvensen av. Dette er også kommet tydelig fram av det som ble uttalt under behandlingen av Lov om lønnsnemnd, både i inneværende år og i 1964. Man må legge vekt på at Rikslønnsnemndas kjennelse vil være et resultat fra to påstander som hver for seg bygger på ansvarlige realøkonomiske vurderinger.

De prispolitiske virkninger man hittil har kunnet trekke av det samordnede oppgjør 1966, var kjent for våre myndigheter før meklingsforslaget ble forkastet. Prisivirkningene inntil da er delvis forårsaket av de forhandlinger staten førte med ulike inntektskrevende grupper, ikke minst jordbruket. LO's påstand overfor Rikslønnsnemnda om endringer i Riksmeklingsmannens forslag som ble forkastet, representerer bare en liten del av det samordnede oppjøret.

Da LO's representantskap 6. og 7. januar 1966 trakk opp retningslinjer for tariffrevisjonen inneværende år, ble kravene holdt innenfor en samlet kostnadsramme på om lag 8 prosent basert på en 1-årig avtale. Den vurdering som lå til grunn for denne kostnadsramme var bygd på analyser av landets økonomiske situasjon, på den produksjonsøking vi har hatt siden Lønnsnemndas kjennelse av 1964, hvilken produksjonsøking en kan vente i de nærmeste år og vår konkurransevne med utlandet. LO's oppfatning var at kravene lå innenfor den mulighet samfunnet burde ha for bl. a. å holde et prisnivå som ga lønnstakerne en rimelig reallønnsbedring. Under forhandlingenes gang ga Norsk Arbeidsgiverforening uttrykk for andre synspunkter på den økonomiske utvikling. Det kompromissom framgår av det anbefalte meklingsforslag som ved uravstemning ble forkastet av LO's medlemmer, er bl. a. et uttrykk for de ulike syn partene hadde under forhandlingene.

LO har på nytt hevdet sitt syn på den økonomiske utvikling overfor Rikslønnsnemnda og gitt uttrykk for at det ikke er inntrådt noe som har endret det grunnlag LO bygde opp sitt krav på under forhandlingene.

Dette medlem av Rikslønnsnemnda konstaterer at det under behandlingen av saken i nemnda er kommet fram synspunkter som til dels har styrket LO's prosedyre om at det er samfunnsøkonomisk dekning for LO's krav. De krav som framgår av LO's påstand, en øking av det generelle tillegg på 10 øre pr. time samt endring av sykelønnsordningen slik at opptrap-

pingen av tilleggssykepengene avsluttes i 1968, ligger innenfor LO's opprinnelige krav på om lag 8 prosent. For at lønnstakerne skal kunne opprettholde sin inntektsandel, er det nødvendig at LO's påstand om forhøyelse av det generelle tillegg blir tatt til følge ikke minst fordi man nå bygger på en 2-årig avtale.

Når det gjelder kravet om en hurtigere opptrapping av dagpengesatsene i tilleggssykeordningen, peker dette medlem på at en imøtekommelse av dette ikke vil innebære noen prispolitiske virkninger i inneværende tariffperiode. På den annen side ville det ha den største betydning om de intensjoner partene bygger på, om å slette ut den bestående forskjell hva angår lønn under sykdom, ble foretatt i 1968. Dette medlem stemmer derfor for at LO's påstand tas til følge.

SLUTNING

Riksmeklingsmannens forslag stadfestes med følgende endringer:

I.

Det generelle under A II 1967 gis virkning fra 1. mai 1966.

II.

II. 1967, 1 generelt tillegg utgår.

III.

I de protokoller som er nevnt i forslaget punkt H 1 c, d, e og g gjøres følgende endringer:

H 1 c Standardavtalen og d avtalen for kjøttbedrifter.

1. De lønnstillegg som ifølge protokoll av 20. april 1966 skulle gis på samtlige satser fra 1. mai 1966 heves fra dette tidspunkt med kr. 20.00 pr. måned.
2. Funksjonærer med mer enn 3 års og mindre enn 5 års øvelse i gruppe I og mer enn 4 års og mindre enn 8 års øvelsetid i gruppe II gis et tillegg på kr. 80.00 pr. måned fra 1. mai 1966.
3. Funksjonærer med en øvelsetid på mer enn 5 år i gruppe I, 8 år eller mer i gruppe II, og som har personlige lønninger utover de tarifferte garantisatsene gis et tillegg på 6 prosent, minst kr. 90.00 pr. måned fra 1. mai 1966, hvis de ikke oppnår en slik forhøyelse eller en større forhøyelse som følge av de nye lønnsatser i tariffavtalen.

For funksjonærer i gruppe III med personlige lønninger gjennomføres tilsvarende regulering.

H 1 d — bakerioverenskomsten.

De lønnstillegg som ifølge protokoll av 20. april 1966 skulle gis på samtlige satser fra 1. mai 1966 heves med kr. 20.00 pr. måned fra samme tidspunkt.

H 1 e (SAS).

For denne avtalen gjennomføres i prinsippet de samme endringer som er omhandlet under H 1 c.

H 1 g Hotell og Restaurant.

For denne avtalen gjennomføres de samme endringer som er nevnt foran under H 1 c.

De tillegg som var forutsatt gitt fra 1. april 1967 bortfaller.

H 1 f.

I protokoll av 20. april 1966 skal det generelle tillegg gjeldende for hele tariffperioden gis pr. 1. mai 1966 med 5,5 prosent.

I de overenskomster som følger arbeideravtalene i vedkommende fag gjennomføres tilsvarende endringer.

IV.

J. Ikrafttreden.

Overenskomstene trer i kraft fra 14. juni 1966. For arbeidere som er ansatt i bedriftene denne dag, skal forhøyelsene av tid- og akkordlønn gjøres gjeldende fra 1. mai 1966. Det foretas ikke omregning og etterbetaling for overtidstillegg, skifttillegg m.v. for arbeid som er utført i tiden mellom 1. mai og 14. juni.

V.

1. Norsk Arbeidsgiverforenings tilleggspåstand i tvist mellom Papirindustriens Arbeidsgiverforening og Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund for kraftstasjonsbetjeningen i papirindustrien:

Riksmeklingsmannens forslag av 25. april 1966 stadfestes.

2. Norsk Arbeidsgiverforenings tilleggspåstand i tvist mellom Papirindustriens Arbeidsgiverforening og Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund for laborantene ved Hunsfos Fabrikker:

Riksmeklingsmannens forslag av 20. april 1966 stadfestes.

Kai Knudsen.

Reidar Danielsen.

Arljot Strømme Svendsen.

Einar Strand.

Trygve Kleppe.

Per Andersen.

Knut Isachsen.

Tariffavtaler med utløp høsten 1966.

Som tidligere nevnt, omfattet Lønnsnemndas kjennelse bare vår-fagene, dvs. tariffavtaler som hadde utløp til og med utgangen av juni måned. For de øvrige avtaler som hadde senere utløpstid ble det tatt opp forhandlinger av det enkelte forbund og de respektive tariffmotparter.

Forhandlingene gjaldt bl. a. både revisjon av tariffavtalene og indeksregulering, idet en rekke høstfag hadde en spesiell indeksreguleringsbestemmelse som hadde som basistall henholdsvis 119,6 (gjeldende for endel tariffområder hvor Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer var part) 122,6 og 122,8, gjeldende for en rekke andre forbund (bl. a. avtalen for Norsk Hydro, gullsmedfaget, radiofabrikkene, musikerne og sjømennene i utenriks fart).

Resultatet av forhandlingene var for de flestes vedkommende at det ble tatt opp antesiperte forhandlinger, og det ble gjennomført tariffregulering som i alt vesentlig var i samsvar med Lønnsnemndas kjennelse, og for flere fags vedkommende ble tariffutløpstiden forandret, slik at de i kommende tariffoppgjør vil være vår-fag.

Overenskomster som har gått over fra høstutløp til vårutløp.

	Tidligere utløpstid	Utløpstid i 1968
Gullsmedarbeiderforbundet:		
Gullsmedfaget	30. september	30. april
Kjemisk Industriarbeiderforbund:		
Sildoljefabrikker	31. desember	31. mars
Farmasøytiske bedrifter	30. september	30. april
Keramikkfabrikker	30. »	30. »
Norsk Teknisk Porselen A/S	30. »	30. »
Porsgrunn Porselen og Sanitær porselen A/S	30. »	30. »
Fajansefabrikker i Rogaland	30. »	30. »
Sjømannsforbundet:		
Fiskebåtrederne	Inntil videre	29. februar
Tjenestemannslaget:		
Forsvarets kantiner	30. oktober	30. april
Transportarbeiderforbundet:		
Landtransporten	31. »	31. mars
Sjøtransporten sør	31. »	31. »
Sjøtransporten nord	31. »	31. »
DKT, lagerarb., kjørere, bilmedhjelpere	31. »	31. »
Statens kornforretning	30. juni	31. »
Treindustriarbeiderforbundet:		
Møbeltapetsere i Oslo	15. juli	31. »
Møbeltapetsere utenfor Oslo	1. september	31. »

For de høstfag som hadde indeksreguleringsbestemmelser ble det holdt et møte i Landsorganisasjonen den 16. august, hvor representanter for de interesserte forbund var til stede. Det ble enighet på dette møte om at de enkelte forbund som har tariffutløp høsten 1966, og hvor indeksavtalen har et basistall på bl. a. 122,6, skulle søke forhandlinger med Norsk Arbeidsgiverforening i den hensikt å få i stand et oppgjør hvor også indeksoppgjøret ble inkludert i tariffoppgjøret, eller eventuelt ved antesiperte oppgjør.

I ovennevnte generelle retningslinjer var unntatt funksjonærene ved Norsk Hydro, som det skulle innledes spesielle forhandlinger for.

Generelt kan en slå fast at de retningslinjer som er nevnt ovenfor ble fulgt for de resterende tariffområder som hadde utløp om høsten.

Ved utgangen av 1966 var det gjort opp avtaler for i alt 205 000 medlemmer i bedrifter tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening og for ca. 130 000 medlemmer i bedrifter utenfor Norsk Arbeidsgiverforening, heri inkludert ca. 52 000 i kommunene. I tillegg hertil kommer avtalen for staten, som omfattet ca. 70 000 medlemmer.

Ved siden av dette er det gjort opp spesielle avtaler for en del fag med en annen indeksreguleringsbestemmelse (127,6 som basis og med «rød strek» 132,6 pr. 15. mars 1967) for i alt ca. 6500 medlemmer i bedrifter tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening og ca. 3000 medlemmer i bedrifter utenfor Norsk Arbeidsgiverforening. Dette gjelder hovedsaklig avtaler for Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund, Musikerforbundet, samt funksjonærene ved Norsk Hydro.

For ca. 1600 medlemmer i Norsk Arbeidsmandsforbund som er ansatt ved Statens havnevesen, Statens vegarbeidsdrift, Statens jernbane- og kraftanlegg m. v., er det inngått spesiell overenskomst med indeksreguleringsbestemmelse basert på 127,7 pluss 5 poeng = «rød strek» 132,7 pr. 15. februar 1967.

For ca. 17 000 medlemmer i Norges Handels- og Kontorfunksjonærens Forbund, som er beskjeftiget i bedrifter tilhørende Handelens Arbeidsgiverforening og liknende bedrifter utenfor Handelens Arbeidsgiverforening, kooperative bedrifter og livsforsikringsselskaper, og for Sjømannsforbundets medlemmer i utenriksfart — ca. 32 000 — er det inngått avtale med spesiell indeksreguleringsbestemmelse med utgangspunkt 128,1 poeng pluss 5 poeng = «rød strek» 133,1 pr. 15. april 1967.

For ca. 10 000 medlemmer av Norsk Skog- og Landarbeiderforbund som arbeider i skogbruket er det inngått egen avtale med indeksreguleringsbestemmelse basert på 130 poeng pluss 5 poeng = «rød strek» 135 pr. 1. mai 1967.

Det er opprettet avtaler for ca. 6000 medlemmer hvor overenskomsten ikke inneholder noen indeksreguleringsbestemmelse. Det gjelder for ca. 1700 medlemmer av Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, ca. 3500 medlemmer i Norsk Sjømannsforbund, ca. 450 medlemmer i Norsk Transportarbeiderforbund og ca. 200 i Norsk Tjenestemannslag og 40 i Norsk Gullsmedarbeiderforbund.

Av det som er nevnt ovenfor ble det ved tariffrevisjonen i 1966 opprettet nye tariffavtaler for praktisk talt alle medlemmer i LO.

Tariffavtale om opplysnings- og utviklingsfond.

I forbindelse med tariffrevisjonen gjennomførte Norsk Bekledningsarbeiderforbund og Konfeksjonsfabrikkenes Arbeidsgiverforening en ny bestemmelse som det er verd å ta med i denne beretning, ikke minst fordi avtalen vedrørende Konfeksjonsindustriens Opplysnings- og utviklingsfond kan danne et mønster for enten en generell avtale om opplysnings- og utviklingsfond eller eventuelt liknende avtaler mellom det enkelte forbund og den direkte tariffmotpart.

Under forhandlingsmøtet den 16. juni 1966 ble det holdt konstituerende møte i Konfeksjonsindustriens Opplysnings- og utviklingsfond, og vi gjengir for ordens skyld referat fra dette konstituerende møte, samt de statutter som er opprettet i den forbindelse:

Referat.

Ar 1966, den 16. juni, ble det holdt konstituerende møte i Konfeksjonsindustriens Opplysnings- og utviklingsfond.

Til stede:

For Norsk Bekledningsarbeiderforbund: Forretningsfører Rudolf Eriksen, sekretær Finn Nilsen og hovedkasserer Marie Lindquist.

For Konfeksjonsfabrikkenes Arbeidsgiverforening: Direktør Knut Isachsen og avdelingssjef Carsten Schioldborg.

Forretningsfører Rudolf Eriksen hadde utarbeidet en dagsorden for det konstituerende møte, og han ble valgt til å lede dagens møte.

1. Konstituering.

- a) De tidligere utarbeidede *Vedtekter* for Konfeksjonsindustriens Opplysnings- og utviklingsfond ble gjennomgått.
- b) I henhold til Vedtektenes § 7 skulle fondet ledes av et styre på 6 medlemmer, hvorav partene oppnevner 3 hver. Styret skal selv velge sin formann.

Det ble meddelt at Norsk Bekledningsarbeiderforbunds styremedlemmer i fondet skal være:

Forretningsfører Rudolf Eriksen, sekretær Finn Nilsen og hovedkasserer Marie Lindquist.

Fra KAF's side ble det meddelt at styremedlemmene vil være:

Direktør Knut Isachsen, overingeniør M. Brostrup Landstad og direktør Fr. Hansen.

KAF's styre hadde imidlertid ikke formelt besluttet dette ennå, og Norsk Bekledningsarbeiderforbund ville få underretning senere.

Overingeniør M. Brostrup Landstad og direktør Fr. Hansen hadde vært forhindret fra å delta i dagens møte.

- c) Man var enig om at det først i neste møte blir valgt en formann for første periode som man mente burde være 2 år.
- d) Etter forslag fra Norsk Bekledningsarbeiderforbund var man enige om å oppnevne som revisor, jfr. Vedtektenes § 9, stats. aut. rev. Ingemund Haugen.

2. Fondets administrasjon.

I henhold til Vedtektenes § 6 skal innkreving av avgiften til fondet skje ved Norsk Bekledningsarbeiderforbund, og fondets sete vil således være Oslo og adressen: Norsk Bekledningsarbeiderforbund, Youngsgata 11, Oslo 1.

Forbundet ville så snart som mulig oversende KAF en liste over samtlige konfeksjonsbedrifter som forbundet har overenskomst med, altså både bedrifter i NAF/KAF og bedrifter utenfor. Da bestemmelsen om beregningen av en avgift til fondet er avtalt i konfeksjonsoverenskomsten, vil således samtlige konfeksjonsbedrifter som er bundet av overenskomsten, omfattes av bestemmelsen. Arbeiderne som skal trekkes for sin del av avgifter, er de som omfattes av overenskomsten enten disse er organisert eller ikke.

Det var enighet om at innbetaling av avgiften skulle skje over postgiro. Man diskuterte teksten på postgiroblanketten i henhold til et framlagt forslag.

Man var videre enige om å sende ut et brev undertegnet av begge organisasjoner første gang, sammen med et eksemplar av vedtektenes.

Man diskuterte også regnskapsmateriale og hullkortsystem. Likeledes drøftet man spørsmålet om overføring til bank etter hvert som pengene kom inn for at disse skulle bli rentebærende. Hvilken bank pengene skulle overføres til, ville man ta standpunkt til i neste møte.

Fra forbundets side ble det anslagsvis nevnt at en godtgjørelse på ca. kr. 20 000.00 pr. år for administrasjonen av fondet ville kunne dekke de direkte utgifter til kontorhjelp og porto. I tillegg kommer imidlertid utgifter til trykksaker etc. Man var enig om å trykke egne ark og konvolutter for fondets korrespondanse.

Statutter for Norsk Konfeksjonsteknisk Institutt.

Norsk Konfeksjonsteknisk Institutt er etablert etter initiativ av KAF og CFL. Instituttet skal tjene hele bransjen uten hensyn til de enkelte bedrifters tilknytning til bransje- eller arbeidsgiverorganisasjoner.

§ 1.

Formål.

Norsk Konfeksjonsteknisk Institutt har til formål å

- fremme den tekniske og produksjonsøkonomiske utvikling i norsk konfeksjonsindustri,
- høyne produktiviteten og heve kvaliteten.

Dette søkes oppnådd bl. a. ved:

- a) Å bedre opplærings- og utdanningsmulighetene for arbeidere og teknisk faglig personell.
- b) Å samle og spre opplysninger om: Teknikk, arbeids- og produksjonsmetoder, råstoffer, hjelpemidler og den mest rasjonelle anvendelse av disse, aktuelle maskiner og apparater.
- c) Bidra til tekniske studier og forskning ved på egen hånd å bearbeide oppgaver etter styrets anvisning.
- d) Samarbeide med alle institusjoner som arbeider med samme formål som instituttet, enten i eller utenfor konfeksjonsbransjen. Etter styrets an-

visning kan slikt samarbeid utvides til å omfatte tekniske, personalmessige og økonomiske forhold.

- e) A formidle kontakt mellom industriens bedrifter og institusjoner der slik kontakt er formålstjenlig.
- f) A påta seg oppdrag fra bedrifter innenfor rammen av instituttets målsetting mot honorar etter styrets vedtak.

§ 2.

Finansiering.

Instituttets virksomhet finansieres bl.a. gjennom midler som tilflyter KAF fra Konfeksjonsindustriens Opplysnings- og utviklingsfond. (Jfr. tariffavtale mellom Konfeksjonsfabrikkenes Arbeidsgiverforening og Norsk Bekledningsarbeiderforbund av juni 1966.)

§ 3.

Organisasjon.

- a) Norsk Konfeksjonsteknisk Institutt ledes av et styre på 5 medlemmer. 2 av disse oppnevnes av Konfeksjonsfabrikkenes Arbeidsgiverforening, 2 av Confeksjonsfabrikanternes Landsforbund og 1 av Norsk Konfeksjonsteknisk Forbund.

Styrets medlemmer oppnevnes for 2 år ad gangen. Gjenvalg kan finne sted, dog ikke mer enn en gang. Samtlige velges med personlige varamenn. Styret velger selv sin formann og nestformann.

Avgjørelser treffes når votering er nødvendig med alminnelig stemmeflertall.

- b) Styret framlegger innen mars måneds utgang hvert år beretning over virksomheten foregående år. Likeledes framlegges revidert regnskap. Arsberetning og regnskap sendes Konfeksjonsindustriens Opplysnings- og utviklingsfond, KAF, CFL, NKTF og alle bedrifter som har betalt avgift til fondet.
- c) Styret innkaller to ganger årlig styrene (arbeidsutvalgene) og administrasjonen i KAF og CFL til fellesmøte.
- d) KAF og CFL ansetter i fellesskap revisor og fastsetter hans lønn.

§ 4.

Administrasjon.

Styret ansetter instituttets direktør og fastsetter hans lønn.

Styret ansetter etter innstilling fra direktøren det øvrige faste personell og fastsetter lønninger og arbeidsvilkår.

§ 5.

Råd.

Det skal opprettes et konsultativt råd på maksimum 12 medlemmer, som utnevnes av KAF og CFL i fellesskap.

Utvalget innkalles til møte med styret 1 til 2 ganger pr. år. Styret innkaller til møtet, og styreformannen er møtets leder.

Statstjenestemannsoppgjøret.

Hovedregulativet.

Tariffavtalen for tidsrommet 1. mai 1964—30. april 1966 ble sagt opp av Kartellet den 29. desember 1965. Den 5. januar 1966 skrev Kartellet slik til Lønns- og prisdepartementet:

«Tariffrevisjonen 1966.

Statstjenestemannskartellet viser til skriv av 29. desember f. å. hvorved vi sa opp tariffavtaler med utløpstid 30. april 1966.

Etter gjeldende bestemmelser er oppsigelsestiden 3 måneder for de fleste av våre medlemmer. For å kunne fratre ved tariffavtalens utløpstid i fall en ikke er kommet fram til enighet om ny avtale, må Kartellet foreta plassoppsigelse i inneværende måned. Kartellet er imidlertid av den oppfatning at det er lite tilfredsstillende å foreta plassoppsigelse før kravene er presentert og forhandlinger innledet.

Vi tillater oss derfor å be om det ærede departements uttalelse om hvorvidt det kan godkjennes at Kartellet som et ledd i dette års lønnsforhandlinger foretar kollektiv plassoppsigelse med 14 dagers varsel, og at staten samtidig frafaller sin rett til å forlenge oppsigelsestiden.»

Saken ble drøftet med Lønns- og prisdepartementet, og vi ble enige om at kollektiv plassoppsigelse skulle kunne meddeles med 3 ukers varsel. Imidlertid fremmet ikke Regjeringen kgl. resolusjon om slik avkortning av oppsigelsesfristen innen utløpet av januar måned, og Kartellet meddelte derfor i skriv av 28. januar 1966 plassoppsigelse for alle medlemmer som kommer inn under Tjenestvistloven til 30. april 1966.

Den 22. februar 1966 la Kartellet fram følgende krav:

Produksjonsutviklingen.

I inneværende tariffperiode har det vært sterk økonomisk vekst. For årene 1964 og 1965 under ett har totalproduksjonen i Vest-Europa, USA, Canada og Japan steget med om lag 10 prosent, og det har vært en betydelig øking i verdenshandelen.

Denne utvikling har sammen med en ekspansiv økonomisk politikk i vårt eget land skapt forutsetninger for en sterk øking i Norges eksport og produksjon i samme tidsrom. Totalproduksjonen har steget med om lag 12 prosent. Tar en hensyn til den økte sysselsetting, blir det en stigning i produksjonen pr. årsverk på over 10 prosent. Denne utviklingen har vi også hatt innen staten, idet produksjonen også der har steget betraktelig pr. sysselsatt, bl. a. som følge av rasjonalisering m. v. Stigningen i produksjonen har imidlertid ikke gitt seg lønnsmessig utslag for arbeidstakerne i staten på grunn av selve lønnsystemet.

Vi har hatt praktisk talt full sysselsetting og underskuddet i utenriksøkonomien har vært atskillig mindre enn i de nærmest foregående år. Det realøkonomiske grunnlaget har således utviklet seg meget gunstig, mens prissituasjonen på den annen side har hatt en mindre gunstig utvikling. Fra

For voksne menn i industrien har lønnsstigningen fra 3. kvartal 1963 til 3. kvartal 1965 vært	15,7 %
Ved oppgjøret i 1964 ble lønnene for Statens arbeidstakere sammenliknet med industrilønnene basert på gjennomsnittstallet for 3. kvartal 1963. Oppgjøret i 1964 førte derfor jevnføringen fram til nevnte kvartal og kan derfor ikke tas i betraktning når en skal sammenholde lønnsutviklingen for Statens tjenestemenn i samme tidsrom. Derimot er det pr. 22. januar 1965 gitt et indekstillegg samt et innebygd tillegg som for lønnsklasse 8 ⁴ utgjør	4,4 %
Differansen utgjør således	11,3 %
Kartellet har videre fått beregnet gjennomsnittslønnen for fagarbeidere i MVL's bedrifter etter en prognose for timefortjenesten i 4. kvartal 1965. Beregnet etter 2180 timer pr. år, vil årsfortjenesten (inkl. ferie og skift, ekskl. overtid) bli.....	kr. 22 519.40
Lønnsklasse 8 ⁴	» 19 830.00
Nødvendig økning	kr. 2 689.40
= 13,6 %.	

Dette viser at fagarbeideren i staten er blitt hengende etter i lønnsutviklingen. Bl. a. skyldes dette at stillingen har vært låst fast til en bestemt lønnsklasse i regulativet og ikke er blitt justert på samme måte som en rekke andre stillinger. Den tekniske utvikling på en rekke områder har imidlertid ført til stadig økende krav til fagarbeiderens dyktighet og innsats, og dette bør gi seg utslag også lønsmessig. En viser i denne forbindelse også til uttalelse fra statens lønnskomité. Kartellet vil derfor kreve at stillingen som fagarbeider i lønnsklasse 8 flyttes opp til lønnsklasse 9, og at dette gjennomføres som et ledd i det generelle oppgjøret. En gjør merksam på at den største del av fagarbeiderne i kommunal tjeneste er plassert i lønnsklasse 9, noe som også taler for å gjennomføre samme ordning i staten. Når fagarbeideren flyttes til lønnsklasse 9, vil det i så fall være rimelig at jevnføringen med fagarbeider i MVL's bedrifter skjer mot lønnsklasse 9⁴.

Fagarbeidere i MVL, årsfortjeneste	kr. 22 519.00
Lønnsklasse 9 ⁴	» 20 850.00
Økning	kr. 1 669.00
= 8 %.	

Ved tidligere oppgjør har en foretatt jevnføring av lønnene i staten med lønnene i det private arbeidsliv fram til 3. eller 4. kvartal året før oppgjøret har funnet sted. Utgangspunktet har imidlertid da vært et annet, idet avtalene for statens arbeidstakere enten har hatt annen utløpstid, eller annen varighet enn avtalene i det private næringsliv. For at ikke statens arbeidstakere skal bli liggende etter i den alminnelige lønnsutviklingen, må Kartellet derfor kreve et lønnstillegg som fanger opp etterslepingen samt det lønnskrav som LO har reist overfor NAF og som er på 8 prosent.

Kartellet viser også til LO's representantskapsvedtak, som gir uttrykk for at en bør ta hensyn til en viss rimelig differensiering av lønnene og vil kreve at indekstillet innreguleres i regulativlønnen med gjeldende sats fra lønnsklasse 4⁰ til og med lønnsklasse 8⁴, og med et beløp som tilsvarer 3,3 prosent av regulativlønnen fra lønnsklasse 9⁴ og oppover.

Kartellet vil også kreve at det settes av et beløp til justeringer og normeringer på samme måte som ved forrige tariffrevisjon, og at det brukes en del av det totale oppgjøret til å forbedre kompensasjonsordningene for de som arbeider på ubekvem tid.

Statstjenestemannskartellet fremmer følgende krav:

A. Generelle tillegg:

1. Indekstillet innreguleres i regulativlønnen med gjeldende sats i lønnsklasse 4⁰ til og med 8⁴, og med et beløp svarende til 3,3 prosent av regulativlønnen i lønnsklasse 9⁴ til og med S 8. På de nye regulativsatsene gis et generelt lønnstillegg på ca. 13 prosent i alle lønnsklasser i det ordinære regulativet og sjefsregulativet.
2. Fagarbeider i staten flyttes fra lønnsklasse 8 til lønnsklasse 9.
3. Tjenestemenn i lønnsklassene 4—17 som har vært lønnet 15 år i samme lønnsklasse (bortsett fra generelle klasseopprykk og de opprykksregler som gjelder i stillinger fra lønnsklasse 4 til og med 7) gis et ekstra tillegg i sin lønnsklasse. Tillegget skal svare til differansen mellom den lønn vedkommende har og den ovenforliggende lønnsklasse, og det skal medtas i vedkommende tjenestemanns pensjonsgrunnlag.
4. Lønnsordningen for aspiranter og lærlinger revideres.
5. Det nedsettes et utvalg som får i oppdrag å vurdere lønnsforholdene for tekniske stillinger.
6. Det foretas en koordinering av lønnsstigningene for undervisningsstillingene.

B. Lønnsregulativets alminnelige bestemmelser.

1. Gjennomgående lønnsansiennitet gjennomføres fullt ut.
2. a) *Søndagstillegg* forhøyes fra kr. 2.50 til kr. 4.00 pr. time og utbetales fra lørdag kl. 14.00 til søndag kl. 24.00.
b) *Natttillegget*.
 1. Ved beregning av den effektive arbeidstid blir en nattime (fra kl. 20.00 til kl. 06.00) å regne lik 1½ time.
Arbeid mellom kl. 18.00 og kl. 06.00 betales med et tillegg til ordinær lønn på kr. 1.50 pr. time.
 2. Det tas opp forhandlinger mellom staten og Statstjenestemannskartellet i tariffperioden om hel eller delvis overgang fra tidsberegning til pengekompensasjon for arbeid på natten i de etater hvor det er interesse for det.
3. *Beredskapstjeneste*.
Hvor vedkommende tjenestemann har beordret beredskapstjeneste (reservetjeneste, hjemmevakt), regnes 3 timer = 1 tjenestetime.
4. I tariffperioden åpnes adgang til å forhandle om hvilke særtillegg til regulativlønnen som skal komme i betraktning ved beregning av overtidsgodtgjørelse, jfr. merknad 2 til lønnsregulativets § 5.

5. Tjenestemenn som har mer enn ett framsmøte til arbeid pr. dag, gis et tillegg på kr. 500 for hvert nytt framsmøte.
 6. *Arbeid på h ytids- og helgedager m. v.*
Det reises krav om at påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften tariffestet som fridager og at tjeneste på disse dager samt på 1. og 17. mai, skjærtorsdag, langfredag, 1. og 2. påskedag, Kr. himmelfartsdag, 1. og 2. pinsedag, 1. og 2. juledag og 1. nyttårsdag honoreres med overtidsbetaling pluss et tillegg på kr. 1.50 pr. time.
 7. Ved tjenestegjøring i høyere stilling utbetales den høyere stillings lønn fra første dag.
 8. Tjenestemenn som selv utfører arbeid ved oppføring av egen bolig, gis 8 dager fri med lønn i tillegg til ferien.
- C. 1. Det kreves revisjon av s rregulativene og de forskjellige godtg relser for poståpner og landpostbud i Postverket, for stasjonsholdere og landstelefonister i Telegrafverket og for distriktsjordmødre.
2. Det kreves gjennomført revisjon av alle overenskomster som følger Statens lønnsregulativ.
 3. Alle særlige tillegg til regulativlønnen som tidligere har vært revidert i forbindelse med l nnsrevisjonene og bistillingsgodtg relsene gis tilsvarende forhøyelse, etter at gjeldende satser er regulert med 0,5 prosent, jfr. protokoll av 30. mai 1964.
- D. Det avsettes et beløp tilsvarende 1,5 prosent av lønnsbudsjettet til justeringer og normeringer. Det forutsettes ført etatsvise forhandlinger om justeringer og normeringer.
- E. Hovedsammenslutningene skal i tariffperioden ha adgang til å fremme for Lønns- og prisdepartementet krav om omgjøring av enkeltstillinger. Forutsetningen for at slike krav kan fremmes er imidlertid at det ved rasjonaliseringstiltak, omorganisering og opprettelse av nye stillinger er skjedd vesentlig endring i vedkommende stillings arbeidsområde. Det resultat man kommer fram til ved forhandlinger om kravene, skal gjennomføres senest fra det tidspunkt forhandlingene avsluttes.
- F. I tariffperioden opptas forhandlinger mellom Staten og Statstjenestemannskartellet om kompensasjon for eventuell arbeidstidsforkorting og tilpassing av 5-dagersuken.
- G. Pensjonene, herunder pensjonene for statens arbeidere, gis fra 1. mai 1966 tillegg som svarer til økingen av regulativlønnen.
- H. Den nye lønnsavtalen gjøres gjeldende for tidsrommet 1. mai 1966—30. april 1967.

Forhandlingene ble innledet 26. februar 1966 og fortsatte 23. mars 1966 hvor Kartellet fremmet følgende tilleggskrav:

 Fra 1. mai 1966 legges Statens Lønnsregulativ om fra bruttol nnsystem til nettol nnsystem.

Pensjonen skal som følge av dette være 70 prosent av nettolønnen. Dette kravet skal løses innenfor den økonomiske ramme som er trukket opp i Kartellets tidligere framsatte krav. De problemer dette reiser for medlemmene av Statsbanenes pensjonkasse vil en komme tilbake til under forhandlingene.

I forhandlingsmøte 30. mars 1966 konstaterte partene at de sto så langt fra hverandre at en kunne fastslå brudd i forhandlingene, og som følge av dette ble det innledet tvungen mekling i saken. Meklingen begynte 27. april 1966 og det ble videre holdt meklingsmøter 28. og 29. april, 2., 3., 4., 9., 10., 11. og 13. mai.

Den 11. mai la Riksmeklingsmannen fram et utkast til meklingsforslag og ba partene ta standpunkt til dette. I møte 13. mai meddelte Kartellets forhandlere at de ikke kunne anbefale et meklingsforslag slik antydnet av Riksmeklingsmannen. Riksmeklingsmannen satte likevel samme dag fram utkastet som meklingsforslag, og dette ble anbefalt av de øvrige hovedsammenslutningene og staten, men nektet anbefalt av Kartellets forhandlere.

Riksmeklingsmannens framlegg av 13. mai 1966 lyder:

I.

Lønnssatsene i det alminnelige lønnsregulativ for statens tjenestemenn blir i avtaleperioden:

1. Med virkning fra 1. mai 1966:

L.kl.	40					kr.	14 180
»	50	41				»	15 000
»	60	51	42			»	15 820
»	70	61	52	43		»	16 690
»	80	71	62	53	44	»	17 560
»	90	81	72	63	54	»	18 550
»	100	91	82	73	64	»	19 530
»	110	101	92	83	74	»	20 560
»	120	111	102	93	84	»	21 620
»	130	121	112	103	94	»	22 730
»	140	131	122	113	104	»	23 920
»	150	141	132	123	114	»	25 060
»	160	151	142	133	124	»	26 280
»	170	161	152	143	134	»	27 590
»	180	171	162	153	144	»	28 870
»		181	172	163	154	»	30 280
»	190		182	173	164	»	31 860
»		191		183	174	»	33 630
»			192		184	»	35 720
»	200			193		»	38 080
»	210	201				»	40 390
»	220	211				»	42 810
»	230	221				»	45 420
»		231				»	48 030

2. Med virkning fra 1. april 1967:

L.kl.	40								kr.	14 310
»	50	41							»	15 140
»	60	51	42						»	15 970
»	70	61	52	43					»	16 850
»	80	71	62	53	44				»	17 730
»	90	81	72	63	54				»	18 720
»	100	91	82	73	64				»	19 710
»	110	101	92	83	74				»	20 750
»	120	111	102	93	84				»	21 820
»	130	121	112	103	94				»	22 940
»	140	131	122	113	104				»	24 140
»	150	141	132	123	114				»	25 290
»	160	151	142	133	124				»	26 530
»	170	161	152	143	134				»	27 850
»	180	171	162	153	144				»	29 140
»		181	172	163	154				»	30 560
»	190		182	173	164				»	32 160
»		191		183	174				»	33 940
»			192		184				»	36 050
»	200			193					»	38 430
»	210	201							»	40 760
»	220	211							»	43 300
»	230	221							»	46 030
»		231							»	48 760

II. Indeksregulering.

- A. Hvis Statistisk Sentralbyrås konsumprisindeks pr. 15. september 1966 (det indekstall med desimal som offentliggjøres i oktober) eller senere, viser stigning eller fall på minst 5 poeng i forhold til indekstallet 125,0 (marstallet 1966) skal det foretas slik regulering:
1. Lønningene for voksne tjenestemenn som lønnes etter statens alminnelige lønnsregulativ, reguleres med 0,56 prosent pr. poeng, dog minst med kr. 116.00 pr. poeng pr. år.
Unge tjenestemenn og lærlinger skal ha halvparten av tillegget for voksne tjenestemenn.
 2. Lønningene for poståpnere og landpostbud i Postverket, stasjonsholdere og landstelefonister i Telegrafverket og distriktsjordmødre reguleres noenlunde i samsvar med bestemmelsene i punkt 1.
 3. Lønningene for overenskomstpersonale som er lønnet i samsvar med statens alminnelige lønnsregulativ reguleres i samsvar med bestemmelsen i punkt 1.
 4. Særlige tillegg til regulativlønnen som tidligere har vært regulert i forbindelse med generelle lønnsrevisjoner reguleres på tilsvarende måte.
 5. Tilpasningen av indekstillet for tjenestemenn som arbeider på akkord skal drøftes nærmere mellom partene.
- B. Regulering etter punkt A trer i kraft fra og med den dag vedkommende indekstall offentliggjøres.

- C. Hvis et indekstall (med desimal) som offentliggjøres 6 måneder eller senere etter at regulering har funnet sted i henhold til punkt A, er steget eller falt med minst 5 poeng sammenliknet med det indekstall som var grunnlaget for foregående regulering, kan hovedsammenslutningene i tilfelle av stigning og staten i tilfelle av fall framsette krav om regulering av lønningene. Reguleringskravet er maksimalt begrenset til det prosenttall pr. poeng eventuelt kroner pr. poeng pr. år, som framgår av punkt A.
- D. Hvis hovedpartene ikke blir enige om regulering i henhold til punkt C kan den organisasjon som har framsatt kravet, innen 14 dager etter at forhandlinger er sluttført, si opp de enkelte tariffavtaler med 1 — en — måneds varsel for å søke gjennomført en lønnsregulering maksimalt begrenset til den prosentvise endring i konsumprisindeksen.

III. Justeringer og normeringer.

Det avsettes et beløp på 15 mill. kroner til justeringer og normeringer for å rette opp mulige skjevheter på det alminnelige regulativ, særregulativene og regulativet for de administrative stillinger i folke- og framhaldsskolen.

For å finne fram til en prioritering av organisasjonenes krav og eventuelle administrative forslag, forutsettes at justerings- og normeringsspørsmålene først behandles gjennom prelimnære drøftelser (forhandlinger) i fagadministrasjonene, med mindre partene blir enige om noe annet som f. eks. i Sentraladministrasjonen eller i mindre institusjoner. Under de prelimnære drøftelser skal det ikke tas realitetsstandpunkt til kravene (forslagene), men man skal søke å komme fram til en veiledende prioritering. Prinsipielle justeringsspørsmål henvises til forhandlinger i Lønns- og prisdepartementet, hvor koordineringen av justeringsoppjøret og sluttforhandlingene skal finne sted.

Det er en forutsetning at justeringsbeløpet ikke automatisk skal fordeles pro rata mellom de enkelte organisasjoner eller etater. Dog skal det i større etater (med vel utbygd personaladministrasjon) kunne trekkes opp en økonomisk ramme for prioritetsdrøftelsene.

Endringene gjøres gjeldende fra 1. april 1967.

IV.

Tjenestemenn i lønnsklasse 4—7 på hovedregulativet som har vært lønnet 15 år eller mer i samme lønnsklasse tilstås et ekstra tillegg på en lønnsklasse.

Unntatt er tjenestemenn i lønnsklasse 7 som fra før har klasseopprykk til lønnsklasse 8.

Ordningen gjøres gjeldende fra 1. mai 1966.

V. Ubekvem arbeidstid.

1. Søndagstillegget heves fra kr. 2.50 til kr. 3.00 og gjøres gjeldende fra lørdag kl. 16.00.
2. Godtjørelsen for arbeid på 1. og 17. mai samt helligdager økes fra kr. 0.50 til kr. 1.00 pr. arbeidet klokke-time.
3. Natt-tillegget forhøyes fra kr. 0.50 til kr. 0.75 og gjøres fortsatt gjeldende for tidsrommet kl. 20.00—06.00.

4. Godtgjørelsen for delt frammøte fastsettes til kr. 2.50 pr. dag. Begrepet «delt frammøte» er definert i ny protokolltilførsel til § 5 i lønnsregulativets alminnelige bestemmelser.

Ovenfor angitte satser gjøres gjeldende fra 1. mai 1966.

VI. Andre lønnsbestemmelser.

1. Lærertiløningene fastsettes som det framgår av eget vedlegg (vedlegg 1).
2. Akademikere i begynnerstilling i lønnsklasse 14, 15 og 16 gis et antesipert alderstillegg på grunnsatsen samtidig med at det tidligere antesiperte tillegg etter 2 år faller bort. Det antesiperte alderstillegg faller bort ved opprykk til høyere lønnsklasse.
3. *Fagarbeidere.* I tillegg til de 20 prosent av fagarbeiderne som ved justeringsoppgjøret i 1965 ble flyttet opp fra lønnsklasse 8 til lønnsklasse 9, flyttes det ytterligere opp 30 prosent. Hvilke grupper som faller innenfor fagarbeiderbegrepet gjøres til gjenstand for fortsatte drøftelser mellom partene.

De under punktene 1—3 nevnte endringer gjøres gjeldende fra 1. april 1967.

VII. Sjefsregulativet.

Det opptas forhandlinger mellom partene om regulering av lønningene i sjefsregulativet.

VIII. Særregulativene.

Regulativene for poståpnere og landpostbud i Postverket, stasjonsholdere og landtelefonister i Telegrafverket endres slik som det framgår av egne vedlegg.

IX. Aspirantlønn og lærlinglønn.

Aspirantlønnen settes til henholdsvis kr. 11 350.00 og kr. 12 000.00 pr. år med virkning fra 1. mai 1966 og til henholdsvis kr. 11 450.00 og kr. 12 120.00 pr. år med virkning fra 1. april 1967.

Lønnen til kontorlærlingene settes til 90 prosent av nettolønnen for aspiranter slik at lønnen for kontorlærlinger med virkning fra 1. mai 1966 blir slik:

1. halvår	kr. 9 600.00
2. »	» 9 940.00
3. »	» 10 280.00
4. »	» 10 610.00
5. »	» 10 950.00
6. »	» 11 280.00

X.

For reserveleger ved statens helseanstalter gjennomføres samme lønnsregulering som for andre tjenestemenn lønnet etter lønnsregulativet.

For assistentleger settes lønnen til kr. 33 630.00 med virkning fra 1. mai 1966 og til kr. 33 940.00 med virkning fra 1. april 1967.

For kandidater settes lønnen til kr. 28 620.00 med virkning fra 1. mai 1966 og til kr. 28 890.00 med virkning fra 1. april 1967.

XI. Distriktsjordmødre.

De generelle lønnstillegg som blir gitt på hovedstillingsregulativet tilpasses særregulativet for distriktsjordmødre.

XII. Teknikerutvalg.

Det oppnevnes et fellesutvalg til å vurdere teknikerstillingene i de tekniske etater. Med teknikerstillinger menes sivile stillinger hvortil det kreves 2 (eventuelt 3)-årig teknisk skole, Telegrafverkets høyere kurs eller tilsvarende kvalifikasjoner.

Utvalget skal ha som mandat å undersøke relasjonene mellom teknikerstillingene i og mellom de enkelte etater.

Utvalget skal bestå av 5 medlemmer hvorav en nøytral formann, et medlem som representant for Statstjenestemannskartellet, et medlem som representant for NITO og to medlemmer som representanter for staten. Organisasjonene skal ha adgang til å redegjøre skriftlig eller muntlig for de krav som blir stilt overfor utvalget.

Det skal føres forhandlinger om utvalgets innstilling.

Utgiftene ved eventuelle justeringer eller normeringer av teknikerstillingene vil på vanlig måte måtte gå inn i det samlede justerings- og normeringsbeløp, dog således at eventuelle merutgifter som måtte overstige en rimelig del av dette skal kunne dekkes særskilt.

XIII.

For overenskomstpersonale som er lønt i samsvar med statens alminnelige lønnsregulativ foretas regulering av lønningene i samsvar med de endringer som er nevnt foran.

XIV.

Særlige lønnstillegg til regulativlønnen som tidligere har vært regulert i forbindelse med generelle lønnsrevisjoner, skal reguleres i samsvar med de endringer som er nevnt foran.

XV.

Boligfradragene tilpasses de nye regulativlønninger og økes forholdsmessig på samme måte som de særlige tillegg som er nevnt under XIV.

Kostfradragssatsene forhøyes tilsvarende.

Brenselsfradragene. Satsene for ovnsfyring heves med 20 prosent. Satsene for elektrisk oppvarming heves med 30 prosent.

XVI.

For tjenestemenn som arbeider på akkord, er det forutsetningen at de lønnsendringer som er nevnt foran, ikke skal medføre større akkordfortjeneste i kroner og øre for den enkelte tjenestemann enn det som han nå tjener for samme arbeidsytelse.

Såframt det i avtaleperioden skulle bli innført nye akkordsystemer, er det partenes forutsetning at forhandlinger skal kunne opptas om akkordgrunnlagets størrelse.

XVII.

Hovedsammenslutningene skal i tariffperioden ha adgang til å fremme for Lønns- og prisdepartementet krav om omgjøring av enkeltstillinger. Forutsetningen for at slike krav kan fremmes er imidlertid at det ved rasjonaliseringstiltak, omorganisering og opprettelse av nye stillinger er skjedd vesentlig endring i vedkommendes stillings arbeidsområde. Det resultat man kommer fram til ved forhandlinger om kravene, skal gjennomføres senest fra det tidspunkt forhandlingene avsluttes.

XVIII. Alminnelige bestemmelser.

Det foretas endringer i de alminnelige bestemmelser slik som det framgår av eget vedlegg (vedlegg 3).

XIX.

- a) De nye regulativsatser skal på vanlig måte danne innskuddspensjonsgrunnlaget i Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasse fra henholdsvis 1. mai 1966 og 1. april 1967.
- b) Statspensjonister i Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasse med løpende pensjoner pr. 1. mai 1966, fastsatt etter regulativer fra før 1. mai 1966 gis pensjonsforhøyelse fra 1. mai 1966 og 1. april 1967 med beløp som svarer til forhøyelsen i lønnssetningene etter regulativene av 1. mai 1966 og 1. april 1967.

Gjennomføres pensjonsomregningen i ett trinn i stedet for som ved lønnsreguleringen i to trinn — 1. mai 1966 og 1. april 1967 — forutsettes pensjonistenes pensjonsforhøyelse å svare til det som ellers ville ha blitt oppnådd ved to omregninger, jfr. de nevnte datoer.

- c) Nye pensjoner fastsatt etter regulativet av 1. mai 1966, forutsettes omregnet fra 1. april 1967 etter de endelige satser i regulativet av 1. april 1967.

Protokolltilførsler til XIX.

1. Det forutsettes at Pensjonskasseutvalget fortsetter sitt arbeid og herunder følger den videre utvikling av pensjonsordningene i det private næringsliv. Bl. a. på bakgrunn av denne utvikling skal utvalget utrede de endringer som kan være naturlige å foreta i reglene for statens pensjonsordninger.
2. I forbindelse med forslaget i Ot.prp. nr. 38 for 1965—1966 om at medlemsinnskuddet i Statsbanenes pensjonskasse skal settes til 2 prosent, er det forutsatt statens forutsetning at arbeidstakere i NSB som står tilsluttet. Statsbanenes pensjonskasse skal gis full økonomisk kompensasjon. Denne forutsettes fordelt etter nærmere drøftinger mellom partene.

Den ordning en kommer fram til skal også gjelde for de arbeidstakere som blir medlemmer av Statsbanenes pensjonskasse etter 1. januar 1967.

Protokolltilførsler:

1. Spørsmålet om å gi natt-tidskompensasjon til enkelte nye tjenestemannsgrupper, kan tas opp i tariffperioden forutsatt at det gjelder tjenestemannsgrupper hvor natt-tidsarbeid er fullt effektivt.

2. Spørsmålet om antesiperte alderstillegg etter lønnsregulativets § 1 må som hittil, tas opp i det enkelte tilfelle og behandles bl. a. ut fra hensynet så vel til rekrutteringen som til allerede ansatte tjenestemenn.
3. Spørsmålet om revisjon av bistillingsgodtgjørelser som direkte er utledet av en hovedstillings lønn, tas opp i det enkelte tilfelle.
4. Staten er villig til å oppta forhandlinger om en mulig forkortelse av arbeidstiden når «Arbeidstidskomitéen av 1964» har avgitt sin innstilling. Forhandlingene skal omfatte tidspunktet for en eventuell forkortelse og om forkortelsen skal skje i etapper. Videre skal forhandlingene omfatte spørsmålet om lønnskompensasjon. Det skal likeledes forhandles om den praktiske tilpassing av den daglige og ukentlige arbeidstid samt om tiltak for å opprettholde veksten i produksjonen.

Representantene for staten, Embetsmennesenes Landsforbund, Statstjenestemannsforbundet og Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning for embets- og statstjenestemenn erklærte at de ville anbefale forslaget vedtatt. Svarfrist 10. juni 1966.

Representanten for Statstjenestemanskartellet erklærte at de ikke kunne anbefale forslaget vedtatt.

Oslo, den 13. mai 1966.

Preben Munthe.

Samme dag som Riksmeklingsmannen satte fram sitt forslag til revisjon av Statens lønnsregulativ (13. mai 1966) hadde LO meddelt at forslaget til oppgjør mellom LO og NAF var forkastet.

Regjeringen besluttet å fremme forslag overfor Stortinget om at tvisten mellom LO og NAF samt tvisten mellom Kartellet og Staten skulle avgjøres av Rikslønnsnemnda. Dermed var Kartellet avskåret fra å gå til plassfratredelse for å løse tvisten.

Kartellet forberedte prosedyren for Rikslønnsnemnda som imidlertid besluttet først å behandle tvisten mellom LO og NAF. Rikslønnsnemndas kjennelse for oppgjøret i den private sektor falt den 14. juni 1966 og innebar at det generelle tillegget skulle gis fullt ut fra 1. mai 1966 og ikke i to etapper som foreslått.

Umiddelbart etter at Rikslønnsnemndas kjennelse forelå fikk Kartellet forespørsel fra Riksmeklingsmannen om vi var villige til å ta opp igjen meklingen, og Kartellet sa seg villig til dette. Meklingsmøter ble holdt 15. og 20. juni. Den 21. juni satte meklingsmannen fram følgende forslag:

«I Riksmeklingsmannens forslag til tariffavtale for Statens tjenestemenn av 13. mai 1966 gjøres følgende endringer:

1. Lønnssetningene i det alminnelige lønnsregulativ som er nevnt i meklingsforslagets avsnitt I, punkt 2, gis virkning fra 1. mai 1966 til 30. april 1968.

2. Det avsatte beløp til justeringer og normeringer som er nevnt i avsnitt III endres til 18,5 mill. kroner.
3. I tilknytning til avsnitt VI, punkt 3, fagarbeidere, inntas følgende protokolltilførsel:
Statens forhandlere er innforstått med at den foreslåtte ordning med opprykk til lønnsklasse 9 for i alt 50 prosent av fagarbeiderne tillempes på en slik måte at opprykk til lønnsklasse 9 gis etter 6 års faktisk tjeneste på topplønn i lønnsklasse 8.
4. Aspirantlønnen som er nevnt i avsnitt IX, settes til kr. 11 450,00, og kr. 12 120,00 pr. år med virkning fra 1. mai 1966 til 30. april 1968.

Lønnen til kontorlærlinger blir for tiden 1. mai 1966 til 30. april 1968:

1. halvår	kr. 9 690,00
2. »	» 10 030,00
3. »	» 10 370,00
4. »	» 10 710,00
5. »	» 11 050,00
6. »	» 11 390,00

5. Lønnen for assistentleger og kandidater som er nevnt i avsnitt X settes til henholdsvis kr. 33 940,00 og kr. 28 890,00 med virkning fra 1. mai 1966 til 30. april 1968.

Statstjenestemannskartetlet ønsket tatt inn følgende protokolltilførsel:

Til protokolltilførsel 1 og 2 til punkt XIX ønsker Statstjenestemannskartetlet å presisere at pensjonssaken for de statsansatte er kommet i en helt ny situasjon etter Stortingets behandling av saken:

1. Statstjenestemannskartetlet viser til Innst. O. nr. IX 1965/66 og de etterfølgende forhandlinger i Stortinget. Dette gir Statstjenestemannskartetlet et annet og bedre utgangspunkt for de fortsatte forhandlinger om pensjonsforholdene for statens arbeidstakere enn det meklingsmannens forslag av 13. mai d.å. innebærer.
2. Statstjenestemannskartetlet viser til at Stortinget under sin behandling av samordningen av Folketrygden og Statens pensjonsordninger presiserte at ordningen med 2 prosent innskudd i Statens pensjonsordninger er rent midlertidig. Videre var det Stortingets forutsetning at det skal ytes full økonomisk kompensasjon til medlemmene av Statsbanenes pensjonskasse for medlemsinnskuddet. Statstjenestemannskartetlet går ut fra at det vil bli ført reelle forhandlinger om denne kompensasjonen. Dersom enighet ikke oppnås i disse forhandlinger avgjøres tvisten av en særskilt nemnd hvor Statstjenestemannskartetlet oppnevner 1, Staten 1 og formannen i Rikslønnsnemnda 1 representant.▪

Kartetlets forhandlere hadde på forhånd forelagt saken for Representantskapet, og hadde fått fullmakt til å godta et meklingsforslag dersom det var tilfredsstillende. På bakgrunn av denne fullmakten godtok Kartellet Riksmeklingsmannens forslag av 21. juni 1966.

Tabell over lønninger for offentlige tjenestemenn lønnet etter det alminnelige lønnsregulativ, gjeldende fra 1. mai 1966.

Lønnsidamer og lønnstrinn					Bruttolønn						Pensjons-innskudd		Nettolønn						Overtidsgodtgjørelse i sentraladministrasjonen og embetskontorene m. v.	
					Pr. år	Pr. mnd.	Pr. dag 28 dager	Pr. dag 29 dager	Pr. dag 30 dager	Pr. dag 31 dager	Pr. år	Pr. mnd.	Pr. år	Pr. mnd.	Pr. dag 28 dager	Pr. dag 29 dager	Pr. dag 30 dager	Pr. dag 31 dager	I	II
0	1	2	3	4	11.450	954,20	34,06	32,91	31,81	30,79	687	57,20	10.763	897,00	32,04	30,94	29,90	28,94	6,10	7,85
(aspiranter o.l.) 0 år etter 2 år					12.120	1.010,00	36,06	34,83	33,67	32,59	727	60,50	11.393	949,50	33,92	32,75	31,65	30,63	6,45	8,10
4					14.310	1.192,50	42,59	41,13	39,75	38,47	858	71,50	13.452	1.121,00	40,04	38,66	37,37	36,17	7,65	9,55
5	4				15.140	1.261,70	45,07	43,51	42,06	40,70	908	75,60	14.232	1.186,10	42,57	40,90	39,54	38,27	8,05	10,10
6	5	4			15.970	1.330,90	47,54	45,90	44,37	42,94	958	79,90	15.012	1.251,10	44,69	43,15	41,71	40,36	8,50	10,65
7	6	5	4		16.850	1.404,30	50,15	48,43	46,81	45,30	1.011	84,20	15.839	1.320,00	47,15	45,52	44,00	42,59	9,00	11,25
8	7	6	5	4	17.730	1.477,50	52,77	50,95	49,25	47,67	1.063	88,50	16.667	1.389,00	49,61	47,90	46,30	44,81	9,45	11,80
9	8	7	6	5	18.720	1.560,00	55,72	53,60	52,00	50,33	1.123	93,50	17.567	1.466,50	52,38	50,57	48,89	47,31	10,00	12,50
10	9	8	7	6	19.710	1.642,50	58,67	56,64	54,75	52,99	1.182	98,50	18.528	1.544,00	55,15	53,25	51,47	49,81	10,50	13,15
11	10	9	8	7	20.750	1.729,20	61,78	59,63	57,64	55,79	1.245	103,70	19.505	1.625,50	58,06	56,06	54,19	52,44	11,05	13,85
12	11	10	9	8	21.820	1.818,40	64,95	62,71	60,62	58,66	1.309	109,00	20.511	1.709,40	61,06	58,95	56,98	55,15	11,65	14,55
13	12	11	10	9	22.940	1.911,70	68,26	65,93	63,73	61,67	1.376	114,60	21.564	1.797,10	64,19	61,97	59,91	57,98	12,25	15,30
14	13	12	11	10	24.140	2.011,70	71,85	69,37	67,06	64,90	1.448	120,60	22.692	1.891,10	67,54	65,22	63,04	61,01	12,85	16,10
15	14	13	12	11	25.290	2.107,50	75,27	72,68	70,25	67,99	1.517	126,40	23.773	1.981,10	70,76	68,32	66,04	63,91	13,50	16,65
16	15	14	13	12	26.530	2.210,90	78,97	76,24	73,70	71,32	1.591	132,50	24.939	2.078,40	74,23	71,67	69,28	67,05	14,15	17,70
17	16	15	14	13	27.850	2.320,90	82,89	80,04	77,37	74,87	1.671	139,20	26.179	2.181,70	77,92	75,24	72,73	70,38	14,85	18,55
18	17	16	15	14	29.140	2.428,40	86,73	83,74	80,95	78,34	1.748	145,60	27.392	2.282,90	81,53	78,72	76,10	73,64	15,55	19,45
18	17	16	15	15	30.560	2.546,70	90,96	87,82	84,89	82,16	1.833	152,70	28.727	2.394,00	85,50	82,56	79,80	77,23	16,30	20,35
19	18	17	16	16	32.160	2.680,00	95,72	92,42	89,34	86,46	1.929	160,70	30.231	2.519,30	89,98	86,88	83,98	81,27	17,15	21,45
19	18	17	17	17	33.940	2.828,40	101,02	97,54	94,28	91,24	2.036	169,60	31.904	2.658,60	94,96	91,69	88,63	85,77	18,10	22,65
19	18	17	18	18	36.050	3.004,20	107,30	103,60	100,14	98,91	2.163	180,20	33.887	2.824,00	100,86	97,38	94,14	91,10	I Arslønn dividert med 1875 (benyttes for arbeid inntil 40 timer pr. uke).	
20	19	18	19	19	38.430	3.202,50	114,38	110,44	106,75	103,31	2.305	192,00	36.125	3.010,50	107,52	103,82	100,35	97,12	II Arslønn dividert med 2250 tillegg 50% (benyttes for arbeid utover 40 timer pr. uke).	
21	20				40.780	3.396,70	121,32	117,13	113,23	109,58	2.445	203,70	38.315	3.193,90	114,04	110,11	106,44	103,00		
22	21				43.300	3.608,40	128,88	124,43	120,28	116,40	2.596	216,50	40.702	3.391,90	121,14	116,97	113,07	109,42		
23	22				46.030	3.833,90	137,00	132,28	127,87	123,74	2.761	230,00	43.269	3.605,90	128,79	124,35	120,20	116,32		
23	22				48.780	4.063,40	145,13	140,12	135,45	131,08	2.816	234,60	45.944	3.828,80	136,75	132,03	127,63	123,51		

Satsene for overtidsgodtgjørelse i sentraladministrasjonen og embetskontoret m. v., som tidligere var tatt inn i særskilte rundskriv, er nå tatt inn i denne tabell.

Reglene om overtidarbeid og utbetaling av overtidsgod-

tgjørelse, herunder de fastsatte årlige timetall for overtidarbeid, gjelder fortsatt uten endringer, jfr. Lønns- og prisdepartementets rundskriv senest av 8. og 9. april 1965.

Sjefsregulativet.

Forhandlingsmøter ble holdt 2. og 7. juni og meklingsmøter 28. juni, 1., 4. og 5. juli.

I møte 5. juli 1966 satte meklingsmannen fram følgende forslag:

I gjeldende regulativ gjennomføres følgende endringer for tidsperioden 1. mai 1966—30. april 1968:

I.

Lønnssatsene skal være:

Lønnskasse	1	kr. 52 000.00
»	2	» 54 500.00
»	3	» 56 900.00
»	4	» 59 500.00
»	5	» 62 000.00
»	6	» 64 500.00
»	7	» 66 900.00
»	8	» 69 300.00

II.

Stillingene i lønnsklassene 6—8 tas ut av regulativet. Lønnen for disse stillinger fastsettes framtidig av administrasjonen etter drøftelser med organisasjonene.

III.

Det avsettes i alt kr. 1 000 000.00 til justeringer for å rette opp mulige skjevheter på sjefsregulativet. Endringene gjøres gjeldende fra 1. april 1967.

IV.

De forskjellige bestemmelser i det alminnelige lønnsregulativ gis tilsvarende anvendelse for de tjenestemenn som lønnes etter sjefsregulativet m. v. så langt de passer.

Forslaget ble godtatt av partene.

Samordning av Statens pensjonsordninger og Folketrygden.

Det vises til tidligere beretninger hvor det er redegjort for nedsettelsen av «Pensjonskasseutvalget» og det mandat dette utvalget har fått. I forbindelse med forslaget om innføring av Folketrygd, fikk Pensjonskasseutvalget også i oppdrag å se på de nødvendige samordningstiltak mellom Folketrygden og Statens pensjonsordninger.

I skriv av 20. oktober 1965 til Sosialdepartementet, skrev Pensjonskasseutvalget følgende:

«Utvalget har i møte 30. oktober 1965 enstemmig besluttet å bemyndige utvalgets formann til å underrette departementet om at det av praktiske grunner bør innledes forpliktende forhandlinger mellom staten og de interesserte organisasjoner om endel spørsmål vedrørende den framtidige pensjonsordning for statens arbeidstakere.

Utvalget har funnet det lite rasjonelt å avgi en innstilling hvor så mange og viktige spørsmål står uavklart. Utvalget viser for så vidt til Sosialkomitéens innstilling (Innst. S. nr. 247 for 1964—1965), side 575, annen spalte.

De spørsmål som det etter utvalgets mening er nødvendig å ta standpunkt til allerede nå, er følgende:

1. Spørsmålet om det skal være andre regler for dem som ansettes i statens tjeneste etter at den nye lov har trådt i kraft (jfr. departementets brev av 9. september 1965).

Man må forutsette at det her særlig vil bli tale om:

- a) gradert enkepensjon etter enkers ervervsevne,
 - b) samordning av egenpensjon og enkepensjon,
 - c) adgangen til å gå av med full pensjon inntil 3 år før aldersgrensen.
2. Det oppgjør som må skje i samband med opphevelsen av innskottsordningen og refusjonsordningen for alders- og uføretrygdpremien.
 3. Hvilken pensjonsprosent som skal legges til grunn i den nye pensjonsordning.
 4. Tilpassingsregler til folkepensjonsordningen.
 5. Hva som skal skje med det nåværende «samordningstillegg».

Utvalgets formann og sekretær vil så snart det er behov for det, gjøre muntlig nærmere rede for problemstillingen vedrørende de enkelte punkter. Utvalget som antar at disse forhandlinger bør komme i gang så snart som mulig, vil for ikke å forsinke sakens behandling, bearbeide videre de spørsmål som ikke antas å ble berørt av forhandlingene.»

Den 24. november 1965 innkalte Sosialdepartementet hovedsammenslutningene til forhandlingsmøte til 1. desember 1965. I dette møtet ble punktene i skrevet fra Pensjonskassautvalget gjennomgått, uten at Sosialdepartementet ga til kjenne noe standpunkt til de enkelte punkter, men hvor en ble enige om å komme tilbake til saken i et nytt møte før jul. Det ble også berammet nytt forhandlingsmøte til 21. desember 1965, men dette ble avlyst og først 16. februar 1966 fikk Kartellet innkalling til forhandlingsmøte 24. februar 1966.

I møtet 24. februar 1966 la Sosialdepartementet fram følgende forslag til samordningsbestemmelser.

Lovene om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasse beholdes uforandret etter 1. januar 1967 med omsyn til omfang, ytelser, vilkår for ytelsene m. v. både for gamle og nye medlemmer — med følgende endringer av omsyn til tilpassingen til folkepensjonsordningen:

1. Samordningstillegget for enslig beholdes som i dag og beregnes på grunnlag av Alderstrygdens satser pr. 31. desember 1966.

For enslige vil dette bety at de får et fastlåst tillegg kr. 1122.00 til sin statspensjon.

I statspensjonen gjøres da fradrag fullt ut for grunnbeløpet i folkepensjoneringen.

For ektefeller som i dag har rett til ekteparpensjon fra Alderstrygden, skal det fra 1. januar 1967 ytes grunnpensjon til hver av ektefellene med $\frac{3}{4}$ grunnbeløp.

For gift tjenestemann gjøres fradrag med $\frac{3}{4}$ grunnbeløp etter 1. januar 1967. Dette svarer til ordningen med fradrag for $\frac{1}{2}$ ekteparpensjon før 1. januar 1967.

2. Folkepensjonens tilleggspensjon skal i alminnelighet i sin helhet gå til fradrag i tjenestepensjonen. Reglene forutsettes imidlertid utformet slik at den del av tilleggspensjonen som måtte være opptjent ved inntekter som ikke er pensjonsgivende i staten, heller ikke trekkes fra i tjenestepensjonen.
3. Folkepensjonens prinsipper for graderte uførepensjoner gjennomføres for medlemmer av Statens (Statsbanenes) pensjonskasse — dog slik at statens ordninger, når særlige grunner tilsier det, kan tilstå uførepensjon selv om folkepensjonen ikke gjør det.

Samtidig innføres rett til oppsatt uførepensjon (dog ikke for dem som er sluttet med rett til oppsatt pensjon før 1. januar 1967).

4. For nye medlemmer (etter 1. januar 1967) i Statens (Statsbanenes) pensjonskasse gjennomføres folkepensjonens prinsipp for ervervsgradert pensjon til etterlatt ektefelle.

Under denne forutsetning gjennomføres likestilling mellom enke/enkemann i Statens (Statsbanenes) pensjonskasse etter samme retningslinjer som i folkepensjonen. Dessuten innføres det regler om rett til oppsatt enke (enkemanns)-pensjon selv om ekteskapet er inngått etter fratredelse.

5. Oppsatte pensjoner skal for nye medlemmer i Statens (Statsbanenes) pensjonskasser (etter 1. januar 1967) utgjøre så stor del av full pensjon som forholdet mellom opptjent tjenestetid og den tjenestetid vedkommende ville hatt fra dato for innlemmelse i pensjonsordningen fram til aldersgrensen, dog ikke mer enn 40 år. Denne bestemmelse gjøres også gjeldende for tidligere ansatte når det gjelder uførepensjon, jfr. punkt 3 foran.
6. I Statens (Statsbanenes) pensjonskasse gjennomføres for nye medlemmer (etter 1. januar 1967) en samordning av enke (enkemanns)-pensjon etter mønster av folkepensjonsordningen. Vedkommende får 60 prosent av summen av egen og ektefellens alderspensjon — dog ikke mindre enn full egenpensjon.
7. Medlemsinnskuddet i Statens pensjonskasse settes til 2,5 prosent og til 0,5 for Statsbanenes pensjonskasse.

Medlemsavgift til folkepensjoneringen betales av medlemmer selv med 4 prosent.

Den hittil gjeldende ordning med refusjon av $\frac{3}{4}$ av premien til grunntrygdene, faller bort.

Tilpassing av pensjonsordninger for statens arbeidere vil bli tatt opp når retningslinjer for Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasse er fastlagt.

Kartellet ga i samme møte uttrykk for at forhandlingene om pensjonsordningen for statens arbeidere måtte føres i tilknytning til de øvrige forhandlingene, og at en for øvrig ikke kunne ta standpunkt til Statens forslag før det var redegjort nærmere for virkningen av det, bl. a. ved tabellarisk oversikt som kunne vise den lønnsmessige og pensjonsmessige virkningen før og etter 1. januar 1967.

I møter 1. og 2. mars gjennomgikk partene en del framlagte tabeller og drøftet saken nærmere.

I forhandlingsmøte 8. mars 1966 endret Staten det forslaget som var satt fram 24. februar. Fra protokollen hitsettes:

•En fortsatte drøftelsene i fellesmøter og særsmøter.

Statens forhandlere meddelte deretter at de kunne gjøre følgende endringer i Sosialdepartementets forslag av 23. februar 1966:

Punkt 1, 2. ledd endres slik at samordningstillegget for enslige fastsettes til $\frac{1}{4}$ G.

Punkt 4 går ut.

Punkt 7 endres slik at medlemsinnskuddet i Statens pensjonskasse settes til 2 prosent og til 0 for Statsbanenes pensjonskasse.

På vegne av Kartellet sa Højdahl fra at alle tre pensjonsordningene i staten måtte ses under ett. Han gjorde merksam på at staten ikke hadde lagt fram forslag til samordningsregler mellom pensjonstrygden for statens arbeidere og folkepensjonen, og etterlyste dette.

Statssekretær Kristiansen pekte på at staten i sitt tilbud i møte 24. februar 1966 hadde forutsatt at pensjonsordningen for statens arbeidere skulle tas opp separat, og at denne forutsetning hittil ikke hadde møtt innvendinger fra organisasjonenes side.

Forhandlingsjefen lovte at staten i neste møte skulle prøve å legge fram et forslag vedrørende pensjonstrygden.

På forespørsel opplyste statssekretær Kristiansen at det endrede forslag var slik å forstå at punkt 6 i Sosialdepartementets opprinnelige forslag om samordning av enke (enkemanns)-pensjon var fastholdt av statens representanter. Han tilføyde dog at en ville kunne være villig til å overveie dette punkt på ny hvis saken ellers lot seg løse på det grunnlag som nå var lagt fram av statens forhandlere.

Statens forhandlere opplyste dessuten at man var villige til i denne helt spesielle sak å yte en viss økonomisk kompensasjon for bortfall av skattemessige fordeler i forbindelse med medlemsavgiften til folkepensjoneringen.

Representantene for organisasjonene meddelte at de ville gi svar på statens endrede forslag i møte mandag 14. mars 1966.

I møte 14. mars ga Kartellet svar på Statens forslag. Fra protokollen hitsettes:

•Kartellets formann gjorde merksam på at kartellstyret hadde behandlet statens tilbud slik det var framsatt i møte den 8. mars 1966 og uttalte at etter en samlet vurdering fant ikke Kartellet å kunne akseptere tilbudet. Han meddelte videre at dersom tilbudet av 8. mars 1966 var statens siste forslag i saken, ville Kartellet i medhold av § 10 i Tjenestetvistloven

begjære forhandlingene avsluttet slik at de kunne gå over til mekling. På spørsmål fra forhandlingssjefen presiserte Kartellets forhandlere at følgende krav måtte legges til grunn for et forhandlingsresultat:

1. Punkt 2 i statens tilbud spesifiseres nærmere og da slik at særlige tillegg til regulativlønnen kommer inn under reglene for opptjening av pensjon i staten.
2. At medlemsinnskottet i de tre pensjonsordningene i staten faller bort.
3. At pensjonsprosenten blir 68.
4. At pensjonsordningen for statens arbeidere blir den samme som for tjenestemennene.

Videre tok Kartellets formann forbehold om å komme tilbake til detaljer i de øvrige punktene i statens tilbud, og ga uttrykk for at Kartellet var villig til å drøfte de motkrav staten måtte ha for så vidt gjelder sløyfing av pensjonsinnskott.

Nytt forhandlingsmøte ble holdt 15. mars 1966. Fra protokollen hitsettes:

«Forhandlingssjef Frimann Dahl ledet møtet.

Han opplyste at det i det nedsatte underutvalg var holdt møte angående spørsmålet om medregning i pensjonsgrunnlaget av særlige tillegg av lønnsmessig art og likeledes var spørsmålet om tilpassingen av pensjonsordningen til folkepensjonen for statens arbeidere drøftet mellom representanter for Sosialdepartementet og Statstjenestemannskartellet og at det var satt opp egne protokoller om dette.

Statens forhandlere meddelte deretter at etter at saken på ny var drøftet i Regjeringen fant en å måtte fastholde det tilbud som var fremlagt ved Sosialdepartementets forslag av 23. februar 1966 med de endringer som er angitt i protokoll nr. 6 fra møtet den 8. mars 1966.

Etter drøftelser i fellesmøter og særsmøter anmodet statens forhandlere om hovedsammenslutningenes svar på tilbudet.

Statstjenestemannskartellet meddelte at statens tilbud vedrørende de tre pensjonsordningene i staten ikke kunne godtas. Kartellet krevde derfor forhandlingene avsluttet i henhold til Tjenestetvistlovens § 10 og meddelte at Riksmeklingsmannen ville bli varslet om bruddet.»

De øvrige hovedsammenslutningene fortsatte forhandlingene og godtok statens tilbud, mens det ble innledet mekling for Kartellets vedkommende. Meklingsmøter ble holdt 21., 22. og 24. mars, hvor etter meklingen ble avsluttet uten at meklingsmannen fant grunnlag for å framsette forslag. Dermed var forholdet det at forhandlingene og meklingen var brutt for Kartellets vedkommende, mens de øvrige hovedsammenslutningene, som til sammen representerer et mindretall i Statens pensjonskasse og som nesten ikke har medlemmer i Statsbanenes pensjonskasse, og som ikke har noen i Pensjonstrygden for statens arbeidere, hadde godtatt Statens forslag til samordning for alle tre pensjonsordningene.

Trass i at det ikke var oppnådd enighet med Kartellet, fremmet Sosialdepartementet forslag til endringer i lovene vedrørende de tre pensjonsordningene i staten. (Ot. pr.p. nr. 38 for 1965—1966.)

Kartellets administrasjon førte i det høve forhandlinger med sosialkomitéen i Stortinget, og resultatet av disse var en enstemmig komitéinnstilling som utsatte den endelige realitetsavgjørelse i saken til Pensjonskasseutvalget hadde avgitt sin innstilling.

Fra sosialkomitéens innstilling siteres:

«Komitéen peker på at i Innst. S. nr. 247 for 1964—1965 var det forutsatt at også tilpassing til folkepensjonsordningen for de grupper som allerede hadde lovbestemte pensjonsordninger, måtte avgjøres på grunnlag av forhandlinger mellom medlemmene selv og deres arbeidsgivere. Videre uttalte komitéen: «For så vidt gjelder statens pensjonsordninger og deres medlemmer regner komiten med at tjenestemennenes organisasjoner og staten ved forhandlinger vil finne fram til en rimelig løsning av de spørsmål som reiser seg, innenfor en ramme som Stortinget kan godta.

Når det gjelder tilpassingsreglene for Statens pensjonskasse, Statsbanenes pensjonskasse og Pensjonsordningen for statens arbeidere, har det oppstått brudd i forhandlingene mellom staten og Statstjenestemannskartellet. De andre organisasjoner som har deltatt i forhandlingene, har godtatt statens tilbud.

Komitéen har merket seg departementets uttalelse om at Pensjonskasseutvalget skal fortsette sitt utredningsarbeid, at utvalget bl. a. skal utrede spørsmålet om eventuell sammenslåing av statens nåværende tre pensjonsordninger, og at man ved senere vurdering også vil kunne ta hensyn til den utvikling som folkepensjonsordningen fører med seg. Komiten vil også peke på at det i proposisjonen er gjort klart at lovene bare vil få kortere varighet. Komitéen slutter seg til denne forutsetning, idet det ligger i Pensjonskasseutvalgets mandat at når innstillingen fra utvalget foreligger, vil hele sakskomplekset måtte tas opp til fornyet vurdering. Det gjelder også spørsmålet om en sløyfing av innskuddsordningen og med tilleggsytelsene utbetalt som etterlønn.»

På bakgrunn av komitéinnstillingen ble det gjort følgende vedtak i Odelsting og Lagting.

A.

Vedtak til lov

om endringer i lov om Statens pensjonskasse av 28. juli 1949.

I.

Følgende bestemmelser i lov om Statens pensjonskasse av 28. juli 1949 skal lyde:

§ 10.

Departementet kan bestemme at en stilling midlertidig skal innlemmes inntil det er truffet endelig bestemmelse om dette.

Blir det bestemt at stillingen ikke skal innlemmes, blir innbetalte innskott å betale tilbake uten renter dersom innehaveren ikke er avgått ved døden eller har fått invalidepensjon før bestemmelsen ble truffet.

§ 11.

Et medlem plikter å betale innskott til pensjonskassen etter reglene i dette kapitel.

Når intet annet er bestemt i denne lov, skal innskottet være 2 prosent av innskottsgrunnlaget.

§ 12, første ledd.

Ved fastsettingen av innskottsgrunnlaget legges til grunn den faste lønn (regulativlønnen), medregnet opptjente aldertilligg, pengegodtgjøring som trer istedenfor naturalytelser og personlige tillegg som er fastsatt av Stortinget eller som pensjonskassens styre bestemmer skal tas med. Almennelige faste tillegg til regulativlønnen av varig art tas med dersom det bestemmes av Stortinget. Naturalytelser tas med når det ikke gjøres fradrag i regulativlønnen for slike ytelser. *Videre medregnes lønn for bistilling knyttet til innlemmet hovedstilling, og særlige lønnstillegg som er av fast karakter og må regnes som lønn i vedkommende stilling når de av departementet er godkjent som pensjonsgivende etter forhandlinger med de interesserte parter.*

§ 28, fjerde ledd.

Ved fastsetting av invalidepensjon skal det tas hensyn til sykepenger som medlemmet mottar etter lov om syketrygd eller attføringspenger etter lov om folketrygd. *Departementet kan fastsette nærmere regler herom.*

§ 43, tredje ledd.

Oppheves.

II.

Denne lov trer i kraft 1. januar 1967.

Bestemmelsene i denne lov får tilsvarende anvendelse for medlemmer av Statens pensjonskasse som står under en av de tidligere pensjonslover av 20. april 1917 eller 28. juli 1921 så langt de passer.

Hovedavtalen med Norsk Arbeidsgiverforening.

Forhandlingene om revisjon av Hovedavtalen ble påbegynt allerede 25. november 1964, fortsatte i flere møter til fram på vårparten 1965 og siden med møter høsten 1965 fram til 16. desember 1965. Resultatet av forhandlingene forelå til behandling på LO's representantskapsmøte 6. januar 1966, og følgende innstilling fra Sekretariatet ble vedtatt:

1. Forslag til ny hovedavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge godkjennes.
2. Sekretariatet får fullmakt til å samrå med de interesserte forbund og forhandle og slutte avtale med Den Kooperative Tarifforening i samsvar med den avtale som er sluttet med Norsk Arbeidsgiverforening.

Det som i første rekke kjennetegner den nye hovedavtale er at en nå er kommet fram til en samordning av Hovedavtalen og den tidligere avtalen om produksjonsutvalg, idet sistnevnte avtale går inn som en del B i Hovedavtalen, og har fått betegnelsen Samarbeidsavtale. Produksjonsutvalgene har fått betegnelsen Bedriftsutvalg, og det er kommet klarere fram i avtalen at de valgte hovedtillitsmenn — klubbformenn — i vedkommende bedrift skal være selvkrevne medlemmer av bedriftsutvalget. Dessuten er det kommet flere og klarere bestemmelser om hvordan underutvalgene skal virke. Vi har også fått spesielle bestemmelser om bedriftskonferanser og om egne samarbeidsutvalg i bedriftene. Som innledning til ovennevnte samarbeidsavtale er også Hovedavtalens § 9 revidert slik at denne bestemmelse danner utgangspunktet for hvordan de faglige tillitsmenn skal kunne ta del i samarbeidet på bedriften.

Mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen er det opprettet et samarbeidsråd, som skal bestå av tre representanter med varamenn fra hver av de to hovedorganisasjoner, og Sekretariatet har i samsvar med denne bestemmelse oppnevnt følgende representanter i Samarbeidsrådet:

1. P. Mentsen,
2. Einar Strand,
3. Anker Nordtvedt.

Varamenn:

Tor Aspengren, Egil Ahlsen og Kaare Pehrson.

Den kooperative tarifforening — avtale vedrørende sluttvederlag.

I forbindelse med revisjon av Hovedavtalen ble det også tatt opp spørsmålet om å få istandbrakt en egen avtale om sluttvederlag til arbeidstakere som ble oppsagt ved de kooperative bedrifter etter fylte 50 år.

Man kom fram til enighet om en egen avtale. Denne går i alt vesentlig ut på at Den Kooperative Tarifforening skal ha adgang til å iverksette en ordning om sluttvederlag uten å tilmelde seg den generelle avtale som ble opprettet med Norsk Arbeidsgiverforening. Imidlertid har avtalen med DKT avvikelser, idet bedrifter tilsluttet DKT har tariffplikt til å utbetale et vesentlig større beløp i sluttvederlag i tilfelle de sier opp arbeidstakere som har fylt 50 år og har vært ansatt 10 år i samme bedrift. Høyeste beløp i sluttvederlaget er kr. 12 000.00 i denne avtale.

Også denne avtale ble forelagt de interesserte forbund og godkjent på samme måte som Hovedavtalen.

Arbeidskonflikter.

I 1966 har det bare vært 1 godkjent konflikt. Det var Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund som hadde en streik ved firma Einar Isaksen, Karasjok.

Streiken varte i 4 dager, fra og med 13. april til og med 16. april. Forbundet hadde stilt krav om opprettelse av overenskomst, men firmaet nektet å undertegne. Etter forhandling gikk saken i orden. Konflikten omfattet 8 medlemmer. Antall tapte arbeidsdager var 32.

Oversikt over godkjente konflikter de siste 10 år:

År	Antall konflikter	Antall arbeidere		Antall tapte arbeidsdager for organiserte
		I alt	Organiserte	
1957.....	10	5 178	5 159	¹⁾ 19 409
1958.....	8	14 607	9 827	45 086
1959.....	7	187	182	11 302
1960.....	1	1	1	32
1961.....	13	21 166	19 958	352 951
1962.....	8	1 013	950	81 121
1963.....	7	3 399	2 509	107 498
1964.....	3	230	221	949
1965.....	3	257	244	2 079
1966.....	1	8	8	32

¹⁾ Inkludert 14 000 tapte arbeidsdager for Sjømannsforbundets blokade av Hvalfangstens Arbeidsgiverforening, Sydhavssesongen.

Den Frie Faglige Internasjonale (FFI).

Det 16. møte i FFI's kvinnekommité, Düsseldorf/Bergneustadt 21—23 november 1966.

Landsorganisasjonen i Norge var representert ved Ragna Karlsen og Mirjam Nordahl. Følgende rapport foreligger:

Det 16. møte i FFI's og yrkesinternasjonals felleskommité for spørsmål som angår kvinnelige lønnstakere ble holdt delvis i Düsseldorf, i den tyske landsorganisasjonens lokaler og delvis i Bergneustadt, i en folkehøgskole som tilhører Friedrich Ebert-stiftelsen. Kommitéen besøkte også en av den tyske landsorganisasjonens skoler, Hans Böckler-skolen, i Hattingen.

Møtene ble ledet av komitéens formann, *Maria Weber*, som er leder for kvinneavdelingen og medlem av sekretariatet i den tyske landsorganisasjonen, DGB.

For øvrig deltok:

Hilde Junker-Seeliger, DGB, Ragna Karlsen, Norge, med Mirjam Nordahl som tolk, Ida Boireau, Frankrike, Eliane Jackmain, Belgia, Olive Day, Storbritannia, Den internasjonale Grafiske Føderasjon, Margarete Pechacek, Østerrike, Internasjonalen for offentlige ansatte, Margot Eilers, Tyskland, Post-Telegraf- og Telefon-Internasjonalen, Ilda Simona, Sveits, Metallarbeiderinternasjonalen, Elisabeth Ostermier, Tyskland, NNN-Internasjonalen, Alice Bishop, Storbritannia, Sko- og Lærarbeiderinternasjonalen, Ruth Gamb, Tyskland, Funksjonærinternasjonalen, Jeanne Célis, Belgia og Annelies Hoppe, Tyskland, Lærerinernasjonalen, Rose Marquardt, Tyskland, Fabrikkarbeiderinternasjonalen.

Som observatører møtte:

Svea Degermann, SAJ, Finland, Milka Krauss, Det Internasjonale senter for frie fagforeningsfolk i eksil og Angeline Bai, Elfenbenskysten.

Fra FFI's sekretariat møtte:

Marcelle Dehareng, Maria E. Torras og redaktøren for «Free Labour World», John Riddell.

Møtet i DGB, Düsseldorf, 21. november.

Komitéen ble hilst velkommen av DGB's formann, Ludwig Rosenberg, som ga uttrykk for en meget positiv innstilling til det arbeidet FFI's kvinnekomité driver. Han beklaget at det innenfor FFI ikke var vist tilstrekkelig forståelse for arbeidet blant de fagorganiserte kvinner. Han pekte på to ting som burde tas opp, for det første å få en kvinne med i FFI's styre og dessuten å arrangere en ny internasjonal faglig kvinnekongress i likhet med den som ble holdt i Wien i 1963. Rosenberg ville gå inn for begge sakene i FFI's styre, og håpet også å få støtte fra andre landsorganisasjoner.

Det gikk også fram av Rosenbergs innlegg at FFI's generalsekretær, Omar Becu, er syk og at det arbeides med spørsmålet om å konstituere en ny generalsekretær i stedet for ham.

Maria Weber ga en oversikt over den tyske landsorganisasjonens virksomhet, spesielt når det gjelder arbeidet blant kvinnene. Fru Weber kom også inn på den siste tids politiske utvikling i Tyskland, og det nye nasjonaldemokratiske partiet.

Ragna Karlsen tok ordet og sa at en i Norge var engstelig for denne utviklingen og spurte om det ikke lot seg å gjøre å forby det nye partiet? Det ble svart at det var delte meninger blant de tyske sosialdemokrater og i andre demokratiske kretser om det var hensiktsmessig å forby partiet eller ikke. Personlig var *Maria Weber* av den mening at partiet burde forbys.

DGB's hovedstyre hadde hatt møte i Bonn samme dag, og sendt en henstilling til Forbundsdagen om snarest mulig å få dannet en sterk regjering som kunne sikre landets økonomiske, sosiale og politiske utvikling.

Møtet i Bergneustadt 22. november.

Selve møtet i FFI's kvinnekomité fant sted i Bergneustadt i Friedrich Ebertstiftelsens folkehøgskole vel 2 timers bussreise fra Düsseldorf. Det

var en imponerende 6-etasjers bygning, hvor det drives kurs og opplæring i demokratisk fostring. Skolen kunne ta 84 elever, og hadde ca. 2000 deltakere på kursene hvert år. De fleste kurs varte i 2 uker.

Møtet i kvinnekomiteén hadde to hovedspørsmål på dagsordenen:

1. Beretning om virksomheten.
2. Lik lønn for arbeid av lik verdi.

Av beretningen gikk det fram at kvinnekomiteén hadde arbeidet med å spre og gjøre kjent FFI's charter og program for kvinnelige arbeideres rettigheter. Det skal lages en oversikt over fagbevegelsens virksomhet og program når det gjelder kvinnelige lønnstakere, og spørreskjema var sendt alle medlemsorganisasjoner. Bare 15 hadde hittil svart på spørreskjemaet.

Det var holdt en rekke kurs for kvinner i utviklingslandene, bl.a. i Latin-Amerika og Det Karibiske området Honduras, Central-Amerika og også på Ceylon.

Sekretæren for kvinnekomiteén, Marcelle Dehareng, skulle like etter møtet i kvinnekomiteén foreta en lengre reise til en rekke land i Afrika for å knytte nærmere kontakter med de fagorganiserte kvinner i disse områdene.

ILO hadde bevilget et stipend til en kvinnelig fagorganisert fra Elfenbenskysten til studier av organisasjonsarbeid. Hun deltok for øvrig i komitéens møte og hadde før det oppholdt seg i Frankrike og Belgia og arbeidet i tilknytning til kvinnesekretærene i den belgiske og franske landsorganisasjonen.

I debatten om beretningen etterlyste flere av komitéens medlemmer rapport fra det arbeidet som drives i Europa. Spørsmålet om å opprette et kvinnevalg innen ERO ble også tatt opp, men tanken fikk ingen særlig støtte.

Det ble anbefalt å utvide FFI's kvinnekomiteé med flere representanter fra landsorganisasjonene, da yrkesinternasjonals representasjon nå var i overvekt i komitéen.

En behandlet også de spørsmålene som Rosenberg hadde tatt opp, nemlig: kvinnelig representasjon i FFI's styre, utvidelse av FFI's kvinneavdeling og organisering av en ny internasjonal faglig kvinnekongress. Komiteén henstilte til de enkelte medlemmer å ta opp disse spørsmålene med ledelsen i deres respektive organisasjoner, for å få støtte for disse forslag der.

Lik lønn for arbeid av lik verdi.

Sekretariatet hadde utarbeidet en 10-siders rapport om likelønnsproblemet.*) Rapporten tok for seg internasjonal lovgivning på dette området og gjennomgikk ILO's konvensjon nr. 100, som nå er ratifisert av 44 stater. Hovedparten av rapporten var viet Roma-traktaten og dens bestemmelser om likelønn. Det heter i rapporten at skjønt EEC's ministerråd hadde slått fast at lik lønn skulle vært gjennomført innen 31. desember 1964 i EEC-landene, var problemet ikke løst hverken på den tid eller så sent som i mars 1966. Det ble gitt en del eksempler fra enkelte industrier i Belgia som viser at kvinnenes lønninger ennå har langt igjen før de er på linje med mennenes.

Til slutt kom rapporten inn på den internasjonale fagbevegelsens arbeid for likelønnsproblemet. Det ble antydnet at en burde anbefale for FFI's

*) Denne vil bli oversatt.

sekretariat å foreta en oversikt over de midler som er brukt i de siste årene for å fremme gjennomføringen av likelønnsprinsippet, og hvilke normer som brukes for grupperingen av de jobber som utføres av kvinner. Videre het det at tiden var inne til ikke bare å gjenta de tallrike appeller som var rettet til medlemsorganisasjonene, men også foreslå former for tiltak og aksjon for å fremme likelønnsprinsippet gjennomføring.

FFI's kvinnesekretær ville gjerne få vedtatt en resolusjon til FFI's styre på linje med hva som var anbefalt i rapporten. Komitéen mente imidlertid at det var vedtatt uttallige resolusjoner tidligere, og en burde først innhente materiale og dokumentasjon som da skal behandles på neste møte. Det vil antakelig bli holdt i Bryssel i mars—april måned. Det vil da bli vedtatt en uttalelse til FFI's styre om likelønsspørsmålet.

Besøk på DGB's skole.

Onsdag 23. november reiste komitéen til Hattingen hvor den ble mottatt på DGB's skole, Hans Böckler-skolen, opkalt etter en av DGB's tidligere formenn, Hans Böckler. DGB har i alt 6 skoler over hele landet, hvor det drives 2-ukers kurs med faglig opplæring av tillitsmenn. Landsorganisasjonen driver også sin egen ungdomsskole. Etter grunnopplæringen kan det fås videre utdannelse på de såkalte sosialakademier som en ialt har 3 av. Kursene her varer fra 1—2 år.

Et interessant trekk ved Hans Böckler-skolen var spesielle 2-ukers kurs i taleferdighet, som ble drevet i et eget språkinstitut i tilknytning til skolen.

Den tyske landsorganisasjons kvinneavdeling hadde gjort alt for å gjøre oppholdet for FFI's kvinnekomité nyttig og interessant, og avdelingen med Maria Weber i spissen var et utmerket vertskap.

Ragna Karlsen.

Mirjam Nordahl.

Det internasjonale arbeidsbyrå (ILO).

Den 50. internasjonale arbeidskonferanse ble holdt i Genève fra 1.—22. juni 1966.

Det foreligger følgende rapport fra konferansen:

Konferansen ble åpnet 1. juni kl. 10.00 og avsluttet 22. juni om kvelden. Den 31. mai ble det holdt møter i arbeidsgivernes og arbeidernes grupper.

Den norske delegasjonen til konferansen hadde følgende sammensetning:

Regjeringsutsendinger:

Ekspedisjonssjef K. J. Øksnes, Sosialdepartementet, delegasjonens formann. Ekspedisjonssjef Berger Ulsaker, Kommunal- og arbeidsdepartementet, delegert. Byråsjef Halldor Heldal, Sosialdepartementet, stedfortredende delegert og rådgiver. Ekspedisjonssjef J. K. Bertnes, Fiskeridepartementet, rådgiver. Byråsjef Odd Christiansen, Sosialdepartementet, rådgiver. Førstesekretær Eldfrid Bjordal, Norsk Utviklingshjelp, rådgiver. Samvirke-konsulent John Hornslien, Samvirkeutvalget, Det kgl. selskap for Norges

Vel, rådgiver. Konsulent Liv Ovesen, Norges Kooperative Landsforening, rådgiver. Ambassaderåd Magne Reed, Norges faste delegasjon i Genève, rådgiver. Avdelingssjef E. J. Salvesen, Sjøfartsdirektoratet, rådgiver.

Arbeidsgiverutsendinger:

Høyesterettsadvokat Kaare Selvig, Norsk Arbeidsgiverforening, delegert. Direktør Lars Aarvig, Norsk Arbeidsgiverforening, stedfortredende delegert og rådgiver. Distriktssjef Ivar Ofstad, Norsk Arbeidsgiverforening, Bergen, rådgiver. Fiskebåtredere Einar Vindenes, Vinneseidet, Fiskebåtredernes forbund, rådgiver.

Arbeidstakerutsendinger:

Advokat Olaf Sunde, Landsorganisasjonen i Norge, delegert. Cand. oecon. Jon Rikvold, Landsorganisasjonen i Norge, stedfortredende delegert og rådgiver. Kontorsjef Paul Engstad, Landsorganisasjonen i Norge, rådgiver. Sekretær Einar Haugen, Norsk Sjømannsforbund, rådgiver. Sekretær Mirjam Nordahl, Landsorganisasjonen i Norge, rådgiver.

Kommunal- og arbeidsminister Helge Seip, var til stede under de første dagene av konferansen og hadde innlegg i debatten om generaldirektørens rapport.

Følgende dagsorden ble behandlet:

1. Generaldirektørens rapport.
2. Finans- og budsjettspørsmål.
3. Opplysninger og rapporter om gjennomføring av konvensjoner og rekommandasjoner.
4. Kooperasjonens rolle i den økonomiske og sosiale utvikling i utviklingsland (2. gangs behandling).
5. Revisjon av konvensjonene 35—40 om alders-, uføre- og etterlattepensjoner.
6. Spørsmål vedrørende fiskere.
 - a) Lugarforhold på fiskefartøyer.
 - b) Yrkesopplæring for fiskere.
 - c) Dyktighetsbevis for fiskere.
7. Klagebehandling og kommunikasjoner innenfor bedriften.

Presidentvalget:

Det var i år to kandidater til vervet som president: Léon Chajn, regjeringsdelegat fra Polen, og G. M. J. Veldkamp, regjeringsdelegat fra Nederland. Ved skriftlig votering ble Léon Chajn valgt med 384 mot 383 stemmer. De skandinaviske lands regjeringsrepresentanter stemte på Chajn som president, mens arbeidsgivernes og arbeidernes representanter stemte på Veldkamp.

De amerikanske arbeiderrepresentantene trakk seg tilbake fra konferansen da det ble gjort kjent at polakken Chajn var valgt. Det var delegaten Rudolph Faupl som tok denne beslutningen, men han fikk godkjenning av formannen i AFL—CIO, George Meany. Noen dager senere godkjente også styret for AFL—CIO med 18 mot 6 stemmer at de amerikanske arbeiderrepresentantene trakk seg tilbake fra konferansen. Det ble imidlertid understreket at dette ikke gjaldt deres framtidige stilling til ILO. Det amerikanske bilarbeiderforbundets formann, Walter Reuther, stemte imot og tok åpen avstand fra at representantene hadde trukket seg tilbake fra konferansen.

Arbeidergruppens visepresident på konferansen var ben Ezzadine fra Tunis. Formann for den samlede arbeidergruppe på konferansen var som vanlig, Jean Möri fra Sveits.

Av ILO's 115 medlemsstater var 106 representert. Det samlede antall delegater og rådgivere utgjorde 1184 deltakere. I tillegg til dette kom 158 observatører fra FN og forskjellige internasjonale organisasjoner.

Generaldirektørens rapport:

I debatten om generaldirektørens rapport deltok 209 talere. Rapporten hadde i år industrialiseringen og arbeidslivet som hovedspørsmål og tok især for seg arbeidsmarkedspolitikken. Generaldirektøren svarte på debatten den 20. juni. Konferansen vedtok en resolusjon om ILO's rolle i industrialiseringen av utviklingslandene.

Finans- og budsjettspørsmål.

Konferansen vedtok ILO's budsjett for 1967. Det beløper seg til 22 472 398 dollar.

Kontroll med konvensjoner og rekommandasjoner.

Konferansen hadde sin vanlige komité som gjennomgikk rapporter om konvensjoner og rekommandasjoner. Den hadde i år 3000 rapporter til behandling. Det kan her noteres at kommunal- og arbeidsministeren, Helge Seip, overleverte Norges ratifisering av konvensjonen av 1936 om syketrygd på sjøen, konvensjonen av 1964 om hygiene i handel- og kontorer, og konvensjonen av 1964 om sysselsettingspolitikk.

Denne komitéen drøftet i år en spesiell rapport om hva Portugal hadde gjort for å gjennomføre de anbefalinger som en granskingskommisjon hadde kommet med i 1962 når det gjaldt Portugals arbeid med å gjennomføre konvensjonen av 1957 om avskaffelse av tvangsarbeid. Under behandlingen av denne rapporten forlot alle de afrikanske, arabiske og øst-europeiske representanter konferansen i protest da de mente at rapporten ikke gikk langt nok i sin fordømmelse av Portugal. Bl. a. ble ikke Portugal stilt på «svarteliste» slik som en rekke andre land ble som ikke hadde oppfylt sine forpliktelsler i henhold til en del konvensjoner.

De tekniske komitéer.

Konferansen vedtok tre internasjonale instrumenter om fiskerispørsmål — en konvensjon om dyktighetsbevis for fiskere, en konvensjon om lugarforhold på fiskefartøyer og en rekommandasjon om yrkesopplæring for fiskere. Vi viser til rapport fra vår representant i denne komitéen, *Einar Haugen*.

Jon Rikvold satt i komitéen for kooperasjonens rolle for den økonomiske og sosiale utvikling i utviklingslandene. Det ble vedtatt en rekommandasjon om dette spørsmålet. Egen rapport følger.

To saker var i år oppe til førstegangs behandling. I den ene — revisjon av konvensjonene 35—40 om alders-, uføre- og etterlattepensjoner — ble det vedtatt konklusjoner som skal være grunnlag for en ny konvensjon og supplerende rekommandasjon i dette spørsmålet. Egen rapport følger fra vår representant i denne komitéen, *Olaf Sunde*.

I den andre — klagebehandling og kommunikasjoner innenfor bedriften — ble det vedtatt utkast til en rekommandasjon. *Paul Engstad* og *Mirjam Nordahl* var våre representanter i denne komitéen. Detaljene går fram av vedlagte særreport.

Bege de to sistnevnte spørsmål kommer opp til sluttbehandling neste år.

Resolusjoner.

I tillegg til resolusjonen om ILO's rolle for industrialiseringen av utviklingslandene vedtok konferansen fem resolusjoner om spørsmål som ikke sto på dagsordenen.

Disse resolusjonene gjaldt: ILO's bidrag til det internasjonale året for menneskerettighetene 1968, utviklingen av de menneskelige ressurser, nasjonale arbeidsdepartementer og andre offentlige institusjoner som er ansvarlige for arbeidslivets spørsmål, spesielle program for opplæring og sysselsetting av ungdom og arbeidernes deltakelse i bedriftene.

Det var kommet inn ytterligere fire resolusjoner som ble trukket tilbake da en ikke fikk tid til å behandle dem. Disse fire resolusjoner gjaldt ILO og arbeidet med internasjonal handel og utvikling, konvensjonen om flytting av arbeidskraften, inntektspolitikk, og familieplanlegging.

Valg til styret.

ILO's styre velges for 3 år av gangen. Valgene skjer gruppevis. Valgene ble holdt den 9. juli. I arbeidergruppen var man ikke ferdig med disse før kl. 2.30 om natten.

For første gang ble det fra arbeidergruppen valgt inn en representant fra den sovjet-russiske fagbevegelsen til ILO's styre. Det var P. T. Pimenov, som kom inn i stedet for meksikaneren A. S. Madariaga. Denne siste falt herved ned i varamannsrekken. Skandinavisk representant i arbeidergruppen i styret, ble Bertil Bolin, Sverige. I regjeringsgruppen kom Sverige inn etter Norge i varamannsrekken. (Alle varamenn møter med tale- og forslagsrett, men ikke stemmerett.)

Etter valget består ILO's styre av følgende:

Regjeringsgruppen:

Faste medlemmer (oppnevnt som de ti viktigste industristater):

Canada	India	Storbritannia
China	Italia	USA
Frankrike	Japan	Sovjet-Samveldet.
Vest-Tyskland		

Valgte medlemmer:

Argentina	Malaysia
Kamerun	Filippinene
Chile	Senegal
Colombia	Sierra Leone
Etiopia	Den forente arabiske republikk
Ungarn	Venezuela
Irak	Jugoslavia.

Varamenn:

Australia	Mexico	Peru
Hvite-Russland	Marokko	Sverige
Chad	Pakistan	Uruguay.
Kenya		

*Arbeidsgivergrupper**Valgte medlemmer:*

Gullmar Bergenstrøm (Sverige)
 Ernst-Gerhard Erdmann (Vest-Tyskland)
 Henri Georget (Niger)
 Felix Mertinez Espino (Venezuela)
 Marwan Nasr (Libanon)
 Edwin P. Neilan (USA)
 H. M. Ofurum (Nigeria)
 Sir George Pollock (Storbritannia)
 Naval H. Tata (India)
 Carlos R. Vegh Garzon (Uruguay)
 Wajid Ali (Pakistan)
 Pierre Waline (Frankrike).

Varamen:

Daniel Andriantsitohaina (Malagasy)
 Frank Bannerman-Menson (Ghana)
 Pietro Campanella (Italia)
 A. G. Fennema (Nederland)
 Mohamed Ghali (Tunis)
 Massoud Ghayour (Iran)
 Diego Gonzalez Blanco (Brasil)
 David Abel Ray Phiri (Zambia)
 T. H. Robinson (Canada)
 Fernando Yllanes Ramos (Mexico).

*Arbeidergrupper.**Valgte medlemmer:*

Abid Ali (India)
 Hermann Beermann (Vest-Tyskland)
 Bertil Bolin (Sverige)
 Lawrence Borha (Nigeria)
 Lord Collison (Storbritannia)
 Mahomoud ben Ezzadine (Tunis)
 Rudolph Faupl (USA)
 Yukitaka Haraguchi (Japan)
 Kalmen Kaplansky (Canada)
 Albert E. Monk (Australia)
 Jean Möri (Sveits)
 P. T. Pimenov (Sovjet-Samveldet).

Varamenn:

Aaron Becker (Israel)
 Dionigi Coppo (Italia)
 N. De Bock (Belgia)
 José Gonzalez Navarro (Venezuela)
 José J. Hernandez (Filippinene)

Elimane Kane (Mauritania)
 Gabriel Khoury (Libanon)
 José Raquel Mercado (Colombia)
 Salem Shita (Libya)
 Alfonso Sánchez Magariaga (Mexico).

Oslo, den 7. juli 1966.

Olaf Sunde *Jon Rikvold*
Paul Engstad *Einar Haugen*
Mirjam Nordahl

Vedlegg 1.

Komitéen for klagebehandling og kommunikasjoner innenfor bedriften.

Kontorsjef Paul Engstad og Mirjam Nordahl var Landsorganisasjonens representanter i den komité som ble nedsatt for å behandle ovennevnte punkt på Arbeidskonferansens dagsorden i år.

De øvrige representanter fra Norge var for Regjeringen: Ekspedisjonssjef Berger Ulsaker, og for Norsk Arbeidsgiverforening, h.r.advokat Kaare Selvig.

Komitéen ble først nedsatt med i alt 156 medlemmer (66 fra regjeringene, 42 arbeidsgivere og 48 arbeidstakere). Fra det 4. møte kom to arbeidsgiverrepresentanter til — fra øststatene — slik at det samlede medlemstall ble 158. For å oppnå riktig balanse i stemmetallet ble hver regjeringsstemme multiplisert med 8, hver arbeidsgiverstemme med 12 og hver arbeidstakerstemme med 11. — På et senere tidspunkt på konferansen ble arbeidstakernes representasjon redusert til 44 faste medlemmer, da det ofte var så mange fraværende på møtene at en tapte flere voteringer. Dette til tross for at varamannsrekken omfattet hele 34 representanter som kan stemme i den utstrekning det ikke er nok faste medlemmer til stede.

Formann for komitéen var *P. C. Mathew*, regjeringsrepresentant fra India, med *M. D. Sparsis*, regjeringsrepresentant fra Kypros som rapportør. Nestformenn var *L. A. Valdez*, arbeidsgiverrepresentant fra Peru, og *André Chelfi*, arbeidstakerrepresentant fra Sveits. Disse var også sine respektive gruppers formenn. Nestformann i arbeidergruppen var *Aarne I. Välikangas*, direktør for den finske tjenestemannsorganisasjonen. Sekretæren i gruppen, *W. Sutton*, fra Trinidad og Tobago, ble senere erstattet med *E. T. Kamara* fra Sierra Leone, da Sutton ikke møtte fram til møtene.

En vil understreke at det hele tiden var et utmerket samarbeid med de øvrige nordiske arbeiderrepresentanter i komitéen, Kai Petersen, Danmark, Olle Gunnarsson og Sven Fockstedt, Sverige, og Jaakko Rantanen og Välikangas, Finland.

Komitéen holdt i alt 15 møter. Den hadde for seg behandling av to rapporter utarbeidet av Arbeidsbyrået om klagebehandling og kommunikasjoner innenfor bedriften. Den andre rapporten inneholdt konklusjonene og utkastet til en internasjonal rekommendasjon med vedlegg.

Arbeidet ble som vanlig innledet med en generell debatt. Her deltok hovedsakelig regjeringsrepresentanter og et par talsmenn for hver av gruppene. Det var samstemmighet i komitéen om å få vedtatt et eller flere

instrumenter om klagebehandling og kommunikasjoner innenfor bedriften, da dette ville bidra til å skape et godt bedriftsklima og fremme produktiviteten og effektiviteten.

Om punkt 1. i konklusjonene var det litt delte meninger. Byråets tekst foreslo at instrumentet burde ha form av en konvensjon. I svarene av det spørreskjema som var sendt ut av byrådet og som dannede grunnlaget for rapport 2 med konklusjoner hadde 62 regjeringer gått inn for rekommendasjon, mens 3 ville ha konvensjon.

I arbeidergruppen var det flertal for konvensjon. Det var her de ytterliggende elementer som gikk inn for dette, og arbeidergruppen foreslo derfor for komitéen at en skulle vedta en konvensjon om de mest fundamentale prinsipper, og supplere denne med en rekommendasjon om detaljene. Forslaget fikk bare støtte av noen få regjeringsrepresentanter og det ble forkastet med 808 mot 541 stemmer.

Det ble deretter vedtatt å dele konklusjonene opp i to rekommendasjoner, en for klagebehandling og en for kommunikasjoner innenfor bedriften. Etter forslag fra arbeidergruppen ble det gjort en tilføyelse i tittelen til rekommendasjonen om klagebehandling slik at den skulle hete rekommendasjon for klagebehandling innenfor bedriften med *henblikk på en avgjørelse*, etter vår mening en unødvendig tilføyelse.

For øvrig kom det inn nærmere 90 endringsforslag til byråets tekst, 30 av disse ble vedtatt, mange av disse var stilt av arbeidergruppen. De øvrige ble enten forkastet eller trukket tilbake.

I punkt 2, klagebehandling innenfor bedriften, heter det at instrumentet skal gis virkning gjennom arbeidsreglement, tariffavtaler, lønnsnemndskjennelser eller nasjonale lovbestemmelser eller på annen måte som er i overensstemmelse med nasjonale forhold. Arbeidergruppen (etter tysk initiativ) foreslo å stryke ordene arbeidsreglement og lønnskjenninger, men dette ble forkastet med stort flertall.

Et annet vidtgående endringsforslag fra arbeidergruppen var å stryke punkt 6, hvor det slås fast at der hvor formene for klagebehandling fastsettes gjennom tariffavtale, bør partene i avtalen oppmuntres til å ta med en bestemmelse om at de i avtaleperioden forplikter seg til å gjøre opp motsetninger på grunnlag av avtalens bestemmelser, og avstå fra enhver form for tiltak som kan hindre at den fastsatte framgangsmåte fungerer effektivt. — Dette stemmer jo helt overens med norsk arbeidstvistlovgivning. Forslaget ble forkastet, men bare med et knapt flertall etter avstemning ved navneopprop.

Punkt 17. i konklusjonene fastsetter ulike måter å avgjøre en klage på når alle forsøk på å avgjøre den innenfor bedriften har slått feil, blant annet ved mekling, frivillig voldgift, avgjørelse ved arbeidsrett eller annen rettsmyndighet. Her satte arbeidergruppen først fram et forslag om at de framgangsmåter som her er nevnt ikke skal medføre noen utgifter for arbeiderne. Dette ble trukket tilbake etter at ILO's juridiske konsulent hadde uttalt seg og erklært at en slik bestemmelse ikke kunne tas med i rekommendasjonen. Deretter fremmet gruppen et nytt forslag om å føye til et nytt punkt om at arbeiderne skulle få fri uten tap av arbeidsfortjeneste erklært den tid det var nødvendig for å delta i de nevnte framgangsmåter. Dette forslaget ble antakbart av den juridiske konsulent, men ble forkastet med knapt flertall. — Ved behandlingen i plenumskonferansen ble forslaget fremmet på nytt, men trukket tilbake etter at arbeidsgiverne hadde erklært at de ville avstå å stemme fra hele rekommendasjonen, med det resultat at den ikke ville blitt vedtatt i det hele tatt.

Kommunikasjoner innenfor bedriften.

Den vedtatte rekommandasjon for kommunikasjoner innenfor bedriften går ut på at bedriftsledelsen i samarbeid med de ansatte skal vedta effektive retningslinjer for kommunikasjoner med de ansatte i bedriften. Dette vil si at bedriftsledelsen skal gi informasjon til de ansatte og at samråing finner sted før det blir truffet bestemmelse om saker av viktig interesse.

Den siste setningen kom inn takket være et forslag fra de skandinaviske representanter i arbeidergruppen. Det ble også tatt med bestemmelser om at slike informasjonen ikke må skade partenes interesser.

I byråets tekst var det tatt med et vedlegg om en rekke av de spørsmål som en slik informasjonspolitikkk bør omfatte. Etter forslag fra arbeidergruppen ble det vedtatt å ta med dette vedlegget som en del av selve rekommandasjonen.

Det heter derfor i rekommandasjonen at bedriftsledelsen bør gi informasjon om generelle sysselsettingsvilkår, herunder rekruttering, overflytting, arbeidsforholdets opphør, beskrivelse av arbeidets art, muligheter for opplæring og forfremmelse i bedriften, generelle arbeidsforhold, sikkerhetsbestemmelser, klagebehandlingsformer, velferdsarbeid, planer og prognoser for bedriftens framtidige utvikling, og forklare vedtak som antas direkte eller indirekte å berøre de ansattes stilling i bedriften.

Utkastene til de to rekommandasjonene om klagebehandling innenfor bedriften, med sikte på en avgjørelse om kommunikasjoner innenfor bedriften, ble enstemmig vedtatt av konferansen. De kommer opp til endelig avgjøring på Arbeidskonferansen i 1967.

Oslo, 1. juli 1966.

Paul Engstad

Mirjam Nordahl.

Vedlegg 2.

Komiteén for trygdespørsmål.

I.

Under den 50. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1966 deltok jeg i komiteén som behandlet spørsmål om revisjon av konvensjonene nr. 35, 36, 37, 38, 39 og 40 om alderspensjoner, invalidepensjoner og pensjoner til etterlatte. Samtlige disse konvensjoner skriver seg fra før siste verdenskrig.

Foruten meg var Norge representert i denne komité ved byråsjef Christiansen fra Regjeringen og h.r.advokat Kaare Selvig med direktør Lars Aarvig som varamann fra Norsk Arbeidsgiverforening. I komitéens arbeidergruppe var for øvrig samtlige de skandinaviske land representert.

Komiteén ble satt opp den 2. juni 1966 med 72 regjeringsrepresentanter, 22 arbeidsgiverrepresentanter og 42 representanter for arbeidstakerne. Antallet arbeidsgiverrepresentanter ble senere utvidet fra 22 til 24. Antallet representanter for arbeidstakerne måtte derimot reduseres først fra 42 til 32, og senere til 30 på grunn av at en del av representantene for arbeidstakerne stadig var fraværende under komitéens møter med den følge at arbeidstakergruppen stadig tapte stemmer på denne måte. Dette forhold rettet seg etter at man hadde redusert antallet arbeidstakerrepresentanter til 30 og på den måte hadde skilt ut de påmeldte representantene som ikke møtte.

Som formann for komitéen ble valgt Ramirez de Arellano, regjeringsrepresentant fra Nicaragua.

Som formann for arbeidsgivergruppen og dermed som nestformann i komitéen ble valgt den svenske arbeidsgiverrepresentanten, Hydén.

Som formann for arbeidstakergruppen og dermed som nestformann i komitéen ble valgt østerrikeren Weissenberg.

Som reporter for komitéen ble valgt Nosbusch, regjeringsdelegat fra Luxembourg.

Komitéen la enstemmig til grunn for sitt arbeid det utkast som byrået hadde utarbeidet i rapport V (2).

Komitéens arbeid resulterte i at det ble vedtatt utkast til en konvensjon med en supplerende rekommandasjon samt en resolusjon om å føre saken opp på dagsordenen for 2. gangs behandling på Arbeidskonferansen i 1967.

II.

Konvensjonens omfang.

Den konvensjon som komitéen utarbeidet utkast til tar sikte på å omfatte både invalidepensjon, alderspensjon og pensjon til etterlatte, men med adgang for medlemsstatene til å ratifisere konvensjonen også for en enkelt av disse pensjonsordningene, og videre med adgang til å ratifisere konvensjonen enten bare for arbeid i landbruk eller med hel utelukkelse av slikt arbeid.

Det bemerkes i denne forbindelse at arbeidergruppen var imot en slik adgang til å ratifisere konvensjonen bare for arbeid i landbruk eller med utelukkelse av slikt arbeid, idet arbeidergruppen mente at en konvensjon av dette innhold burde stille alle arbeidsgrupper likt.

Det vil etter konvensjonen være adgang for et land som har ratifisert den til å unnta sjøfolk, fiskere og offentlige tjenestemenn dersom disse omfattes av egne pensjonsordninger som ved en samlet vurdering må anses å tilfredsstille de krav konvensjonen stiller.

Konvensjonen åpner videre adgang for land med mangelfullt utviklet økonomi til å gjøre visse midlertidige unntak når det gjelder konvensjonens omfang, dog således at minst 25 prosent av alle arbeiderne i den eller de sektorer som konvensjonen er ratifisert for, eller minst 50 prosent av alle arbeiderne i industrien, må omfattes av konvensjonen.

Etter konvensjonen skal også lærlinger omfattes av denne. Derimot er det adgang til å unnta personer i tilfeldig arbeid av forbigående art og likeledes personer som er medlemmer av arbeidsgiverens familie og som bor i arbeidsgiverens hjem når disse ikke oppebærer betaling for arbeidet. Endelig er det adgang til å gjøre unntak også for andre kategorier, men slikt unntak må ikke overstige 10 prosent av samtlige som arbeider i den eller de sektorer som konvensjonen er ratifisert for.

Vilkår for pensjon.

For å klarlegge vilkårene for å få innvilget invalidepensjon inneholder konvensjonen en definisjon om hva som skal forstås med invaliditet.

Når det gjelder alderspensjon, så er det i konvensjonen foreskrevet en aldersgrense på 65 år eller slik høyere alder som måtte bli faststt av det

enkelte medlemslands kompetente myndigheter ut fra befolkningens levealder og de økonomiske og sosiale kår i landet. Disse forhold skal i tilfelle legitimeres gjennom framleggelse av statistikk.

Når det gjelder pensjon til etterlate, så skal en enke etter konvensjonen være sikret pensjon dersom hun enten har nådd en viss fastsatt alder, eller hun ikke er i stand til å forsørge seg selv, eller hun har omsorgen for pensjonsberettiget barn etter avdøde. Barn etter avdøde skal etter konvensjonen være pensjonsberettiget hvis de er i skolepliktig alder eller mellom skolepliktig alder og 15 år, eller slik annen høyere alder som måtte bli fastsatt gjennom nasjonal lovgivning dersom vedkommende er lærling, student eller arbeidsufør.

Det vil etter konvensjonen være adgang for et medlemsland til å bestemme at pensjonen skal reduseres eller falle helt bort dersom den pensjonsberettigede er beskjeftiget i arbeid og inntektene ved dette overstiger et visst fastsatt beløp. En eventuell reduksjon av pensjonen må dog ikke være større enn de inntektene som reduksjonen er begrunnet med.

Medlemsstatene vil etter konvensjonen kunne sette som vilkår for invalidepensjon at vedkommende enten skal ha vært i arbeid eller ha ytt tilskott til pensjonsordningen i et tidsrom opptil 15 år, eller at vedkommende skal ha bodd i landet i opptil 10 år. Omfatter pensjonsordningen alle personer som er beskjeftiget i økonomisk virksomhet, skal det etter konvensjonen være tilstrekkelig at vedkommende har stått tilsluttet pensjonsordningen i 3 år.

Dersom det er fastsatt slike vilkår som nevnt i foranstående avsnitt, skal vedkommende etter konvensjonen være berettiget til redusert pensjon dersom vedkommende har vært i arbeid eller stått tilsluttet pensjonsordningen i 5 år. Dersom ordningen i prinsippet gjelder alle personer beskjeftiget i økonomisk virksomhet, skal denne grense være 3 år.

Som vilkår for å få alderspensjon, kan medlemsstatene etter konvensjonen foreskrive at vedkommende skal ha stått tilsluttet pensjonsordningen eller vært i arbeid i 30 år eller ha bodd i landet i minst 20 år. Dersom det er fastsatt noen slike vilkår, skal vedkommende ha rett til redusert pensjon dersom vedkommende har stått tilsluttet pensjonsordningen eller vært i arbeid i 15 år.

Pensjon til etterlatte skal etter konvensjonen være sikret i alle tilfelle hvor forsørgeren før sin bortgang hadde opptjent slike rettigheter at han hadde krav på full eller redusert invalidepensjon.

Pensjonens størrelse.

Etter konvensjonen skal invalidepensjon for en mann med hustru og 2 barn utgjøre minst 50 prosent av vedkommendes inntekter, som dog kan begrenses oppad til et maksimumsbeløp. Dette maksimumsbeløp må ikke være lavere enn inntekten for en faglært mannlig arbeider. Disse 50 prosent kan også beregnes av inntekten til en alminnelig voksen arbeider. Omfatter pensjonsordningen alle landets innbyggere, kan satsen fastsettes ved nasjonal lovgivning. Den sats som måtte bli fastsatt på sådan måte må ikke være lavere enn hva som er nevnt foran.

Alderspensjonen skal etter konvensjonen ikke utgjøre under 45 prosent for en mann med hustru i pensjonsberettiget alder beregnet på samme måte som nevnt foran. Samme sats gjelder for enkepensjon for enke med 2 barn.

Etter konvensjonen skal pensjonens størrelse reguleres i samsvar med vesentlige endringer i inntektsnivået dersom disse endringer skyldes vesentlige endringer i kostnadsnivået.

Det vil etter konvensjonen være adgang til å gi forskrifter om at pensjonen under visse spesielle omstendigheter kan inndras. Dette gjelder bl. a. hvor den pensjonsberettigede måtte ta opphold utenfor landets grenser, dersom den pensjonsberettigede forpleies av det offentlige eller nekter å underkaste seg medisinsk hjelp. Inndras pensjonen av noen sådan grunn, skal dog den pensjonsberettigedes forsørgede ha utbetalt sin del av pensjonen.

Ankerettigheter.

Etter konvensjonen skal den som gjør krav på pensjon sikres rett til å anke en eventuell avgjørelse vedrørende pensjonskravet. Dette gjelder både et avslag på søknaden om pensjon og størrelsen og arten av pensjonen.

Arbeidstakernes representasjon i pensjonsordningens styre.

Etter konvensjonen skal arbeiderne være representert i pensjonsordningens styre dersom finansieringen av pensjonsordningen er basert på tilskott fra arbeiderne eller arbeidsgiverne. Det samme gjelder også ellers dersom pensjonsordningen ikke styres av et regjeringsdepartement eller av et organ som oppnevnes av de offentlige myndigheter.

III.

Rekommendasjonen inneholder bestemmelser som tar sikte på gradvis å forbedre de minste vilkår som er fastsatt i konvensjonen. *Rekommendasjonen* inneholder således bestemmelser om at medlemsstatene bør utvide pensjonsbestemmelsene til også å omfatte tilfeldig, forbigående arbeid og til å omfatte alle som er beskjeftiget i økonomisk virksomhet. *Rekommendasjonen* foreskriver videre at medlemsstatene bør innføre redusert pensjon ved delvis arbeidsuførhet, og at det bør etableres ordninger med pensjon for personer over en viss alder, men som enda ikke har nådd den foreskrevne pensjonsalder, dersom slike personer enten ikke lenger er skikket for arbeid eller uten egen skyld har vært arbeidsløse i et bestemt tidsrom.

Videre foreskriver *rekommendasjonen* at aldersgrensen for å få alderspensjon bør senkes i yrker med særlig hardt eller helsefarlig arbeid samt at aldersgrensen for å få alderspensjon bør senkes til 60 år for kvinner.

Rekommendasjonen foreskriver også at enkepensjon bør tilstås uten at det stilles som vilkår at enken ikke antas å være i stand til å forsørge seg selv.

Når det gjelder opptjeningstiden for å få invalidepensjon, foreskriver *rekommendasjonen* at denne bør senkes til 5 års arbeid eller opphold i landet og at denne opptjeningstiden ytterligere bør reduseres eller helt falle bort dersom arbeidsuførheten skyldes arbeidsulykke.

Når det gjelder opptjeningstiden for å oppnå alderspensjon, foreskrives det at denne bør senkes til 20 år eller 15 års opphold i landet med adgang til redusert alderspensjon etter 10 år.

De i konvensjonen nevnte prosentsatser for pensjonens størrelse skal etter *rekommendasjonen* søkes hevet til 50 prosent der hvor disse er lavere.

Rekommandasjonen foreskriver videre at det bør sørges for tilleggs pensjon for personer som er avhengig av stadig hjelp, samt at retten til pensjon ikke bør suspenderes alene av den grunn at vedkommende oppholder seg utenfor landets grenser.

IV.

Det ble i alt holdt 20 møter i komitéen. I tillegg til disse møtene kommer de særmmøter som regelmessig gikk forut for møtene henholdsvis i arbeidsgiver- og arbeidstakergruppen.

Det kom i alt inn 192 forslag til endringer eller suppleringer av det utkast som komitéen la til grunn for sitt arbeid.

Det følger av dette at den tid som komitéen hadde på seg til sitt arbeid nødvendigvis måtte bli for kort. Dette medførte at arbeidsgivergruppen sammen med arbeidstakergruppen så seg nødsaget til å tilbakekalle alle forslag som disse 2 grupper hadde satt fram til endringer i punktene 20—23 i konvensjonen for på den måte å spare inn noen tid som man kunne ofre på mer betydningsfulle bestemmelser i de 2 instrumentene. Da det til disse punktene forelå et stort antall forslag også fra regjeringsrepresentantene, så arbeidsgivergruppen og arbeidstakergruppen seg nødsaget til å treffe avtale om å stemme ned alle disse forslagene fra regjeringsrepresentantene for at man ikke skulle bli opptatt med å diskutere disse i stedet. Dette ble også gjort, noe som avstedkom til dels ganske skarpe reaksjoner fra enkelte av regjeringsrepresentantene.

Det bemerkes at det til tross for dette synes å være alminnelig enighet om at man fikk for kort tid på seg til å behandle de gjenværende bestemmelsene så inngående og samvittighetsfullt som det hadde vært ønskelig. Dette kom da også til direkte uttrykk i en uttalelse fra formannen for arbeidsgivergruppen i komitéens rapport.

Det var innen komitéen alminnelig enighet om å revidere konvensjonene nr. 35—40. Det var også innen komitéen stort sett alminnelig enighet om målsettingen. Derimot kunne det være til dels sterkt delte meninger om formuleringene og utformingene. Arbeidsgiverrepresentantene gikk som vanlig sterkt inn for å få bestemmelsene så fleksible som mulig, mens arbeidergruppen på sin side i vid utstrekning søkte å få så eksakte bestemmelser som mulig. Dette grunnsyn hos de 2 gruppene kom ikke bare til uttrykk når det gjaldt utforming og selve formuleringen av bestemmelsene, men også i flere forslag fra arbeidsgivergruppen om å overføre forskjellige bestemmelser fra konvensjonen til rekommandasjonen.

De utkast som komitéen hadde arbeidet seg fram til, ble enstemmig vedtatt i komitéen og lagt fram i plenum den 22. juni. Ved avstemningen i plenum ble konvensjonen vedtatt med 242 stemmer. Ingen stemte mot, men 47 avsto fra å stemme.

Rekommandasjonen ble vedtatt med 253 stemmer. 37 stemte mot, mens 11 avsto fra å stemme.

Resolusjonen om å føre saken opp til 2. gangs behandling på Arbeidskonferansen i 1967 ble vedtatt med 313 stemmer. Ingen stemte mot og ingen avsto fra å stemme.

Oslo, 6. juli 1966.

Olaf Sunde.

Komitéen for spørsmål vedrørende fiskere.

Foranledningen til at denne saken var satt på dagsordenen for årets arbeidskonferanse, var en henvendelse som den internasjonale transportarbeiderføderasjonen — ITF — gjorde til ILO i 1959 om å sette på dagsordenen for en internasjonal arbeidskonferanse og vedta internasjonale instrumenter i tre spørsmål vedrørende fiskere: Lugarforhold på fiskefartøyer, yrkesopplæring for fiskere og dyktighetsbevis for fiskere.

ITF's forslag ble behandlet av en ekspertkomité i ILO i 1962, som la fram forslag. Disse ble oversendt samtlige interesserte regjeringer til uttalelse, og i november 1965 ble uttalelser og forslag til endringer behandlet av en forberedende komité i ILO som utarbeidet utkast til internasjonale instrumenter i tre saker: En konvensjon om sertifikatplikt for offiserer og enkelte andre stillinger i fiskeflåten, en konvensjon og forskrifter for lugarer og andre oppholdsrom i fiskefartøyer og en rekommendasjon om teoretisk og praktisk opplæring av fiskere.

Norsk Sjømannsforbund var representert i det forberedende arbeidet på ekspertkomitémøtet i 1962 og i den forberedende komité i 1965 ved advokat I. Nes og Einar Haugen.

I den komitéen som behandlet ovennevnte utkast på arbeidskonferansen i år deltok fra Norge ekspedisjonssjef J. H. Bertnes, Fiskeridepartementet, avdelingssjef E. J. Salvesen, Sjøfartsdirektoratet, fiskebåtredere Einar Vindenes, Fiskebåtredernes Forbund, og Einar Haugen.

Komitéen var sammensatt av 65 medlemmer: 34 fra regjeringene, 15 arbeidsgivere og 16 arbeidstakere. Ifølge utregningssystemet for stemmebalanse ble hver regjeringsstemme multiplisert med 120, hver arbeidsgiverstemme med 272 og hver arbeidstakerstemme med 255, slik at den samlede stemmestyrke ble 4080.

Komitéens formann var V. L. Borisov, regjeringsrepresentant fra Sovjet-Samveldet, nestformenn: J. R. Cobby, arbeidsgiverrepresentant fra Storbritannia, og R. Dekeyzer, arbeidstakerrepresentant fra Belgia. Rapportør var P. M. S. Corley, regjeringsrepresentant fra Storbritannia.

Komitéen hadde først en kort generell utveksling av synspunkter om fiskernes forhold og fiskerininæringens stilling i de ulike land i dag. En rekke av regjeringsrepresentantene forklarte sin stilling til de foreslåtte instrumentene, og talsmennene for arbeidsgivernes og arbeidstakernes grupper ga uttrykk for sin generelle støtte for de vedtak og forslag som var fremmet av den forberedende, tekniske komitéen for spørsmål vedrørende fiskere.

Saken var så godt forberedt at komitéen vedtok de tre utkastene med bare ubetydelige endringer. I plenumkonferansen ble de vedtatt ved avstemning ved navneopprop slik reglene er når det gjelder konvensjoner og rekommendasjoner.

Konvensjonen om dyktighetsbevis for fiskere ble vedtatt med 284 stemmer; ingen stemte imot, men 14 avsto fra å stemme. Konvensjonen bygger hovedsakelig på de bestemmelser som er gjeldende i de større nord-europeiske fiskerinasjoner i dette spørsmål. Den fastslår at alle medlemsland som ratifiserer den, skal fastsette kvalifiseringsnormer for sertifikater for kaptein, styrmann og maskinist på fiskefartøyer. Båter under 25 bruttonn er unntatt.

Konvensjonen for lugarforhold på fiskefartøyer ble vedtatt med 303 stemmer, ingen imot, men 16 avsto. En tør si at konvensjonen stort sett er bygd opp med de norske lugarforskrifter som mønster. Den slår bl. a. fast

at plassering, adkomst, struktur og innredning av mannskapslugarer i forhold til annen plass på fartøyet, skal være slik at det sikrer tilstrekkelig sikkerhet, beskyttelse mot vær og sjø, isolering mot varme og kulde, utilbørlig støy og lukt fra andre deler av båten. Videre skal den kompetente myndighet godkjenne lugarplaneringen for byggingen av fiskefartøyet.

Rekommandasjonen for yrkesopplæring for fiskere ble vedtatt med 330 stemmer, ingen imot, mens 6 avsto fra å stemme. Rekommandasjonen foreslår en rekke omfattende tiltak for planlegging og administrering av yrkesopplæring for fiskere på det nasjonale plan, og setter opp generelle normer for teoretisk utdanning og praktisk opplæring. Den anmoder landene om å samarbeide internasjonalt for å fremme yrkesopplæring, særlig i utviklingslandene.

Alt i alt kan en si at de vedtatte instrumenter stemmer overens med norsk lovgivning i disse spørsmålene, og det skulle ikke volde noen vansker for Norge å ratifisere og gjennomføre disse. Selv om det i første omgang ikke vil få noen revolusjonerende virkning for den norske fiskeflåten, vil de være av betydning også for norske fiskere i framtiden.

Oslo, 8. juli 1966.

Einar Haugen.

Vedlegg 4.

Komitéen for Kooperasjonens rolle i den økonomiske og sosiale utvikling i utviklingsland.

(2. gangs behandling.)

Komitéen ble nedsatt med 140 medlemmer (66 regjeringsrepresentanter, 24 arbeidsgivere og 50 arbeidstakere). På det første møte ble tallet på arbeidsgiverrepresentanter økt med 2. Fra Norge deltok Ivar Ofstad, NAF, Rikvold, LO, John Hornslien, Regjeringen, samt Elfrid Bjordal og Liv Ovesen som observatører.

Formann for komitéen var Al-Adel, regjeringsrepresentant for Jordan. Nestformann var Rifaat, arbeidsgiverrepresentant fra Den Forenede Arabiske Republik, og Kane, arbeidstakerrepresentant fra Mauritania. Disse var også sine respektive gruppers formenn. Rapportør var Bérubé, regjeringsrepresentant fra Canada. Komitéen holdt i alt 13 møter.

Komitéen hadde for seg utkast til en rekommandasjon som i korthet går ut på å oppfordre regjeringene i utviklingsland til å legge forholdene til rette for kooperativer på nær sagt alle områder for økonomisk og til dels sosial virksomhet. Den inneholder visse retningslinjer for administrasjon av kooperativer og en oppfordring til de utviklede land om hjelp bl.a. til opplæring av folk som kan drive kooperativer. I et annex til rekommandasjonen er den rolle kooperativer kan spille i forbindelse med jordbruksreformer i utviklingslandene spesielt omtalt.

I generaldebatten ble det lagt stor vekt på dannelsen av kooperativer som et middel til å fremme produksjonen i utviklingsland. Særlig talere fra utviklingsland understreket den betydning kooperativer kunne ha som et middel til å trekke befolkningen med i utviklingsprosessen og motarbeide interesseløshet og mangel på initiativ. Også når det gjaldt den fordelings-

messige siden av saken, var det mange som ga uttrykk for at en kooperativ organisasjonsform var fordelaktig.

Det ble debatt om instrumentets form også denne gang, idet arbeidstakergruppen satte fram forslag om en konvensjon til tross for at dette var avvist med stort flertall under 1.-gangs behandling. Etter at arbeidsgiverne hadde gjort det klart at dette kunne paralisere komitéens arbeid, ble forslaget om konvensjon trukket tilbake.

Under gjennomgåelsen av utkastet til rekommandasjon ble det satt fram 101 endringsforslag, hvorav de fleste hadde liten reell betydning. Etter det sjette møte i komitéen var det klart at man ikke ville bli ferdig i tide hvis alle endringsforslag skulle behandles på vanlig måte i den samlede komité. Det ble derfor nedsatt et arbeidsutvalg til gjennomgåelse av endringsforslagene og dette resulterte i at en rekke av disse ble trukket tilbake. I alt ble 61 endringsforslag trukket tilbake, 13 ble forkastet og 27 vedtatt.

Et endringsforslag framsatt av arbeidergruppen gikk ut på å oppfordre medlemsstatene til å foreta en undersøkelse med sikte på å opprette en internasjonal kooperativ bank til støtte for kooperativer i utviklingslandene. Under gjennomgåelsen av rekommandasjonen ble dette først godtatt som en egen paragraf. I forbindelse med den endelige vedtakelse i komitéen av rekommandasjonen uttalte imidlertid ILO's juridiske rådgiver seg mot en slik bestemmelse på formelt grunnlag, og det var intet annet å gjøre enn å trekke forslaget tilbake. Spørsmålet om en internasjonal kooperativ bank var også nevnt i en resolusjon satt fram av arbeidergruppen og man forsøkte i forbindelse med ovennevnte å få styrket dette punkt i resolusjonen, men det lyktes ikke. Det hadde imidlertid ingen hensikt for arbeidergruppen å stemme imot resolusjonen.

Konvensjonen og ovennevnte resolusjon ble enstemmig vedtatt i komitéen. En resolusjon framsatt av Brasil om samarbeid mellom internasjonale organisasjoner for å fremme kooperasjonen ble vedtatt. Begge resolusjoner ble vedtatt med stort flertall i plenum.

Rekommandasjonen ble ved navneopprop i plenum vedtatt med 317 stemmer, ingen stemte imot, og 6 avsto fra å stemme.

Oslo, 27. juli 1966.

Jon Rikvold.

LO's økonomiske kontor.

Personalet: Cand. oecon. Kjell Holler og cand. oecon. Per Dragland sluttet ved kontoret i løpet av året for å gå over i annen virksomhet. I den senere del av året har personalet bestått av cand. oecon. Jon Rikvold, leder, og cand. oecon. Ulf Sand, som begynte den 1. oktober. Jon Rikvold har i 1966 også virket som leder av Internasjonalt kontor. Kontoret har 4 kvinnelige funksjonærer, hvorav en arbeider delvis for revisjonen.

Kontoret utfører en rekke faste oppgaver. Hver måned utarbeides således oversikter over medlemstallet i Landsorganisasjonen og tilsluttede forbund, økonomiske månedstabeller til Fri Fagbevegelse

og detaljoppgaver over endringer i levekostnadsindeksen. Hvert kvartal utarbeides oversikter over lønnsutviklingen og utviklingen i industriproduksjonen. Disse sendes forbundene, distriktskontorene, de lokale samorganisasjoner og andre.

Kontoret har utarbeidet tabeller over medlemsmassens sammensettning og fordeling og oversikter over tariffsaker og konflikter behandlet og godkjent av Sekretariatet. Disse tabeller tas inn i Beretningen. Videre utarbeides regelmessig oversikter for administrasjonen over plassoppsigelser, oversikt over kontingenten til forbundene og andre økonomiske forhold innen fagbevegelsen, registrering av bedrifter utenfor NAF som har adgang til FTP og statistisk økonomisk oversikt til Beretningen.

Kontoret har laget utkast til uttalelser og notater bl. a. om pris- og lønsspørsmål, inntektspolitikk, lavtlønsproblemer, toll- og handelsspørsmål, pensjonsspørsmål, arbeidstidsspørsmålet etc. Dessuten har kontoret foretatt beregninger for og bevart en rekke forespørslers fra administrasjonen, forbundene, myndighetene og innen- og utenlandske organisasjoner, bl. a. om deltidsarbeid, beregninger og talloppgaver i forbindelse med tariffrevisjonen, materiale til besvarelse av spørsmål fra FFI om kvinnenes økonomiske stilling med videre.

Jon Rikvold har i 1966 bl. a. vært medlem av Antidumpingsutvalget, Norges Eksportråds styre, FTP's styre, Den Rådgivende Komité for visse økonomiske spørsmål, særlig tollspørsmål, Frihandelsutvalget, Utredningsutvalget for U-hjelp og har vært tilknyttet Arbeidstidskomitéen av 1964 som sakkyndig. Han har representert LO ved internasjonale møter innen ERO, EFTA, ILO-konferansen og FN's generalforsamling.

Ulf Sand er oppnevnt som varamann til Arbeidsdirektoratets styre, Norges Eksportråd og Likelønnsrådet.

Kontorets økonomer har i 1966 skrevet en rekke artikler og holdt forelesninger og foredrag om forskjellige økonomiske spørsmål.

LO's juridiske kontor.

Ved kontoret er fast ansatt 3 jurister og 3 stenografer i full stilling.

I årets løp har det vært sendt ut 2785 betenkninger og brev. Forlikslager, stevninger, tilsvær, prosesskrift og tvangsforretninger er ikke tatt med i dette tall.

Det har vært behandlet 251 saker ved kontoret. Av disse er 157 opprettet i 1966.

Det har vært behandlet 65 arbeidsrettssaker, herav 25 saker som gjensto fra 1965, mens 40 saker er opprettet i 1966. Av disse er 10 vunnet, 9 tapt — hvorav 2 gjaldt ulovlig arbeidsnedleggelse. Dessuten er en sak vunnet i 1 spørsmål og tapt i 1. 30 saker er hevet som forlikt, herav 9 etter at sakene var prosedert. Ved årets slutt står 19 arbeidsrettssaker under behandling, herav 1 fra 1965. Saken som gjenstår fra 1965 ble prosedert 28. november 1966, men hovedforhandlingen ble utsatt for at partene gjennom direkte forhandlinger skulle søke å finne fram til en løsning i minnelighet.

Det har vært behandlet 123 sivile saker, herav 9 lagmannsrettsaker og 4 høyesterettssaker. Av disse er 27 saker hevet som forlikt, 7 saker tapt, herav 2 lagmannsrettssaker, 14 saker vunnet, herav 2 lagmannsrettssaker, 1 sak overført til annen prosessfullmektig, 3 saker forlikt under hovedforhandling, 1 sak overført til voldgift, 1 høyesterettssak bortfalt fordi Kjæremålsutvalget har nektet anken fremmet, 1 sak tilbakeført forbundet og 1 lagmannsrettssak trukket tilbake. Ved årets slutt gjenstår 67 sivile saker. Av de gjenstående saker er 3 fra 1964, 10 fra 1965 og 54 fra 1966, herav 2 lagmannsrettssaker og 3 høyesterettssaker.

Det har vært behandlet 7 tvangssaker, hvorav 3 gjenstår ved årets slutt. Videre har det vært behandlet 1 inkassosak og 2 private voldgiftssaker. Dessuten har det vært behandlet 57 registersaker, hvorav 32 gjenstår ved årets slutt. Av disse er 6 fra 1964, 5 fra 1965 og 21 fra 1966.

Sunde har forelest på 7 kurs. Disse er holdt på Sørmarka, Vindfjellhytta, Rena og Arnes. Dessuten har Sunde forelest på LO-skolens vårsemester og høstsemester, samt LO-skolen for kvinner. Til sammen har han forelest i ca. 110 timer.

Halden har forelest på 23 kurs. Disse er holdt på Sørmarka, Leangkollen, Gjøvik, Halden, Vangen Skistue, Trøndelag, Polarsirkelen Høgfjellshotell og Drammen. Dessuten har Halden deltatt i AOF-konferanse på Gausdal Høyfjellshotell. Til sammen har han forelest i ca. 84 timer.

Halvorsen har forelest på 13 kurs. Disse er holdt på Sørmarka, Nordsjø Turistheim, Porsgrunn, Leangkollen, Frambu, Hønefoss, Jarlsberg Mineralvannfabrikk, Askim, Rakkestad, Mysen, Dovrefjell Hotell og Halden. Til sammen har han forelest i ca. 63 timer.

Sunde er formann i voldgiftsnemnda for organisasjonsvister, med Halden som varamann. Videre er han medlem av ILO-komiteén, rådgiver for den norske representanten i det nordiske samarbeid vedrørende revisjon av Aksjeloven, medlem av arbeidsutvalget for Fagorganisasjonens Pensjonskasse, Arbeidsrettsrådet, Gevinstbe-

skatningsutvalget og styret for sluttvederlagsordningen. Dessuten er Sunde oppnevnt som sekretær i LO's organisasjonskomité.

Halden er formann i Norsk Samband for De forente nasjoner, medlem av Den norske nasjonalkomité for UNESCO. Halden er videre medlem av hovedorganisasjonenes tvistenemnd for sykelønnsordningen. Endelig er han medlem av komitéen til utredning av forholdet mellom inntektsbeskatning og arveavgift og nestformann i Røykskaderådet.

Sunde har møtt som delegert på årets ILO-konferanse i Genève.

Halden møtte som representant for Norsk Samband for De forente nasjoner ved World Federation of United Nations årsmøte i Nice i tiden 5.—12. oktober.

LO's presse- og informasjonskontor.

FRI FAGBEVEGELSE ble gitt ut med 11 nummer (hver måned unntatt juli). Sidetallet var 24, unntatt i juni, da det var 32 sider, og i november, da det var 28 sider. Opplaget var på om lag 32 000.

Vårt internasjonale meldingsblad (Trade Union News Bulletin from Norway) ble utgitt stensilert hver måned, som tidligere, i et opplag på ca. 350. Det går til broderorganisasjoner og andre forbindelser i inn- og utland.

Det ble sendt meldinger til dagspressen om viktigere vedtak, og en del artikkel- og billedstoff til forbundenes fagblad. Det har likeså vært kontakt med Norsk Riksringkasting om enkelte programposter og om ringkastingens holdning til fagbevegelsen i sin alminnelighet.

Fra 28. november begynte presse- og informasjonskontoret utgivelse av et ukentlig meldingsblad — «LO-kontakt» — som bl. a. går til forbundene og distriktskontorene.

Det ble i begynnelsen av året trykt et nytt og revidert opplag av brosjyren «Alfred Skar: Norsk fagbevegelse — dens oppbygging og virkemåte». I forbindelse med en rekke tillitsmannskonferanser som LO holdt om høsten, ble det trykt en materialsamling med bl. a. oversikt over lønns- og prispolitikken i etterkrigsåra.

Samarbeidet med fagbladredaktørene har foregått vesentlig ved møter i samarbeidsutvalget for fagbladredaktørene. Spørsmålet om fagbladutgivelsen har vært drøftet på et møte av fagbladredaktørene, og saken er tatt opp til utredning.

Det ble arrangert en informasjonskonferanse for pressen på Ås Hotell 10. og 11. januar, der flere av tillitsmennene i LO orienterte om fagbevegelsens alminnelige virksomhet og om aktuelle faglige

spørsmål. Det deltok ca. 25 journalister fra den borgerlige presse og A-pressen, NTB og Norsk Rikskringkasting. Ellers har A-pressens redaktører vært innbudt til representantskapsmøtene i januar og oktober. Dessuten hadde NTB's faglige medarbeider adgang til representantskapsmøtet i oktober.

Presse- og informasjonskontoret er blitt utvidet med en redaksjonssekretær, Richard Trælnes, som tidligere var journalist i Rana Blad. Han tiltrådte 16. mai.

I tillegg til den utstillingsmonter som er leid på Jernbanetorget stasjon til Tunnelbanen i Oslo er leid en utstillingstavle på en av de andre T-banestasjonene. Etter forslag fra Distriktskontoret i Sarpsborg leide LO en stand på jubileumsutstillingen i Sarpsborg i mai. En ga der et bilde av fagbevegelsens virksomhet, og LO og forbundene hadde lagt ut brosjyrer og annet informasjonsmaterieell. Den lokale samorganisasjon sørget for at standen var betjent under utstillingen.

Redaktør Per Haraldsson møtte som en av LO's gjester på den nederlandske LO-kongressen 30. mars til 3. april. Han var også en av LO's representanter på styremøtet i FFI's Regionale Organisasjon for Europa (ERO) i Brussel 7. desember. Videre deltok han i årsmøtet til «Kunst på arbeidsplassen», på årsmøtet til FN-sambandet og på landsmøtet til Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. Videre holdt han foredrag på informasjonskonferanser om kollektiv hjemforsikring i Bergen 10. mars og i Oslo 22. mars, han holdt innledningsforedrag på LO's tillitsmannskonferanser i Kongsberg 24. og 25. oktober, i Larvik 26. og 27. oktober og i Trondheim 2. november.

Per Haraldsson er oppnevnt som medlem i en offentlig komité som skal utrede spørsmålet om radioens og fjernsynets plass i undervisning og voksenopplæring.

Mirjam Nordahl foreleste om internasjonale faglige spørsmål og ILO på LO-skolen for kvinner og LO-skolens vårkurs og orienterte om FFI på et kurs organisert av Jern og Metalls avdeling 1. Hun deltok som tolk og rådgiver på den 50. internasjonale arbeidskonferanse i Genève fra 31. mai til 23. juni, og som tolk på det skandinaviske teletjenesteforbunds kurs på Dovrefjell 22.—25. august. Videre virket hun som tolk på landsmøtene i følgende forbund: Norsk Murerforbund 8.—11. mai, Norsk Kommuneforbund 11.—17. september og Norsk Sjømannsforbund 19.—23. september. Endelig deltok hun sammen med Ragna Karlsen i møtet til FFI's kvinnekomite i Düsseldorf-Bergneustadt fra 20.—25. november.

Richard Trælnes har vært i kontakt med Arbeidernes Ungdomsfylking når det gjelder økt informasjon om fagbevegelsen overfor skoleungdom. Saken har også vært behandlet i LO's ungdomsutvalg.

Samarbeid er i gang med AUF når det gjelder utgivelse av et spesielt kontaktorgan for skoleungdommen.

Ellers har presse- og informasjonskontoret sørget for orientering til besøkende, enkeltpersoner og grupper fra inn- og utland — bl. a. LO-skolens kurs og den britisk/norske sommerskolen.

LO's Rasjonaliseringskontor.

Rasjonaliseringskontorets personale har i 1966 vært Egil Ahlsen, leder, konsulenter Harald Andersen og Ragnar Røberg-Larsen.

Retningslinjer for bruk av arbeidsstudier ble revidert 15. januar 1966.

Det har i årets løp i samarbeid med AOF vært holdt følgende kurs hvor kontorets folk har virket som kursledere og foredragsholdere: «Bedre samarbeid på arbeidsplassen», «Bedriften og den ansatte», «Vernearbeid», «Arbeidsstudier», «Lønnssystemer» og «Regnestaven». Det har videre vært holdt forelesninger ved LO-skolen og ved kurs arrangert av de enkelte forbund. Ved Statens Teknologiske Institutt er holdt 16 to-ukerskurs og det er blitt utdannet 162 tillitsmenn for arbeidsstudier. Forelesninger er også gitt ved de tekniske skoler og ved bedriftsmøter. Konsulentene har bistått forbundene ved forhandlinger og ved innføring av arbeidsstudier for akkordsetting, og ved gruppeplasseringer ved gjennomføring av like-lønn.

Brosjyren «Bedriftsutvalgene» er redigert og utgitt fra Rasjonaliseringskontoret og er utkommet hver måned i året i et opplag av 7500.

Det oppsatte program for TWI-kursene for 1966 har blitt gjennomført etter planene.

Ragnar Røberg-Larsen har deltatt som jurymedlem ved årets industrifilmfestival som ble holdt i Venedig, og deltatt i europeisk fagforeningsseminar om standarddata-systemer i Tyskland. Han er representant i Tilsynsutvalget for NPI-filmer og medlem av MTM-selskapets opplæringskomité. Videre er han medlem av undervisningsutvalget for Sørmarka og i et utvalg som arbeider med undervisningsmateriell vedrørende Hovedavtalens Del B.

Som LO's representant har Egil Ahlsen sittet i følgende komitéer og utvalg:

Formann i LO's Produktivitetskomité, NPI's Råd, Arbeidsutvalg og Kontrollkomité, STI's styre, Norges Byggforskningsinstitutt

styre og produksjonsteknisk utvalg, Arbeidstilsynets komité for omorganisering, Videreutdanningskomitéen, Arbeidsforskningsinstitutenes styre, Rådet for utviklingsfondet, Utvalg for teknisk terminologi for arbeidsstudier, Utredningskomité om høgre teknisk utdanning.

LO's Revisjonskontor.

Landsorganisasjonens Revisjonsutvalg har i 1966 bestått av Peder N. Birkeland, Alf K. Michelsen og Anna Nilsen.

Det er i årets løp holdt 10 møter.

Kontoret beskjefliget ved årets utgang revisjonssjef, 8 revisorer og en kontordame i delvis stilling. Representantskapet godkjente i møte 6. januar ansettelsen av Leif Harald Bjella som revisor ved kontoret.

Kontorets arbeidsområde ved utgangen av 1966 omfatter regnskapene for Landsorganisasjonen, Den norske Fagorganisasjons Pensjonskasse, Fagorganisasjonens Stønadskasse, Folkets Hus Fond, anlegget på Landsorganisasjonens skole, 42 fagforbund, Folkets Hus Landsforbund, Norsk Pensjonistforbund, Handels- og Kontorfunksjonærenes Fellesforening i Oslo, Statstjenestemannskartellet, Norsk Arbeiderpresse A/S, Folkets Hus, Storgata 39, Østkanten Folkets Hus og De Samvirkende Fagforeninger.

Revisjonsarbeidet er utført i samsvar med gjeldende bestemmelser om revisjon og med god revisjonsskikk, herunder kontroll med at de økonomiske disposisjoner som er foretatt har hjemmel i vedtekter og protokollerte vedtak i de organisasjoner og selskaper som sorterer inn under kontorets ansvarsområde.

Ingemund Haugen har i 1966 sittet som medlem av Ankenemnda for verdsettelse av aksjer (Riksskattestyret).

Etter innstilling fra Revisjonsutvalget den 25. august økte Sekretariatet i møte den 12. september revisjonsavgiften fra forbundene fra kr. 0.50 til kr. 0.70 pr. medlem pr. år. Avgiftene for de oppdrag som ligger utenfor forbundsplanet ble hevet tilsvarende. Minsteavgiften fra et forbund ble fastsatt til *kr. 1200.00*, dog således at ikke noe forbund skal betale mer enn kr. 2.00 pr. medlem pr. år. Satsene ble gjort gjeldende fra 1. januar 1966.

Regnskapet viser et overskudd på *kr. 66 482.49* og etter inndekning av underbalansen fra 1965 på *kr. 3020.28* har kontoret ved årsskiftet til disposisjon *kr. 63 462.21*.

LO's kvinnenemnd.

Kvinnenemnda har i 1966 bestått av 37 representanter fra 19 forbund.

I 1966 har arbeidsutvalget bestått av:

Solveig Løfquist Nielsen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, formann, Gunvor Kværnbraaten, Norsk Teletjenesteforbund, nestformann, Karine Pedersen, Norsk Arbeidsmandsforbund, Elida Sundby, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, og Gerd Raaer, Norsk Tjenestemannslag, styremedlemmer, Ingeborg Østensen, Norsk Typografforbund, og Ruth Andersen, Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund, varamenn.

Møter:

Det har vært holdt 1 årsmøte, 8 arbeidsutvalgsmøter og 6 møter i kvinnenemnda.

Nordisk Faglig Studieuke:

Studieuken for 1966 var henlagt til Herning Folkehøgskole i Danmark og hadde 125 deltakere, hvorav 27 fra Norge.

Studieukens program var følgende:

Det nordiske arbeidsmarked, ved formannen i Arbeidsmandsforbundet, F. Højer.

Klimaet på arbeidsplassen, ved direktør cand. psyk. Eggert Petersen.

Kvindernes sociale rettigheter, ved forretningsfører Gudrun Winther Jensen.

Uddannelse af ufaglærte og efteruddannelse af faglærte, ved redaktør, folketingsmedlem, Anker Jørgensen.

Hvor langt er vi nået med like løn? ved formann for Tobaksarbejderforbundet, Ella Jensen.

Kvindelig tilgang til arbeidsmarkedet, ved formann for Tobaksarbejderforbundet, Ella Jensen.

Hvordan får vi fat i den kvindelige arbeidskraftreserve? ved ekspedisjonssekretær i Arbejdsdirektoratet, cand. jur. Else Basse.

FFI's kvinnekommité's arbeid, ved sekretær Ragna Karlsen, Norge.

Kvinnenemnder:

Vi har 21 kvinnenemnder samt en del kontaktpunkter.

Studiefondet:

Kvinnenemndas Studiefond har en kapital på kr. 25 069.27. Til studiefondet betaler kvinnenemndene kr. 50.00 pr. år.

Ingrid Sitter, Trondheim, medlem av Norsk Kommuneforbund, har fått ett stipend til videreutdanning som barnepleierske.

Opplysningsarbeidet:

LO-skolen for kvinner ble arrangert i januar/februar måned. Det var 23 deltakere fordelt på 16 forbund.

Det ble forelest over disse emner:

Fra arbeiderklassen til moderne arbeiderbevegelse, ved B. Breivik.

Organisasjonskunnskap, ved Ragna Karlsen.

Notatteknikk, ved Gunnar Nilsen.

Priser og lønninger, ved Per Dragland.

Arbeidsrett, ved Olaf Sunde.

Fagbevegelsens historie, ved Alfred Skar.

Kvinnene i finsk arbeidsliv, ved Svea Degerman.

Forhandlingsteknikk, ved B. Breivik.

Kvinner i svensk arbeidsliv, ved Eva Olsson.

Forbrukerspørsmål, ved Inger Johanne Nordenborg.

Norsk Folkehjelp, ved Håkon Pettersen.

Voksenopplæring, ved Bjartmar Gjerde.

Bedriftslære, ved Harald Andersen.

Daginstitusjoner for kvinner i arbeidslivet, ved Solveig Løfquist Nielsen.

Frie Faglige Internasjonale, ved Mirjam Nordahl.

Den faglige situasjon, ved A. P. Østberg og P. Mentsen.

Kursleder: Ragna Karlsen.

Faglig kvinnekonferanse:

Formannskonferanse ble holdt på Sørmarka 6.—7. desember. Konferansen behandlet disse emner:

Aktivisering av fagorganiserte kvinner og nyorganisering, ved Ragna Karlsen.

Hvordan vil våre trygdeordninger virke i framtiden, ved Bjørn Schou.

Kvinnene og yrkeslivet, ved redaktør Hans Luihn, Arbeidsdepartementet.

Alkohol og narkotikas virkninger i arbeidslivet, ved sosialsekretær Tor Rønning.

Konferansen ble omtalt både i TV og radio.

Videre har advokat Olaf Sunde orientert kvinnenemnda om «Kvinnenes juridiske rettigheter på arbeidsplassen og i hjemmene».

Om «Konfeksjonsindustriens opplysnings- og utviklingsfond» har hovedkasserer Marie Lindquist redegjort for.

For øvrig har vi vært representert ved en rekke kurs arrangert av våre kvinnenemnder og distriktssekretærer.

Representasjon (offentlig):

Forbrukerrådet: Ragna Karlsen (nestformann i rådet) med Bjørg Johansen som varamann.

Likelønnsrådet: Ragna Karlsen, med Solveig Løfquist Nielsen som varamann.

Rachel Grepp-heimen:

Kvinnenemnda har ved innsamling og utlodninger gitt bidrag til Rachel Grepp-heimen med kr. 23 000.00 ialt.

Uttalelser:

Kvinnenemnda har sammen med Det Kooperative Kvinneforbundet sendt uttalelser til Justisdepartementet og Sosialdepartementet angående ungdomskriminaliteten og ungdommens røykevaner.

LO's ungdomsutvalg.

Sammensetning:

Formann: Thorleif Andresen, medlemmer: Bjørn Engebretsen, Ivar Leveraas, Bjartmar Gjerde, Ola Teigen, Arvird Jacobsen. Kjell Lien har vært ungdomsutvalgets sekretær.

Møter:

Ungdomsutvalget har i 1966 hatt 10 møter.

Opplysningsarbeidet:

Det er holdt ca. 80 kurs med 2 eller 3 dagers varighet (helgekurs) med ca. 1800 deltakere.

Ukeskurs:

Til ukeskurs, arrangert av og i samarbeid med AOF og AUF, er det bevilget en rekke stipend. Dette gjelder både faglige ungdomskurs og spesielle kurs for skoleungdom og studenter — sentralt og regionalt.

Med økonomisk støtte fra STUI er det holdt 2 ett-ukerskurs med tittelen: «Ungdom — nåtid og framtid». Kursene er holdt på Skaidi, Finnmark, og Dovrefjell, Dombås.

Studiekampanjer:

Det er ikke gjennomført noen spesiell studiekampanje i 1966. Et spesielt kort brevkurs om fagbevegelsen, beregnet på de helt unge, er under utarbeidelse og vil bli gitt ut høsten 1967 i samarbeid med Folkets Brevskole. Det skal arrangeres en spesiell aksjon med konkurranse blant brevringene.

Arbeidet blant skoleungdom:

Arbeidet blant skoleungdommen har i 1966 vært drevet på to felter. Ved de fleste yrkesskoler er det holdt forelesninger, vesentlig av distriktssekretærene. På grunnlag av økonomisk stønad fra de fleste forbundene har det også i 1966 vært mulig å drive agitasjon og opplysningsarbeid ved de høyere skoler. Arbeidet er utført av AUF's skolesekretær som har arbeidet i nær kontakt med LO's ungdomsutvalg.

Faglig sekretær:

AUF har i 1966 hatt egen faglig sekretær. Han arbeidet i nært samarbeid med og etter oppdrag fra LO's ungdomsutvalg.

Nordisk ungdomsleir — seminar:

I samarbeid med AUF ble det på nordisk leir på Utøya 21.—26. juli 1966 holdt et seminar om norsk fagbevegelse.

Fritt Slag:

Etter vedtak i LO's sekretariat abonnerte LO på 5000 eksemplarer av Fritt Slag i 1966. Fordelingen av disse er foretatt av LO's ungdomsutvalg med 3567 eksemplarer til skoler, 208 eksemplarer til sykehus, 94 eksemplarer til bibliotek, 500 eksemplarer til sjømenn i utenriksfart og 631 eksemplarer til militære forlegninger.

LO's funksjonærutvalg.

I Sekretariatets møte 22. desember 1965 ble dette nye utvalget oppnevnt til avløsning av det den 4. april 1960 oppnevnte:

Odd Højdahl, Landsorganisasjonen, Arvid Engen, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, Else Ørbæk, Norsk Tele Tjeneste Forbund, Thorvald Karlsen, Norsk Tjenestemannslag, Knut Ribu, Norsk Kommuneforbund, Kåre Hansen, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, Harry O. Hansen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, og Sverre Bolstad, Funksjonærsambandet. Haakon Lie, Idar Norstrand, Elsa Rastad Bråthen og Sverre Frogner, Det norske Arbeiderparti.

Utvalget konstituerte seg med Odd Højdahl som formann, Haakon Lie som nestformann og Sverre Bolstad som sekretær.

Utvalgets mandat:

Samarbeidskomitéen mellom Landsorganisasjonen og Det norske Arbeiderparti har ikke gitt utvalget noe bestemt mandat, og det anser seg derfor bemyndiget til å ta opp til behandling saker og spørsmål som man finner hensiktsmessig og nødvendig, og for øvrig saker som man får seg forelagt til behandling.

Funksjonærenes og tjenestemennenes organisasjonsmessige stilling:

Utvalget har i flere møter drøftet spørsmål omkring funksjonærene og deres organisasjonsmessige stilling innenfor arbeiderbevegelsen, med sikte på å kunne gi en samlet framstilling om de problemer som reiser seg. Utvalget fikk disse spørsmålene til foreløpig observasjon i påvente av de reaksjoner som kommer til uttrykk under enkelte konferanser og møter som har blitt eller vil bli arrangert til drøftelse av organisasjonsspørsmålene.

I denne forbindelse har også spørsmålet om arrangering av en nordisk konferanse på faglig politisk basis vært behandlet. I påvente av bl. a. den innstilling som den av LO nedsatte komité til behandling av de faglige organisasjonsmessige spørsmål må komme fram til, er den påtenkte nordiske konferanse utsatt til etterat innstillingen foreligger.

Bevilgning til utvalgets disposisjon.

Funksjonærutvalget har gitt sin tilslutning til det tidligere nedsatte utvalgs utredning og innstilling vedrørende støttetiltak til organisa-

sjonene til fordel for spesielt opplagt vervearbeid og andre prosjekter av betydning for agitasjonsarbeidet.

Utvalget har av Sekretariatet fått seg overført kr. 30 000.00 av en gjenstående unyttet bevilgning for 1965. Dette beløpet ble i 1966 fordelt til fordel for nærmere planlagte ekstraordinære tiltak innenfor enkelte av organisasjonene.

LO's komité for produktivitetsarbeid.

I året 1966 ble det holdt 234 TWI-kurs med til sammen 2314 deltakere.

25 forbund hadde deltakere på kursene. Følgende oversikt viser virksomheten for 1966:

Distrikt	Antall grupper	Antall deltakere	Antall bedrifter
Oslo—Akershus	42	438	40
Østfold	11	99	14
Vestfold	4	49	4
Buskerud	31	293	17
Telemark	20	183	8
Sørlandet	16	163	10
Rogaland	11	105	14
Bergen-Fylkene	41	398	21
Møre-Romsdal	4	44	4
Oppland	8	71	16
Hedmark	11	107	12
Trøndelag	18	182	8
Nordland	13	147	3
Troms	4	35	8
	<u>234</u>	<u>2 314</u>	<u>179</u>

	Grupper	Deltakere
Samarbeidsforhold	51	506
Arbeidsinstruksjon	21	205
Arbeidsmetoder	18	175
Bedriftsutvalg	72	748
Bedriftsregnskap	11	100
Diskusjonsledelse	21	157
Vernearbeid	33	357
Arbeidsvurdering	7	66
	<u>234</u>	<u>2 314</u>

Deltakerne kommer fra følgende forbund:

Norsk Arbeidsmandsforbund	23
Norsk Bekledningsarbeiderforbund	37
Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund	29
Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund	53
Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund	25
Norsk Hotel- og Restaurantarbeiderforbund	3
Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund	479
Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund	183
Norsk Jernbaneforbund	16
Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund	264
Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund	33
Norsk Kommuneforbund	114
Norsk Litograf- og Kjemigrafafforbund	37
Luftforsvarets Befalsforbund	19
Norsk Murerforbund	1
Norges Befalslag	51
Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund	35
Norsk Tjenestemannslag	76
Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer	72
Norsk Papirindustriarbeiderforbund	74
Norsk Postforbund	2
Norsk Tekstilarbeiderforbund	134
Norsk Transportarbeiderforbund	1
Norsk Treindustriarbeiderforbund	1
Norsk Typografforbund	57
Bedrifter	495
	<hr/>
	2 314

Komitéen har i 1966 bestått av:

Egil Ahlsen, formann. Thorleif Andresen, Kaare Pehrson, Anker Nordtvedt, Åge Petersen, Per Andersen, Lage Haugness og Gulbrand Brauer.

Bedriftsutvalg.

Avtalen om Produksjonsutvalg ble revidert i 1966 og er nå blitt en del av Hovedavtalen, Del B. De tidligere produksjonsutvalg heter nå bedriftsutvalg.

Industri og håndverk.

Antall bedriftsutvalg i 1966 var forbundsvis fordelt følgende:

Norsk Arbeidsmandsforbund	22
Norsk Bekledningsarbeiderforbund	52
Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund	5
Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund	83

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer ¹⁾	0
Norsk Gullsmedarbeiderforbund	3
Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund ²⁾	0
Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund	224
Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund	102
Norsk Murerforbund	2
Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund	33
Norsk Papirindustriarbeiderforbund	55
Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund	5
Norsk Skotøyarbeiderforbund	18
Norsk Tekstilarbeiderforbund	25
Norsk Transportarbeiderforbund	1
Norsk Treindustriarbeiderforbund	12
Norsk Typografforbund	15

 657

Det er grunn til å tro at det er opprettet endel nye bedriftsutvalg i siste del av 1966, uten at en har full oversikt over antallet.

Kommunene.

Norsk Kommuneforbund har inngått avtale om opprettelse av driftsutvalg med følgende kommuner:

Arendal, Bergen, Bærum, Drammen, Eidsvoll, Fåberg, Gjøvik, Glemmen, Harstad, Haugesund, Horten, Kragerø, Kristiansand S., Laksevåg, Lier, Lillehammer, Lillestrøm, Lørenskog, Moss, Mo, Norderhov, Notodden, Porsgrunn, Røyken, Sarpsborg, Skedsmo, Skien, Skoger, Strinda, Sør-Varanger, Tinn, Trondheim, Tønsberg, Vennesla, Ålesund, Fredrikstad, Halden, Hønefoss, Oslo, Stavanger, Troms, Stange, Hurum og Eidanger.

Dessuten er det opprettet driftsutvalg ved Bodø Sykehus, Lier Asyl, Hamar, Vang og Furnes Kommunale Kraftselskap, Skiensfjordens kommunale Kraftselskap, Bergenhalvøyens Kraftselskap, Norsk Film A/S, Statens Helseanstalter, Hønefoss og Norderhov Kraftverk.

Statens virksomheter.

Ved Statens virksomheter er det opprettet 16 hovedutvalg, 92 distriktsutvalg med 400 underutvalg, samt 9 landsomfattende utvalg. Dessuten er det 59 enkeltstående samarbeidsutvalg og 6 be-

1) Forbundet er representert i 12 utvalg.

2) Forbundet er representert i 62 utvalg.

driftsutvalg. Som tjenestemennenes representanter i Sentralrådet for samarbeidsutvalg har i 1966 fungert:

Egil Halvorsen, Norsk Jernbaneforbund, med varamann Aage Tømmereek, Norsk Postforbund, Harald Fondevik, Norsk Tele Tjeneste Forbund, med varamann Else Ørbæk, Norsk Tele Tjeneste Forbund, Hjalmar Andersen, Norsk Tjenestemannslag, med varamann Synnøve Megaard, Norsk Tjenestemannslag, Albert Uglem, Norges Befalslag, med varamann Odd Eide, Norsk Politiforbund, Ludvik Wangsmoe, Norsk Arbeidsmandsforbund, med varamann Rolf Furuset, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, kontorsjef Åge Lagem, Statstjenestemannsforbundet, med varamann org.sekr. Konrad Bendik Berthelsen, Statstjenestemannsforbundet, politimester G. Gjone, Embetsmennenes Landsforbund, med varamann overingeniør P. Kleppestøe, Embetsmennenes Landsforbund, politioverkonstabel Knut Evje, Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning for Embets- og Statstjenestemenn, med varamann sekretær Rolf M. Eriksen, Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning for Embets- og Statstjenestemenn.

Samarbeidsrådet.

I forbindelse med Hovedavtalens Del B er i stedet for det tidligere Landsrådet for produksjonsutvalg opprettet et Samarbeidsråd.

Samarbeidsrådets medlemmer med varamenn er følgende:

Fra Landsorganisasjonen i Norge: Forretningsfører P. Mentsen, forretningsfører Anker Nordtvedt, sekretær Einar Strand. Varamenn: Nestformann Tor Aspengren, forretningsfører Kaare Pehrsen og ingeniør Egil Ahlsen.

Fra Norsk Arbeidsgiverforening: Direktør A. P. Østberg, direktør Sverre Grøtter, direktør Kåre I. Torp. Varamenn: Pølsemaker-mester Victor Evensen, direktør T. R. Jarlsby og direktør Øivind Skard.

Som formann i Samarbeidsrådet ble valgt direktør A. P. Østberg med P. Mentsen som nestformann.

Samarbeidsrådet har i årets løp holdt 2 møter, og har bl. a. behandlet ansettelse av leder av Samarbeidsrådets sekretariat. Ny brosjyre om forslagsvirksomheten. Nytt opplag av plakater angående forslagsvirksomheten. Utarbeidelse av kursbok i bedriftsøkonomi. Videre har vært behandlet Samarbeidsrådets stilling i forbindelse med fase B i samarbeidsprosjektet. Det er behandlet en rekke forespørslers vedrørende tolking av avtalen.

Folkets Hus' Fond.

Virksomheten i 1966 har både når det gjelder nye bygg og utbedringer av eldre Folkets Hus pågått i noenlunde samme takt som tidligere år. Imidlertid er det ikke til å unngå at problemene i forbindelse med finansieringen av våre Folkets Hus stadig blir vanskeligere. I 1966 er det av fondet utbetalt lån på tilsammen *kr. 271 800.00*. I avdrag på ordinære lån er innbetalt *kr. 314 160.00* og i renter *kr. 155 800.00*. På pengeplasseringslån er det innbetalt avdrag *kr. 145 400.00* og i renter *kr. 197 104.00*.

Ved årets slutt viser utlånskontoen for ordinære lån *kr. 5 110 608.72*, andre pantobligasjoner *kr. 3 539 517.34*. Fondets formue var pr. 31. desember 1966 *kr. 13 026 333.23*. En del av formuen er plassert i pantobligasjoner i faste eiendommer og andre verdipapirer. Folkets Hus Landsforbund har til sin virksomhet i 1966 fått utbetalt *kr. 103 000.00*.

Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse.

I 1966 er opptatt 50 nye medlemmer og 40 er utmeldt. Det er tilmeldt kassen 10 nye stillinger. Samlet medlemstall er 784.

De løpende pensjoner fordeler seg slik: 155 alderspensjoner, 107 enkepensjoner, 11 uførepensjoner og 6 ekstra enkepensjoner.

Innførelsen av folketrygd fra 1. januar 1967 betinger at Fagorganisasjonens pensjonskasse tilpasses Folketrygden.

På representantskapsmøte i Landsorganisasjonen 10. og 11. oktober 1966 ble spørsmålet berørt og følgende forslag ble enstemmig vedtatt av Representantskapet:

«Representantskapet gir styret for pensjonskassen (Sekretariatet) fullmakt til å foreta de endringer av pensjonskassens vedtekter som er nødvendig for tilpassing til Folketrygden.»

Kassens pensjonsutvalg hadde fått fullmakt av Sekretariatet sammen med en tilsatt aktuar å utarbeide overgangsregler for kassen. Pensjonsutvalgets forslag ble framlagt i styremøte (Sekretariatet) den 19. desember 1966, men realitetsbehandlingen ble utsatt til møtet 24. januar 1967. For ordens skyld tas det endelige vedtak med her:

- «1. Fra 1. januar 1967 blir nyansatte arbeidstakere og nyvalgte tillitsmenn ikke tatt opp i pensjonskassen.
2. Enkepensjon fortsetter som tidligere, dog således at den blir ervervsmessig behovsprøvet etter samme retningslinjer som Folketrygden.

3. Folketrygdens ytelser kommer til fradrag i pensjonen fra Fagorganisasjonens pensjonskasse i sin helhet, bortsett fra det fri-beløp som er fastsatt i kassens vedtekter § 11 punkt F, henholdsvis *kr. 5028.00* for ektepar og *kr. 3348.00* for enslige. Dette innebærer at arbeidstaker ikke kan opparbeide seg full folkepensjon i tillegg til pensjonen fra Fagorganisasjonens pensjonskasse. Det er derfor rimelig at arbeidsgiver (LO — forbundene og fagforeningene) betaler en del av arbeidstakerens premie til Folkepensjonen.
4. Pensjonskassens begrensingsbeløp for innskott og pensjoner fastsettes til det samme som det øverste begrensingsbeløp i Folketrygden, for tiden *kr. 43 200.00*. Ved framtidig forhøyelse av begrensingsbeløpet, som i dag er *kr. 42 700.00*, skal det til enhver tid gjeldende begrensingsbeløp i Folketrygden ikke overstiges.
5. Medlemmenes og arbeidsgiverens pensjonsinnskott (pensjonspremie) fortsetter uforandret inntil videre i henhold til de nåværende vedtekter (se dog punkt 6).
6. Når Folketrygdens ytelser kommer til fradrag i pensjonen fra Fagorganisasjonens pensjonskasse, vil arbeidstaker ikke ha krav på rettigheter i Folkepensjonen. Arbeidsgiver (LO — forbundene — fagforeningene og andre organisasjoner) må derfor betale en del av arbeidstakerens premie til Folketrygden. Av praktiske grunner finner utvalget at arbeidstakerne bør få sin reduksjon på den måte at de istedenfor 5 prosent til pensjonskassen betaler 2 prosent og arbeidsgiver de resterende 3 prosent. Dette forutsetter da at arbeidstaker betaler full premie til Folketrygden, 4 prosent. »

Landsorganisasjonens skole, Sørmarka.

Styret har i 1966 bestått av følgende: Alf Andersen, formann, Thorleif Andresen, Marie Lindquist, Thor Andreassen, Bjartmar Gjerde, Paul Engstad og Birger Breivik.

Varamenn: Odd Højdahl og Arne Born.

Etter forslag fra styret vedtok Sekretariatet 11. november 1965 å leie bort Landsorganisasjonens skole, Sørmarka, til Arbeidernes Opplysningsforbund, slik at den framtidige drift av all skolevirksomhet på Sørmarka ble underlagt Opplysningsforbundet. Opplysningsforbundet skulle således overta ledelsen av skolens under-

visnings- og kursvirksomhet og dermed også avtaleforholdet med Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund for så vidt det gjaldt skolens betjening. Opplysningsforbundet skulle deretter ha ansvaret for ansettelse av skolens personell og lærerkrefter, bortsett fra skolens bestyrer, som fremdeles sorterer under Landsorganisasjonens sekretariat.

Det er inngått en kontrakt med Opplysningsforbundet som forutsetter at året 1966 betraktes som et prøveår, hvoretter den endelige kontrakt og fastsettelse av leieprisen vil bli foretatt.

Utbyggingen av Sørmarka.

Den 27. november 1964 ble regnskapet for bygging av internat II gjort opp og forelagt Sekretariatet den 14. desember 1964. Sluttsammen for hele internat II var *kr. 2 249 587.01*. Med fradrag av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbunds bevilgning, stor *kr. 500 000.00*, var Landsorganisasjonens direkte utlegg *kr. 1 749 587.01*.

Den 12. oktober 1964 godkjente Sekretariatet anbudene på omgjøring, tilbygging og modernisering av internat I, og vi kan nå gi en oversikt over hva dette har kostet. I forbindelse med bygging av internat III og bevilgninger til dette, ble det gjort vedtak i Sekretariatet om at administrasjonen fikk fullmakt til å gjøre skolen ferdig. Byggekomitéen vil gjerne understreke at i forbindelse med omgjøringen og moderniseringen av det gamle internat I med tiliggende bygninger, stadig reiser seg nye spørsmål om nyanskaffelser, reparasjoner m. v. Etter byggekomitéens oppfatning skulle man imidlertid nå kunne regne med at det er foretatt så omfattende omgjøringer og reparasjoner at det ikke skulle bli spørsmål om noe av betydning utover det som nå foreligger, bortsett fra den parkmessige behandling, asfaltering av parkeringsplassene og veien fra Enebakkveien og opp til skolen. Til våren kommer sannsynligvis løsningen på rensanlegget. Med det som her er nevnt skulle skolen være i den forfatning at man har grunn til å være fornøyd, hva også besøket på skolen viser.

Byggetrinn I — branntekniske sikringsarbeider — modernisering og tilbygg med resepsjon, kontorer m. v.

Det bygningsmessige arbeid har kostet til sammen *kr. 1 342 569.74* I tillegg til dette kommer utgiftene ved omgjøring av gymnastikksalen, 2 undervisningsrom i det gamle internatet, ominnredning av kjøkkenet,

nytt telefonanlegg, oppussing av bestyrerboligen, leilighet nr. 1 og 2, biblioteket og reparasjoner av det gamle internatet, til sammen	kr.	483 692.64
Når det gjelder møbler og utstyr både til nybygget i internat I, gymnastikksalen, nye møbler i det gamle internatet samt biblioteket, kontoret og spisesalen, har dette kostet	»	128 668.25
Til parkeringsplass er brukt	»	42 732.91
Til parkanlegg, flaggstenger m. v. er hittil brukt i alt	»	269 019.25

Alt i alt er således brukt til modernisering, tilbygging og brannsikring i hele det gamle anlegget kr. 2 266 682.79

Internat nr. III.

Sekretariatet har godkjent bygging og anbudene på bygging av internat nr. III, bortsett fra inventaret. Det kan opplyses at de bygningsmessige arbeider er ferdig og har kostet i alt kr. 2 141 686.09. Vi må imidlertid regne med at ennå er ikke alt oppgjort når det gjelder internat III og det er ikke medtatt i ovennevnte tall møbler, gardiner og utstyr. Den samlede byggesum for internat III vil senere bli oversendt Sekretariatet til godkjenning.

Kursvirksomheten:

ANSA	1/ 8— 4/ 8	110 pers.	i 3 døgn	= 330	persondøgn
Krist. Fredslag ...	7/ 8—10/ 8	19	» » 3 »	= 57	»
		7	» » 1 »	= 7	»
Havnevesenet	11/ 8	43	» » dagsbesøk		
AOF	7/ 8—13/ 8	33	» » 6 døgn	= 198	»
AAL	13/ 8—14/ 8	29	» » 1 »	= 29	»
Skotøy	21/ 8—27/ 8	39	» » 6 »	= 234	»
Jern og Metall	14/ 8—27/ 8	46	» » 9 »	= 414	»
Oslo D/lag	27/ 8—28/ 8	27	» » 1 »	= 27	»
Koop. kvinnef. ...	30/ 8	24	» » dagsbesøk		
Skreddersvennene	30/ 8	34	» » »		
Konfeksjon	31/ 8	164	» » »		
Jern og Metall	28/ 8— 3/ 9	24	» » 6 døgn	= 144	»
Jernb.verkst.	1/ 9— 3/ 9	34	» » 2 »	= 68	»
		2	» » 3 »	= 6	»
Østre Arb.samf. ..	4/ 9	20	» » dagsbesøk		
Jern og Metall	6/ 9	10	» » »		
AOF	4/ 9—10/ 9	23	» » 6 døgn	= 138	»
Jern og Metall	5/ 9—10/ 9	24	» » 5 »	= 120	»
Grafisk	15/ 9	50	» » dagsbesøk		

Jern og Metall	15/ 9	14	pers. i	dagsbesøk	
Kommuneforb.	11/ 9—17/ 9	27	»	»	6 døgner = 162 persondøgner
AOF	11/ 9—17/ 9	20	»	»	6 » = 120 »
Håndball	17/ 9—18/ 9	45	»	»	1 » = 45 »
Oslo D/lag	17/ 9—18/ 9	35	»	»	1 » = 35 »
Friidrett	19/ 9—22/ 9	66	»	»	3 » = 198 »
Jern og Metall	19/ 9—24/ 9	18	»	»	5 » = 90 »
NTL	18/ 9—24/ 9	36	»	»	6 » = 216 »
NTL	23/ 9—25/ 9	12	»	»	2 » = 24 »
		41	»	»	1 » = 41 »
Samarb.kom.	24/ 9—25/ 9	20	»	»	1 » = 20 »
Handel og kontor	25/ 9— 1/10	31	»	»	6 » = 186 »
Innflytterne	1/10— 2/10	22	»	»	1 » = 22 »
Jern og Metall	26/ 9— 8/10	35	»	»	12 » = 420 »
Papir	2/10— 8/10	23	»	»	6 » = 138 »
Blinde	2/10— 8/10	15	»	»	6 » = 90 »
		2	»	»	3 » = 6 »
NKF	10/10—15/10	14	»	»	5 » = 70 »
Jern og Metall	10/10—15/10	14	»	»	5 » = 70 »
Forsv.staben	20/10—22/10	14	»	»	2 » = 28 »
Sandar kommune	16/10	10	»	dagsbesøk	
AOF	26/10	74	»	»	
AOF	23/10—29/10	40	»	»	6 » = 240 »
AOF	23/10—29/10	23	»	»	6 » = 138 »
LO	28/10—29/10	14	»	»	1 » = 14 »
Tekn. Jernb.	29/10—30/10	14	»	»	1 » = 14 »
NKF	31/10— 5/11	19	»	»	5 » = 95 »
Kjemisk	30/10— 5/11	23	»	»	6 » = 138 »
AUF	5/11— 6/11	26	»	»	1 » = 26 »
Elektriker	8/11— 9/11	4	»	»	1 » = 4 »
Spigerverket	12/11—13/11	13	»	»	1 » = 13 »
Sosialforb.	2/10—12/11	36	»	»	41 » = 1476 »
AOF	13/11—19/11	25	»	»	6 » = 150 »
Papir	13/11—19/11	29	»	»	6 » = 174 »
AUF	19/11	12	»	dagsbesøk	
Innflytterne	19/11—20/11	29	»	»	1 døgner = 29 »
Bekledning	21/11—25/11	29	»	»	4 » = 116 »
Bygning	20/11—26/11	23	»	»	6 » = 138 »
AOF	20/11—26/11	28	»	»	6 » = 168 »
AUF	26/11—27/11	25	»	»	1 » = 25 »
Elektriker	30/11— 1/12	4	»	»	1 » = 4 »
LO/OECD	29/11	5	»	dagsbesøk	
Arbeidsm.forb.	29/11— 2/12	18	»	»	4 » = 72 »
LO-skolen	9/10— 3/12	16	»	»	55 » = 880 »
		2	»	»	1 » = 2 »
AOF	3/12— 5/12	50	»	»	2 » = 100 »
		3	»	»	1 » = 3 »
Kvinnenemnda	6/12— 7/12	26	»	»	1 » = 26 »
Jern og Metall	8/12	8	»	dagsbesøk	
Kommuneforb.	28/11—10/12	14	»	»	12 » = 168 »
		1	»	»	1 » = 1 »
NTL	8/12—11/12	32	»	»	3 » = 96 »
		1	»	»	1 » = 1 »
Politiet	10/12—11/12	21	»	»	1 » = 21 »

AKTOR	13/12	16 pers. i	dagsbesøk	
Skolekomite	16/12	12	»	»
Jern og Metall	12/12—17/12	26	»	» 5 døgn = 130 persondøgn
Elevutv. for Oslo	17/12—18/12	13	»	» 1 » = 13
		<hr/>		
		2030 personer		8228 persondøgn

Gjennomsnittsbelegg:

$$\frac{8228}{20 \times 7} = 59 \text{ personer pr. dag i 20 uker.}$$

For 1966 får en følgende tall:

110 korte og lengre kurs med	2959 personer og	16 866 persondøgn
40 dagsbesøk	» 1614	»
	<hr/>	
	4573 personer	

Skolens kapasitet:

$$\begin{aligned} 70 \times 26 \times 7 &= 12\,740 \text{ persondøgn} \\ 110 \times 20 \times 7 &= 15\,400 \text{ »} \\ \hline 28\,140 \text{ persondøgn, derav belagt } &16\,866 \text{ persondøgn.} \end{aligned}$$

12 ukeskurs og 5 helgekurs er avlyst, dessuten måtte Sosialforbundet avkorte et 6-ukers kurs til 14 dager. Det har i liten grad vært mulig å kompensere med nye arrangementer.

LO-skolene.

Det er avviklet 2 åtte-ukers LO-skole — en 4-ukers LO-skole for kvinner og et 4-ukers ungdomslederkurs. Søkingen til skolen har i dette året vært omtrent den samme som i de senere år og flere har fullført forhåndsundervisningen enn de som er tatt opp.

Vårkurset 1966 hadde i alt 57 søkere og samtlige ble tatt ut til forhåndsundervisningen. Av disse fullførte 39. Det ble stilt 29 stipend til rådighet fra Landsorganisasjonen og forbundene. Kurset hadde 26 deltakere, fordelt på 14 forbund.

Høstkurset 1966 hadde i alt 56 søkere, hvorav 50 ble tatt ut til forhåndsundervisningen. Av disse fullførte 30. Det ble stilt 24 sti-

pend til rådighet fra Landsorganisasjonen og forbundene. Kurset hadde 16 deltakere, fordelt på 7 forbund.

LO-skolen for kvinner hadde i alt 28 søkere. Det ble stilt 22 stipend til rådighet fra Landsorganisasjonen og forbundene. Kurset hadde 17 deltakere, fordelt på 12 forbund. Det var 1 deltaker fra Finland og en fra Sverige.

4-ukers ungdomslederkurs hadde i alt 33 søkere. Det ble stilt 22 stipend til rådighet fra Landsorganisasjonen og forbundene. Kurset hadde 19 deltakere, fordelt på 10 forbund.

Ringsaker Folkehøgskule.

I beretningen for 1965 ble det gitt melding om at det var forutsetningen at Landsorganisasjonen skulle overta Ringsaker Folkehøgskule med det som bakgrunn at folkehøgskolevirksomheten på Sørmarka var overflyttet til Ringsaker. De nødvendige vedtak i de organisasjoner som sto som eiere av Ringsaker Folkehøgskule var gjort allerede i 1965, likeså hadde Sekretariatet vedtatt å overta skolen. Det oppsto imidlertid visse vanskeligheter rent juridisk med å få overført og tinglest dokumentene, men i september måned 1966 var saken i orden og det nye styret kunne ta fatt på sin virksomhet.

Byggeplanene.

Det gamle styret for Ringsaker Folkehøgskule hadde gjennom flere møter drøftet spørsmålet om utbygging av Ringsaker Folkehøgskule, ikke minst var dette nødvendig ved at folkehøgskolevirksomheten på Sørmarka var overflyttet, men Ringsaker Folkehøgskule som sådan trengte i høyeste grad også en modernisering. I de vedtatte planer er det forutsetningen at skolen skal bygges ut med plass til 80 elever. 28 dobbeltrom og 24 enkeltrom. Som arkitekt er antatt arkitekt Harald Sveinhaus, Gjøvik.

Planene for ombyggingen og tilbyggingen er oversendt Kirke- og undervisningsdepartementet til godkjenning. Planene var imidlertid ikke returnert fra departementet ved årets slutt.

Det nye styret som overtok i 1966 består av:

Alf Andersen, LO, formann, Aage Sjøgaard, Hamar, Kåre Bårdseth, Gjøvik, Odd Besserud, Hamar, Bjartmar Gjerde, AOF, og Kr. Gundersen, Hamar, som er departementets representant.

Varamenn: Arne Kokkvold og Odd Højdahl.

Oversikt over studiearbeidet i fagorganisasjonen 1966.

Forbund	Studieringer		Kurs		Korte kurs		Kveldskoler		Forel. rekker	
	Ringer	Delt.	Kurs	Delt.	Kurs	Delt.	Klasser	Delt.	Rekker	Delt.
Norsk Arbeidsmandsforbund	11	76	2	55	2	33	-	-	-	-
Norges Befallag	4	23	-	-	-	-	-	-	-	-
Luftforsvarets Befallsforbund	1	5	-	-	-	-	-	-	-	-
Norsk Bekledningsarbeiderforbund	12	71	4	93	6	115	1	18	-	-
— Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforb.	-	-	1	30	3	75	-	-	-	-
— Bygningsindustriarbeiderforbund	25	175	11	233	16	407	1	25	3	66
— Elektriker- og Kraftstasjonsforbund ..	4	23	-	-	1	15	4	67	-	-
— Fængselstjenestemannsforbund	2	14	-	-	1	25	-	-	-	-
— Gullsmedarbeiderforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Norges Handels- og Kontorfunksj.forbund...	39	278	5	156	19	345	3	71	-	-
Norsk Hotell- og Restaurant Arb.Forbund..	27	164	6	183	-	-	-	-	-	-
— Jern- og Metallarbeiderforbund	142	1072	30	713	21	595	11	331	-	-
— Jernbaneforbund	211	1259	3	113	40	1215	9	200	1	39
— Kjemisk Industriarbeiderforbund	84	541	5	137	15	338	-	-	-	-
— Kjøttindustriarbeiderforbund	5	40	-	-	10	219	-	-	-	-
— Kommuneforbund	170	1188	10	254	12	297	14	463	2	30
Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund	9	86	1	24	1	26	-	-	-	-
— Lokomotivmannsforbund	15	66	1	30	2	57	-	-	-	-
— Losforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
— Murerforbund	-	-	-	-	9	242	-	-	-	-
— Musikerforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
— Nærings- og Nyd.mid.arb.forbund	31	216	1	33	3	98	6	81	-	-
— Papirindustriarbeiderforbund	63	409	3	70	-	-	-	-	-	-
— Politiforbund	3	21	2	83	-	-	-	-	-	-
Det Norske Postmannslag	3	21	1	37	-	-	-	-	-	-
Norsk Postforbund	19	138	2	80	-	-	1	60	-	-
Poståpnernes Landsforbund	1	7	-	-	8	207	-	-	-	-
Norsk Sjømannsforbund	10	50	6	151	-	-	-	-	-	-
— Skinn- og Lærarbeiderforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
— Skog- og Landarbeiderforbund	11	67	-	-	-	-	-	-	-	-
— Skotøyarbeiderforbund	5	42	2	41	-	-	-	-	-	-
— Tekstilarbeiderforbund	5	30	1	36	7	127	-	-	-	-
— Tele Tjeneste Forbund	14	117	1	46	5	164	-	-	-	-
Telegrafmenneskes Landsforbund	13	85	-	-	1	50	-	-	-	-
Norsk Tjenestemannslag	24	159	7	176	12	245	-	-	-	-
— Tolltjenestemannslag	9	70	1	26	-	-	-	-	-	-
— Transportarbeiderforbund	46	309	-	-	4	94	1	9	-	-
— Treindustriarbeiderforbund	5	32	-	-	-	-	-	-	-	-
— Typografforbund	4	25	-	-	-	-	-	-	-	-
Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Norges Urmaker Svenneforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Norsk Forbund for Arb.l. og Tekn. Funksj...	3	17	-	-	-	-	-	-	-	-
	1030	6896	106	2800	198	4989	51	1325	6	135
AOF's faglige kurs	-	-	39	899	-	-	-	-	-	-
Faglige utvalg og samorganisasjoner	21	193	-	-	20	623	1	15	-	-
LO-skolen	-	-	2	45	-	-	-	-	-	-
LO-skolen for kvinner	-	-	1	17	-	-	-	-	-	-
4-ukers ungdomslederkurs	-	-	1	19	-	-	-	-	-	-
TWI	234	2314	-	-	-	-	-	-	-	-
Til sammen	1285	9403	149	3780	218	5612	52	1340	6	135

Samlet deltakerantall: 20 270.

Opplysningsarbeidet i fagorganisasjonen.

Den faglige opplysningsvirksomheten viser jevn framgang. Framgangen fordeler seg vesentlig på studieringer, ukeskurs og kveldskoler.

Antall deltakere i 1965 var 18 374 og i 1966 20 270. Herav 2314 deltakere i TWI-kursene.

Studieringene står for halvparten av det samlede deltakerantall med 9403 deltakere, fordelt på 1285 ringer. De egentlige studieringer har her en framgang på 190 ringer med 939 deltakere, mens det er noen nedgang for TWI-kursene.

Antall ukeskurs viser fortsatt stigning fra 107 kurs med 2542 deltakere i 1965 til 149 kurs med 3780 deltakere i 1966. Dette er en stigning på vel 1200 deltakere. En medvirkende årsak til stigningen må ses i sammenheng med nyordningen med statstilskott til kurs for de ansattes representanter i næringslivet.

Det ble avvirket 218 korte kurs og helgekurs med 5651 deltakere, dvs. omtrent det samme som året før.

Det ble avvirket i alt 52 kveldskoleklasser med 1340 deltakere, dvs. nærmere 200 mer enn året før.

Det ble i 1966 registrert studievirksomhet i 36 forbund. Av disse hadde 22 et høyere deltakerantall og 14 et lavere deltakerantall. Samlet deltakerantall innenfor de 36 forbund var 16 145, dvs. en framgang på ca. 1800 fra året før.

Arbeiderbevegelsens Arkiv.

Året 1966 var arkivets 57. driftsår. Arbeidet med ordningen av eldre og nytt tilsendt stoff har fortsatt som før. Utenom den vanlige løpende tilveksten fra organisasjoner og andre forbindelser, er i år mottatt større og mindre samlinger av utrykt og trykt stoff fra følgende: Landsorganisasjonen i Norge, Norsk Arbeidsmandsforbund, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Norsk Jernbaneforbund, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Norsk Kommuneforbund, Norsk Papirindustriarbeiderforbund, Drammen jern- og metallarbeiderforening, Greaaker arbeiderforening, Oslo kommunale skorstensfeieres forening, Oslo og omegn gartnerarbeiderforening, Oslo Servitørforening, Det norske Arbeiderparti, DNA's stortingsgruppe, Oslo arbeiderparti, Sosialistisk skolelag, Grünerløkka kvinnegruppe, Kjelsås kvinneforening, Arbeidernes pressekontor, «Glåmdalen», Arbeidernes Ungdomsfylking, AUF's distriktslag i Akershus, Buskerud og Oslo, Bryn AUL og Sentrum AUL.

Fra følgende institusjoner er mottatt diverse trykksaker som gaver: Arbeidsdirektoratet, Deichmanske Bibliotek, Likelønnsrådet, Norges Arbeidslederforbund, Norges Bank, Norges kooperative Landsforening, Norsk Arbeidsgiverforening, Norsk Produktivitetsinstitutt, forlaget Ny Dag, Riksmålsforbundet, A/S Stephansen (Bergen), Statens Teknologiske Institutt, Statens Vegvesen, Stortingsbiblioteket, Tiden Norsk Forlag, Utenriksdepartementets bibliotek, forlaget Fremad (København), Institut für Marxismus-Leninismus, Berlin, Institut Za Izucavanje Radnockog Pokreta, Beograd, Ustav Dejin KSC, Prag og Verein für Geschichte der Arbeiterbewegung, Wien.

Følgende personer har gitt diverse trykksaker, fotos, lydbånd eller manus: Ragna Hagens etterlatte, Ragnhild Hall Haraldsen, Rakel Seweriin, Thor Andreassen, Ake Anker-Ording, Olav Brundvand, Edvard Bull, Egil Engebretsen, Peder Furubotn, Einar Gerhardsen, Arvid G. Hansens etterlatte, Henrik Hjartøy, Geir Jonasson (Reykjavik), Alve Larsson (Sverige), Kjell Kviberg, Trygve Lie, Birger Madsen, Alfred Skar, Georg Svendsen, Ulf Torgersen, Aksel Zachariassen, Ole Øisangs etterlatte.

I fotosamlingen er innregistrert 509 bilder pluss 222 negativer.

Bytteforbindelsen med de øvrige nordiske arbeiderarkivene har vært opprettholdt. I år er også innledet bytteforbindelse med arkiver ellers i Europa. Arkivet har bl. a. sendt mikrofilm og fotostater av eldre publikasjoner til institusjoner ute.

Det er i år kjøpt inn ialt 342 bøker, herav 64 antikvarisk. I samarbeid med Universitetsbiblioteket foregår nå mikrofilming av Social-Demokraten, Arbeiderbladet. Før utgangen av januar vil dette arbeidet være ført fram til 1930-årene.

Mengden av det stoffet som er kommet inn til arkivet utgjør ca. 80 hyllemeter. I arkivets hovedkatalog er i år innregistrert ca. 900 titler og i hjelpekatalogen 550 titler. Av større utrykte stoffsamlinger som er ordnet i år nevner vi her stoff fra AUF, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund, Greaker arbeiderforening, Oslo kommunale skorstensfeieres forening, Oslo og omegn gartnerarbeiderforening, Oslo distrikts stasjonspersonales forening, Ole Øisangs privatarkiv.

57 bind er bundet inn i året og det er i alt laget 396 fotostattkopier.

Årets tilvekstliste «Aktuelle bøker og skrifter 1966» ble sendt til et større antall organisasjoner. For Folkets Brevskole er utarbeidet en bokliste til brevkurset «Fagforeningskunnskap». Dessuten er det laget en tilleggsliste til AOF's bokliste «Industrielt demokrati».

Fra faglige og politiske organisasjoner er mottatt 103 jubileumsskrifter.

Det har vært to utstillinger i lesesalsmontrene: «Eldre arbeidsreglementer og tariffen» og «Fra Meddelelsesbladet til Fri Fagbevegelse». I løpet av året har det vært 4 større omvisninger i arkivet.

Lesesalsbesøket økte fortsatt og var størst i oktober med 313 besøk og minst i desember med 75. For hele året ble besøket 2167. Ut fra arkivet er det lånt 626 skrifter, 52 fotos og 2 faner. Stoff som bare brukes i lesesalen er nå som før utelatt fra statistikken.

Et større antall organisasjoner og enkeltpersoner har fått spørsmål besvart pr. brev eller telefon.

Arbeidet med å samle stoff og å reise lokalarkiver har fortsatt. Nye arkivutvalg er organisert i Nordland og Troms. En har hatt konferanse med arkivutvalgene i Trondheim, Bergen, Stavanger. Bortsett fra Tønsberg, der lokalarkivet nå er vel etablert, sliter en på de andre stedene fremdeles med startvansker. Også i år er det blitt holdt foredrag og korte orienteringer om Arbeiderbevegelsens Arkiv i foreninger og institusjoner og stoff om arkivet er kommet med i fagblad, dagsaviser og et tidsskrift.

Tilgangen på nye studenter og forskere som søker Arbeiderbevegelsens Arkiv for å finne stoff til sine spesialarbeider har fortsatt. Arkivaren har også i år vært sensor i historie ved Universitetet.

I samsvar med tidligere vedtak har Arbeiderbevegelsens Arkiv gjenopptatt tilsynet med biblioteket på Sørmarka. Biblioteket er gjennomgått, foreldet og nedslitt litteratur er skiftet ut, ny litteratur klassifisert og ca. 3900 bind satt i stand for utlån.

Den nyansatte bibliotekaren arbeidet konsentrert med dette i 2½ måned og har senere vært på Sørmarka en dag i uken.

Styret: Henrik Hjartøy (formann), Paul Engstad sen. (nestformann), Thor Andreassen og Oscar Olsen, alle fra LO, Aksel Zachariassen, Edvard Bull og Olav Nordskog fra DNA. Det er holdt 1 styremøte.

Personalet: Arkivar Arne Kokkvoll, bibliotekar Øivind Berntsen, bibliotekar Mirjam Bestorp (ny fra 1. juni), arkivassistentene Gunhild Wang og Kåre Auale.

Statens Feriefond.

Sekretær Thorleif Andresen har vært Landsorganisasjonens representant i styret for Feriefondet i 1966.

Av Feriefondets overskudd har styret for Feriefondet med godkjenning av Kommunal- og arbeidsdepartementet utdelt til ferieformål i 1967 i alt kr. 2 573 000.00 som fordeler seg således:

I. Til husmorferie, som er fordelt av Statens Husmorferieutvalg	kr.	400 000.00
II. Til ferieopphold og turer for gamle eller uføre »		155 000.00
III. Til ski- og turistforeninger, til bygging og istandsetting av hytter	»	430 000.00
IV. Til Landslaget for Norske Ungdomsherberger, til diverse utstyr og utbedring av ungdomsherbergene	»	150 000.00
V. Til bygging, utvidelse og utbedring av feriehem under fagforeninger	»	257 000.00
VI. Til bygging, utvidelse og utbedring av «andre feriehem»	»	799 000.00
VII. Til diverse ferieformål, herunder til anlegg og utbedring av campingplasser, til fremme av jakt og fiske, til sikring av friarealer og til reisetilskudd til sjøfolks pårørende	»	382 000.00
	Tils. kr.	<u>2 573 000.00</u>

Komitéer, utvalg råd og styrer.

Ankenemnda for verdsettelse av aksjer og verdipapirer (Finansdepartementet):

Ingemund Haugen med Stanley Tomter som varamann.

Antidumpingutvalget, (Finansdepartementet);

Jon Rikvold.

Arbeidsdirektoratet, styret:

Thorleif Andresen og Odd Højdahl med Kjell Lien og Ulf Sand som varamenn.

Arbeidsdirektoratet, utvalg for saker om arbeidsløsetrygd:

Th. Andresen med Odd Højdahl som varamann.

Arbeidsforskningsinstituttene, under Arbeidstilsynet:

Egil Ahlsen med Ragnar Røberg-Larsen som varamann.

Arbeidskraftsspørsmålet, beredskapsutvalg for (Kommunal- og Arbeidsdepartementet):

Paul Engstad med Egil Ahlsen som varamann.

Arbeidsløshets- og dermed beslektet statistikk, utvalg for (Kommunal- og Arbeidsdepartementet):

Per Dragland.

Arbeidsrettens medlemmer:

1. Rolf H. Olsen med Marius Trana, Erling Frogner, Bjartmar Gjerde, Anton Ruud, John Johansen og Nils Haave som varamenn.
2. Hans Sundrønning med Erling Frogner, Marius Trana, Bjartmar Gjerde, Anton Ruud, John Johansen og Nils Haave som varamenn.

Arbeidsrettsrådet (Arbeidstvistlovgivningen), (Kommunal- og Arbeidsdepartementet):

P. Mentsen og Olaf Sunde.

Arbeidstidskomitéen av 1964, (forkortelse av arbeidstiden fra 45 til 42½ time pr. uke — Bråthen-komitéen). (Kommunal- og Arbeidsdepartementet):

Tor Aspengren og Anker Nordtvedt.

Arbeidstilsynsrådet (Kommunal- og Arbeidsdepartementet) For saker vedrørende Arbeidervernlovens § 61:

Einar Strand med Kjell Lien som varamann.

For saker vedrørende Hushjelploven:

Ragna Karlsen og Louise Bøe med Ingrid Halkensrud og Margrethe Tellefsen som varamenn.

For saker vedrørende arbeidere i jordbruk:

Knut Nakken med Klaus Kjelsrud som varamann.

Aspirantnemnda (Utenriksdepartementet):

Olaf Karling med Thv. Karlsen som varamann.

Bedriftslegerådet:

Paul Engstad med Frank Hansen som varamann.

Bedriftssykekasser (utvalg til godkjenning av vedtekter for bedriftssykekasser):

Kåre Halden med Håkon Thesen som varamann.

Distriktenes Utbyggingsfond, rådet for (Kommunal- og Arbeidsdepartementet):

Thorleif Andresen og Odd Højdahl med Kjell Lien og Paul Engstad som varamenn.

Distriktenes Utbyggingsfond, styret for:

Varamann Einar Strand.

Fellesordningen for tariffestet pensjon (FTP), styret for:

Alf Andersen (formann), P. Mentsen og Otto Totland med Jon Rikvold, Tor Aspengren og Eivind Strømme som varamenn.

Fiskerinæringens kontaktutvalg (De europeiske markedsproblemer), (Fiskeridepartementet):

Einar Strand med Kåre Kristoffersen som varamann.

Fiskeriutvalget (DNA):

Einar Strand.

Flyktningerådet (Sosialdepartementet):

Thorleif Andresen med Kaare B. Werner som varamann.

Folk og Forsvar:

P. Mentsen og Knut Nakken med Hugo Lindahl som varamann.

Folkets Hus A/L, Oslo:

Styret: Alf Andersen.

Fondet til fremme av forskning- og utviklingsarbeid i industrien, (Industridepartementet):

I Rådet: Egil Ahlsen og Harry Hansen.

Forbrukerrådet (Departementet for familie- og forbrukersaker):

Ragna Karlsen med Bjørg Johansen som varamann.

Formuesfordelingskomitéen (Finansdepartementet):

Odd Højdahl.

Forsikringsrådet (Sosialdepartementet):

Varamann Jon Rikvold.

Frihandelsutvalget (Rådgivende utvalg for saker vedrørende Det europeiske frihandelsforbund og nordisk økonomisk samarbeid.) (Handelsdepartementet):

Jon Rikvold med Ulf Sand som varamann.

Garantiinstituttet for eksportkreditt (Handelsdepartementet):

Jon Rikvold med Per Dragland som varamann.

Heimearbeidsrådet (Kommunal- og Arbeidsdepartementet):

Karen Fallet Hansen med Ragna Jakobsen som varamann.

Heimevernet (Forsvarsdepartementet):

Knut Møller med Kjell Lien som varamann.

Hærens yrkesskole for våpenteknisk befal (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Bøssemakere: Rolf Andersen med Kåre Hellerud som varamann.

Instrumentmakere: Gustav Reistad med Kristian Waldorff som varamann.

Våpensmedene: Alf K. Michelsen med Frithjof Sandin som varamann.

Håndverks- og Kunstindustriskolens fellesutvalg i Oslo:

Kåre Hansen.

ILO-komitéen (Sosialdepartementet):

P. Mentsen og Olaf Sunde med Th. Andresen og Kåre Halden som varamenn.

Indeksutvalget, teknisk rådgivende utvalg for Statistisk Sentralbyrå:

Jon Rikvold.

Industriberedskapsutvalget (Industridepartementet):

Leif Skau med Kjell Lien som varamann.

Industriberedskapsutvalgets bransjeutvalg for:

Gummivareindustrien: Sverre Enger med Håkon Ødegård som varamann.

Metallurgisk industri og jord- og stenvareindustri: Anker Nordtvedt med Øivind Henriksen som varamann.

Bergverksindustrien: Øystein Larsen med Bernt Alfsen som varamann.

Lær- og skotøyindustrien: Ingvald Hansen med Wiktør Remme som varamann.

Skipsbyggingsindustrien: Lars M. Skytøen med Jahrman Mangen som varamann.

Industrielt demokrati — Koordinasjonskomité for forskning vedrørende industrielt demokrati:

Einar Strand, Egil Ahlsen og Tor Aspengren.

Komité til å utrede spesielle sysselsettingsproblemer blant eldre, (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Alf Andersen.

Komité til å vurdere Arbeidstilsynet og dets virksomhet (Kommunal og arbeidsdepartementet):

Paul Engstad og Egil Ahlsen.

Kunst på arbeidsplassen:

Paul Engstad med Per Haraldsson som varamann.

Kvinnens frivillige beredskap:

Hilda Andersson, Gerd Råer, Ragna Karlsen og Linken Holbø.

Landsforening til Kreftens bekjempelse — fagutvalg:

Paul Engstad.

Landsrådet for Trygg Trafikk.

M. Anker Bakke med Marcus Marcussen som varamann.

Likelønnsrådet (Lønns- og prisdepartementet):

P. Mentsen med Jon Rikvold og Ulf Sand som varamenn.
 Ragna Karlsen med Solveig Løfquist Nielsen som varamann.

Lærlingrådet for håndverk og industri, handel og kontorarbeid, (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Håndverkets arbeidere: Lorang Kristiansen.
Industriens arbeidere: Jahrman Mangen.
Handelens funksjonærer: Synnøve Saugerud, Rjukan.
Kontorfunksjonærene: Sverre Bolstad.

Lønnsstatistikk, rådgivende utvalg for (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Jon Rikvold med Aslaug Jullum som varamann.

Nasjonalkomiteén for rasjonell organisasjon, Den norske:

Egil Ahlsen med Harald Andersen som varamann.

Norges Byggforskningsinstitutt:

Styret: Egil Ahlsen med Øivind Henriksen som varamann.
Produksjonsteknisk utvalg: Egil Ahlsen og Alfred Haugen med Øivind Henriksen og Ole Flesvig som varamenn.

Norges Byggstandardiseringsråd:

Øivind Henriksen, Johs. Størksen og Lorang Kristiansen med Rasmus Solend, Erik Kristoffersen og Willy Jacobsen som varamenn.

Norges Eksportråd (Utenriksdepartementet):

Jon Rikvold, Anker Nordtvedt og Kaare Pehrson med personlige varamenn: Ulf Sand, Øystein Larsen og Åge Petersen. Medlem av styret: Jon Rikvold.

Norges Familieråd:

Komité: Paul Engstad.

Norsk Forening for Sosialt arbeid:

Styret: Paul Engstad med Ragna Karlsen som varamann.
Rådet: Konrad Nordahl med Sigurd Halvorsen som varamann.

Norsk Produktivitetsinstitutt, (Industridepartementet):

Rådet: Th. Andresen, Egil Ahlsen, Tor Aspengren, Fritz W. Hannestad, Otto Totland, Kaare Pehrson og Einar Strand med Jon Rikvold, Erling Frogner, Sverre Enger, J. P. Finne, Johan Moksnes og Gulbrand Brauer som varamenn.

Arbeidsutvalget: Thorleif Andresen, Egil Ahlsen, Tor Aspengren med Einar Strand, Kaare Pehrson og Otto Totland som varamenn.

Fagutvalget for industri: Kaare Pehrson og Haakon Thesen med Anker Nordtvedt og Åge Petersen som varamenn.

Fagutvalget for håndverk: Fritz W. Hannestad med Lorang Kristiansen som varamann.

Fagutvalget for samarbeidsspørsmål: Einar Strand med Harald Andersen som varamann.

Norsk samband for De forente nasjoner:

Kåre Halden.

Norsk seksjon for nordisk samarbeid vedrørende omsorgen for de eldre, (Sosialdepartementet):

Thorleif Andresen.

*Opplæringsfondet for praktisk arbeid (Industridepartementet).
Fondets innstillingsnemnd:*

Arne Forseth og Salve Salvesen med Paul Engstad og Per Aase som varamenn.

Pensjonstrygden for statens arbeidere, (Sosialdepartementet):

Øystein Larsen med Jahrman Mangen som varamann.

Prisrådet (Lønns- og prisdepartementet):

Varamann Jon Rikvold.

Prisrådet for kjøtt- og pølsevarer (Finansdepartementet):

Henning Dahl med Arne Moe som varamann.

Rikslønnsnemnda (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

P. Mentsen med Tor Aspengren, Thorleif Andresen, Einar Strand, Odd Højdahl og Paul Engstad som varamenn.

Rådet for internasjonalt økonomisk samarbeid (Utenriksdepartementet):

P. Mentsen med Tor Aspengren og Jon Rikvold som varamenn.

Rådet for Norsk utviklingshjelp (Utenriksdepartementet):

Odd Højdahl.

Rådet for Teknisk Terminologi:

Egil Ahlsen med Harald Andersen som varamann.

Rådgivende komité for visse økonomiske spørsmål, særlig tollspørsmål, (Handelsdepartementet):

Jon Rikvold.

Rådgivende utvalg for kulturelt samarbeid med Sovjet-Samveldet, (Utenriksdepartementet):

Per Haraldsson.

Sakkyndig råd for fengselsvesenets arbeidskraft (Justisdepartementet):

Odd Højdahl.

Sentralorganisasjonen for eldreomsorgen:

Per Haraldsson med Ragna Karlsen som varamann.

Sentralrådet for samarbeidsutvalg ved Statens virksomheter:

Egil Halvorsen, Harald Fondevik, Hjalmar Andersen, Albert Uglem, Ludvig Wangsmo med Aage Tømmereek, Else Ørbæk, Synøve Megaard, Odd Eide og Rolf Furuseth som varamenn.

Sentralrådet for yrkesvalghemmede (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Kjell Lien med Ragnar Røberg-Larsen som varamann.

Sivilforsvarsrådet (Justisdepartementet):

Odd Eide med Hans Gimming som varamann.

Skolemessig opplæring i bygg- og anleggsgfag (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Øivind Henriksen med Ole Flesvig som varamann.

Sluttvederlagsordningen (LO—NAF):

Einar Strand og Olaf Sunde med Kåre Halden som varamann.

Standardiseringsrådet for husbygging:

Rolf Fjellheim med Ole Berg som varamann.

Statens Håndverks- og Kunstindustriskole (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Medlem av skolens styre: Møbelsnekker Oddvar Eklund med Henning Dahl som varamann.

Statens Lønnsutvalg (Lønns- og prisdepartementet):

Odd Højdahl med Harald Fondevik som varamann.

Statens Teknologiske Institutt (Industridepartementet):

Thorleif Andresen og Egil Ahlsen med Harry O. Hansen og Harald Andersen som varamenn.

Statens Ungdomsråd:

Ola Teigen med Kjell Lien som varamann.

Statens utlendingsråd:

Alfred Skar med Ragna Karlsen som varamann.

Stiftelsen næringslivets forskningsfond for undervisningsformål:

Styret: Jon Rikvold.

Rådet: Bjartmar Gjerde, Harry Hansen og Øivind Henriksen.

Sykelønnsnemnda:

Einar Strand og Olaf Sunde.

Tekniske skolars utvalg:

Egil Ahlsen og Nils Eikevik.

Tiedemann, J. L. Tobakkfabrikks stipendiefond:

Konrad Nordahl.

Trygg Trafikk:

Rådet: M. Anker Bakke med Marcus Marcussen som varamann.

UNESCO, Den norske nasjonalkommisjon for:

Bjartmar Gjerde og Kåre Halden med Ivar Viken og Per Haraldsson som varamenn.

Utvalg om arbeidsformidling av høyere kvalifisert arbeidskraft (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Odd Højdahl.

Utvalg til å utrede spørsmålet om å bringe skattleggingen av inntekt av personlig eide bedrifter mer på linje med skattleggingen av bedrift som eies av aksjeselskap (Finansdepartementet):

Olaf Sunde og Kjell Holler.

Bransjerådene.

Arbeidernes representanter i bransjerådene i 1966 har vært:

Bergverkene:

Øystein Larsen, Norsk Arbeidsmandsforbund, med Walter Kristiansen, samme forbund, som varamann.

Johannes Sandnes, Røros, med Frantz Jensen, Folldal, som varamann.

Elektroteknisk industri:

Håkon Thesen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Erling Johansen, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund, som varamann.

Thorleif Holth, Oslo, med Asbjørn Ottosen, Sarpsborg, som varamann.

Hermetikk- og konserveringsindustrien:

Åge Petersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, med Erling Frogner, samme forbund, som varamann.

Ingvald Endresen, Stavanger, med Alf Rummelhoff, Oslo, som varamann.

Konfeksjonsindustrien:

Rudolf Eriksen, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, med Hilda Andersson, samme forbund, som varamann.

Konrad Hjørnevik, Bergen, med Edel Brekke, Bergen, som varamann.

Motorindustrien:

Reidar Holmen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Harry O. Hansen, samme forbund som varamann.

Arthur Håland, Vestre Håland pr. Mandal, med Hermod Marvoll, Rubbestadneset, som varamann.

Møbel- og innredningsindustrien:

Erik Eriksen, Norsk Treindustriarbeiderforbund, med Rolf Thoresen, samme forbund, som varamann.

Olaf Lerø, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, med Birger Gaustad, samme forbund, som varamann.

Sildolje- og sildemelindustrien:

Anker Nordtvedt, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, med Sverre Enger, samme forbund, som varamann.

Martin Kammen, Lysøysund, med Lars Mong, Egersund, som varamann.

Skipsbyggingsindustrien:

Tor Aspengren, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Jahrman Mangen, samme forbund, som varamann.

Hans Mostad, Glemmen pr. Fredrikstad, med Alf Husabø, Bergen, som varamann.

Skotøy- og lærindustrien:

Ingvald Hansen, Norsk Skotøyarbeiderforbund, med William Olsen, samme forbund, som varamann.

Wiktor Remme, Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund, med Willy Elvan, samme forbund, som varamann.

Småskips- og båtbyggeriene:

Gunnar Myhre, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Trygve Skår Knutsen som varamann. Edvard Olsen, Bodø, med Julius Johansen, Rognan, som varamann. Sverre Skåtøy, Hagavik, med Hans Uppheim, Rosendal, som varamann.

Støperi-industrien:

Per Andersen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Petter Pettersen, Oslo, som varamann.

Bjarne Nilsen, Drammen, med Ragnar Brattvoll, Strømmen, som varamann.

Teglverksindustrien:

Ragnvald Høidahl, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, med Rasmus Solend, samme forbund, som varamann.

Harald Ulriksen, Sarpsborg, med Reidar Mikalsen, Alnabru, som varamann.

Tekstilindustrien:

Gulbrand Brauer, Norsk Tekstilarbeiderforbund, med Bjarne Bårdsen, samme forbund, som varamann.

Hjalmar Romslo, Ytre Arna, med Johan Moldvær, Langevåg, som varamann.

Marie Lindquist, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, med Harald Hauge, Espeland, som varamann.

Treforedlingsindustrien:

Kaare Pehrson, Norsk Papirindustriarbeiderforbund, med Olav Bratlie, samme forbund, som varamann.

Walther Henriksen, Moss, med Sverre Andresen, Hønefoss, som varamann.

Trelastindustrien:

Erling Christensen, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, med Karl Thoresen, samme forbund, som varamann.

Svein Morgenlien, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund, med Arne Veen, samme forbund, som varamann.

Brede Kristiansen, Tobøl, Skotterud, med Sigurd Engen, Trondheim, som varamann.

Utdrag av beretningene for distriktskontorene.

Aust- og Vest-Agder.

LO's distriktskontor, Kristiansand S.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets område var det pr. 31. desember 1966 18 samorganisasjoner som omfattet 230 fagforeninger. Pr. 31. desember 1966 275 fagforeninger med ca. 23 000 medlemmer.

Oppløste fagforeninger:

Samtlige Arbeidsmandsforbundets 18 avdelinger i Aust-Agder er i år sluttet sammen til en storavdeling. Følgende Skog- og Landarbeiderforeninger er sluttet sammen i en storavdeling: Fjordbygda, Nærestad, Skeimo, Ubergsmoen og Nesgrenda. Bjørndalen Skog- og Landarbeiderforening er oppløst. Avd. 11 av Telegraf- og Telefonforbundet er sluttet sammen med avd. 48. Agder Inspektørlag, avd. 199, er oppløst.

Møter:

Tilsynsutvalget har hatt 10 møter.

Kontorets sekretærer har for øvrig holdt 52 foredrag i samorganisasjoner og fagforeninger og 18 foredrag på faglige kurs. Dessuten har sekretærene deltatt i 143 styremøter og mindre konferanser. Distriktskontoret har i årets løp arrangert 2 faglig/politiske konferanser, 2 konferanser i forbindelse med industrireisinga på Lista, 1 faglig tillitsmannskonferanse, 1 konferanse vedrørende TWI-virkosomheten, 2 ungdomskonferanser, og 1 konferanse om kollektiv hjemforsikring.

Tariffarbeidet:

Nye overenskomster 4, tvister 9.

Opplysningsarbeidet:

Distriktskontoret har i årets løp arrangert 1 faglig ungdomskurs. Organiseringen av opplysningsarbeidet for øvrig er fra i år overtatt av det nyopprettede distriktskontor for AOF. Ved årets utgang var

TWI-kurs:

Det er i år avviklet i alt 17 kurs med 163 deltakere. Det er forelest på yrkesskolene i Kristiansand, Mandal og Flekkefjord.

Reisedager:

Kontorets sekretærer har hatt 123 reisedager.

*Bergen, Hordaland og Sogn og Fjordane.**LO's distriktskontor, Bergen.*

LO's distriktskontors arbeidsområde omfatter Bergen, Hordaland og Sogn og Fjordane fylker. I distriktskontorets område var det:

Pr. 1. januar 1966 19 samorganisasjoner, omfattende 342 fagforeninger, og pr. 31. desember 1966 19 samorganisasjoner, omfattende 341 fagforeninger.

Pr. 1. januar 1966 492 fagforeninger, omfattende 61 800 medlemmer, og pr. 31. desember 1966 480 fagforeninger, omfattende 62 200 medlemmer.

Nye foreninger:

Måløy Bekledningsarbeiderforening, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, 10 medlemmer, Førde gruppe av Norsk Transportarbeiderforbund, 5 medlemmer, Uggdalseidet klubb av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, 7 medlemmer, Husnes Transportarbeiderforening, Norsk Transportarbeiderforbund, 14 medlemmer, Fotlandsvåg Bekledningsarbeiderforening, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, 52 medlemmer, Indre Sogn Arbeidsmannsforening, Norsk Arbeidsmandsforbund, 208 medlemmer, Sunnfjord — Ytre Sogn Arbeidsmannsforening, Norsk Arbeidsmandsforbund, 273 medlemmer, Nordfjord Arbeidsmannsforening, Norsk Arbeidsmandsforbund, 238 medlemmer.

Tilsammen 807 medlemmer.

Nedlagte foreninger:

Sogndal Veiarbeiderforening, 25 medlemmer, Leikanger Veiarbeiderforening, 32 medlemmer, Luster Veiarbeiderforening, 43 medlemmer, Balestrand Vei- og Anleggsarbeiderforening, 48 medlemmer, Hafslo Veiarbeiderforening, 15 medlemmer, Jostedal Vegarbeiderlag, 31 medlemmer, samtlige Norsk Arbeidsmandsforbund (gått sammen med Indre Sogn Arbeidsmannsforening).

Jølster Veiarbeiderforening, 40 medlemmer, Brekke Veiarbeiderforening, 18 medlemmer, Hyllestad Veiarbeiderforening, 30 medlemmer, Solund Veiarbeiderforening, 13 medlemmer, Førde—Naustdal Veiarbeiderforening, 73 medlemmer, Vikum—Torvund Veiarbeiderforening, 12 medlemmer, Askvoll Arbeidsmannsforening, 25 medlemmer, Norddalsfjord Veiarbeiderforening, 10 medlemmer, Fjaler Veiarbeiderforening, 24 medlemmer, Gaular Veiarbeiderforening, 24 medlemmer, Eikefjord Veiarbeiderforening, 27 med-

lemmer, samtlige Norsk Arbeidsmandsforbund (gått sammen med Sunnfjord—Ytre Sogn Arbeidsmannsforening).

Olden—Innvik Veiarbeiderforening, 90 medlemmer, Eid og Davik Veiarbeiderforening, 106 medlemmer, Gloppen Veiarbeiderforening, 46 medlemmer, samtlige Norsk Arbeidsmandsforbund (gått sammen med Nordfjord Arbeidsmannsforening).

Til sammen 732 medlemmer.

Fana og Haus Bygningsarbeiderforening overført til Bygningsavdelingene i Bergen.

Møter:

I 1966 har tilsynsutvalget hatt 4 møter. Tillitsmanns- og andre møter 93. Orienterings- og agitasjonsmøter i fagforeningene 69. Møter i samorganisasjonene 44. Fylkesarbeidsnemnda 5 møter. Faglig-politiske møter (konferanser) 8. Dessuten har sekretærene innledet om forskjellige faglige emner på møter arrangert av arbeidsgiverorganisasjoner. Videre har kontoret vært representert på 17 møter arrangert av parti-, kommunale og statlige organer.

Tariffarbeidet:

a) Nye overenskomster 4, b) reviderte overenskomster 6, c) tariff-tvister 25. En rekke tvister er løst gjennom uformelle konferanser.

Opplysningsarbeidet:

Sekretærene har forelest på ialt 30 kurs i emner som: Organisasjonene i arbeidslivet, Arbeidervernloven, Ferieloven, Hovedavtalen, Industrielt demokrati, LO's oppgaver i dag og i morgen m. m.

I 1966 har kontoret arrangert 41 TWI-kurs med 398 deltakere, med instruktør Arne Michelsen som kursleder.

Kontorets ledelse:

Sekretær Ansgar Kristiansen gikk av som leder av kontoret 1. april 1966, etter oppnådd aldersgrense. Fra 1. april til 31 august var sekretær Finn Lien konstituert som leder. Ralph Christiansen tiltrådte som leder av kontoret den 1. september 1966.

Antall reisedager:

Finn Lien har hatt 117 reisedager, Ansgar Kristiansen 14 og Ralph Christiansen 42 reisedager i 1966.

*Buskerud**LO's distriktskontor, Drammen.**Medlemsoversikt:*

Pr. 31. desember 1966 var det i kontorets virkeområde ca. 35 500 medlemmer, fordelt på 340 fagforeninger og 15 faglige samorganisasjoner.

Oppløste fagforeninger:

På grunn av reorganiseringen i Norsk Arbeidsmandsforbund er 27 foreninger nedlagt og tilsluttet en storavdeling for hele fylket. Drammen og Omegn Gartneriarbeiderforening og Hostvedt Skog- og Landarbeiderforening er opphørt og medlemmene overført andre foreninger.

Nye fagforeninger:

Buskerud Arbeidsmannsforening, Spikkestad Bok- og Kartonasje-arbeiderforening og Tørkop Kjemiske Arbeiderforening.

Nyorganisering:

I årets løp er foretatt en rekke bedriftsbesøk. Dels i samarbeid med tillitsmenn er det innmeldt 108 nye medlemmer, fordelt på 9 forskjellige forbund. Organisasjonsprosenten i Buskerud er nær 60.

Møter:

Tilsynsutvalget har holdt 10 møter. Sekretæren har deltatt på 26 møter i fagforeninger, 15 møter i samorganisasjoner og 5 møter i ungdomslag. På de fleste av disse møtene er det blitt orientert/innledet om forskjellige emner. Videre har sekretæren deltatt på en lang rekke møter i andre organisasjoner, særlig i forbindelse med bygging av nytt Folkets Hus i Drammen.

Tvister:

Kontoret har hatt 37 tvistesaker om forskjellige forhold til behandling. De fleste av disse har hatt tilknytning til lov- og avtaleverket. Dessuten er det besvart en lang rekke telefonforespørsler fra medlemmer og tillitsmenn vesentlig om fortolkning av bestemmelser i lovverket.

Opplysningsarbeidet:

Kontoret har lagt opp 28 TWI-kurs med til sammen 264 deltakere. For øvrig har kontoret arrangert 1 helgekurs for unge fagorganiserte, 1 ukeskurs i samarbeid med AOF, 1 kurs over 3 dager i samarbeid med LO's Ungdomsutvalg og 2 konferanser for tillitsmenn over 2 dager. På ovennevnte kurs har sekretæren holdt forelesninger og/eller vært kursleder. Dessuten er fagforeninger bistått med opplegg av kurs. Sekretæren har videre forelest på AOF-foreningen i Drammens kveldsskole, AOF's ukeskurs for Vestfold, Telemark og Buskerud og på helgekurs, arrangert av samorganisasjon og fagforening.

Forskjellig:

Nær samtlige onsdager i året har gått med til kontordag på Hønefoss. I 1966 har sekretæren hatt 131 reisedager.

Finnmark.

(Øst-Finnmark).

LO's distriktskontor, Kirkenes.

Organisasjonsoversikt:

I kontorets distrikt var det:

1. januar 1966 7 samorganisasjoner omfattende 67 fagforeninger.

31. desember 1966 7 samorganisasjoner omfattende 68 fagforeninger.

1. januar 1966 82 fagforeninger med 3915 medlemmer. 31. desember 1966 83 fagforeninger med 3930 medlemmer.

I tallene er inkludert direkte medlemmer.

Ny-registrerte fagforeninger 1966: 1.

Mehamn Handel- og Kontorgruppe, Mehamn, 6 medlemmer.

Ingen oppløste foreninger.

Møter:

I 1966 har tilsynet hatt 8 møter.

Andre møter arrangert av kontoret:

«Informasjonskonferanse» med faglige tillitsmenn i forbindelse med Kjell Liens besøk.

Kontoret arrangerte en faglig tillitsmannskonferanse for Øst-Finnmark.

Kontoret var medarrangør sammen med LO-kontoret i Tromsø av en faglig fylkeskonferanse på Skaidi.

Sekretæren har rapportert deltakelse i 47 møter og 44 konferanser av forskjellige slag.

Tariffavtaler:

- a) Nye tariffer: 2.
- b) Behandlede tariffvister: 37.

Opplysningsarbeid:

Sekretæren sto som kursleder for ungdomskurset «Ungdom — Nåtid og Framtid» på Skaidi i tiden 23.—29. oktober.

Kontoret har arrangert faglige kveldsskoler på Kirkenes og i Vadsø med til sammen 50 deltakere.

Kontoret har forestått arbeidet med planleggingen av kursvirksomheten i Sør-Varanger AOF-forening.

Sekretæren har deltatt i 8 møter og konferanser om studiearbeidet.

I all kontaktvirksomhet med de faglige tillitsmenn har sekretæren understreket viktigheten av et systematisk studiearbeid. I 1966 er det registrert 56 studietiltak i Øst-Finnmark ifølge AOF's oversikt.

Diverse:

Virksomheten ved kontoret må i 1966 betraktes som et normalår. Etter at Ronald Bye ble ansatt i Gjøvik overtok Reidar Winther ledelsen av kontoret. Winther måtte imidlertid slutte etter kort tid på grunn av sykdom, og Ronald Bye overtok igjen stillingen ved kontoret.

Den 18. desember tiltrådte Per A. Utsi som ny sekretær.

Antall reisedager:

Ronald Bye, 90, Reidar Winther, 7, Per A. Utsi, 0, til sammen 97 reisedager.

Hedmark,

LO's distriktskontor, Hamar.

I distriktskontorets arbeidsområde var det:

1. januar 1966, 20 samorganisasjoner, omfattende 474 fagforeninger, 31. desember 1966 20 samorganisasjoner, omfattende 468 fagforeninger.

1. januar 1966 — 484 fagforeninger med i alt 25 629 medlemmer, 31. desember 1966 — 478 fagforeninger med i alt 25 492 medlemmer.

Nye fagforeninger:

Rendalen Bygningsarbeiderforening med 30 medlemmer.

Nedlagte eller sammenslåtte fagforeninger.

Flisa kjemiske gruppe (bedriften nedlagt), Konfeksjonsarbeidernes forening, Heradsbygd, (bedriften nedlagt), Lutufallet anleggsarbeiderforening, Valmen skog og land, Vinger skog og land, Hornset skog og land — slått sammen med Strømmen skog og land. Greslien skog og land slått sammen med Lunderseter skog og land.

Møter:

I 1966 har tilsynsutvalget hatt 10 møter.

Tillitsmennene har deltatt i følgende møter:

I samorganisasjonene 43, i fagforeningene 10, faglig/politiske 16, andre møter eller representasjon 50.

Av agitasjon/nyorganiseringsmøter er det holdt 14, til dels med godt resultat.

En del tvistesaker er også behandlet ved distriktskontoret, og de som ikke er blitt løst lokalt er oversendt de respektive forbund.

Det er holdt en fylkeskonferanse for tillitsmenn med 49 deltakere over to dager.

Distriktskontoret har bistått AKAN med å arrangere en to dagers konferanse for å drøfte alkohol- og narkomani-problemene.

I samarbeid med partisekretæren og AOF-sekretæren er det holdt møter i alle kommuner i fylket for å få nedsatt faglig/politiske utvalg. Det er etablert 18 utvalg som nå er i arbeid. I de resterende kommuner regner vi med at det skal ordne seg snart.

Forelest følgende steder:

På Vang Ungdomsskole om fagbevegelsen og lover og avtaler, 130 elever. På ungdomskurs i Elverum om fagbevegelsens oppbygging og virkemåte, 25 deltakere. I Løten i forbindelse med utdanning av brevringledere, 8 deltakere.

TWI-kurs:

Det er avviklet 11 TWI-kurs med i alt 107 deltakere.

Opplysnings- og informasjonsarbeid.

Når det gjelder opplysningsarbeidet er det her et meget godt samarbeid mellom AOF's avdelingskontor og distriktskontoret, og på

de møter det har vært anledning har vi presisert viktigheten av at dette arbeidet går kontinuerlig.

Det er vanskelig å skille de forskjellige tiltak, og spesielt fordi rapporten fra AOF tar fylkene Hedmark og Oppland under ett.

Det er en gledelig utvikling på denne sektor og siste året har vi hatt en kraftig øking i igangsatte tiltak.

Rapporten pr. 31. desember 1966 viser at det i Oppland/Hedmark er 138 tiltak i gang mot 29 tiltak samme dato forrige år.

Innledet om «Kjenn din kommune» på Drevsjø.

Det er videre holdt flere møter hvor vi har informert om årets tariffrevisjon og om kollektiv hjemforsikring.

Informasjonsvirksomheten og aktivitetstiltak har vi tatt opp på de fleste møtene, og nye framstøt vil bli gjort på disse felt.

Som et ledd i informasjonsvirksomheten har vi i samarbeid med Hamar Arbeiderblad fått i gang en egen faglig spalte. Liknende tiltak er også på trappene i «Glåmdalen».

1. mai i Hedmark:

Sammen med Fylkespartiet er det formidlet talere til 37 1.mai-arrangement.

Reisedager:

Sekretær Buflod har hatt 57 reisedager og sekretær Søgård har hatt 51 reisedager. I alt 108 reisedager.

*Møre og Romsdal,
LO's distriktskontor, Molde.*

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde pr. 1. januar 1966 var det: 15 samorganisasjoner omfattende 284 fagforeninger. 31. desember 1966 15 samorganisasjoner omfattende 283 fagforeninger.

1. januar 1966 328 fagforeninger med 19 443 medlemmer, 31. desember 1966 326 fagforeninger med 19 642 medlemmer.

Nye fagforeninger:

Molde Kjemiske gruppe, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, 13 medlemmer, Møreklær, Batnfjord, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, 11 medlemmer.

Oppløste fagforeninger:

Tustna vegarbeiderforening, Norsk Arbeidsmandsforbund. Surnadal og omegn Skog- og landarbeiderforening, gått ut av Norsk Skog- og Landarbeiderforbund og inn i Norsk Arbeidsmandsforbund. Rensvik Fagforening, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. Todalen Sagarbeiderforening, gått sammen med Surna og Follerø fagforening, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund.

Smøla Handelsfunksjonærers forening, gått inn i Kristiansund Handelsfunksjonærers forening.

Grytten Hotell- og Kaféarbeiderforening, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund.

Bolga Fiskearbeiderforening og Veidholmen Fiskearbeiderforening, Norsk Transportarbeiderforbund.

Borgund Transportarbeiderforening, overført til NNN.

Møter:

I 1966 har tilsynsutvalget hatt 7 møter og behandlet 26 saker.

I samarbeid med de lokale faglige samorganisasjoner, fagforeninger, partilag og ungdomslag, har kontoret vært engasjert i 20 møter med emner: «Den aktuelle faglige situasjon», «Den kollektive hjemforsikring», «Industrielt demokrati», «Faglig/politiske situasjoner», med 600 deltakere.

Sammen med partikontoret er det avviklet en faglig/politisk fylkeskonferanse i Molde Rådhus med 203 representanter fra fagforeninger og partilag i hele fylket.

LO's tillitsmannskonferanse ble avviklet i Molde med 35 deltakere.

For aktivisering av de faglig/politiske utvalg i fylket er holdt 10 møter med tillitsmenn. 100 deltakere.

Sekretæren har innledet om forskjellige faglige spørsmål i 18 møter, disse møter har vært arrangert av faglige og politiske organisasjoner.

Ralph Christiansen har representert fagorganisasjonen på 25 møter arrangert av parti-, kommunale- og statlige organer.

Thorleif Hansen har representert ved 6 møter i samme regi.

Tariffarbeidet:

a) nye tariffer 3, b) reviderte tariffer 5, c) forhandlinger om tariffvister 16.

Opplysningsarbeidet:

I året 1966 har det i samarbeid med AOF's avdelingskontor i Trondheim, de lokale samorganisasjoner, AOF-foreninger og AUF's distriktslag vært holdt:

6 faglig/politiske helgekurs for ungdom med 126 deltakere. 4 ukerskurs med 93 deltakere. Det er arrangert 4 TWI-kurs med 44 deltakere. Sekretærene har forelest ved de fleste helge- og ukerskurs i faglige spørsmål, herunder «*Love og avtaler*».

1 orienteringsmøte for yrkesskoleelever med 125 deltakere.

Det har vært holdt 3 startkonferanser før vintersesongen med 125 deltakere.

I tillegg er det satt i gang 166 studietiltak, kveldsskoleklasser og studieringer med 1449 deltakere.

Antall reisedager:

Ralph Christiansen har i 1966 hatt 81 reisedager, Thorleif Hansen 35 reisedager.

Ralph Christiansen sluttet ved kontoret i Molde den 31. august, og tiltrådte som førstesekretær i Bergen den 1. september 1966.

Thorleif Hansen tiltrådte som sekretær i Molde den 1. august og overtok kontoret fra 1. september, da Ralph Christiansen sluttet.

Kontordamen, fru Inger-Johanne Hagen, hadde permisjon i tiden 1. juni—31. desember 1966.

I samme tidsrom vikarierte frk. Randi Pedersen.

*Nordland.**LO's distriktskontor, Bodø.**Organisasjonsoversikt:*

I distriktskontorets arbeidsområde var det pr. 1. januar 1966 22 samorganisasjoner, omfattende 329 avdelinger, hertil 77 avdelinger utenom samorganisasjonene, ialt 406 avdelinger med ca. 25 000 medlemmer.

Pr. 31. desember 1966 21 samorganisasjoner omfattende 329 avdelinger, hertil 78 avdelinger utenom samorganisasjonene, i alt 407 avdelinger med ca. 25 348 medlemmer.

Nye avdelinger 1966:

Nordre Nordland Brøyteforening, Norsk Transportarbeiderforbund, 50 medlemmer, Andøy Bygningsarbeiderforening, Norsk Byg-

ningsindustriarbeiderforbund, 20 medlemmer, Stokmarknes Hotell- og Restaurantarbeiderforbund NHRAF, 20 medlemmer.

Følgende tidligere bestående avdelinger er nyregistrert:

For. 30, Skogfullmektigfor. ved Statens Skoger, — NTL, 56 medlemmer. For. 23, Statens Fiskkontrollørers Landsforening, — NTL, avd. 411, Helgeland Kraftlags Tjenestemannsforening, avd. 134, Øksnes komm. forening, — Norsk Kommuneforbund, 20 medlemmer, Arbeiderpartiets Presseforening, Mosjøen, 5 medlemmer.

Oppløste avdelinger 1966:

Bodø Kystlosforening (overført Rutelosgruppen, Bergen), NTTF, avd. 88 (overført avd. 31, Salten krets), Melbu Tekstilarbeiderforening (nedlagt), Lødingen Hotell- og Restaurantarbeidergruppe, (nedlagt), NEKF avd. 194, Ankenes (overført), Tjeldsund faglige samorganisasjon, (nedlagt).

Møter:

Kontoret har vært representert på møter og konferanser i følgende organisasjoner:

LO's representantskap 5.—6. januar og 10.—11. oktober. Sekretærkonferanse i Oslo arrangert av Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund. Årsmøte Nordland Studiesamnemnd 22. februar. Årsmøte Salten Arbeiderparti 14.—15. mai. Årsmøte Nord-Helgeland Arbeiderparti 21. og 22. mai. Årsmøte Studieselskapet for Nord-Norsk Næringsliv. Årsmøte Nordland Koop. Distriktsforening. Sekretærkonferanse i Oslo 26. mai. AOF-konferanse i Gausdal 12.—18. juni. Arbeiderbevegelsens Nordkalott-konferanse i Umeå 20.—21. juni. Foreningen Nordens Nordkalott-konferanse i Narvik 27.—28. august. Nordland Studiesamnemnds kurskonferanse i Narvik 29. august—1. september. Årsmøte Nordland fylkes Fiskarlag i Svolvær 21.—23. september. Årsmøte Nordnorsk Kulturråd i Bodø 10.—11. september. FPU's konferanse på Fagerli Turistsenter 6.—7. oktober. Studiesamnemnda for studiearbeidskurs på Polarsirkelen Høyfjellshotell 27.—30. oktober. Konferanse i regi av Nordkalottens Kulturråd i Kalix 26.—27. november. Studieselskapet for Nordnorsk Næringslivs konferanse om «Næringslivet og Forsvaret» i Harstad 11. november. Konferanse i Tromsø for fast ansatte tillitsmenn innen arbeiderbevegelsen i Nord-Norge, arrangert av LO-kontoret, Trømsø, 2.—4. desember.

Faglig-politiske møter:

Kontoret har i samarbeid med FPU arrangert 5 lokale møter og 1 distriktskonferanse om faglig-politiske spørsmål.

LO-forsikringen:

Kontoret har sammen med folk fra Samvirke vært representert på 8 lokale møter om LO-forsikringen. Regionalsjefene Dybwad og Blingsmo og distriktssjefene har dessuten holdt foredrag om saken på en rekke lokale møter. Det har vært god oppslutning om alle tiltakene.

Andre møter:

Kontoret har vært representert på i alt 46 lokale møter om diverse spørsmål som ikke er nevnt ovenfor.

En faglig konferanse for Nordland ble avviklet på Polarsirkelen Høyfjellshotell 3.—4. november, og 5. s. m. ble det på samme sted avviklet en fylkeskonferanse for samorganisasjonene.

Verveaksjonen 1966 i Nordland.

I tidsrommet 1. januar—15. mai ble ovennevnte verveaksjon avviklet. Av de 400 avdelingene i Nordland var det 154 som avga rapport om en nettoøkning i medlemstallet på 588 medlemmer.

Valgundersøkelsen i Nordland:

Ovennevnte undersøkelse, som ble påbegynt høsten 1966, er nå avsluttet. Rapport er avgitt for alle kommuner i Nordland. Analysen vil være ferdig ut på våren 1967.

Forhandlinger:

11 forhandlingsmøter om løsning av tvister, 4 forhandlingsmøter om opprettelse av nye overenskomster og 4 forhandlingsmøter om revisjon av overenskomster.

Opplysningsarbeidet:

Kontoret har arrangert følgende kurs: PR-kurs for Sør-Troms og Nordland 13.—19. mars. Ungdomskurs for Nord-Norge 17.—23. april, 6 korte kurser for faglige studie- og ringledere i Nordland. Kveldskurs for medlemmer av Bodø Bekledningsarbeiderforening 6.—9. september.

Hans N. Jensen har forelest på følgende kurser:

Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbunds Nord-Norgeskurs på Polarsirkelen Høyfjellshotell 17.—23. april. Bodø og omegn AOF-forenings kveldskurs i «Forhandlingsteknikk» vinteren 1966. AOF's Studielederkurs for Troms og Nordland i Harstad 4.—10. september. AOF's faglige kurs for Nord-Norge på Holt Turiststasjon 25. september—1. oktober. Norsk Kommuneforbunds Nord-Norgeskurs på Polarsirkelen Høyfjellshotell 6.—12. november. Piteabygdens og Arjeplog ABF's kurs om Norge for pensjonister.

AOF-utvalget for Nordland ble våren 1966 omorganisert, og er nå AOF-foreningenes og AOF's distriktsorganisasjon for Nordland. AOF-utvalget arbeider med spørsmålet om fast ansettelse av AOF-instruktører i Bodø og Narvik. Finansieringen skal hovedsaklig baseres på lokale bevilgninger.

TWI-kurs:

Det er arrangert i alt 13 TWI-kurs med 147 deltakere.

Pressekontakter:

Kontoret har inngått avtale med fylkets fire A-aviser om etablering av faglige pressekontakter i avisredaksjonene og i avdelingene og samorganisasjonene.

Diverse:

Nye kontorlokaler ble tatt i bruk hos Samvirkelaget Bodø den 15. februar. Wilma Schönning ble ansatt som ny 2. dame fra 15. februar. Odd M. Bakkejord tiltrådte som 2. sekretær den 24. august.

Skriv:

Kontoret har mottatt 1483 skriv og sendt 775 skriv og rundskriv.

Reisedager:

Odd M. Bakkejord 62 og Hans N. Jensen 138 reisedager.

Nord- og Sør-Trøndelag.

LO's distriktskontor, Trondheim.

I distriktskontorets arbeidsområde var det pr. 1. januar 1966 26 samorganisasjoner med 369 tilsluttede foreninger. Ved årets utgang 26 samorganisasjoner med til sammen 370 foreninger.

1. januar 1966 510 foreninger og ved årets utgang 504. Tilbakegangen skyldes sammenslåing i større enheter.

Utgåtte foreninger:

Vest-Norges Losforbund, avd. Trondheim. Thamshavnbanens forening. Innherred Transportforening. Høllonda Handelsfunksjonærers forening. Sparbu Handelsfunksjonærers forening. Kolvereid Handels- og Kontorfunksjonærers forening. Trøndelag Inspektørlag. NNN avd. 303, Husbysjøen. Sparbu Meieriarbeiderforening. Kne meieriarbeiderforening. Ronglan Skog- og Landarbeiderforening. Namdalseid Skogsarbeiderforening. Namsos og Omegn Skog- og Landarbeiderforening. Konfeksjonsarbeidernes forening, Heimdal. Trondheim Kystlosforening. Gravvik Vegarbeiderforening. Flatanger Vegarbeiderforening. Asen Tekstilarbeiderforening.

Nye foreninger:

Nordenfjeldske Papirarbeiderforening. NEKF: Avd. 43, Hitra og Frøya Kraftlag, avd. 220, Fosen, avd. 233, Hemne Kraftlag, avd. 238, Nea Kraftstasjonsforening og avd. 224, Nord-Trøndelag Elektrikerforening. Bekledningsarbeidernes forening, Alen. Ligningsetatsens Landsforening, Trondheim. Landsforeningen for universiteter og høyskoler. Ligningsetatsens Landsforening avd. 107—35. Meieriarbeidernes gruppe, avd. 332, Hitra. Sør-Gjæslingan Næringsmiddelarbeidergruppe. Verdal Kornsilolarbeiderforening. Norges Veioppsynsmannsforening, Stjørdal. Asen Kartonasjeforening. Arbeidsformidlingens Etatsforening, avd. 105—35. Trygdekasse-etatsens Landsforening. Rørvik Handels- og Kontorfunksjonærers Forening.

Tariffarbeid:

I løpet av året er det opprettet 21 nye overenskomster, 13 er revurdert og 53 tvistesaker er behandlet. I tillegg kommer en rekke saker som er løst gjennom uformelle drøftinger eller over telefon.

Møtevirksomheten:

Tilsynsutvalget har hatt 3 møter.

Kontoret har vært representert på 42 møter i samorganisasjonene. Møtene fordeler seg på årsmøter, styremøter, felles fagforeningsmøter og faglig/politiske konferanser. 16 forskjellige møter i fagforeninger og 40 møter i andre organisasjoner.

Opplysningsarbeidet:

TWI-instruktør E. K. Hansen, har holdt 18 kurs med til sammen 182 deltakere.

I 1966 er det holdt 13 forelesninger i emnene Forhandlingsteknikk, Hovedavtalen, Ferieloven, Fagbevegelsen og ungdommen og Praktisk tillitsmannsarbeid.

Kontoret har i samarbeid med Sør-Trøndelag D/lag av AUF arrangert 7 helgekurs for ungdom med god deltakelse. 3 liknende kurs er avviklet i samarbeid med Nord-Trøndelag D/lag av AUF. Ellers har kontoret arrangert et helgekurs for studenter og fagorganisert ungdom.

Foruten at det er orientert om kollektiv hjemforsikring i de fleste samorganisasjoner er det holdt en rekke møter i fagforeninger og partilag hvor sekretærene har innledet om samme emne. Videre har kontoret i samarbeid med Samvirkes distriktskontor arrangert flere større møter både i Trondheim og distriktet, hvor kontorets representant har innledet om den prinsipielle siden av saken og Samvirkes representant har tatt for seg det rent forsikringstekniske.

På 5 yrkesskoler har sekretærene i 2 timer forelest om «Fagbevegelsen» — «Rett og plikt på arbeidsplassen».

Sekretærene har ellers deltatt i 55 møter hvor opplysningsarbeid og kursopplegg har vært drøftet.

I løpet av året er det sendt 1323 skriv og mottatt 1076.

Reisedager:

Rikhard Haugen 82 og Gudmund Gjengaar 93 reisedager.

Oppland.

LO's distriktskontor, Gjøvik.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde var det: 1. januar 1966: 11 samorganisasjoner omfattende 356 avdelinger med 19 775 medlemmer. 31. desember 1966: 11 samorganisasjoner omfattende 315 avdelinger med 19 962 medlemmer.

Medlemmer i Jernbaneforbundet og Lokomotivmannsforbundet er ikke tatt med i oversikten. De utgjør til sammen om lag 2000 medlemmer.

Nye fagforeninger:

Avd. 69 NEKF Opplandkraft, Hunderfossen, 29 medlemmer, gruppe 272 av NNN på Otta, 13 medlemmer, avd. 148 av Treindustriarbeiderforbundet, Vågå Møbelarbeiderforbund, 20 med-

lemmer. I alt 62 medlemmer. Vi har fått en storavdeling i Arbeidsmandsforbundet, nemlig Oppland Arbeidsmannsforening med 1290 medlemmer. Det er 24 arbeidsmannsforeninger i Oppland som har gått sammen. De har egen forretningsfører, Magne Mælumshagen, Lillehammer.

Oppløste fagforeninger:

Følgende skog- og landarbeiderforeninger har slått seg sammen under navnet *Vardal Skog og Land*, avd. 344 (123 medlemmer):

Avd. 575, Grande Skog og Land, 344, Fredheim Skog og Land, 682, Viberg Skog og Land, 306, Vindingstad Skog og Land, 584, Mustadroa Skog og Land og 400, Kastad Skog og Land.

Og følgende har gått sammen til avd. 353, *Snertingdal Skog og Land* (111 medlemmer):

Avd. 780, Ø. Snertingdal Skog og Land, 365 N. Snertingdal Skog og Land, 353 M. Snertingdal Skog og Land, 779 Elvedal Skog og Land og 737, Ytterroa Skog og Land.

Avd. 284 N. Ål Skog og Land er nedlagt, 9 medlemmer, 198, Hedmark/Oppland Inspektørlag av Handel og Kontor, nedlagt, 26 medlemmer, 216 Hundorp Kjemiske gruppe nedlagt, 3 medlemmer. I alt 38 medlemmer.

Avd 88, Lena avd. Bekledningsarbeiderforbund, er slått sammen med avd. 81, Kapp konfeksjonsarbeiderforening.

Møter:

Sekretærene har deltatt i: Tilsynsutvalget, 8 møter, i samorganisasjonene 31, i fagforeningene 5, utenom agitasjonsmøter på arbeidsplasser. Andre møter og konferanser 48.

Tariffarbeidet:

Nye overenskomster 4, reviderte overenskomster 2 og forhandlinger om tvister 10.

Opplysningsarbeidet:

Kontoret har medvirket som arrangør, medarrangør eller medforelesere i følgende tiltak:

Faglig/politiske ungdomskurs i samarbeid med Vest-Oppland- og Gudbrandsdal D-lag AUF 4, faglig ukeskurs Hedmark/Oppland 1.

Ved yrkesskolene på Dovre og Lillehammer foreleste sekretæren om «Arbeidslivets organisasjoner» og «Hovedavtalen mellom LO/NAF» for til sammen 227 elever fordelt på 24 timer og 12 forelesninger.

«Kjenn din kommune»-konferanse: 1. Forelesninger ved andre tiltak (studiekonferanser etc.): 2. Andre tiltak vedrørende studiearbeidet: 5.

TWI-kurs:

7 med 71 deltakere.

Reise/møtedager:

Ved kontoret er det utført 121 reise/møtedager.

Diverse:

Sekretær Odd M. Bakkejord flyttet over til Bodø-kontoret fra 20. august 1966. Som ny sekretær overtok Ronald Bye den 15. august, men på grunn av inntrufne omstendigheter måtte Ronald Bye fungere som sekretær ved Kirkenes-kontoret i perioden 17. september til 31. desember 1966. I dette tidsrommet fungerte Kåre Bårdseth som sekretær ved kontoret.

Rogaland.

LO's distriktskontor, Stavanger.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets område var det pr. 1. januar 1966: 9 samorganisasjoner, 229 fagforeninger. Pr. 31. desember 1966, 9 samorganisasjoner, 216 fagforeninger. Medlemstallet i Rogaland pr. 31. desember ca. 36 100.

Det er i året oppløst 14 fagforeninger, alle Arbeidsmandsforbundet, og i stedet har vi fått 1 ny, Rogaland Arbeidsmandsforening.

Møter:

Det har vært holdt 9 møter i tilsynsutvalget.

Tariffarbeidet:

Kontoret har i året 1966 opprettet 5 nye overenskomster og revurdert 8, samt 45 tvistesaker.

Reisedager:

Det har ved kontoret vært 154 reisedager.

Opplysningsarbeidet:

Kontoret arrangerte som vanlig Rogalandskurset som er ukeskurs. Vi hadde 63 søkere, hvorav 31 fikk stipend og av disse deltok 29. Kursleder var Harriet Andreassen.

Kontoret har ved Harriet Andreassen og Per Aase hatt forelesninger på en rekke helgekurs og kveldskurs.

Kontoret har sammen med Samvirke drevet utstrakt opplysningsarbeid om forsikringssaken.

Kontoret arrangerte også en 2 dagers tillitsmannskonferanse med over 50 deltakere. Forelesere sekretær Thorleif Andresen og distriktssjef Woll.

Kontoret sammen med AOF-foreningen og Samorganisasjonen arrangerte startkonferanser for opplysningsarbeidet i samtlige samorganisasjoner.

I forbindelse med aksjonen «Vernearbeid lønner seg» arrangerte kontoret en vellykket konferanse med 200 deltakere. Sammen med distriktssjef Halvorsen, NAF, har Per Aase forelest på 2 kurser for arbeidsledere.

I forbindelse med den nye Hovedavtalen har kontoret drevet ganske stor informasjonsvirksomhet med helgekurs, kveldskonferanser og møter.

Kontoret har som vanlig lagt opp TWI-kursene for Rogaland.

Kontoret hadde også ansvaret for programmet for en delegasjon på 8 medlemmer fra den Islandske LO, som gjestet Rogaland i 3 dager.

*Telemark og Vestfold.**LO's distriktskontor, Porsgrunn.**Medlemsoversikt:*

Pr. 31. desember 1966 var det i kontorets område 450 fagforeninger med ca. 48 000 medlemmer. Det er 14 samorganisasjoner i kontorets område.

Nye fagforeninger:

Norsk Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbund har fått en ny avdeling i Horten med 15 medlemmer.

Oppløste fagforeninger:

Følgende avdelinger av Norsk Skog og Landarbeiderforbund har gått inn:

Brunlanes Skog og Landarbeiderforening, Larvik og Omegn Gartneriarbeiderforening, Ytre Hedrum Skog og Landarbeiderforening og Lagerøens Lensearbeiderforening. Medlemmene i disse foreninger er gått sammen i avd. 598, Larvik og Omegn Skog og Landarbeiderforening.

Møter:

Sekretæren har deltatt i følgende møter og konferanser:

Agitasjon og nyorganisering 9, møter i fagforeninger 42, møter i samorganisasjoner 39 og møter i andre organisasjoner 41.

Tariffarbeidet:

Nye overenskomster 2. Møter om tariffvister 11.

Opplysningsarbeidet:

Sekretæren har forelest ved følgende tiltak:

Faglig kveldsskole i Sandefjord, 4 kvelder, 15 deltakere, faglig kveldsskole i Porsgrunn, 40 deltakere, faglig ungdomskurs, Norsjø Turistheim, 23 deltakere, Jernbaneforbundets distriktsorganisasjon Sandefjord, 2 dager, 31 deltakere, én-dags faglig/politisk konferanse for Telemark, Skien, 30 deltakere, helgekurs for kvinner i Vestfold, 28 deltakere og ukeskurs for faglig ungdom, Blefjell, 21 deltakere.

Opptaksmøter:

Sammen med AOF-instruktør Per Joranger har sekretæren deltatt i 8 møter i samorganisasjonene i Vestfold og Telemark for opplegg av konferanser for utdanning av brevringledere. Det er siden avvirket 11 konferanser, hver over 3 hverdagskvelder, hvor det er utdannet 143 brevringledere. Disse er blitt godkjent som brevringledere av sine forbund og AOF.

Distriktskontoret har deltatt i planleggingen og gjennomføringen av følgende kurs og konferanser:

Studielederkurs på Fagerfjell Turisthotell, Blefjell, med 17 deltakere, 2 to-dagers konferanser for tillitsmenn fra Herøya Arbeiderforening, holdt på Norsjø Turistheim, Akkerhaugen, med til sammen 53 deltakere. Distriktskontoret har avvirket en tillitsmannskonfe-

ranse over 2 dager for Vestfold og Telemark. Konferansen ble holdt på Grand Hotell, Larvik, med 57 deltakere. I konferansen ble «Vår tariffpolitikk» og «Kollektiv forsikring» behandlet.

Konferansen ble etterfulgt av møter i samorganisasjonene for behandling av «Tariffrevisjonen». Slike møter er holdt i:

Tønsberg, Skien, Brevik, Siljan, Larvik, Sandefjord, Horten, Rjukan, Notodden, Nome, Porsgrunn og Holmestrand faglige samorganisasjoner.

Sammen med representanter for «Samvirke» har sekretæren holdt foredrag om «Kollektiv hjemforsikring» i til sammen 22 møter og konferanser.

Samlet studietiltak i Vestfold og Telemark: 339 tiltak med 3937 deltakere.

TWI-kurs:

I 1966 er det holdt følgende TWI-kurs: I Telemark 20 kurs med 183 deltakere, og i Vestfold 4 kurs med 49 deltakere.

Opprettelse av samarbeidsutvalg:

Det er opprettet samarbeidsutvalg for elektrikerne i Skiensfjorden og for de LO-organiserte ved Eidanger Salpeterfabrikker, Herøya.

Tilsynsutvalget har i året holdt 7 møter.

Reisedager/møtekvelder:

Sekretær Harald E. Olsen har hatt 165 reisedager/møtekvelder.

Troms og Vest-Finnmark.

LO's distriktskontor, Tromsø.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde var det pr. 31. desember 1966 285 fagforeninger med om lag 15 011 medlemmer.

Til samme tid var det i samme område 11 samorganisasjoner.

Nye fagforeninger:

Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund:

Målselv Hotell- og Kaféarbeiderforening.

Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbund:

Fjordgård Næringsmiddelarbeidergruppe, Lyngseidet Næringsmiddelarbeiderforening, Djupvik Næringsmiddelarbeidergruppe og Akkarfjord Næringsmiddelarbeidergruppe.

Norsk Skog- og Landarbeiderforbund:

Øverbygd Skogsarbeiderforening.

Utgåtte foreninger:

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund: Bardu Bygningsarbeiderforening og Målselv Bygningsarbeiderforening er begge sammen-sluttet under navnet: Indre Troms Bygningsarbeiderforening.

Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund: Tromsø Garveriarbeiderforening.

Møter:

Tilsynsutvalget har i 1966 hatt 6 møter. Møter i samorganisasjonene 29, i fagforeningene 17, i andre organisasjoner 37, og konferanser med videre 44.

Tariffarbeidet:

- a) Det er i virkeåret opprettet 11 nye overenskomster.
- b) Det er revidert 3 overenskomster.
- c) Behandlet 22 tvistesaker.

Opplysningsarbeidet:

Den 26. og 27. februar ble det holdt et helgekurs i Karasjok. Kurset var arrangert av distriktskontoret og ble holdt i samarbeid med de 5 interesserte fagforbund. Det ble forelest om faglige spørsmål og forelesere var sekretærene Isaksen og Kjersem fra henholdsvis Bygg og Handel- og Kontor. Dessuten foreleste sekretær Alf Olsen fra distriktskontoret. 28 fagforeningsmedlemmer deltok.

I tiden 17.—23. april deltok sekretær Rolf Nilssen som foreleser på et faglig ungdomskurs for Nordland og Troms på Polarsirkelens Høyfjellshotell. 30 deltakere.

I samme tidsperiode deltok sekretær Rolf Nilssen på samme sted også i et faglig ukekurs arrangert av Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund. 24 deltakere.

Den 4. og 5. juni foreleste sekretæren på Norsk Arbeidsmandsforbunds kurs i Tromsø om «Forhandlingsteknikk» og «Praktisk tillitsmannsarbeid». 15 deltakere.

Den 9. juni foreleste sekretæren på et kurs i Botn, Ofoten om «Arbeidervernloven». Kurset ble arrangert av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund med 20 deltakere.

Etter anmodning av AOF gjennom distriktkontoret foreleste sekretær Alf Olsen i «Organisasjonskunnskap» i kurs på Trondarnes Folkehøgskole 12.—14. juni. Kurset ble arrangert av Norges Blindesforbund. 27 blinde deltok i kurset.

Den 26. august arrangerte kontoret i samarbeid med AOF-kontoret en faglig studiekonferanse for tillitsmenn i Alta. Sekretærene Strøm i AOF og Rolf Nilssen foreleste på studiekonferansen for 23 deltakere.

I dagene 29. august—1. september deltok sekretær Rolf Nilssen i Studienemnda for Nordland's kurs i «Voksenpedagogikk» som Studienemnda arrangerte i samarbeid med universitetet i Oslo. Kurset var arrangert som Nord-Norges-kurs og ble holdt i Narvik. Det var 60 deltakere.

Fredag 9. september foreleste sekretæren på Norsk Sjømannsforbunds ukekurs for fiskere- og fangstfolk fra Nord-Norge. Forelesningene var over emnene «LO's oppbygging og virkemåte» og «Praktisk tillitsmannsarbeid». 26 deltakere.

I tiden 25. oktober til 1. november var sekretæren kursleder og foreleser for det faglige ukeskurset for Nord-Norge som AOF arrangerte på Holt Turiststasjon, Øverbygd. Det var 20 deltakere i kurset.

Videre var sekretæren også kursleder for ungdomskurset «Ungdom — nåtid og framtid» som LO's Ungdomsutvalg og AOF arrangerte på Repparfjord Turiststasjon, Skaidi, i uken 23.—29. oktober. Kurset samlet 28 deltakere.

Den 2.—4. desember ble det holdt en kurskonferanse i Tromsø for de fastlønnte tillitsmenn i Nord-Norge. Kurskonferansen kom i stand gjennom distriktkontoret og ble ledet av sekretæren. Det deltok 23 fastlønnte tillitsmenn.

Videre er det i det forløpne år holdt 6 TWI-kurser, i Bardu, Målselv og Harstad.

AOF:

Arbeidernes Opplysningsforbund fikk fra 1. januar kontor sammen med vår fellesadministrasjon, idet det tidligere AOF-kontor ble flyttet fra Harstad til Tromsø. Som sekretær ble tilsatt Simon Strøm, Skjervøy, etter sekretær Magne Jønsson, som ble redaktør av bladet «Nordlys».

Forskjellig:

Sekretær Alf Olsen sluttet ved kontoret 1. mai.

Reisedager:

Sekretær Rolf Nilssen 120 og sekretær Alf Olsen 50.

*Østfold.**LO's distriktskontor, Sarpsborg.**Organisasjonsoversikt:*

I kontorets arbeidsområde var det pr. 1. januar 1966 9 samorganisasjoner med 270 fagforeninger, og et samlet medlemstall på 38 600.

Pr. 31. desember 1966 var det 9 samorganisasjoner med 264 fagforeninger og et samlet medlemstall på 38 673.

Utgåtte foreninger 1966:

Berg kommunale forening sluttet sammen med Halden kommunale forening 1. januar 1966, Kambo Skog- og Landarbeiderforening utgått ifølge melding 6. juni 1966, Råde fagforening gått inn i Moss Bygningsarbeiderforening 6. juni 1966, Hafslund, Tune, Skjeberg og Ise Skog- og Landarbeiderforeninger slått sammen i en avdeling — Sarpsborg og Omegns Skog- og Landarbeiderforening 1. juli 1966, Borregaard Teglverksarbeiderforening — utgått ifølge melding 1. juni 1966, Sarpsborg Arbeidsmannforening, Fredrikstad Arbeidsmannsforening, Råde Veiarbeiderforening og Degernes Grubearbeiderforening — gått inn i Østfold Arbeidsmannsforening — ifølge melding pr. 31. desember 1966.

Møter:

Det er i 1966 holdt 5 møter i tilsynsutvalget ved kontoret, og behandlet i alt 23 saker.

Kontoret har representert i samorganisasjonene på i alt 39 møter, som fordeler seg på årsmøter, styremøter og felles fagforeningsstyremøter.

Kontoret har vært representert i 15 fagforeningsmøter.

Twister:

Det er i 1966 behandlet i alt 17 tvistesaker ved kontoret.

Nyorganisering:

Det er i 1966 i alt organisert 42 personer fordelt på ulike forbund.
Det er opprettet følgende nye grupper:

Rytext Fabr. Ørje — NFATF — Ørje — Rengjøringskvinner,
Moss, Bråthen Fabrikker, Gressvik.

Det er opprettet 1 ny overenskomst.

Studie — opplysningsarbeidet:

Det er i 1966 avviklet 3 helgekurs med til sammen 98 deltakere.
Kursene er lagt opp av distriktskontoret, som også delvis har med-
virket med forelesere.

Det er avviklet TWI-kurs for 11 grupper med til sammen 98
deltakere.

Faglig/politisk arbeid:

I 1966 er det avviklet i alt 6 faglig/politiske konferanser med
til sammen 216 deltakere.

Videre 1 ungdomskonferanse med 44 deltakere.

1 arbeidskonferanse for tillitsmenn fra samorganisasjonene med
2 representanter fra hver.

1 arbeidskonferanse for kvinner fra samorganisasjonene med 18
deltakere.

1 konferanse vedrørende «AKAN» for faglige tillitsmenn med 20
deltakere.

Forelesninger:

Sekretæren har i 1966 hatt 40 forelesninger i fagforeninger, sam-
organisasjoner og kurser.

Forskjellig:

Sekretær Kjell Lien hadde etter henvendelse fra distriktskon-
toret en forelesning på Tindlund skole, Greåker, 15. november 1966
for 3 framholdsskoleklasser om «Arbeidslivets organisasjoner —
lover og avtaler».

I samarbeid med Landsorganisasjonen og Sarpsborg og Omegns
faglige Samorganisasjon deltok kontoret med en stand under Sarps-
borg Bys jubileumsutstilling på Sparta Amfi, i dagene 10.—22. mai
1966.

Det er i 1966 mottatt 727 journalførte skriv og rundskriv fra LO, forbund og andre, og sendt ut 627 journalførte skriv, samt 3 rundskriv til fagforeningene i Østfold.

I tillegg til dette kommer stensilering i forbindelse med helgekurs, rapporter til distriktskontorene — for en del foreninger og samorganisasjoner.

Reisedager:

Sekretær Grava har i 1966 hatt i alt 107 reisedager.

Statistisk oversikt.

Tabell I

er en oppstilling av Landsorganisasjonens medlemstall fra 31. desember 1923 til 31. desember 1965.

I 10-årsperioden 1925—1935 steg medlemstallet med 128 409 medlemmer eller 133,9 prosent. Fra 1935 til 1939 var det jevn stigning, mens medlemstallet sank i krigsårene fram til 7. mai 1945. Ved utgangen av 1945 hadde medlemstallet imidlertid steget igjen, og i 10-årsperioden 1935 til utgangen av 1945 var det en stigning på 115 580 medlemmer eller 51,5 prosent. Fra 1945 til 1955 steg medlemstallet med 202 185 medlemmer eller 59,5 prosent, og fra 1955 til 1965 med 32 190 medlemmer eller 5,9 prosent.

Tabell II

viser medlemsbevegelsen for de enkelte forbund 1939—1965.

Tabell III

viser forandring i medlemstallet fra 31. desember 1964 til 31. desember 1965 innenfor de enkelte fylker både i absolutte og relative tall.

Tabell IV

er utarbeidet på grunnlag av forbundenes årsrapporter og viser antall avdelinger/foreninger og medlemmer i de ulike forbund pr. 31. desember 1965.

Ved utgangen av 1965 sto 40 forbund (av dem 2 fellesforbund) med til sammen 574 295 medlemmer, fordelt på 4922 avdelinger/foreninger, tilsluttet Landsorganisasjonen. Pr. 31. desember 1964 var de tilsvarende tall 40 forbund (av dem 2 fellesforbund) med 570 953 medlemmer fordelt på 4995 avdelinger/foreninger. Medlemstallet viser en stigning på i alt 3342 medlemmer eller 0,6 prosent fra 1964 til 1965.

Tabell V

gir et bilde av organisasjonsforholdene, ordnet geografisk. Medlemmer i alle forbund er fordelt på samtlige byer og herreder innenfor hvert fylke (kommuneinndelingen pr. 1. januar 1966). Medlemmer i avdelinger på Svalbard, avdelinger i utlandet og i landsomfattende avdelinger og direkte medlemmer er ført opp for seg.

Landet sett under ett viser at det i byene var 383 543 medlemmer og i landdistriktene 169 351 medlemmer. På Svalbard og Jan Mayen var det 298 medlemmer og i utenlandsavdelinger 11 910 medlemmer. Antall direkte medlemmer var 5667.

I landsomfattende avdelinger/foreninger er det registrert 17 043 medlemmer, men av disse er 13 517 medlemmer tatt med under underavdelinger i byer og herreder i de enkelte fylker der de hører hjemme. Det er her gjort en endring fra tidligere år, idet man i 1965 så langt det er mulig har fordelt underavdelingene i landsomfattende avdelinger på byer og herreder i fylkene.

Det er til sammen 9193 direkte medlemmer og medlemmer i landsomfattende avdelinger som ikke kan fordeles på byer og herreder i fylkene.

Tabell VI

viser en fylkesvis fordeling av medlemmer i alt og herav menn og kvinner samt kvinnelige medlemmer i prosent av medlemmer i alt innenfor de ulike forbund. Antall kvinnelige medlemmer i Landsorganisasjonen utgjør pr. 31. desember 1965 114 625 eller 20 prosent av samlet medlemstall i 1965. Tilsvarende tall i 1964 var 113 259 eller 19,8 prosent.

Tabell VII

gir en oversikt over forbundenes fagblader, antall nummer, gjennomsnittlig opplag og gjennomsnittlig antall sider pr. nummer for året 1965.

Tabell VIII

gir en oversikt over tariffsaker behandlet i Sekretariatet i løpet av 1966.

Tillitsmenn og funksjonærer.

I 1965 hadde LO og 40 tilsluttede forbund til sammen 158 valgte tillitsmenn med fast lønn, av dem 3 kvinner, og 95 ansatte tillitsmenn, av dem 2 kvinner. Hertil kom 28 *valgte* tillitsmenn som hadde en viss årlig godtgjøring for sitt arbeid.

I forbundene og LO var ansatt 333 funksjonærer, av dem 277 kvinner. Tallet for funksjonærer inkluderer 1 revisjonssjef og 8 revisorer.

Dessuten var det 59 andre tilsatte (provisjonslønte, kantinehjelp m. m.), av dem 24 kvinner.

Tabell 1, 1965.

**Sammendrag av Landsorganisasjonens medlemstall
pr. 31. desember 1923—1965.**

		Antall avdelinger	Antall medlemmer	
31. desember	1923	1 281	85 599	
—	1924	1 191	92 767	
—	1925	1 237	95 931	
—	1926	1 187	93 134	
—	1927	1 314	94 154	
—	1928	1 470	106 182	
—	1929	1 721	127 017	
—	1930	1 861	139 591	
—	1931	1 929	144 595	
—	1932	2 008	153 374	
—	1933	2 054	157 524	
—	1934	2 211	172 513	
—	1935	1) 2 635	1) 224 340	
—	1936	1) 3 074	1) 276 992	
—	1937	1) 3 433	1) 323 156	
—	1938	1) 3 661	1) 344 795	
—	1939	1) 3 833	1) 356 796	
—	1940	3 556	306 341	
—	1941	3 330	293 774	
—	1942	3 557	299 694	1) (289 000)
—	1943	3 441	291 115	2) (280 543)
7. mai	1945	3 199	267 726	3) (225 337)
31. desember	1945	3 704	339 920	
—	1946	3 998	407 029	
—	1947	4 265	442 445	
—	1948	4 346	456 297	
—	1949	4 443	473 629	
—	1950	4 605	488 442	
—	1951	4 747	503 397	
—	1952	4 871	515 593	
—	1953	5 020	526 016	
—	1954	5 079	538 587	
—	1955	5 119	542 105	
—	1956	5 175	545 416	
—	1957	5 172	540 878	
—	1958	5 193	543 513	
—	1959	5 207	541 408	
—	1960	5 129	541 549	
—	1961	5 116	562 019	
—	1962	5 128	565 062	
—	1963	5 091	566 970	
—	1964	4 995	570 953	
—	1965	4 922	574 295	

1) Inkl. tall for Arbeidsløses foreninger ikke tilsluttet forbundene.

2) Medlemmer i endel grupper som ble tvangstilsluttet LO under krigen er ikke regnet med i tallene som er angitt i parentesene.

3) Sjømannsforbundets medlemmer utenfor Norge er ikke regnet med i dette tallet.

Tabell II, 1965.

Medlemsbevegelsen

	Forbund	Medlemstall		
		Pr. 31. des. 1939	Pr. 7. mai 1945	Pr. 31. des. 1958
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	176	—	395
2	Forbund for Arb.l. og Tekn. Funksj. ¹⁾	—	—	3 822
3	Arbeidsmandsforbundet	26 860	17 404	30 459
4	Baker- og Konditorforbundet ²⁾	2 797	2 683	3 471
5	Befalslaget ³⁾	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	8 682	5 076	14 409
7	Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforb..	2 748	2 372	4 343
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet ⁴⁾ ..	⁵⁾ 32 205	⁵⁾ 25 914	51 392
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet..	3 646	3 302	10 424
10	Fengselstjenestemannsforbundet ⁶⁾	—	—	670
11	Gullsmedarbeiderforbundet	701	669	1 053
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund ..	19 536	17 919	33 734
13	Hotell og Restaurantarbeiderforbundet	6 916	1 878	8 095
14	Høvleriarbeiderforbundet ⁴⁾	6 229	4 228	—
15	Jern- og Metallarbeiderforbundet	32 605	30 572	64 500
16	Jernbaneforbundet	13 857	10 706	21 233
17	Kjemisk Industriarbeiderforbund	20 915	14 157	30 498
18	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1 969	ca. 1 600	3 164
19	Kommuneforbundet	28 026	24 664	53 480
20	Lensmannsbetjentenes Landslag ⁷⁾	—	—	725
21	Litograf- og Kjemigraforbundet	974	831	1 496
22	Lokomotivmandsforbundet	1 701	1 784	2 175
23	Løsforbundet ⁸⁾	—	⁹⁾ 42	484
24	Luftforsvarets Befalsforb. ¹⁰⁾	—	—	—
25	Murerforbundet	3 905	2 446	5 419
26	Musikerforbundet	906	867	1 729
27	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb. ²⁾	13 846	ca. 8 000	16 947
28	Papirindustriarbeiderforbundet	15 000	13 933	19 522
29	Politiforbundet ¹¹⁾	—	—	2 122
30	Postfolkenes Fellesforbund	¹²⁾ 2 363	¹²⁾ 1 920	8 978
31	Sjømannsforbundet	27 834	¹²⁾ 16 000	46 771
32	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1 673	1 617	1 652
33	Skog- og Landarbeiderforbundet	25 814	22 037	24 281
34	Skotøyarbeiderforbundet	4 298	2 868	4 166
35	Stenindustriarbeiderforbundet ⁴⁾	1 706	865	817
36	Støperiarbeiderforbundet ¹⁴⁾	2 934	2 817	3 824
37	Tekstilarbeiderforbundet	8 357	5 218	9 752
38	Telefolkenes Fellesforbund	2 635	535	8 513
39	Tjenestemannslaget ¹⁵⁾	—	—	9 343
40	Tobakkarbeiderforbundet ²⁾	1 587	ca. 700	1 353
41	Tolltjenestemannsforbundet ¹⁶⁾	—	—	1 289
42	Transportarbeiderforbundet	20 804	14 652	25 057
43	Treindustriarbeiderforbundet	4 101	3 655	6 066
44	Typograforbundet ¹⁷⁾	4 173	3 795	5 778
45	Urmaker Svenneforbundet ¹⁸⁾	—	—	112
46	Arbeidsledige utenfor forbundene	4 317	—	—
	Riket	356 796	267 726	543 513

¹⁾ Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer ble tilmeldt LO fra 1. juni 1951 som nyopprettet forbund. ²⁾ Baker- og Konditorforbundet og Tobakkarbeiderforbundet er fra 1. januar 1962 sammensluttet med Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet. ³⁾ Norges Befalslag ble tilsatt LO fra 1. januar 1961. ⁴⁾ Norsk Bygningsarbeiderforbund og Norsk Høvleriarbeiderforbund ble slått sammen til ett forbund fra 1. juli 1949 med navnet Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. Fra 1. januar 1961 er Norsk Stenindustriarbeiderforbund sammensluttet med Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. ⁵⁾ Tall for Norsk Bygningsarbeiderforbund. ⁶⁾ Norsk Fengselstjenestemannsforbund ble tilsatt LO fra 1. januar 1946. ⁷⁾ Lensmannsbetjentenes Landslag ble tilmeldt LO fra 1. april 1953. ⁸⁾ Norsk Løsforbund ble tilsatt LO fra 1. mars 1946. ⁹⁾ Tall for Norsk Kystloslag som ble tilsatt LO i 1940, medlemskapet opphørte pr. 1. januar 1946. ¹⁰⁾ Luftforsvarets Befalsforbund

1939—1965.

Medlemstall

Pr. 31. des. 1959	Pr. 31. des. 1960	Pr. 31. des. 1961	Pr. 31. des. 1962	Pr. 31. des. 1963	Pr. 31. des. 1964	Pr. 31. des. 1965	
395	419	423	455	452	467	466	1
3 959	4 208	4 535	4 855	5 262	5 459	5 905	2
30 182	29 978	29 986	29 484	29 116	27 979	27 682	3
3 431	3 344	3 405	—	—	—	—	4
—	—	3 364	3 524	3 548	3 576	3 398	5
14 063	13 636	13 800	13 511	14 259	14 159	13 479	6
4 389	4 539	4 555	4 520	4 556	4 577	4 571	7
50 737	50 449	52 043	52 419	51 394	50 046	49 863	8
11 066	11 300	11 619	11 954	12 152	12 249	12 741	9
665	692	691	716	748	770	804	10
1 037	1 002	1 069	1 024	1 033	990	976	11
33 688	32 466	36 645	38 372	38 425	37 634	38 900	12
7 695	7 422	9 428	9 167	9 345	10 002	9 473	13
—	—	—	—	—	—	—	14
62 904	68 573	72 588	73 191	75 028	75 453	78 135	15
20 838	20 382	20 013	19 586	19 324	19 232	18 770	16
30 507	30 741	31 152	30 992	30 595	33 842	34 949	17
3 246	3 270	3 659	3 758	4 024	4 202	4 211	18
53 296	54 487	56 444	57 298	59 831	63 593	64 004	19
748	787	801	770	800	791	755	20
1 504	1 576	1 673	1 797	1 837	1 869	1 917	21
2 102	2 076	2 037	2 073	2 049	1 960	1 908	22
497	492	480	448	449	439	419	23
—	—	—	—	—	1 560	1 591	24
5 319	5 206	5 102	5 110	5 023	4 808	4 702	25
1 586	1 525	1 484	1 421	1 271	1 280	1 245	26
17 086	16 567	19 365	24 641	25 609	24 832	23 865	27
18 961	19 236	19 608	19 231	19 088	18 978	18 619	28
2 128	2 148	2 139	2 193	2 213	2 274	2 240	29
8 710	8 982	9 106	9 575	10 077	10 274	10 495	30
47 534	47 954	47 010	45 953	43 169	42 086	41 930	31
1 550	1 397	1 457	1 362	1 500	1 263	1 281	32
24 577	23 514	22 270	20 955	20 369	19 779	19 109	33
4 304	3 879	3 872	3 753	3 833	3 691	3 330	34
774	735	—	—	—	—	—	35
3 678	—	—	—	—	—	—	36
9 790	9 744	9 913	9 946	9 902	9 874	9 688	37
8 664	8 905	9 016	9 439	9 685	9 725	9 974	38
11 017	11 791	12 785	14 616	16 350	16 934	18 860	39
1 358	1 463	1 419	—	—	—	—	40
1 175	1 143	1 101	1 081	1 050	1 013	985	41
24 369	23 657	23 797	23 670	21 609	21 147	20 808	42
5 875	5 832	5 908	5 798	5 743	5 603	5 610	43
5 891	5 933	6 159	6 312	6 363	6 460	6 584	44
113	99	98	92	89	83	53	45
—	—	—	—	—	—	—	46
541 408	541 549	562 019	565 062	566 970	570 953	574 295	

er tilmeldt LO 1. januar 1964. ¹¹⁾ Norsk Politiforbund ble tilsluttet LO fra 1. oktober 1946. ¹²⁾ Tall for Norsk Postforbund. ¹³⁾ Norsk Sjømannsforbunds medlemmer er anslått å være 16 000 hvorav 611 i Norge ved krigens slutt. ¹⁴⁾ Norsk Støperiarbeiderforbund, tidligere Norsk Formerforbund som gikk ut av LO 18. mars 1948, ble tilmeldt LO igjen fra og med 1. januar 1953. Fra 1. januar 1960 ble Støperiarbeiderforbundet sammensluttet med Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund. ¹⁵⁾ Norsk Tjenestemannslag ble tilsluttet LO fra 1. januar 1947 under navnet: «Samleforbund for statstjenestemenn utenom de store etatene.» ¹⁶⁾ Norsk Tolltjenestemannsforbund ble tilsluttet LO fra 1. oktober 1945. ¹⁷⁾ Norsk Centralforening for Boktrykkere har fra 1. oktober 1957 forandret navn til Norsk Typografforbund. ¹⁸⁾ Norges Urmaker Svenneforbund ble tilmeldt LO fra 1. oktober 1954.

Tabell III, 1965.

**Medlemstallets forandring 1964—1965,
geografisk satt opp.**

Foreningens hjemsted	Pr. 31. des. 1964		Pr. 31. des. 1965		Medlemstallets forandring ¹⁾	
	Avdelinger	Medlemmer	Avdelinger	Medlemmer	Absolutt + ell. ÷	Prosentvis + ell. ÷
Østfold fylke	285	39 601	293	41 158	1 557	3,93
Akershus fylke	322	20 823	335	22 053	1 230	5,91
Oslo by	211	125 083	215	126 128	1 045	8,35
Hedmark fylke	464	25 499	467	26 421	922	3,62
Oppland fylke	356	19 443	334	20 114	671	3,45
Buskerud fylke	345	35 546	357	36 676	1 130	3,18
Vestfold fylke	193	23 542	199	24 097	555	2,36
Telemark fylke	253	22 897	244	24 239	1 342	5,86
Aust-Agder fylke	130	7 282	137	7 430	148	2,03
Vest-Agder fylke	143	14 500	147	15 254	754	5,20
Rogaland fylke	246	33 635	257	34 605	970	2,88
Hordaland fylke	204	15 795	204	15 960	165	1,04
Bergen by	115	37 130	130	39 563	2 433	6,55
Sogn og Fjordane fylke	139	7 380	141	7 637	257	3,48
Møre og Romsdal fylke	316	19 441	326	20 050	609	3,13
Sør-Trøndelag fylke	265	32 978	275	34 603	1 625	4,93
Nord-Trøndelag fylke	237	11 264	241	12 009	745	6,61
Nordland fylke	391	23 583	414	25 627	2 044	8,67
Troms fylke	169	10 659	187	12 069	1 410	13,23
Finnmark fylke	154	6 952	166	7 201	249	3,58
Svalbard og Jan Mayen	1	325	2	298	÷ 27	÷ 8,31
Utlandet	15	12 269	15	11 910	÷ 359	÷ 2,93
Direkte medlemmer	—	8 857	—	5 667	÷ 3 190	÷ 36,02
Landsomfattende avdelinger	38	14 909	40	⁴⁾ 3 526	÷ 11 383	÷ 76,42
Kan ikke fordeles på fylker	3	1 560	³⁾ —	—	÷ 1 560	÷ 100,00
Riket	4 995	570 953	³⁾ 4 922	574 295	3 342	0,59

¹⁾ En del av forandringene skyldes at medl. i landsomfattende foreninger i Tjenestemannslaget i 1965 er tatt med i fylkene der de hører heime. Se også merknad ²⁾. ²⁾ Summen av avdelinger i fylker m. v. blir 5126. Det skyldes at 204 underavdelinger i landsomfattende foreninger i Tjenestemannslaget er ført opp som egne avdelinger i fylkene der de hører heime. ³⁾ I 1964 var det 3 avdelinger og 1560 medlemmer som ikke kunne fordeles på fylker. I 1965 har man kunnet foreta fordeling. ⁴⁾ Når tallet for 1965 er så mye lavere enn tallet for 1964, skyldes det at 13 517 medlemmer i landsomfattende foreninger i Tjenestemannslaget er tatt med under underavdelingene i fylkene der de hører heime.

Tabell IV, 1965.

Avdelings- og

Løpe- nr.	Forbund	Antall avdelinger/foreninger/grupper			
		Pr. 31. des. 1964	Tilsluttet i årets løp	Utgått eller nedlagt i årets løp	Pr. 31. des. 1965
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	32	—	—	32
2	Forb. for Arb.ledere og Tekn. F.	100	2	—	102
3	Arbeidsmandsforbundet	428	—	2) ⁾ 72	356
4	Befalslaget	58	4	—	62
5	Bekleddningsarbeiderforbundet .	105	5	4	106
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.f..	33	1	—	34
7	Bygningsindustriarbeiderforb. .	451	3	11	443
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforb.	219	7	—	226
9	Fengselstjenestemannsforbundet	17	—	—	17
10	Gullsmedarbeiderforbundet . . .	12	—	—	12
11	Handels- og Kontorfunksj. Forb.	245	1	3	243
12	Hotell- og Restaurantarb.forb. .	64	1	—	65
13	Jern- og Metallarbeiderforb. . . .	257	3	11	249
14	Jernbaneforbundet	127	—	2	125
15	Kjemisk Industriarbeiderforb. . .	180	12	2	190
16	Kjøttindustriarbeiderforb.	72	—	1	71
17	Kommuneforbundet	455	10	6	459
18	Lensmannsbetj. Landslag	23	—	—	23
19	Litograf- og Kjemigraforb.	8	—	—	8
20	Lokomotivmandsforbundet	9	—	—	9
21	Løsforbundet	3	3	—	6
22	Luftforsvarets Befalsforbund . .	20	—	—	20
23	Murerforbundet	71	—	—	71
24	Musikerforbundet	15	—	—	15
25	Nærings- og Nydelsesm.arb.forb.	361	10	19	352
26	Papirindustriarbeiderforb.	88	—	—	88
27	Politiforbundet	59	4	—	63
28	Postfolkenes Fellesforbund:				
	Postforbundet	46	—	1	45
	Postmannslaget	22	—	—	22
	Poståpnernes Landsforbund .	23	—	—	23
29	Sjømannforbundet	55	—	—	55
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	32	—	2	30
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	649	3	10	642
32	Skotøyarbeiderforbundet	37	1	3	35
33	Tekstilarbeiderforbundet	75	2	1	76
34	Telefolkenes Fellesforbund:				
	Tele Tjenesteforbundet	66	—	—	66
	Telegrafmennenes Landsforb.	13	—	—	13
35	Tjenestemannslaget	54	2	1	55
36	Tolltjenestemannsforbundet	27	—	—	27
37	Transportarbeiderforbundet	176	2	—	178
38	Treindustriarbeiderforbundet . . .	147	3	3	147
39	Typograforbundet	59	—	—	59
40	Urmaker Svenneforbundet	2	—	—	2
	Riket	4 995	79	152	4 922

1) Netto tilgang. 2) Netto avgang. 3) Forbundet spesifiserer ikke mannlige og kvinnelige medlemmer.

medlemsbevægelsen 1965.

Antall medlemmer						Løpe- nr.
Pr. 31. des. 1964		Inntrådt i årets løp	Uttrådt i årets løp	Pr. 31. des. 1965		
I alt	Hervav kvinner			I alt	Hervav kvinner	
467	26	—	1	466	21	1
5 459	239	765	319	5 905	266	2
27 979	1 979	3 390	3 687	27 682	2 027	3
3 576	—	156	334	3 398	—	4
14 159	12 536	4 640	5 320	13 479	11 735	5
4 577	2 436	—	2 ^{a)} 6	4 571	2 368	6
50 046	187	8 048	8 231	49 863	194	7
12 249	9	1 360	868	12 741	24	8
770	36	62	28	804	39	9
990	166	75	89	976	157	10
37 634	20 686	6 935	5 669	38 900	21 699	11
10 002	7 575	2 410	2 939	9 473	7 179	12
75 453	4 885	13 122	10 440	78 135	5 081	13
19 232	1 110	313	775	18 770	1 110	14
33 842	4 923	5 001	3 894	34 949	4 974	15
4 202	625	1 ^{a)} 9	—	4 211	698	16
63 593	26 813	6 256	5 845	64 004	27 709	17
791	35	16	52	755	31	18
1 869	213	211	163	1 917	198	19
1 960	—	—	52	1 908	—	20
439	—	2	22	419	—	21
1 560	—	144	113	1 591	—	22
4 808	—	317	423	4 702	—	23
1 290	80	113	148	1 245	77	24
24 832	8 407	—	2 ^{a)} 967	23 865	8 055	25
18 978	1 515	1 457	1 816	18 619	1 493	26
2 274	193	67	101	2 240	193	27
						28
4 467	260	333	162	4 638	266	
3 240	—	1 ^{a)} 110	—	3 350	—	
2 567	2 ^{a)} —	10	70	2 507	2 ^{a)} —	
42 086	3 ^{a)} —	—	156	41 930	3 ^{a)} —	29
1 263	411	95	77	1 281	461	30
19 779	405	975	1 645	19 109	407	31
3 691	1 783	—	2 ^{a)} 361	3 330	1 572	32
9 874	5 309	1 978	2 164	9 688	5 279	33
						34
8 080	2 256	565	461	8 184	2 290	
1 645	125	1 ^{a)} 145	—	1 790	128	
16 934	5 864	4 507	2 581	18 860	6 656	35
1 013	—	7	35	985	1	36
21 147	1 075	2 682	3 021	20 808	1 103	37
5 603	374	821	814	5 610	409	38
6 460	723	1 ^{a)} 124	—	6 584	725	39
83	—	—	2 ^{a)} 30	53	—	40
570 953	113 259	67 221	63 879	574 295	114 625	

^{a)} Pr. 31. desember 1964 hadde Tjenestemannslaget 54 foreninger med 163 underavdelinger. Pr. 31. desember 1965 55 foreninger med 204 underavdelinger.

Tabell V, 1965

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr	Forbund	ØSTFOLD																			
		Fr.stad		Halden		Moss		Sarpsborg		Aremark		Askim		Berg		Borge		Eidsberg		Hobøl	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	8	1	6	1	4	1	10	-	-	1	5	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	163	1	132	1	21	2	202	-	-	1	95	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	1	64	1	11	-	-	1	89	-	-	2	464	-	-	-	-	-	-	-	-
4	Bofelagslaget	1	38	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekleidningsarbeiderforbundet	1	356	1	96	3	639	1	122	-	-	-	-	-	-	-	-	1	39	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	1	46	1	59	1	12	1	566	-	-	-	-	-	-	1	40	-	-	-	-
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	10	1 195	2	433	1	560	2	624	-	-	3	221	-	-	1	34	1	89	1	24
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	2	247	1	94	1	141	3	187	-	-	3	477	-	-	-	-	-	-	-	-
9	Fengselstjenestemannsforbundet	2	36	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonærs Forb.	1	729	1	370	1	196	1	544	-	-	2	198	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	111	1	58	1	87	1	102	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	4	2 998	1	468	1	565	1	423	-	-	1	163	-	-	1	60	1	45	1	47
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	4	632	1	30	1	665	1	281	-	-	1	1 844	-	-	-	-	-	-	-	-
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	291	1	25	1	18	1	61	-	-	1	55	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	6	940	1	396	2	465	4	435	-	-	1	251	1	84	1	109	1	204	-	-
18	Lensmannsbetjentenes Landlag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	1	33	1	43	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Lufforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	1	101	1	51	1	71	1	100	-	-	1	29	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	1	45	1	13	1	11	1	25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelelsesmiddelearb.forb.	2	472	3	47	2	338	2	86	-	-	1	9	-	-	-	-	-	-	-	-
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	3	1 509	1	723	10	2 930	-	-	-	-	1	164	1	521	-	-	-	-
27	Politiforbundet	1	57	1	25	1	26	1	42	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkens Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	1	40	1	32	1	33	1	39	-	-	1	27	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	1	84	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1	1 228	-	-	1	109	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	38	1	199	1	1	1	33	-	-	1	42	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	64	-	-	1	10	-	-	3	79	1	41	1	16	-	-	2	22	1	16
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	394	1	598	1	75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	86	1	423	1	9	1	332	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkens Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	1	136	1	40	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	98	-	-
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	2	132	2	41	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	41	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	3	322	2	126	2	232	3	279	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	2	63	1	62	1	15	1	24	-	-	1	31	-	-	-	-	1	127	1	16
39	Typografforbundet	1	73	1	65	1	41	1	72	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	58	11 094	34	5 505	33	6 140	44	7 651	3	79	22	3 952	3	264	5	764	10	650	4	103

Løpnr.	Forbund	ØSTFOLD																			
		Hvaler		Idd		Kråkerøy		Marker		Onsøy		Rakke- stad		Rolvsøy		Rygge		Rømskog		Råde	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																				
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																				
3	Arbeidsmandsforbundet										1	15								1	21
4	Befalslaget																				
5	Bekledningsarbeiderforbundet																				
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																				
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	17	1	67			1	35			3	81								19
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet																				
9	Fengselstjenestemannsforbundet																				
10	Gullsmedarbeiderforbundet																				
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.								1	9			1	13							
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																				
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet								1	71			1	18							
14	Jernbaneforbundet																				
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund					1	587														
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																				
17	Kommuneforbundet					1	95			1	69			1	25	1	32			1	22
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																				
19	Litograf- og Kjemigravforbundet																				
20	Lokomotivmannsforbundet																				
21	Løstforbundet																				
22	Luftforsvarets Befalsforbund																1	204			
23	Murerforbundet												1	9							
24	Musikerforbundet																				
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.												1	51							
26	Papirindustriarbeiderforbundet																				
27	Politiforbundet																				
28	Postfolkernes Fellesforbund:																				
	Postforbundet																				
	Postmannslaget																				
	Poståpnernes Landsforbund																				
29	Sjømannsforbundet																				
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																				
31	Skog- og Landarbeiderforbundet			3	66			3	112			1	5			1	18	1	40		
32	Skotøyarbeiderforbundet																				
33	Tekstilarbeiderforbundet												1	28							
34	Telefolkernes Fellesforbund:																				
	Tele Tjeneste Forbundet												1	25							
	Telegrafmennes Landsforbund																				
35	Tjenestemannslaget																				
36	Tolltjenestemannsforbundet							1	50												
37	Transportarbeiderforbundet												1	43							
38	Treindustriarbeiderforbundet												1	44							
39	Typografforbundet																				
40	Urmaker Sønneforbundet																				
	Tilsammen	1	17	4	133	2	682	7	277	1	69	13	332	1	25	4	335	1	40	3	62

Tabell V, 14 65 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	ØSTFOLD												Fylket				
		Skip-tvedt		Skjeberg		Spydeberg		Trøgstad		Tune		Varteig				Våler		Fylkesomf. avd.
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																5	33
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																7	628
3	Arbeidemandeforbundet			1	18												8	682
4	Befalingslaget																1	38
5	Bekleddingsarbeiderforbundet																7	1 252
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																51	723
7	Byggningsindustriarbeiderforbundet	1	23			1	36	1	14	1	24						32	3 406
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet																10	1 146
9	Fengselstjenestemannsforbundet																2	36
10	Gullamedarbeiderforbundet																	
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.															1	20	9 2 079
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																4	353
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet			1	27					1	875						15	6 760
14	Jernbaneforbundet																	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund									2	79						11	4 118
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																5	450
17	Kommuneforbundet			1	108	1	15			2	148						26	3 398
18	Lenemannsabetjentenes Landslag									1	43						1	43
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																2	76
20	Lokomotivmannsforbundet																	
21	Løseforbundet																	
22	Luftforsvarets Befalsforbund							1	22								2	226
23	Murerforbundet																6	361
24	Musikerforbundet																4	94
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.															1	9	13 1 019
26	Papirindustriarbeiderforbundet									1	510						17	6 357
27	Politiforbundet																4	150
28	Postfolkernes Fellesforbund:																	
	Postforbundet																	5 171
	Postmannslaget																1	84
	Poståpnernes Landsforbund															1	51	1 51
29	Sjømannsforbundet																2	1 337
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																5	313
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	246	3	18	1	10			2	48			3	23		29	834
32	Skotnyarbeiderforbundet																3	1 067
33	Tekstilarbeiderforbundet																5	878
34	Telefolkernes Fellesforbund:																	
	Tele Tjeneste Forbundet															1	61	5 360
	Telegrafmennenes Landsforbund																	
35	Tjenestemannslaget							1	22				1	27	4	392	1) 12	714
36	Toiltjenestemannsforbundet																2	91
37	Transportarbeiderforbundet							1	30							1	11	12 1 043
38	Treindustriarbeiderforbundet			1	15													10 397
39	Typograforbundet															1	44	5 295
40	Urmaker Svenneforbundet																	
	Tilsammen	2	269	7	186	3	61	4	88	10	1 727			4	50	11	603	1293 41158

1) Herav 12 underavdelinger.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

AKERSHUS

Løpnr.	Forbund	AKERSHUS																	
		Asker		Aurskog- ¹⁾ Høland		Bærum		Eidsvoll		Enebakk		Fet		Frogn		Gjerd- rum		Hurdal	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	1	32	-	-	-	-	-	-	1	16	-	-	-	-
3	Arbeidamandsforbundet	2	189	1	77	1	73	1	103	1	20	1	21	-	-	-	-	1	10
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	35	-	-	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	18	2	57	-	-	2	79	-	-	-	-	1	135	-	-	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Bygningsindustrialarbeiderforbundet	1	356	3	173	3	963	5	532	-	-	2	54	1	86	-	-	1	22
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	37	1	13	2	132	1	35	-	-	1	6	1	20	-	-	-	-
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.	-	-	1	26	2	182	1	19	-	-	-	-	1	32	-	-	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	2	170	2	24	3	1 162	2	206	-	-	-	-	1	166	-	-	-	-
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industrialarbeiderforbund	-	-	2	80	2	278	1	28	-	-	1	76	1	21	-	-	-	-
16	Kjøttindustrialarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	5	837	1	50	8	884	1	149	1	10	1	37	1	69	1	8	1	7
18	Lenemannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	-	-	1	135	1	44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.	-	-	2	8	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26	Papirindustrialarbeiderforbundet	-	-	-	-	2	328	1	203	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	-	-	1	63	-	-	-	-	-	-	1	9	-	-	-	-
28	Postfolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	1	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnerens Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	2	14	14	538	4	85	7	156	3	91	3	187	1	6	1	18	5	238
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	1	12	-	-	-	-	-	-	1	10	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	1	138	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	2	44	-	-	1	68	-	-	-	-	-	-	1	28	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	1	34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	19	1	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustrialarbeiderforbundet	2	73	1	5	2	41	1	43	-	-	1	7	-	-	1	2	-	-
39	Typografforbundet	-	-	-	-	-	-	1	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	19	1 751	31	1 063	36	4 617	30	1 679	5	121	11	398	12	623	3	28	8	277

1) Fra 1. januar 1966 er Aurskog, Søndre Høland og Nordre Høland slått sammen til én kommune Aurskog-Høland.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	AKERSHUS																		
		Lørenskog		Nannestad		Nes		Nes-odden		Nittedal		Oppegård		Rælingen		Setskog		Skedsmo		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																	1	15	
2	Forb. for Arb. og Tekn. Funksjonærer																	2	135	
3	Arbeidsmandsforbundet			2	42	1	72	1	43					1	9			1	112	
4	Befalslaget																	1	27	
5	Bekleddingsarbeiderforbundet					1	24			1	5	1	96					2	293	
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet																			
7	Byggningsindustriarbeiderforbundet	2	90	1	39	2	200	1	110	2	30			1	24			6	830	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet					1	27	1	25	1	19							2	114	
9	Fengselstjenestemannsforbundet					1	17													
10	Gullsmedarbeiderforbundet																			
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.					1	23											2	411	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																	1	59	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	28			1	140	1	12									4	1666	
14	Jernbaneforbundet																			
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	3	266							1	45							1	205	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																	1	22	
17	Kommuneforbundet	1	128	1	41	1	64	1	68	1	78	1	91	1	55			2	481	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																			
19	Litograf- og Kjemigrafiforbundet																			
20	Lokomotivmannsforbundet																			
21	Losforbundet																			
22	Luftforsvarets Befalsforbund																	1	26	
23	Murerforbundet																		1	76
24	Musikerforbundet																			
25	Nærings- og Nydelesesmiddelarb.forb.					1	15											2	69	
26	Papirindustriarbeiderforbundet					1	54													
27	Politiforbundet																	1	43	
28	Postfolkene Fellesforbund:																			
	Postforbundet																	1	7	
	Postmannslaget																			
	Poståpnerens Landsforbund																			
29	Sjømannsforbundet																			
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																			
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	33	4	128	11	326			2	77							1	5	
32	Skotøyarbeiderforbundet																			
33	Tekstilarbeiderforbundet					1	10													
34	Telefolkene Fellesforbund:																			
	Tele Tjeneste Forbundet																	2	163	
	Telegrafmennenes Landsforbund																			
35	Tjenestemannslaget																	4	253	
36	Tolltjenestemannsforbundet																			
37	Transportarbeiderforbundet					1	18													
38	Treindustriarbeiderforbundet					1	24			1	4							2	79	
39	Typografiforbundet																	1	48	
40	Urmaker Svenneforbundet																			
	Til sammen	8	543	8	250	25	1014	5	258	9	258	2	187	3	88			42	5139	

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	AKERSHUS												OSLO				
		Ski		Sorum		Ullensaker		Vestby		Ås		Fylkesomf. avd.		Fylket		Oslo		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Preseforbund													1	15	1	111	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer											1	24	5	207	11	1 289	
3	Arbeidsmandsforbundet			1	63	1	22			1	83			17	939	5	1 786	
4	Befalslaget					4	218							6	280	5	410	
5	Bekledningsarbeiderforbundet			2	11	1	57	1	28					15	803	3	3 116	
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet			1	7			1	22					2	29	4	2 220	
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	117	1	82	4	208	2	37	1	63			41	4 016	13	10 427	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	60	1	84	1	20	1	15			1	25	17	632	3	2 115	
9	Fengselstjenestemannsforbundet													1	17	1	333	
10	Gullmedarbeiderforbundet															2	421	
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.					1	28							9	721	11	12 215	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet													2	76	4	3 121	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	157	2	136	2	70	1	35					23	3 970	2	18 672	
14	Jernbaneforbundet															1)	17	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	98	1	7			1	23					15	1 127	3	3 050	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet					1	8							3	57	2	1 064	
17	Kommuneforbundet	1	97	1	17	1	120	1	32	2	52	2	94	37	3 469	46	10 167	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag					1	72							1	72		-	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet															2)	2	
20	Lokomotivmannsforbundet															3)	1	
21	Losforbundet																2	
22	Luftforsvarets Befalsforbund					2	161							3	187	1	43	
23	Murerforbundet	1	41											4	296	2	1 412	
24	Musikerforbundet															1	609	
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.			1	5			1	44	1	13			9	156	10	5 083	
26	Papirindustriarbeiderforbundet													4	585		-	
27	Politiforbundet													3	115	7	342	
28	Postfolkernes Fellesforbund:																	
	Postforbundet													2	24	1	1 003	
	Postmannslaget															1	1 286	
	Poståpnernes Landsforbund											1	120	1	120		-	
29	Sjømannsforbundet															1	7 659	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet															3	351	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	4	37	3	30	3	74	1	27	2	96			72	2 166	5	229	
32	Skotøyarbeiderforbundet					1	1							3	23	1	393	
33	Tekstilarbeiderforbundet													2	23	3	842	
34	Telefolkernes Fellesforbund:																	
	Tele Tjeneste Forbundet													3	301	9	2 449	
	Telegrafmennenes Landsforbund															1	646	
35	Tjenestemannslaget	1	20			2	624			2	82			3)	13	1 119	4)	17
36	Tolltjenestemannsforbundet														1	34	1	332
37	Transportarbeiderforbundet													3	47	3	6 546	
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	63					2	29					15	370	8	943	
39	Trypografforbundet													2	57	1	3 236	
40	Urmaker Svenneforbundet															1	10	
	Tilsammen	13	690	14	442	25	1 683	12	292	9	389	5	263	335	22053	4215	126128	

1) Omfatter også medl. i Buskerud og Oppland. 2) Omfatter også medl. i Østfold, Hedmark, Oppland. 3) Herav 12 underavd. 4) Herav 9 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	HEDMARK															
		Hamar		Kongsvinger		Alvdal		Eldskog		Elverum		Engerdal		Folldal		Grue	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	19	1	15												
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	83											1	19		
3	Arbeidsmandsforbundet	1	86	1	175	1	33			1	46			1	250		
4	Befalslaget	2	71							1	42						
5	Beklekningsarbeiderforbundet	1	271	1	49			1	72	1	17						
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet	1	8	1	9												
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	674	2	248	1	56	3	137	2	361				5	278	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	51	1	64					1	44				1	67	
9	Fengselstjenestemannsforbundet	1	22														
10	Gullsmedarbeiderforbundet	1	18														
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	612	1	122	1	29	1	56	1	143			1	25	1	25
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	140	1	96					1	44						
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	663	1	81			1	19	1	166						
14	Jernbaneforbundet	15	1 713														
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	20	1	35			1	80								
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	124	1	21					1	22						
17	Kommuneforbundet	5	501	1	211			1	64	1	234	1	9	1	43	1	61
18	Lensmannsbetjentenes Landslag							1	22								
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																
20	Lokomotivmannsforbundet	1 ¹⁾	204														
21	Løsforbundet																
22	Luftforsvarets Befalsforbund			1	18												
23	Murerforbundet	1	58	1	33					1	43						
24	Musikerforbundet																
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.	4	286	2	15					2	46			1	6		
26	Papirindustriarbeiderforbundet																
27	Politiforbundet	2	22							1	9						
28	Postfolkens Fellesforbund:																
	Postforbundet	1	45	1	18			1	9	1	19					1	28
	Postmannslaget	1	131														
	Poståpnerens Landsforbund																
29	Sjømannsforbundet																
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	15	1	16					1	14						
31	Skog- og Landarbeiderforbundet			17	577	1	39	15	546	14	436	5	161			10	376
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	167														
33	Tekstilarbeiderforbundet																
34	Telefolkens Fellesforbund:																
	Tele Tjeneste Forbundet	1	201	1	69												
	Telegrafmennenes Landsforbund																
35	Tjenestemannslaget	2	123	1	20	1	13			1	65						
36	Tolltjenestemannsforbundet			1	47												
37	Transportarbeiderforbundet	1	240	1	65	1	11			1	44					1	6
38	Treindustriarbeiderforbundet			1	7			1	28	2	123					1	16
39	Typografforbundet	1	68	1	43					1	27						
40	Urmaker Svenneforbundet																
	Tilsammen	54	6 636	42	2 054	6	181	26	1 033	36	1 945	6	170	5	343	21	857

¹⁾ Omfatter også medl. i Oppland, Møre og Romdal.

Løpenr.	Forbund	HEDMARK															
		Løten		Nord-Odal		Rendalen		Ringsaker		Stange		Stor-Elvdal		Sør-Odal		Tolga-Os ¹⁾	
		avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.	avd.] medl.		
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	Arbeidsmandsforbundet	-	-	1	24	2	102	1	61	1	29	-	-	-	2	32	
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	-	
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	1	133	-	-	-	-	-	-	-	-	
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	181	1	31	5	1 206	5	317	3	42	3	148	2	72	-	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	13	-	-	2	90	2	41	1	8	1	23	-	-	-	
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	1	62	1	18	2	100	2	28	1	21	1	108	-	-	-	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	7	-	-	3	512	3	96	1	7	2	12	-	-	-	
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	-	2	91	-	-	-	-	-	-	-	-	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
17	Kommuneforbundet	1	46	1	26	1	181	3	405	1	79	1	63	1	24	-	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	1	16	-	-	-	-	-	-	-	-	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
23	Murerforbundet	-	-	-	-	1	13	-	-	-	-	-	-	-	1	17	
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	55	-	-	4	269	1	57	1	8	2	8	1	47	-	
26	Papirindustriarbeiderforbundet	1	75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	1	36	-	-	-	-	-	-	-	
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
29	Sjomannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	4	249	12	460	7	307	15	896	15	705	8	212	11	417	1	7
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	1	21	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	2	196	-	1	50	1	14	-	-	-	-
39	Typografforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	12	688	13	486	10	380	43	3 830	33	1 746	18	456	24	805	8	199

¹⁾ Fra 1. januar 1966 er Tolga og Os slått sammen til en kommune, Tolga-Os.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpenr.	Forbund	HEDMARK															
		Trysil		Tynset ¹⁾		Vang		Våler		Åmot		Åsnes		Fylkes- omf. avd.		Fylket	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	34	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	59	3	161
3	Arbeidsmandsforbundet	2	107	2	47	1	22	1	24	1	45	1	45	20	1 128	4	176
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	63	-	-	7	551
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	7	-	-	-	-	-	-	2	17
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	48	4 289
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	119	1	60	-	-	2	110	2	52	5	197	-	-	15	502
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	9	2	65	-	-	-	-	1	27	-	-	-	-	2	36
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14	-	-	1	18
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22	1 599
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	60	2	39	-	-	1	14	1	69	2	68	-	-	4	296
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	16	-	-	-	-	16	1 608
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	13	1	32	-	-	15	1 713
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	226
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	199
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	1	28	-	-	-	-	1	4	-	-	-	-	27	2 272
17	Kommuneforbundet	1	58	1	36	1	48	1	46	1	51	1	65	1	21	3	59
18	Lenemannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	1	21	-	-	-	-	1	204
19	Litograf- og Kjemigraforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	35
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	147
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	25	832
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	551
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	476	-	-	-	-	3	31
25	Nærings- og Nydelelsesmiddelarb.forb.	2	12	-	-	-	-	-	-	2	8	2	15	-	-	3	45
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	180	7 199
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	177
28	Postfolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	4
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	155
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	131
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skind- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	45
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	19	571	2	29	1	303	5	135	7	230	11	543	-	-	2	177
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	4
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	270
34	Telefolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	270
	Telegrafmennes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	1	27	-	-	1	56	-	-	-	-	5	403 ^{*)}	12	707
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	47
37	Transportarbeiderforbundet	1	17	1	8	-	-	-	-	1	18	-	-	-	-	9	430
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	434
39	Typograforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	138
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	29	953	13	339	3	373	12	392	21	1 030	25	1 042	7	483	467	26 421

¹⁾ Fra 1. januar 1966 er Kvikne og Tynset slått sammen til en kommune Tynset. ^{*)} Herav 11 underavd.

Løpnr.	Forbund	OPPLAND																	
		Gjøvik		Lillehammer		Dovre		Etnedal		Fron ¹⁾		Gausdal		Gran		Jevnaker		Lesja	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	12	1	9														
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	2	277	1	26											1	5		
3	Arbeidsmandsforbundet			1	297					1	80								
4	Befalslaget			2	80	1	13												
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	381	1	104					1	49					1	22		
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	1	23																
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	5	796	2	577			1	15	2	95	2	61	2	92	2	115		
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	72	2	100					2	61	1	32			1	50		
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.	1	533	1	274	1	22			2	66	1	11	2	56	1	39		
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	94	1	102	1	46												
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	3	1 216	1	314					1	7			1	10	1	2		
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	4	1	14					1	3					2	415		
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	45	1	63														
17	Kommuneforbundet	1	377	1	371	1	61	1	16			1	39			1	41		
18	Lenmannsbetjentenes Landslag									1	25								
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Losforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet	1	35	1	55														
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	2	114	2	108	2	9			1	24	1	19			1	5	1	2
26	Papirindustriarbeiderforbundet	2	319	1	341														
27	Politiforbundet	1	7	1	19														
28	Postfolkernes Felleseforbund:																		
	Postforbundet	1	21	1	92									1	61				
	Postmannslaget																		
	Poståpnernes Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	1																
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	15	342	5	132			2	12	2	30	7	223	9	203	2	72	1	9
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	42	1	5									1	64				
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	15	1	217														
34	Telefolkernes Felleseforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet	1	185	1	181														
	Telegrafmennenes Landsforbund				56														
35	Tjenestemannslaget	1	32	2	146	1	21												
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet	3	132	2	192														
38	Treindustriarbeiderforbundet	2	204	1	213	1	3			2	57					1	84		
39	Typografforbundet	1	104	1	31										1	10			
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	52	5 383	37	5 119	8	175	4	43	16	497	13	385	17	496	14	850	2	11

¹⁾ Fra 1. januar 1966 er Nord-Fron og Sør-Fron slått sammen til en kommune, Fron.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	OPPLAND																	
		Lom		Lunner		Nord-Aurdal		Nordre Land		Ringebu		Sel		Skjåk		Søndre Land		Sør-Aurdal	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmændsforbundet																		
4	Befalslaget																		
5	Bekledningsarbeiderforbundet																		
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet			1	12			1	45			1	7						
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	45	3	31	1	15	2	01	4	121	2	80	2	50	2	126		
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet					2	44			1	9			1	7				
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.	1	59	1	16	1	35	1	40	1	19	1	31			1	19		
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet									1	27			1	9				
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet							1	21			1	9			2	9		
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund							1	6										
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet							1	7			1	31						
17	Kommuneforbundet							1	61					1	61	1	58		
18	Lenemannsbetjentenes Landslag					1	25	1	61										
19	Litograf- og Kjemigravforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Løstforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet															1	7		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.					1	8	1	11	2	23			1	6	1	11		
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politi forbundet																		
28	Postfolkens Fellesforbund:																		
	Postforbundet																	1	31
	Postmannslaget																		
	Poståpnerens Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet			5	87			13	301	2	75	3	43	1	58	17	412	6	153
32	Skotøyarbeiderforbundet																		
33	Tekstilarbeiderforbundet							1	10										
34	Telefolkens Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget									1	21								
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet					1	40			1	4								
38	Treindustriarbeiderforbundet							2	50							1	30		
39	Typograf forbundet					1	11					1	9						
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Til sammen	2	104	10	146	8	178	25	643	12	272	11	237	6	182	26	672	7	184

Løpnr.	Forbund	OPPLAND																	
		Vang		Vestre Slidre		Vestre Toten		Vågå		Østre Toten		Øyer		Øystre Slidre		Fylkesomf. avd.		Fylket	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	21	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33	5	341	
3	Arbeidsmandsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	-	-	-	3	1 385	
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	1	17	-	-	-	-	-	-	4	110	
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	2	158	-	-	-	-	-	-	8	771	
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	1	48	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	78	
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	-	-	2	78	1	54	2	123	-	-	-	-	-	-	38	2 565		
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	-	-	1	28	1	59	-	-	-	1	27	1	10	2	91	17	590	
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	-	-	2	175	1	39	1	34	-	-	-	-	-	1	26	21	1 494	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	269	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	-	-	1	1 643	1	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13	3 245	
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	-	-	1	4	-	-	-	-	-	-	-	7	446	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	1	32	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	178	
17	Kommuneforbundet	-	-	2	247	-	-	1	55	-	-	-	-	-	3	233	15	1 620	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	50	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	2	23	-	-	-	-	-	-	-	5	120	
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	4	1	9	1	2	1	5	2	62	1	23	-	-	-	23	445	
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	660	
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	26	
28	Postfolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	205	
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Poståpnerne Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	226	1	226		
29	Sjømannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	15	-	-	-	-	-	-	-	2	16	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	1	3	3	33	1	27	4	276	2	20	1	4	102	2 515		
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	111	
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	118	-	-	-	-	-	-	-	4	360	
34	Telefolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	366	
	Telegrafmennes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	56	
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-	-	-	1	27	1	5	-	-	-	3	235	10	487	
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	1	4	1	131	1	49	-	-	-	-	-	-	-	10	552	
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	641	
39	Typografforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	165	
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Tilssammen	1	4	2	12	15	2 290	7	329	21	969	5	75	2	14	11	844	1334	20114

1) Herav 9 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	BUSKERUD																					
		Drammen		Kongsberg		Ringerike		Flesberg		Flå		Gol		Hemse-dal		Hol		Hurum		Krøds-herad		Lier	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	113	3	211	1	85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	1	41	2	103	4	134	-	-	1	34	2	587	1	10	1	37	1	17	1	31	-	-
4	Befalslaget	-	-	1	81	2	150	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	2	320	1	34	1	324	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	2	332	-	-	2	144	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Byggningsindustriarbeiderforbundet	8	1 131	2	154	2	550	-	-	1	35	-	-	-	-	-	1	24	2	18	-	-	-
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	2	240	3	95	2	112	-	-	-	-	-	-	-	2	85	1	18	-	-	1	18	-
9	Fengselstjenestemannsforbundet	1)	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullsmedarbeiderforbundet	1	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	1	979	1	343	2	252	-	-	1	6	-	-	1	16	1	25	-	-	-	1	6	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	181	1	60	1	67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	3 003	1	1 711	3	335	-	-	-	-	-	-	1	82	-	-	-	-	-	-	-	-
14	Jernbaneforbundet	15	3 639	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	3	982	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	242	1	2	2	204	-
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	133	-	-	1	28	-	-	1	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	10	1 189	1	367	2	441	-	-	1	12	-	-	-	-	1	76	1	16	2	419	-	-
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	1	42	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	1	84	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	1)	384	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	2	145	1	21	1	66	-	-	-	-	-	-	-	-	1	5	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	1	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelseamiddelarb.forb.	2	356	2	36	2	85	-	-	-	-	-	-	-	-	1	13	-	-	-	-	-	-
26	Papirindustriarbeiderforbundet	10	1 415	1	190	3	1 303	-	-	-	-	-	-	-	-	2	740	-	-	-	1	62	-
27	Polltforbundet	1	54	1	9	1	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	1	77	1	15	1	44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	1	89	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	PostApnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømansforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	60	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	22	4	121	4	118	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	2	26	8	125	12	619	3	56	1	24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	2	199	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	2	403	-	-	1	22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	1	265	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennes Landsforbund	1	113	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	2	112	1	147	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	2	405	1	13	2	80	-	-	1	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	2	197	1	40	2	108	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39	Typografforbundet	1	222	1	12	1	34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urnaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	86	16855	35	3 732	51	5 195	3	56	2	58	6	651	2	19	5	220	15	1 190	9	188	13	956

1) Omfatter også Kongsberg og Ringerike. 2) Omfatter også medl. i Akershus, Vestfold, Telemark.

Tahell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	BUSKERUD																						
		Modum		Nedre Elker		Nes		Nore og Uvdal		Rollag		Røyken		Sigdal		Øvre Elker		Ål		Fylkesomf. avd.		Fylket		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	24	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	32	6	441
3	Arbeidsmandsforbundet	3	136	1	28	1	21	2	257	2	78	1	11	1	17	1	30	1	22	-	-	27	1 594	
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	237
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	2	104	-	-	-	-	-	-	1	84	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	782
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	84	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	560
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	5	161	3	180	1	14	-	-	-	-	1	33	1	55	3	95	1	8	-	-	31	2 458	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	3	68	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	-	-	1	52	1	34	2	29	19	76 4	
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14	
10	Gullmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	19	
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	115	-	-	1	26	-	-	2	41	-	-	1	65	1	20	¹⁾ 1	22	-	-	15	1 918	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	308	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	4	278	-	-	-	-	-	-	2	34	-	-	2	124	1	7	-	-	-	-	15	5 574	
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	¹⁾ 16	3 840	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	43	1	365	1	36	1	13	-	-	2	792	-	-	1	98	-	-	-	-	15	2 777	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	172	
17	Kommuneforbundet	1	163	1	178	1	14	-	-	-	-	1	50	-	-	1	114	1	41	1	16	25	3 096	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	42	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	64	
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	384	
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	1	14	1	31	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	282
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	17
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.	2	16	-	-	1	5	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3	1	3	-	-	12	517	
26	Papirindustriarbeiderforbundet	3	669	5	621	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	640	-	-	-	-	28	5 640	
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	80	
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	136
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	89
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	68	1	68
29	Sjømannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8	
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet	-	-	1	29	-	-	-	-	-	-	1	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	103
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	7	143	1	94	2	41	3	47	2	30	2	7	3	18	1	22	1	5	-	-	59	1 518	
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14	-	-	-	-	4	340	
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	32	1	236	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	125	-	-	-	-	6	818	
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	265
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	113
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-	-	-	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	311	²⁾ 10	574
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	18	
37	Transportarbeiderforbundet	2	35	-	-	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	545	
38	Treindustriarbeiderforbundet	2	42	1	24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	411	
39	Typografforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	268	
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	36	1 915	18	1 890	9	160	7	321	4	108	14	1 073	5	90	17	1 382	8	140	12	478	³⁾ 357	36676	

¹⁾ Omfatter også medl. i Vestfold. ²⁾ Omfatter også medl. i Aust-Agder, Telemark. ³⁾ Herav 10 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpneur.	Forbund	VESTFOLD															
		Holme- strand		Horten		Larvik		Sande- fjord		Stavern		Tøns- berg		Andebu		Borre	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund											1	25				
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer			1	112	1	35	1	14			1	51				
3	Arbeidsmandsforbundet			1	3							1	37				
4	Befalslaget			2	90					1	67						
5	Bekleddningsarbeiderforbundet					1	130					1	175				
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet					1	7					1	123				
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	20	1	120	6	1 090	1	472	1	46	3	513			1	14
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet			1	43	1	34	1	76			2	227				
9	Fengselstjenestemannsforbundet																
10	Gulsmedarbeiderforbundet							1	33			1	170				
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	114	2	65	1	167	1	68			1	234				
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet			1	15	1	91	1	151			1	87				
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	999	1	2 123	1	900	1	1 361	1	90	2	2 265				
14	Jernbaneforbundet																
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	2	129	1	12	2	162	1	548	1	177	1	29				
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet			1	11	1	12					1	50				
17	Kommuneforbundet	2	155	1	321	2	361	1	225	1	44	1	482				
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																
20	Lokomotivmannsforbundet																
21	Losforbundet																
22	Luftforsvarets Befalsforbund																
23	Murerforbundet	1	6	1	18	1	43	1	54			1	78				
24	Musikerforbundet			1	20							1	14				
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.	2	8	2	27	3	195	2	58			3	228				
26	Papirindustriarbeiderforbundet					1	137										
27	Politiforbundet			1	34	1	26	1	12			1	43				
28	Postfolkernes Fellesforbund:																
	Postforbundet			1	25	1	34	1	24			1	51				
	Postmannslaget					1	101										
	Poståpnernes Landsforbund																
29	Sjømannsforbundet			1	61	1	301	1	1 727			1	914				
30	Skinns- og Lærarbeiderforbundet																
31	Skog- og Landarbeiderforbundet					1	9										
32	Skotøyarbeiderforbundet					1	22	1	122			1	116			2	58
33	Tekstilarbeiderforbundet											1	152				
34	Telefolkernes Fellesforbund:																
	Tele Tjeneste Forbundet			1	18	1	35	1	34			1	86				
	Telegrafmennenes Landsforbund																
35	Tjenestemannslaget			1	144					1	61						
36	Tølltjenestemannsforbundet							1	33								
37	Transportarbeiderforbundet	2	17	1	28	2	119	2	51	1	4	2	160				
38	Treindustriarbeiderforbundet											1	9				
39	Typografforbundet			1	24	1	47	1	46			1	106				
40	Urmaker Svenneforbundet																
	Til sammen	12	1 448	24	3 314	33	4 058	21	5 109	7	489	33	6 425	2	58	2	35

Løpnr.	Forbund	VESTFOLD															
		Brunlanes		Hedrum		Hof		Lardal		Nøtterøy		Ramnes		Sandar		Sande	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																
3	Arbeidsmandsforbundet															1	8
4	Befalslaget																
5	Bekledningsarbeiderforbundet																
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet			1	21	2	32									2	35
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet																
9	Fengselstjenestemannsforbundet																
10	Gullamedarbeiderforbundet																
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.					1	10										
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet					1	107									1	39
14	Jernbaneforbundet																
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund									1	10					1	39
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																
17	Kommuneforbundet			1	73			1	9	1	93			2	194	1	22
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																
20	Lokomotivmannsforbundet																
21	Losforbundet	1	45														
22	Luftforsvarets Befalsforbund																
23	Murerforbundet																
24	Musikerforbundet																
25	Nærings- og Nydelsesmiddelearb.forb.																
26	Papirindustriarbeiderforbundet															2	280
27	Politiforbundet																
28	Postfolkernes Fellesforbund:																
	Postforbundet																
	Postmannslaget																
	Poståpnernes Landsforbund																
29	Sjømannsforbundet																
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	2	83	2	71	2	23	2	91							1	3
32	Skotsøyarbeiderforbundet																
33	Tekstilarbeiderforbundet															1	133
34	Telefolkernes Fellesforbund:																
	Tele Tjeneste Forbundet																
	Telegrafmenneskes Landsforbund																
35	Tjenestemannslaget																
36	Tolltjenestemannsforbundet																
37	Transportarbeiderforbundet																
38	Treindustriarbeiderforbundet																
39	Typografarbeiderforbundet																
40	Urmaker Svenneforbundet																
	Tilsammen	3	128	4	165	6	172	3	100	2	103			2	194	10	559

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løp.nr.	Forbund	VESTFOLD																
		Sem		Stokke		Svelvik		Tjølling		Tjøme		Våle		Fylkes- omf. avd.		Fylket		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund															1	25	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer														1	18	5	230
3	Arbeidsmandsforbundet	1	352														4	400
4	Befalslaget																3	157
5	Bekleddingsarbeiderforbundet																2	305
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet	1	46														3	176
7	Hygningindustriarbeiderforbundet					2	84										21	2 447
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet					1	5								1	8	7	393
9	Fengselstjenestemannsforbundet	1	27														1	27
10	Gullmedarbeiderforbundet																2	203
11	Handels- og Kontorfunksjonærs Forb.							1	8								8	666
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																4	344
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet					1	137			1	21						11	8 042
14	Jernbaneforbundet																	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	94														11	200
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																3	73
17	Kommuneforbundet	1	100			1	25			1	32			1	11	18	2 147	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag											1	30			1	30	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																	
20	Lokomotivmannsforbundet																	
21	Losforbundet																1	45
22	Luftforsvarets Befalsforbund									1	45						1	45
23	Murerforbundet																5	199
24	Musikerforbundet																2	34
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	33									1	5			14	554	
26	Papirindustriarbeiderforbundet					1	142										4	559
27	Postforbundet																4	115
28	Postfolkene Fellesforbund:																	
	Postforbundet																4	134
	Postmannslaget																1	101
	Poståpnernes Landsforbund													1	48	1	48	
29	Sjømannsforbundet																4	3 003
30	Skinn- og Lørarbeiderforbundet																	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	34			1	4	1	23							16	420	
32	Skotøyarbeiderforbundet			1	27												4	287
33	Tekstilarbeiderforbundet																2	285
34	Telefolkene Fellesforbund:																	
	Tele Tjeneste Forbundet																4	173
	Telegrafmennenes Landsforbund																	
35	Tjenestemannslaget									1	50			6	264	1) 9	519	
36	Toiltjenestemannsforbundet																1	33
37	Transportarbeiderforbundet																10	379
38	Treindustriarbeiderforbundet					1	25					1	42				3	76
39	Typografforbundet																4	223
40	Urmaker Svenneforbundet																	
	Tilsammen	7	686	1	27	9	430	1	23	4	148	3	77	10	349	199	24097	

1) Herav 8 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	TELEMARK																			
		Not- odden		Pors- grunn		Skien		Bamble		Bø		Drange- dal		Fyredal		Hjartdal		Kragero		Kvitea- eld	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund					1	26														
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	2	82	1	315	2	84											1	32		
3	Arbeidsmandsforbundet											2	698					2	69		
4	Befalslaget																				
5	Bekleddingsarbeiderforbundet	1	2	1	42	2	38											1	27		
6	Bokblender- og Kartonasjearb.forbundet			1	1	1	22	1	43									1	12		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	3	149	2	450	5	373			1	23							2	61		
8	Elek tiker- og Kraftstasjonsforbundet	3	71	4	231	2	51			1	15	1	11		1	28		1	27	1	7
9	Fengselstjenestemannsforbundet																				
10	Gullsmedarbeiderforbundet																	1	81		
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	2	66	2	426	1	406	1	33	1	31							1	19		
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	53	1	127	1	127														
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet			2	908	2	451	1	254									2	396		
14	Jernbaneforbundet																				
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	4	1 264	5	4 959	3	323											1	25		
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet			1	7	1	96												1	9	
17	Kommuneforbundet	1	267	1	515	5	896	1	61			1	13					1	161		
18	Lensmannsbetjentenes Landslag			1	36																
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																				
20	Lokomotivmannsforbundet																				
21	Losforbundet																				
22	Luftforsvarets Befalsforbund																				
23	Murerforbundet	1	15	1	50	1	105											1	7		
24	Musikerforbundet					1	72														
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	2	12	2	87	1	194			1	17							1	5	1	6
26	Papirindustriarbeiderforbundet	1	85	1	47	3	1 021	1	140									3	160		
27	Politiforbundet	1	15	1	32	1	34											1	12		
28	Postfolkenes Fellesforbund:																				
	Postforbundet	1	20	1	28	1	73			1	39										
	Postmannslaget						1	76													
	Poståpnernes Landsforbund																				
29	Sjemannsforbundet			1	761														1	17	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet					1	13														
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	4	117	1	19	5	130	1	20	1	22	5	146	2	47	1	12	2	19	6	94
32	Skotøyarbeiderforbundet					1	181														
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	27																		
34	Telefolkenes Fellesforbund:																				
	Tele Tjeneste Forbundet	1	41	1	73	1	44														
	Telegrafmenneskes Landsforbund						1	98													
35	Tjenestemannslaget					2	46														
36	Tolltjenestemannsforbundet			1	33																
37	Transportarbeiderforbundet	1	20	3	252	3	302					1	11					1	32		
38	Treindustriarbeiderforbundet					1	3												1	10	
39	Typografforbundet	1	9	1	31	1	102												1	35	
40	Urmaker Svenneforbundet																				
	Tilsammen	31	2 315	36	9 430	51	5 387	6	551	6	147	9	868	3	58	2	40	27	1 216	8	107

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	TELEMARK																			
		Nissedal		Nome		Sauherad		Seljord		Siljan		Tinn		Tokke		Vinje		Fylkes- omf. avd.		Fylket	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3	-	-	-	-	-	-	-	2	29
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	135	-	-	-	-	1	32	9	680	
3	Arbeidmandsforbundet	2	34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	358	-	-	-	-	7	1 159	
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	109	
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	78	
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	7	3	245	-	-	-	-	1	18	2	17	-	-	1	13	-	21	1 356	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	27	1	18	-	-	-	1	14	2	93	1	13	-	-	-	-	20	606	
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	81	
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	-	-	1	19	-	-	1	7	-	1	155	-	-	-	-	1	7	12	1 169	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	55	-	-	-	-	-	-	4	362	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	1	220	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	2 229	
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	114	-	-	-	-	-	-	1	114	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1 035	-	-	-	-	-	-	14	7 606	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	-	-	-	-	-	-	4	119	
17	Kommuneforbundet	-	-	1	76	-	-	-	-	-	1	221	-	-	-	-	2	126	14	2 336	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	36	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
21	Løeforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	5	178	
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	72	
25	Nærings- og Nydelæsemiddelarb.forb.	-	-	-	-	-	-	1	2	-	1	9	-	-	-	-	-	-	10	332	
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	3	116	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12	1 569	
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	13	-	-	-	-	-	-	5	106	
28	Postfolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	160	
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	76	
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	79	1	79	
29	Sjømannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	778	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	13	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	7	4	127	2	28	-	2	154	2	25	1	9	-	-	-	-	40	976	
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	181	
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	9	-	-	-	-	2	36	
34	Telefolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10	-	-	-	-	-	-	-	4	168
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	98	
35	Tjenestemannslaget	-	-	1	49	-	-	-	-	-	-	-	-	1	38	-	-	4	331	1) 8	464
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	3	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33	
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	13	-	-	1	24	-	-	11	654	
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	13	
39	Typografforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	-	-	-	-	-	-	5	184	
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Til sammen	5	75	15	870	2	28	2	9	3	168	20	1 914	7	444	2	37	9	575	1 244	24 239

1) Herav 7 underavd.

Løpnr.	Forbund	AUST-AGDER																	
		Arendal		Grimstad		Risør		Birkenes		Bygland		Bykle		Evje og Hornnes		Fjære		Froland	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	16	-	-	1	23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	5	199	1	17	1	51	-	-	1	28	-	-	1	97	-	-	2	20
4	Befalslaget	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	75	-	-	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	20	1	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	247	1	46	1	17	-	-	1	19	-	-	-	-	-	-	1	23
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	2	175	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	28
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullsmedarbeiderforbundet	1	16	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	101	1	24	1	37	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	69	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	586	1	227	1	92	-	-	-	-	-	-	-	-	1	36	-	-
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	2	58	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	-	-
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	2	378	1	59	1	87	-	-	1	22	-	-	-	-	-	-	-	-
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigravforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	1	50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	2	81	2	74	1	2	-	-	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	2	320	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	2	43	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	1	34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	1	30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1	961	-	-	1	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	1	30	1	5	1	10	1	12	-	2	29	-	-	-	3	47
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	1	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	1	46	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmenneskes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	1	19	-	-	-	-	-	-	-	-	1	79	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	3	227	-	-	1	25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	50	-	-	1	43	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39	Typografforbundet	1	37	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	37	3 477	10	498	13	722	2	14	5	84	-	6	288	1	36	7	118	-

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	AUST-AGDER																	
		Gjerstad		Herefoss		Hiseøy		Iveland		Landvik		Lillesand		Moland		Mykland		Tovdal	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer												1	23					
3	Arbeidsmandsforbundet			1	20						1	14							
4	Befalslaget																		
5	Bekleddingsarbeiderforbundet										1	35							
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet										2	54							
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet																		
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Mulamedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.										1	6							
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet										1	42							
14	Jernbaneforbundet										1	12							
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund										1	35	2	629					
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																		
17	Kommuneforbundet										1	40							
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Losforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.										1	1							
26	Papirindustriarbeiderforbundet										1	14							
27	Politiforbundet																		
28	Postfolkernes Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnernes Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet			37	1	2									1	16	1	8	
32	Skotøyarbeiderforbundet										1	19							
33	Tekstilarbeiderforbundet																		
34	Telefolkernes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget																		
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet										1	11							
38	Treindustriarbeiderforbundet																		
39	Typografforbundet																		
40	Urmaker Sveneformbundet																		
	Til sammen	2	37	2	22							13	283	3	652	1	16	1	8

Løpnr.	Forbund	AUST-AGDER												
		Tromøy	Tvede- strand	Valle	Vegusdal	Vegårs- hel	Øyestad	Åmli	Fylkes- omf. avd.	Fylket				
		avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.	avd. medl.			
1	Arbeiderpartiets Presseforbund											1	3	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer											4	86	
3	Arbeidsm andsforbundet		1 12	1 121				1 30		1 39	1 24	17	648	
4	Befalslaget											1	75	
5	Bekledningsarbeiderforbundet		1 53									4	114	
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet													
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet		2 19									10	425	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet			1 10								4	213	
9	Fengselstjenestemannsforbundet													
10	Gullamedarbeiderforbundet											1	16	
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.										1 15	6	187	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet											1	69	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet		2 35									7	1 018	
14	Jernbaneforbundet											1	12	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund											6	730	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet													
17	Kommuneforbundet		1 52											
18	Lensmannsbetjentenes Landslag										2 200	9	838	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet											1	22	
20	Lokomotivmannsforbundet													
21	Løsforbundet													
22	Luftforsvarets Befalsforbund													
23	Murerforbundet											1	50	
24	Musikerforbundet													
25	Nærings- og Nydelæsmiddelarb.forb.											7	161	
26	Papirindustriarbeiderforbundet		3 82						1 95			7	511	
27	Politiforbundet											2	43	
28	Postfolkernes Fellesforbund:													
	Postforbundet											1	34	
	Postmannslaget											1	30	
	Poståpnernes Landsforbund										1 65	1	85	
29	Sjømannsforbundet											2	981	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet													
31	Skog- og Landarbeiderforbundet		1 19					4 94	1 31	4 57		24	397	
32	Skotøyarbeiderforbundet											1	19	
33	Tekstilarbeiderforbundet											1	15	
34	Telefolkernes Fellesforbund:													
	Tele Tjeneste Forbundet												1 46	
	Telegrafmennes Landsforbund													
35	Tjenestemannslaget											1) 3	116 2) 5	214
36	Tolltjenestemannsforbundet												1 9	
37	Transportarbeiderforbundet												5 263	
38	Treindustriarbeiderforbundet												2 93	
39	Typografforbundet		1 6										2 43	
40	Urmaker Svenneforbundet													
	Tilsammen		12 278	2 131			5 124	2 126	5 96	8 420	137	7 430		

1) Omfatter også medl. i Vest-Agder. 2) Herav 5 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	VEST-AGDER															
		Farsund		Flekkefjord		Kr.sand		Mandal		Audnedal		Hægebo-stad		Kvinesdal		Lindesnes	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	1	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	1	15	1	100	1	18	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	-	-	-	-	1	17	-	-	-	-	-	1	905	-	-	-
4	Befalslaget	1	9	-	-	3	158	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	1	15	1	47	1	20	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Byggningsindustriarbeiderforbundet	1	27	1	62	4	984	2	131	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	9	1	19	1	239	1	27	-	-	-	-	-	-	-	-
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	1)	1	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullamedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.	-	-	1	35	1	319	1	64	-	-	-	1	10	-	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	91	1	14	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	40	1	112	2	1 385	1	640	-	-	-	-	-	-	-	-
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	14	900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	6	1 505	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	77	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	1	68	1	104	8	880	1	117	-	-	-	-	-	-	-	-
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	1	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigravforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	*)	1	121	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	1	8	-	-	1	52	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	-	-	1	56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	1	26	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	2	42	1	13	3	279	2	13	-	-	-	-	-	-	1	10
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	110	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	-	-	1	56	1	19	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkens Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	1	16	1	81	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	-	-	1	89	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnerens Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1	275	-	-	1	1 230	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	3	197	1	36	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	2	40	2	344	1	133	1	16	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkens Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	2	290	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	1	49	-	-	4	209	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	1	35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	1	17	2	202	-	-	-	-	-	-	1	45	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	23	2	92	1	29	1	4	-	-	1	6	-	-	-	-
39	Typografforbundet	1	8	1	15	1	136	1	9	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	12	558	19	770	73	9 997	15	1 209	1	16	-	-	5	1 076	2	13

1) Omfatter også Arendal i Aust-Agder. 2) Omfatter også medl. i Telemark, Aust-Agder.

Løpnr.	Forbund	VEST-AGDER																		
		Lyngdal		Marnardal		Sirdal		Songdalen		Sogne		Vennesla		Åseral		Fylkesomf. avd.		Fylket		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	15	4	148
3	Arbeidsmandsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	922	
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	167	
5	Bekleddingsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	82	
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	-	53	-	-	-	-	-	-	2	208	-	-	-	-	-	-	12	1 465	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	106	-	-	-	-	-	-	1	18	-	-	-	-	-	-	6	418	
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	-	-	-	-	-	-	-	-	1	43	-	-	-	-	-	-	5	471	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	105	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	94	1	9	-	-	-	-	-	-	7	2 280	
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	900	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	1 508	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	77	
17	Kommuneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	104	-	-	-	-	1	54	13	1 327	
18	Lenemannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	18	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	121	
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	60	
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	56	
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	26	
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	367	
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	751	-	-	-	-	-	-	2	861	
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	75	
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	97	
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	89	
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	60	1	60	
29	Sjømansforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1 505	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	233	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	18	-	-	-	-	1	3	1	10	-	-	-	-	-	-	4	37	
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	533	
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	290	
	Telegrafmenneskes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	52	1	310	
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	35	
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	264	
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	161	
39	Typografforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	168	
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	Tilsammen	6	194	-	-	-	-	-	-	2	97	8	1 143	-	-	4	181	11 471	15 254	

1) Herav 6 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	ROGALAND																	
		Eiger-sund		Hauge-sund		Sandnes		Stav-anger		Bjerk-reim		Bokn		Finney		Forsand		Gjesdal	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	1	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	1	10	1	19	2	200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	1	44	1	43	1	9	3	372	-	-	-	-	-	-	2	50	-	-
4	Befalingslaget	-	-	-	-	1	61	1	91	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekleddingsarbeiderforbundet	-	-	1	102	1	400	1	288	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	1	195	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Bygningsindustrialarbeiderforbundet	1	84	1	520	1	615	5	1 543	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	-	-	1	79	-	-	4	633	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9	Fengselstjenestemanneforbundet	-	-	-	-	-	-	1	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	1	37	1	153	1	172	1	1 177	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	1	136	1	15	1	249	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	33	1	989	1	436	5	2 754	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	Jernbaneforbundet	-	-	1	68	-	-	14	733	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industrialarbeiderforbund	2	259	2	63	2	194	7	775	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16	Kjøttindustrialarbeiderforbundet	1	37	1	87	1	124	1	170	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	2	104	5	568	2	408	12	1 463	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
18	Leisemannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	1	251	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	1	65	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	1	70	1	71	2	156	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Mualkerforbundet	-	-	-	-	-	-	1	63	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.	2	72	2	171	2	77	5	1 467	1	5	-	-	1	1	-	-	-	-
26	Papirindustrialarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	1	42	1	32	2	129	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	1	54	-	-	1	158	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	1	45	-	-	1	94	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1	18	1	2 360	-	-	1	1 643	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lørarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	2	1	6	1	52	1	21	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	16	-	-	2	625	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	351	-
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	1	108	-	-	2	243	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	1	155	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	2	54	-	-	6	118	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	5	1	26	-	-	1	44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	1	28	2	356	2	128	2	998	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustrialarbeiderforbundet	1	27	1	44	2	72	1	150	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39	Typografforbundet	-	-	1	85	-	-	1	315	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	17	766	33	6 239	24	4 510	93	16 781	1	5	-	-	1	1	2	50	2	351

1) Omfatter også medl. i Vest-Agder.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	ROGALAND																			
		Hjelme-land		Hå		Karmøy		Klepp		Kvitøy		Lund		Randa-berg		Rennes-øy		Sauda		Sokndal	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																				
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																				
3	Arbeldsmandsforbundet			1	13	2	105				1	74					1	44	1	217	
4	Befalslaget																				
5	Bekledningsarbeiderforbundet					2	21														
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																				
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet					2	52				1	42					1	44	1	5	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet					1	35										1	38			
9	Fengselstjenestemannsforbundet			1	83																
10	Gullsmedarbeiderforbundet																				
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.			1	46												1	49			
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																				
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet			1	80	2	100	1	90								1	22			
14	Jernbaneforbundet																				
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund					1	26										1	801			
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																1	4			
17	Kommuneforbundet					2	138										1	123			
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																				
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																				
20	Lokomotivmannsforbundet																				
21	Losforbundet																				
22	Luftforsvarets Befalsforbund																				
23	Murerforbundet																1	10			
24	Musikerforbundet																1	5			
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	2			4	220			1	14						1	7			
26	Papirindustriarbeiderforbundet																				
27	Politiforbundet																				
28	Postfolkernes Fellesforbund:																				
	Postforbundet																				
	Postmannslaget																				
	Poståpnernes Landsforbund																				
29	Sjømannsforbundet																1	46			
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet										1	20									
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																				
32	Skotøyarbeiderforbundet																				
33	Tekstilarbeiderforbundet					1	6														
34	Telefolkernes Fellesforbund:																				
	Tele Tjeneste Forbundet																				
	Telegrafmennenes Landsforbund																				
35	Tjenestemannslaget																				
36	Toiltjenestemannsforbundet					1	6														
37	Transportarbeiderforbundet					2	50														
38	Treindustriarbeiderforbundet			1	4						1	42									
39	Typografarbeiderforbundet																				
40	Urmaker Svenneforbundet																				
	Tilsammen	1	2	5	226	20	759	1	90	1	14	4	178					12	1 103	2	222

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	ROGALAND																	
		Sola		Strand		Suldal		Time		Tysvær		Utsira		Vinda-fjord		Fylkes-omf. avd.		Fylket	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	20	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	1	55	-	-	1	19	-	-	-	-	-	1	19	-	322	
3	Arbeidsmandsforbundet	1	22	-	-	1	35	-	-	1	33	-	-	1	32	-	18	1 093	
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	152
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	811	
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	195	
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	7	1	67	-	-	-	-	-	-	-	15	2 979	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	785	
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	110	
10	Gullmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	5	
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	-	-	2	82	-	-	1	23	-	-	-	-	-	1	30	10	1 769	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	400	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	-	-	2	870	-	-	3	676	-	-	-	-	-	-	-	18	7 050	
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	801	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	1	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16	2 133	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	17	-	-	-	-	-	-	-	6	439	
17	Kommuneforbundet	1	52	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	73	27	2 929	
18	Lensmannstjenestenes Landslag	-	-	-	-	-	-	1	43	-	-	-	-	-	-	-	1	43	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	251	
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	65	
21	Løsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	1	177	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	177	
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	307	
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	68	
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	-	-	1	52	1	7	1	52	-	-	-	-	-	-	-	23	2 147	
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	203	
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	212	
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	139	
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	160	1	160		
29	Sjømannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	067	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	27	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	20	-	-	1	6	-	-	-	-	-	3	35	
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	81	
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	998	
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	26	4	377		
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	303	1)	155		
35	Tjenestemannslaget	1	245	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	720	
36	Toiltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	81	
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	1 580	
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	339	
39	Typografarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	400	
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	4	496	7	1 074	4	69	9	897	2	39	-	-	1	32	11	611	1 257	34 605

1) Herav 13 underavd.

Løpnr.	Forbund	HORDALAND																	
		Arna		Askøy		Austevoll		Austrheim		Bømlo		Etne		Fana		Fedje		Fitjar	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb for Arb l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmandsforbundet											1	75						
4	Befalslaget																		
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	326	1	24														
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet												1	261					
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet												1	61					
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	33	1	8							2	48						
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	2	110																
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	55						1	7	1	168							
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund			4	150					1	10		1	39					
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																		
17	Kommuneforbundet	1	90	1	49	1	11			1	26		3	379					
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Losforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund												1	15					
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelseamiddearb.forb.			2	207			1	29			1	66			1	64	1	22
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet												1	28					
28	Postfolkene Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnerne Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	59																
31	Skog- og Landarbeiderforbundet											1	8						
32	Skoteyarbeiderforbundet																		
33	Tekstilarbeiderforbundet	2	855	1	59								2	224					
34	Telefolkene Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget													1	24				
36	Toiltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet																		
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	84			1	7						3	101					
39	Typografarbeiderforbundet																		
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	10	1 612	10	497	2	18	2	36	3	204	5	197	14	1 132	1	64	1	22

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	HORDALAND																			
		Fjell		Fusa		Granvin		Jondal		Kvam		Kvinnherad		Laksevåg		Lindås		Masfjorden		Meland	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																				
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																				
3	Arbeidsmandsforbundet																				
4	Befalslaget																		1		125
5	Bekledningsarbeiderforbundet									1	19										
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																				
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet									1	37	1	97	1	108						
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet									2	24	1	6			1	28				
9	Fengselstjenestemannsforbundet																				
10	Gullsmedarbeiderforbundet																				
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.									2	60										
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																				
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet									2	32	3	151	1	34						
14	Jernbaneforbundet																				
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	108							1	482	1	0	1	4						
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																				
17	Kommuneforbundet	1	42							1	48	2	139	4	339	1	13				
18	Lenemannsbetjentenes Landslag																				
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																				
20	Lokomotivmannsforbundet																				
21	Løseforbundet																				
22	Luftforsvarets Befalsforbund																				
23	Murerforbundet																				
24	Musikerforbundet																				
25	Nierings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	77	1	47							3	141								
26	Papirindustriarbeiderforbundet																				
27	Politiforbundet																				
28	Postfolkenes Fellesforbund:																				
	Postforbundet																				
	Postmannslaget																				
	Poståpnernes Landsforbund																				
29	Sjømannsforbundet																				
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet									1	7										
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																				
32	Skotøyarbeiderforbundet																				
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	4									1	7			1	12				
34	Telefolkenes Fellesforbund:																				
	Tele Tjeneste Forbundet																				
	Telegrafmennes Landsforbund																				
35	Tjenestemannslaget																				
36	Tolltjenestemannsforbundet																				
37	Transportarbeiderforbundet																				
38	Treindustriarbeiderforbundet																				
39	Typografarbeiderforbundet																				
40	Urmaker Svenneforbundet																				
	Til sammen	4	321	4	193					13	760	13	549	8	610	9	207	1	125	2	7

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	HORDALAND																				
		Modalen		Odda		Os		Osterøy		Radøy		Samnanger		Stord		Sund		Sveio		Tysnes		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																					
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																					
3	Arbeidsmandsforbundet		1	814									2	143			1	5				
4	Befalslaget																					
5	Bekleddingsarbeiderforbundet					1	94				1	119										
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet		1																			
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet		1	114	1	78							1	44								
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet		2	130	1	12							1	38								
9	Fengselstjenestemannsforbundet																					
10	Gullamedarbeiderforbundet																					
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.		1	108	1	20		1	12				1	40								
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet			1	30																	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet		1	21	1	74			1	24			1	969								
14	Jernbaneforbundet																					
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund			3	1381				1	20												
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet		1	12																		
17	Kommuneforbundet		1	280									1	69								
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																					
19	Litograf- og Kjemigraforbundet																					
20	Lokomotivmannsforbundet																					
21	Losforbundet																					
22	Luftforsvarets Befalsforbund																					
23	Murerforbundet			1	21																	
24	Musikerforbundet																					
25	Nærings- og Nydelsesemiddelarb.forb.		1	17	1	18	1	18	2	104			1	32								
26	Papirindustriarbeiderforbundet																					
27	Politiforbundet		1	11																		
28	Postfolkenes Fellesforbund:																					
	Postforbundet																					
	Postmannslaget																					
	Poståpnernes Landsforbund																					
29	Sjømannsforbundet			1	20																	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																1	21				
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																					
32	Skotøyarbeiderforbundet																					
33	Tekstilarbeiderforbundet								1	87												
34	Telefolkenes Fellesforbund:																					
	Tele Tjeneste Forbundet																					
	Telegrafmennesenes Landsforbund																					
35	Tjenestemannslaget																					
36	Tolltjenestemannsforbundet																					
37	Transportarbeiderforbundet												1	9								
38	Treindustriarbeiderforbundet		1	16	2	134	1	11														
39	Typograforbundet		1	9																		
40	Urmaker Svenneforbundet																					
	Tilsammen			18	2 984	8	430	2	29	6	247	1	119	9	1 344			2	26			

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	HORDALAND										BERGEN											
		Ullensvang		Ulvik		Vaksdal		Voss		Ølen		Øygarden		Asane		Fylkesomf. avd.		Fylket		Bergen			
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.		
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																				1	16	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer			1	18										1	20			2	38	1	128	
3	Arbeidsmandsforbundet	1	25					2	54									9	1 241	2	1 167		
4	Befalslaget							1	32										1	32	2	188	
5	Bekleddningsarbeiderforbundet							1	55									6	637	2	1 749		
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																			1	280		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet			1	11	2	148											10	898	9	2 995		
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet			1	16	1	47											15	451	3	739		
9	Fengselstjenestemannsforbundet																				1	21	
10	Gullmedarbeiderforbundet																				2	183	
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.			2	109	1	121					1	23					12	603	3	3 420		
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet					1	23											2	53	3	1 220		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet					1	124											16	1 676	11	5 033		
14	Jernbaneforbundet																				14	1 490	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund			1	33							1	19					16	2 336	2	599		
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet					1	48											2	60	1	190		
17	Kommuneforbundet	1	25	1	51	1	136	1	20			2	175	3	212			27	2 104	23	4 930		
18	Lensmannstjenestenes Landslag								1	68									1	68			
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																				1	172	
20	Lokomotivmannsforbundet																				1	157	
21	Losforbundet																				2	200	
22	Luftforsværets Befalsforbund																	1	15				
23	Murerforbundet					1	18											2	39	2	404		
24	Musikerforbundet																				1	147	
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.			1	128	2	39	1	65	1	64							25	1 256	7	1 442		
26	Papirindustriarbeiderforbundet																	2	243				
27	Politiforbundet																	2	39	2	345		
28	Postfolkernes Fellesforbund:																				1	485	
	Postforbundet																				1	360	
	Postmannslaget																						
	Poståpnernes Landsforbund													1	331			1	331				
29	Sjømannsforbundet										1	25						2	45	1	4 857		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet										1	32						4	119	1	32		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																	2	12	1	5		
32	Skotøyarbeiderforbundet						1	8										1	8	1	244		
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	49	1	898	1	38					2	413					14	2 646	1	864		
34	Telefolkernes Fellesforbund:																						
	Tele Tjeneste Forbundet													1	105			1	105	5	792		
	Telegrafmennenes Landsforbund																				1	214	
35	Tjenestemannslaget					1	67						2	273	*)	4	364	*)	12	1 121			
36	Toiltjenestemannsforbundet																				1	97	
37	Transportarbeiderforbundet	1	16				1	8										3	33	2	2 501		
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	12			2	20											19	494	3	160		
39	Typografarbeiderforbundet						1	5										2	14	1	586		
40	Urmaker Svenneforbundet																				1	30	
	Tilsammen	5	127			11	1 284	20	971	3	153	2	89	7	662	8	941	*)	204	15960	*)	130	39563

*) Omfatter også medl. i Buskerud, Hordaland, Sogn og Fjordane. **) Herav 4 underavd. ***) Herav 10 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	SOGN OG FJORDANE																	
		Flora		Askvoll		Aurland		Balestrand		Bremanger		Eld		Fjaler		Forde		Gaular	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	3																
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmandsforbundet	2	39	1	30								1	23	1	73	1	24	
4	Befalslaget																		
5	Bekledningsarbeiderforbundet										1	33							
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	20								1	19	3	83	1	50			
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	24							1	6				1	15			
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	33										1	32	1	99			
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	199	1	11					1	282		1	60	1	16			
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	16																
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet										1	40			1	21			
17	Kommuneforbundet	1	101	1	20						2	75	1	18	1	21			
18	Lensmannsbetjentenes Landslag												1	22					
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Losforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	53	2	55						1	8			2	31	1	13	
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		48
27	Politiforbundet	1	4																
28	Postfolkernes Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnerens Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet			1	6										1	6			
32	Skotøyarbeiderforbundet												1	132					
33	Tekstilarbeiderforbundet																		
34	Telefolkernes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget															1	14		
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet	1	17												1	206			
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	11								1	11	1	32	1	8			
39	Typografforbundet																		
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	13	520	6	122					2	288	7	186	10	411	13	560	3	85

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	SOGN OG FJORDANE																	
		Gloppen		Gulen		Hyllestad		Høy- anger		Jølster		Lek- anger		Luster		Lærdal		Naust- dal	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmandsforbundet			1	19	1	41	2	21	1	44					1	40		
4	Befalingslaget																		
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	42																
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	18					1	10										
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	10	1	7			1	31			1	18	2	42				
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.							1	126							1	16		
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	6			1	37												
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund							2	636										
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet							1	2										
17	Kommuneforbundet							1	117										
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Losforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.							1	12			1	13						
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet																		
28	Postfolkernes Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnernes Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Lødarbeiderforbundet											1	23						
32	Skotøyarbeiderforbundet											1	31						
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	26																
34	Telefolkernes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget																		
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet									1	9					1	2		
38	Treindustriarbeiderforbundet											1	5						
39	Typografforbundet																		
40	Urmaker Sønneforbundet																		
	Tilsammen	5	102	2	26	2	78	10	955	2	53	5	95	3	94	3	58		

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	SOGN OG FJORDANE																			
		Selje		Sogndal		Solund		Stryn		Vik		Vågsøy		Årdal		Fylkes- omf. avd.		Fylket			
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.		
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																	1	3		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer												1	132	1	16		2	148		
3	Arbeidsmandsforbundet			1	197	1	14	2	281	2	238	1	52	1	44		20	1 180			
4	Befalslaget																				
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	9															3	84		
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																				
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet			1	25			1	27			1	19	1	71		12	342			
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet							1	7			1	15	1	62		12	237			
9	Fengselstjenestemannsforbundet																				
10	Gullsmedarbeiderforbundet																				
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.			1	33									1	152		7	491			
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet													2	44		2	44			
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet											1	14				8	634			
14	Jernbaneforbundet																				
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund									1	2	1	32	2	1 434		7	2 120			
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet			1	67			1	12								5	142			
17	Kommuneforbundet																				
18	Lensmannsbetjentenes Landslag													1	101	2	112	11	617		
19	Litograf- og Kjemigråforbundet																1	22			
20	Lokomotivmannsforbundet																				
21	Losforbundet																				
22	Luftforsvarets Befalsforbund																				
23	Murerforbundet																				
24	Musikerforbundet																				
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.			1	19							2	97	2	15		14	316			
26	Papirindustriarbeiderforbundet																	1	48		
27	Politiforbundet																	1	4		
28	Postfolkernes Fellesforbund:																				
	Postforbundet																				
	Postmannslaget																				
	Poståpnernes Landsforbund																1	174	1	174	
29	Sjømannsforbundet											1	60					1	60		
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																				
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																	6	97		
32	Skotøyarbeiderforbundet			2	54			1	3										1 132		
33	Tekstilarbeiderforbundet			1	15			1	19									4	91		
34	Telefolkernes Fellesforbund:																				
	Tele Tjeneste Forbundet																	1	97	1	97
	Telegrafmenneskes Landsforbund																				
35	Tjenestemannslaget									1	13						4	102	1) 6	129	
36	Tolltjenestemannsforbundet																				
37	Transportarbeiderforbundet			1	34							2	57					7	325		
38	Treindustriarbeiderforbundet							1	11									6	78		
39	Typografarbeiderforbundet																1	22	1	22	
40	Urmaker Sønneforbundet																				
	Tilsammen	1	9	9	444	1	14	8	360	4	253	10	346	12	2 055	10	523	1 141	7 637		

1) Herav 5 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	MØRE OG ROMSDAL																	
		Kr.sund		Molde		Ålesund		Aukra		Aure		Averøy		Borgund		Elde		Frel	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	9	1	6	1	9												
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	20			1	35												
3	Arbeidsmandsforbundet	2	26	2	56	1	88	1	19	3	27	1	43	1	13	1	35		
4	Befalslaget			1	19														
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	291	2	545	2	202					2	27						
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	1	7			1	2												
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	271	2	256	1	186					1	48	1	38	2	20		
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	127	2	76	1	55	1	8			1	25						
9	Fengselstjenestemannsforbundet					1	6												
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	375	1	144	1	304								1	9			
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	64	1	84	1	57												
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	338	3	380	2	442	1	103			2	99						
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	2	118	1	0	2	202										2	35	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	29	1	16	1	33												
17	Kommuneforbundet	4	481	2	450	4	460					2	184						
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																		
19	Litograf- og Kjemigraforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Lusforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet	1	33	1	35	1	29												
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelelsesmiddelarb.forb.	2	264	2	68	5	315	1	29	1	7	1	31	1	38	1	5		
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet	1	36	1	14	1	44												
28	Postfolkernes Fellesforbund:																		
	Postforbundet	1	75	1	35	1	102												
	Postmannslaget	1	28	1	33	1	49												
	Poståpnerens Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet	1	256	1	72	1	1110												
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet											1	12						
32	Skotøyarbeiderforbundet					1	3					1	78						
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	56									2	465						
34	Telefolkernes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet	1	106	1	69	1	127												
	Telegrafmennenes Landsforbund					1	63												
35	Tjenestemannslaget	3	41	1	42	1	7												
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	10			1	17												
37	Transportarbeiderforbundet	2	425	2	145	3	507												
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	8	4	91						2	9	1	96					
39	Typografforbundet	1	46	1	18	1	78												
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	36	3 540	35	2 654	39	4 532	4	159	4	34	4	83	15	1 085	4	87	4	55

1) Omfatter også Kristiansund.

Løpnr.	Forbund	MØRE OG ROMSDAL																	
		Fræna		Gløske		Gjemnes		Halsa		Haram		Hareid		Herøy		Midsund		Nesset	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmannsforbundet	3	52			1	16	1	26	1	9			1	25			3	221
4	Befalslaget																		
5	Bekleddingsarbeiderforbundet	1	30							1	83	1	25			1	17		
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet							1	19	1	6			2	27				
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet			1	13							1	28						
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.							1	5										
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet							1	40	2	186	1	74	2	167				
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	19										1	9				1	3
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																		
17	Kommuneforbundet																		
18	Lensmannsbetjentenes Landslag					1	9			1	12			1	7	1	8		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Losforbundet																		
22	Lufforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.					1	9			1	12			1	7	1	8		
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet																		
28	Postfolkene Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnernes Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet											1	57						
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Lønarbeiderforbundet																		
32	Skotøyarbeiderforbundet					1	2												
33	Tekstilarbeiderforbundet																		
34	Telefolkene Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget																		
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet																		
38	Treindustriarbeiderforbundet					1	4			2	29								
39	Typografforbundet																		
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	5	101	1	13	4	31	4	90	8	325	5	193	6	226	2	25	4	224

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	MØRE OG ROMSDAL																			
		Norddal		Rauma		Rindal		Sande		Sandøy		Smøla		Stranda		Sunndal		Surna- dal		Sykk- ylven	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	1	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	74	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	1	9	2	85	1	28	-	-	-	-	1	21	2	44	1	422	2	137	-	-
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	2	115	-	-	-	-	-	-	-	-	1	82	1	30	1	6	-	-
6	Bokblender- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	7	1	56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	93	1	106	-	-
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	32	1	15	-	-	-	-	1	6	-	-	1	10	1	93	-	-	1	5
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	-	-	1	10	1	29	-	-	-	-	-	-	-	-	2	113	1	33	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	22	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	2	48	-	-	1	41	-	-	-	-	1	27
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	2	34	-	-	2	39	1	16	-	-	-	-	-	-	2	732	-	-
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	57	1	15	1	11	-	-
17	Kommuneforbundet	-	-	1	34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	79	-	-	-	-
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	46
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Løseforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	-	-	1	15	1	16	-	-	-	-	1	23	-	-	1	5	1	13	-	-
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkens Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømansforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Lantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	5	-	-	-	-	1	3	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	1	19	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkens Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennenes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	1	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	31	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	1	22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50	1	73	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	81	-	-	3	58	2	154
39	Typografforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svineforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Til sammen	3	48	15	423	3	73	2	39	5	97	3	49	8	316	13	1 027	14	1 172	5	232

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	MØRE OG ROMSDAL												Fylket					
		Tingvoll		Tustna		Ulstein		Vanylven		Vestnes		Volda				Ørskog		Ørsta	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	24
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer .	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	6	198
3	Arbeidsmandsforbundet	2	49	-	-	1	7	2	182	1	54	4	139	2	48	1	34	45	1 915
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	19
5	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	1	5	2	73	1	26	-	-	1	87	21	1 644
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet .	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	9
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	49	-	-	1	17	-	-	1	8	1	32	-	-	1	31	23	1 270
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet . .	-	-	-	-	-	-	1	17	1	17	1	21	-	-	-	-	16	531
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	6
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb..	1	13	-	-	-	-	-	-	-	-	1	23	-	-	-	-	1	26
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet .	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	227
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	262	-	-	1	43	2	105	-	-	1	84	24	2 439
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	1	63	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	161
17	Kommuneforbundet	-	-	-	-	-	-	1	36	1	36	1	23	-	-	-	-	3	304
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	46
19	Litograf- og Kjemigraførbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	97
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb. . . .	-	-	-	-	1	11	-	-	-	-	1	2	1	3	1	8	27	889
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	94
28	Postfolkernes Felleforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	212
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	110
	Poståpnerens Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	245	
29	Sjømannsforbundet	-	-	-	-	1	26	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	1 548
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	6	-	-	-	-	-	-	1	6	-	-	-	-	-	-	6	34
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	87
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	92	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	24	-	-	7	657
34	Telefolkernes Felleforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	107
	Telegrafmennes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	63
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	248
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	27
37	Transportarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	29	-	-	-	1	2	12	1 253
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	22	-	-	-	-	1	17	1	17	1	42	3	45	1	131	24	787
39	Typograførbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	142
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	9	237	-	-	5	375	4	198	9	254	14	442	7	120	7	377	16	1 114
																		326	20050

1) Herav 14 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	SØR-TRØNDELAG																	
		Trond-heim		Agdenes		Bjugn		Frøya		Halt-dalen		Hemne		Hitra		Klæbu		Malvik	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	20																
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	2	109																
3	Arbeidsmandsforbundet	3	396					1	21			2	108	1	23	1	11		1
4	Befalslaget	2	75	1	31														
5	Bekleddingsarbeiderforbundet	1	453																
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	1	204																
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	9	2 302	1	13			1	15			1	17					1	142
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	3	643									1	13	1	19			1	20
9	Fengselstjenestemaansforbundet	1	27																
10	Gullmedarbeiderforbundet	1	18																
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	2	2 218															1	78
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	3	867																
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	4	3 010									1	79					1	164
14	Jernbaneforbundet	16	2 998																
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	2	532			1	89					1	43					1	60
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	283																
17	Kommuneforbundet	19	3 566											1	55	1	174	1	52
18	Lenemannsbetjentenes Landslag																		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	1	79																
20	Lokomotivmannsforbundet	1 ¹⁾	325																
21	Løstforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund	1	31																
23	Murerforbundet	2	300																
24	Musikerforbundet	1	172																
25	Nærings- og Nydelesmiddelearb.forb.	9	1 399			1	47	2	63			1	5	1	4				
26	Papirindustriarbeiderforbundet	1	555																
27	Politiforbundet	2	201																
28	Postfolkenes Fellesforbund:																		
	Postforbundet	1	452																
	Postmannslaget	1	329																
	Poståpnernes Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet	1	848											1	14				
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	3	57									1	58			1	29	1	38
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	53									1	94						
33	Tekstilarbeiderforbundet	2	142																
34	Telefolkenes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet	1	577																
	Telegrafmenneskes Landsforbund	1	115																
35	Tjenestemannslaget	6	874																
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	44																
37	Transportarbeiderforbundet	2	1 563																
38	Treindustriarbeiderforbundet	2	52																1
39	Typografforbundet	1	300																73
40	Urmaker Sønneforbundet																		
	Tilsammen	112	20189	2	44	2	136	4	99	1	58	8	359	5	115	3	214	9	640

¹⁾ Omfatter også medl. i Nord-Trøndelag, Nordland.

Løypenr.	Forbund	SØR-TRØNDELAG																	
		Meldal		Melhus		Midtre Gauldal		Oppdal		Orkdal		Osen		Rennebu		Rissa		Roan	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmandsforbundet	1	430	2	367			1	113	1	100	1	27	1	8				
4	Befalslaget									1	9								
5	Bekledningsarbeiderforbundet																		
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	43	2	100	1	41	1	24	3	260					1	22		
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	9	1	35			1	14	1	19								
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.	1	70	1	38	1	90	1	44	1	59		1	23					
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet								1	29									
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet							1	7							1	15		
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund									1	238								
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet							1	10	1	6								
17	Kommuneforbundet			1	97	1	53	1	40	1	147								
18	Lersmannsbetjentenes Landslag															1	40		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Losforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsestilv. arb. forb.	1	4			1	4	1	24	1	15		1	5					
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet																		
28	Postfolkens Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnerens Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet			1	8														
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	13	5	140	2	71	1	16			1	19	2	55	1	7		
32	Skotøyarbeiderforbundet																		
33	Tekstilarbeiderforbundet																		
34	Telefolkens Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget																		
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet	1	48			1	12												
38	Treindustriarbeiderforbundet	1	7			1	18	1	11										
39	Typografforbundet									1	18								
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	8	624	13	783	8	289	11	332	12	880	2	46	5	91	4	84		

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	SØR-TRØNDELAG																				
		Roros		Selbu		Skaun		Snillfjord		Tydal		Ørland		Åfjord		Ålen		Fylkeomf. avd.		Fylket		
		avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	avd.]	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																				1	20
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	7																		5	158
3	Arbeidsmandsforbundet	2	197	2	68			1	13	1	71			1	189	1	146	1	29	23	2 288	
4	Befalslaget													1	27						4	133
5	Bekledningsarbeiderforbundet																	1	33		3	495
6	Bokbinder- og Kartonaæjarb.forbundet																				1	204
7	Bygningsindustrialarbeiderforbundet	1	159			1	5					1	33	1	27	1	26				27	3 238
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	17	1	10					1	15	1	18								14	832
9	Fengselstjenestemannsforbundet																				1	27
10	Gullmedarbeiderforbundet																				1	18
11	Handels- og Kontorfunksjonærs Forb.	1	158	1	47	1	24					1	66			1	51	1	31	15	2 995	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	121																		5	1 017
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	80			1	3					1	92	1	4						12	3 454
14	Jernbaneforbundet																				16	2 998
15	Kjemisk Industrialarbeiderforbund					1	13														7	975
16	Kjøttindustrialarbeiderforbundet	1	9																		4	308
17	Kommuneforbundet	1	105	1	39							1	111					2	117	31	4 556	
18	Leisemannsbetjentenes Landslag																				1	40
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																				1	79
20	Lokomotivmannsforbundet																				1	325
21	Løstforbundet																					
22	Luftforsvarets Befalsforbund											1	132								2	163
23	Murerforbundet	1	17																		3	317
24	Musikerforbundet																				1	172
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	3			1	115							2	28	1	4			24	1 720	
26	Papirindustrialarbeiderforbundet																				1	555
27	Politiforbundet																				2	201
28	Postfolkens Fellesforbund:																					
	Postforbundet																				1	452
	Postmannslaget																				1	329
	Poståpnernes Landsforbund																			1	251	
29	Sjømannsforbundet																				1	862
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																				1	8
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	74	5	174			1	2	1	18	1	37							28	808	
32	Skotøyarbeiderforbundet																				2	147
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	55																		3	197
34	Telefolkens Fellesforbund:																					
	Tele Tjeneste Forbundet																				1	67
	Telegrafmennenes Landsforbund																				1	115
35	Tjenestemannslaget											1	95					4	364	1)11	1 333	
36	Tolltjenestemannsforbundet																				1	44
37	Transportarbeiderforbundet									1	3										6	1 699
38	Treindustrialarbeiderforbundet	1	11																		6	99
39	Typografforbundet	1	9																		3	327
40	Urmaker Svenneforbundet																					
	Tilsammen	16	1 022	10	338	5	160	2	15	4	107	9	611	5	248	5	260	10	859	1275	34003	

1) Herav 9 underavd.

Løpnr.	Forbund	NORD-TRØNDELAG															
		Namsos		Steinkjer		Flatanger		Fønes		Frosta		Grong		Høylandet		Inderøy	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	3														
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																
3	Arbeidsmandsforbundet	2	70	2	149	1	2				3	223				1	60
4	Befalslaget			1	104												
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	42														
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	4	558	7	373						1	20				2	79
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	48	1	243						1	30					
9	Fengselstjenestemannsforbundet																
10	Gullsmedarbeiderforbundet																
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	2	145	2	229					1	5	2	20			1	19
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	40	1	67												
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	60	1	151						1	7					
14	Jernbaneforbundet																
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	14														
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	39	1	60												
17	Kommuneforbundet	1	247	1	189											1	24
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	12														
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																
20	Lokomotivmannsforbundet																
21	Losforbundet																
22	Luftforsvarets Befalsforbund																
23	Murerforbundet	1	23	1	29												
24	Musikerforbundet																
25	Nærings- og Nydelesemiddelarb.forb.	2	39	4	72						1	7				1	39
26	Papirindustriarbeiderforbundet			1	56	1	87										
27	Politiforbundet	1	8	1	6												
28	Postfolkernes Fellesforbund:																
	Postforbundet																
	Postmannslaget																
	Poståpnernes Landsforbund																
29	Sjømannsforbundet	1	51														
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	2	118	8	206			1	23	1	4	3	94	3	51	1	9
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	18														
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	65	1	13												
34	Telefolkernes Fellesforbund:																
	Tele Tjeneste Forbundet	1	38														
	Telegrafmennes Landsforbund																
35	Tjenestemannslaget			3	150												
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	11														
37	Transportarbeiderforbundet	1	26	3	116	1	41										
38	Treindustriarbeiderforbundet				1	23											
39	Typografforbundet	1	22	1	25												
40	Urmaker Svenneforbundet																
	Tilsammen	30	1 697	41	2 261	3	130	1	23	2	9	12	401	3	51	7	230

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpenr.	Forbund	NORD- TRØNDELAG																	
		Leka		Leksvik		Levanger		Lierne		Møråker		Mosvik		Namdalseid		Namskogan		Nærøy	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmandsforbundet	1	10																
4	Befalslaget					1	5									1	148	3	103
5	Bekledningsarbeiderforbundet																		
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustrialarbeiderforbundet					2	377						1	17	1	29			
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet									1	17								
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.			1	18	1	140			1	40		1	17	2	27	1	7	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet					1	23												
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet			2	198	1	18											1	5
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industrialarbeiderforbund					2	31			2	442								
16	Kjøttindustrialarbeiderforbundet					1	42												
17	Kommuneforbundet					2	211			1	38								
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Løseforbundet																		
22	Lufftforvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsemiddelearb.forb.					2	84						1	6			1	46	
26	Papirindustrialarbeiderforbundet												1	40			1	117	
27	Politiforbundet																		
28	Postfolkernes Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnerens Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Lænderarbeiderforbundet					5	74	2	51	2	28	1	22	2	45	2	45	2	31
32	Skotnyarbeiderforbundet																		
33	Tekstilarbeiderforbundet					1	27												
34	Telefolkernes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget					2	72												
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet					2	20						1	33			1	39	
38	Treindustrialarbeiderforbundet					1	39												
39	Typografforbundet					1	10												
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Til sammen	1	10	3	216	25	1 173	2	51	7	565	1	22	7	158	6	249	10	348

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	NORD-TRØNDELAG																		
		Over- halla		Høyrvik		Snåsa		Stjørdal		Verdal		Verran		Vikna		Fylkes- omf. avd.		Fylket		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																	1	3	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																1	33	1	33
3	Arbeidsmandsforbundet			1	12	2	36	2	329	1	70	1	402					21	1 614	
4	Befalslaget							1	73									3	182	
5	Bekledningsarbeiderforbundet									1	4							2	46	
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																			
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	27			1	23	3	256	2	341			1	21			26	2 121	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet							1	25	1	36							6	399	
9	Fengselstjenestemannsforbundet																			
10	Gullsmedarbeiderforbundet																			
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	1	13	1	23	1	36	1	134	1	208	2	58					22	1 139	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet									1	32							4	162	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	2	23					1	136									10	598	
14	Jernbaneforbundet																			
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund							1	74									6	561	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																	3	141	
17	Kommuneforbundet			1	36	1	123	1	88	1	65	1	37	2	67			13	1 125	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																	1	12	
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																			
20	Lokomotivmannsforbundet																			
21	Losforbundet																			
22	Luftforsvarets Befalsforbund							1	20									1	20	
23	Murerforbundet									1	58							3	110	
24	Musikerforbundet																			
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.					1	5	1	66	2	69			2	57			18	490	
26	Papirindustriarbeiderforbundet											1	180					5	480	
27	Politiforbundet																	2	14	
28	Postfolkenes Fellesforbund:																			
	Postforbundet																			
	Postmannslaget																			
	Poståpnerne Landsforbund																			
29	Sjømannsforbundet																	1	51	
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																			
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	3	171			3	160	3	61	8	296	3	72					55	1 561	
32	Skotøyarbeiderforbundet																	1	18	
33	Tekstilarbeiderforbundet							1	3	1	18							5	126	
34	Telefolkenes Fellesforbund:																			
	Tele Tjeneste Forbundet																	1	38	
	Telegrafmennenes Landsforbund																			
35	Tjenestemannslaget							1	103							2	148	1) 8	473	
36	Tolltjenestemannsforbundet																	1	11	
37	Transportarbeiderforbundet	1	3					1	17	1	7	1	34	1	14			14	350	
38	Treindustriarbeiderforbundet							2	12									4	74	
39	Typografforbundet																	3	57	
40	Urmaker Svenneforbundet																			
	Tilsammen	8	237	2	35	9	296	21	1 432	21	1 227	9	811	5	129	5	248	241	12009	

1) Herav 6 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	NORDLAND																	
		Bodø		Narvik		Alstahaug		Andøy		Ankenes		Ballangen		Belarn		Blindal		Bodin	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	11	1	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	18	1	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmannsforbundet	2	140	3	79	1	9	2	40	-	-	2	158	1	14	2	52	2	58
4	Befalslaget	1	109	1	39	-	-	1	30	1	22	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekleddingsarbeiderforbundet	1	29	1	41	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Bygningsindustrialarbeiderforbundet	1	263	2	184	1	33	-	-	-	-	-	-	-	1	90	-	-	-
8	Elektriker- og Krafttassjonsforbundet	1	95	2	97	1	16	1	9	-	-	1	6	-	-	-	-	-	-
9	Fengselstjenestemannsforbundet	1	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullamedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	1	623	1	216	1	24	1	45	-	-	1	15	1	16	-	-	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	103	1	135	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	310	1	42	1	74	1	45	1	64	-	-	-	-	-	-	-	-
14	Jernbaneforbundet	-	-	13	466	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industrialarbeiderforbund	1	32	-	-	-	-	1	5	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-
16	Kjøttindustrialarbeiderforbundet	1	57	1	37	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	4	502	3	502	2	121	1	68	1	61	-	-	-	-	-	1	82	-
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	1	39	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	2	98	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Løstforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	1	340	-	-	-	-	1	69	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	1	52	1	28	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsecnildelarb.forb.	1	132	2	25	1	34	1	110	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26	Papirindustrialarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	1	31	1	36	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	1	77	1	29	1	96	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	1	50	1	57	1	45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1	140	1	238	1	74	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	13	-	-	-	-	-	-	-	2	22	1	9	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	1	97	1	52	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennenes Landsforbund	1	45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	4	377	4	167	-	-	1	81	1	212	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	10	1	31	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	2	157	3	631	1	37	1	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustrialarbeiderforbundet	1	11	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39	Typografforbundet	1	54	1	28	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Sønneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	36	3 878	51	3 290	13	576	12	515	6	402	4	179	2	30	5	164	4	149

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	NORDLAND																	
		Brønnøy		Bø		Dønna		Evens		Fauske		Glideskål		Grane		Hadsel		Hamarøy	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	1	32	1	15	1	6	2	40	12	1 154	1	67	1	37	1	2	1	44
4	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	22	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	103	-	-	1	38	2	79	-	-
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	2	37	-	-	-	-	-	-	1	34	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	13	-	-	-	-	1	13	2	34	1	12	-	-	-	-	-	-
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonærs Forb.	2	86	1	16	-	-	-	-	2	220	-	-	1	29	2	95	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	30	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	7	-	-	-	-	2	33	1	19	-	-	-	-	1	14	-	-
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	66	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	36	-	-
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	12	-	-	-	-	-	-	1	25	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	-	-	1	53	-	-	1	13	2	153	-	-	1	9	2	163	-	-
18	Lensmannstjenestens Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigraforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	1	12	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	2	138	-	-	-	-	-	-	1	27	-	-	-	-	1	224	-	-
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Polltforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1	42	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	65	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	79	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	-	-
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmennenes Landsforbund	1	25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	1	9	-	-	-	-	2	105	-	-	-	-	1	22	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	2	24	-	-	-	-	-	-	1	66	-	-	-	-	2	25	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39	Typograforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	15	427	4	103	1	6	6	99	29	2 022	2	79	5	192	16	754	1	44

Tabell V, 1965 (førts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	NORDLAND																	
		Hattfjell		Hemnes		Herøy		Leirfjord		Lurøy		Lødingen		Meløy		Mosknes		Nesna	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer												1	16					
3	Arbeidsmandsforbundet	1	25	2	115					1	29	1	24	2	25				
4	Befalslaget									1	22								
5	Bekledningsarbeiderforbundet																		
6	Bokblunder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Byggingalindustriarbeiderforbundet	1	83	1	28			1	9			1	7					1	7
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet			1	53								1	63	1	29			
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.			2	55								1	41				1	13
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet				65							1	39						
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund												2	516				1	28
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																		
17	Kommuneforbundet	1	9	1	32						1	38	1	55				1	50
18	Lenemannsabetjentenes Landslag																	1	39
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Løseforbundet										1	78							
22	Luftforsvarets Befalsforbund																		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.												1	39	4	52	1	6	
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet																		
28	Postfolkernes Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannlaget																		
	Poståpnerens Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet												1	4					
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	54	1	11														
32	Skotøyarbeiderforbundet																		
33	Tekstilarbeiderforbundet																		
34	Telefolkernes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet										1	83							
	Telegrafmennenes Landsforbund										1	48							
35	Tjenestemannslaget			1	55						1	51							
36	Tolltjenestemannsforbundet										1	5							
37	Transportarbeiderforbundet										1	14	1	8					
38	Treindustriarbeiderforbundet																		
39	Typografforbundet																		
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	4	171	10	414			1	9			11	414	10	766	7	106	6	143

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	NORDLAND																			
		Rana		Rødøy		Røst		Saltdal		Skjerstad		Sortland		Steigen		Sorfold		Tjeldsund		Trøna	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	7																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer .	1	171																		
3	Arbeidsmandsforbundet	7	888					2	116	1	69			1	39	1	70	1	5		
4	Befalslaget																	1	61		
5	Bekledningsarbeiderforbundet																				
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet .											1	57					1	6		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	138					1	82												
8	Elektriker- og Krafttastasjonsforbundet .	1	43					1	5			1	50								
9	Fengselstjenestemannsforbundet																				
10	Gullsmedarbeiderforbundet																				
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb..	2	396					1	45			1	86								
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet .	1	68																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	2 213					1	69			1	19					1	95		
14	Jernbaneforbundet																				
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	184									1	53								
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	19									1	16								
17	Kommuneforbundet	3	248					3	159			1	56	1	29						
18	Lensmannstjenestenes Landslag																				
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																				
20	Lokomotivmannsforbundet																				
21	Løsforbundet																				
22	Luftforsvarets Befalsforbund																				
23	Murerforbundet	1	46																		
24	Musikerforbundet																				
25	Nærings- og Nydelseamiddelarb.forb. . .	1	7									2	76	3	33						
26	Papirindustriarbeiderforbundet																				
27	Politiforbundet	1	10																		
28	Postfolkenes Fellesforbund:																				
	Postforbundet																				
	Postmannslaget																				
	Poståpnernes Landsforbund																				
29	Sjømannsforbundet	1	26																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																				
31	Skog- og Landarbeiderforbundet							1	5												
32	Skotøyarbeiderforbundet																				
33	Tekstilarbeiderforbundet																				
34	Telefolkenes Fellesforbund:																				
	Tele Tjeneste Forbundet																				
	Telegrafmennenes Landsforbund																				
35	Tjenestemannslaget	1	24															1	140		
36	Tolltjenestemannsforbundet																				
37	Transportarbeiderforbundet	2	91					1	3			2	49					1	37		
38	Treindustriarbeiderforbundet							1	6												
39	Typografarbeiderforbundet	1	19																		
40	Urmaker Svenneforbundet																				
	Tilsammen	28	4 598					12	490	1	69	11	462	5	101	1	70	6	344		

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	NORDLAND										Fylkes- omf. avd.	Fylket								
		Tysfjord		Vefsn		Vega		Vest- Vågøy		Vevel- stad					Værøy		Vågan		Øksnes		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Prøseforbund			1	5													4	32		
2	Forb. for Arb.i. og Tekn. Funksjonærer											1	12				2	56	8	300	
3	Arbeidsmannsforbundet	1	30	2	135	1	19	1	46			3	120					64	3 702		
4	Befalslaget			1	30													7	313		
5	Bekledningsarbeiderforbundet																	4	103		
6	Bokbinder- og Kartonasjærarb.forbundet																				
7	Bygningsindustrialarbeiderforbundet	1	17	3	259			2	105			1	36					27	1 661		
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	13	1	14							1	32					20	597		
9	Fengselstjenestemannsforbundet																	1	7		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																				
11	Handels- og Kontorfunkjonærers Forb.	1	35	1	110							1	114			1	36	26	2 316		
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet				48								1	34				6	418		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet				33								1	20				18	3 161		
14	Jernbaneforbundet																	14	532		
15	Kjemisk Industrialarbeiderforbund	1	223	1	521								2	61				13	1 663		
16	Kjøttindustrialarbeiderforbundet				17			1	11									8	194		
17	Kommuneforbundet			1	171			1	91					2	280	1	12	2	239		
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																	2	78		
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																				
20	Lokomotivmannsforbundet																	2	98		
21	Losforbundet																	1	78		
22	Luftforsvarets Befalsforbund																	2	415		
23	Murerforbundet			1	28								1	12				6	178		
24	Musikerforbundet				6													1	6		
25	Nærings- og Nydelseamiddelearb.forb.			2	28	1	6	3	161			1	10	5	122	2	88	35	1 318		
26	Papirindustrialarbeiderforbundet																				
27	Polltforbundet			1	22								1	10							
28	Postfolkernes Fellesforbund:																				
	Postforbundet																		3	202	
	Postmannslaget																		3	152	
	Poståpnerens Landsforbund																7	344	7	344	
29	Sjømannsforbundet											1	34					8	623		
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																				
31	Skog- og Landarbeiderforbundet			1	31														9	224	
32	Skotøyarbeiderforbundet																				
33	Tekstilarbeiderforbundet			1	125													2	132		
34	Telefolkernes Fellesforbund:																				
	Tele Tjeneste Forbundet			1	119								1	30			1	20	6	401	
	Telegrafmennenes Landsforbund																	3	118		
35	Tjenestemannslaget			1	16			1	47								3	86	1)23	1 402	
36	Tolltjenestemannsforbundet																		3	46	
37	Transportarbeiderforbundet			1	18			2	83				2	74					25	1 330	
38	Treindustrialarbeiderforbundet																		3	21	
39	Typografforbundet			1	15								1	29			1	12	6	157	
40	Urmaker Svenneforbundet																				
	Til sammen	5	318	25	1 751	2	25	11	544			1	10	25	1 020	3	100	17	793	414	25627

1) Herav 22 underavd.

Løpnr.	Forbund	TROMS															
		Harstad		Tromsø		Balsfjord		Bardu		Berg		Bjarkøy		Dyrøy		Gra- tangen	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	1	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer	1	10	1	33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	1	54	1	129	1	66	2	230	2	98	-	-	-	-	1	50
4	Befalslaget	1	169	1	15	-	-	2	131	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Bekleddingsarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	1	187	2	472	-	-	1	19	-	-	-	-	-	-	1	26
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	93	1	121	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.	1	204	1	526	1	27	1	72	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	62	1	127	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	339	1	130	-	-	1	7	-	-	-	-	-	-	-	-
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	2	102	2	96	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	81	1	46	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Kommuneforbundet	2	274	5	819	1	26	1	21	-	-	-	-	-	-	-	-
18	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	1	33	1	59	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.	1	53	3	290	1	15	1	8	1	41	-	-	-	-	-	-
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	1	22	1	29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	1	44	1	95	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	1	35	1	71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1	265	1	1 250	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	1	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	1	65	1	158	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegrafmenneses Landsforbund	-	-	1	40	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	4	257	9	230	-	-	1	210	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	5	1	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	3	236	2	209	1	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39	Typografforbundet	1	16	1	57	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	30	2 650	43	5 043	5	140	10	698	3	139	-	-	1	1	2	76

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	TROMS																	
		Ibestad		Karløyv		Kvæfjord		Kvæn- angen		Kåfjord		Lenvik		Lyngen		Målselv		Nord- reisa	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																		
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																		
3	Arbeidsmandsforbundet	1	9			1	27	2	64	1	56	1	6	1	28	2	37	1	35
4	Befalslaget															2	114		
5	Bekleddingsarbeiderforbundet																		
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustrialarbeiderforbundet									1	32	2	48	1	9	1	18	1	17
8	Elektriker- og Krafttatsjonsforbundet											1	11			1	55	1	17
9	Fengselstjenestemannsforbundet																		
10	Gullsmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb.											1	81			1	36		
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																		
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	9									1	6	1	8	1	43		
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industrialarbeiderforbund					1	50					1	55						
16	Kjøttindustrialarbeiderforbundet																		
17	Kommuneforbundet	1	32			2	106					1	45	1	63	1	42		
18	Lensmannbetjentenes Landslag													1	36				
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Løsforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund															1	49		
23	Murerforbundet																		
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.			2	21							2	58	2	60	1	11	1	9
26	Papirindustrialarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet																		
28	Postfolkernes Fellesforbund:																		
	Postforbundet																		
	Postmannslaget																		
	Poståpnerens Landsforbund																		
29	Sjømannsforbundet																		
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																		
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																		
32	Skotøyarbeiderforbundet																		
33	Tekstilarbeiderforbundet											1	107						
34	Telefolkernes Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																		
	Telegrafmennenes Landsforbund																		
35	Tjenestemannslaget															2	317		
36	Tolltjenestemannsforbundet																		
37	Transportarbeiderforbundet											4	126					1	5
38	Treindustrialarbeiderforbundet															1	9		
39	Typografforbundet																		
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	3	50	2	21	4	183	2	64	2	88	16	650	7	204	14	731	5	83

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løypenr.	Forbund	TROMS																	
		Salangen		Skjervøy		Skånland		Stor- fjord		Serreias		Torsken		Tranøy		Fylkes- omf. avd.		Fylket	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																	1	19
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer																	4	82
3	Arbeidsmandsforbundet	2	101			1	26	1	52					1	48	1	33	23	1 217
4	Befalslaget									1	7							7	436
5	Bekleddingsarbeiderforbundet																		
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																		
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet			2	21	1	14			1	23			1	25			16	911
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet															1	11	6	308
9	Fengselstjenestemannsforbundet																	1	3
10	Gullmedarbeiderforbundet																		
11	Handels- og Kontorfunksjonærens Forb.			1	18													7	964
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet																	2	189
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	35	1	10	1	6											10	593
14	Jernbaneforbundet																		
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund																	7	304
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																	2	127
17	Kommuneforbundet			1	49	1	24			2	73	1	19			2	45	22	1 632
18	Lenemannsbetjentenes Landslag																	1	36
19	Litograf- og Kjemigrafforbundet																		
20	Lokomotivmannsforbundet																		
21	Løsforbundet																		
22	Luftforsvarets Befalsforbund									1	12							2	61
23	Murerforbundet																	2	92
24	Musikerforbundet																		
25	Nærings- og Nydelæsmiddelarb.forb.	1	11	2	125	1	7			1	7	1	71					21	787
26	Papirindustriarbeiderforbundet																		
27	Politiforbundet																	2	51
28	Postfolkens Fellesforbund:																		
	Postforbundet																	2	139
	Postmannslaget																	2	106
	Poståpnernes Landsforbund															1	175	1	175
29	Sjømansforbundet																	2	1 515
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																	1	6
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																		
32	Skotøyarbeiderforbundet																		
33	Tekstilarbeiderforbundet																	2	151
34	Telefolkens Fellesforbund:																		
	Tele Tjeneste Forbundet																	2	223
	Telegrafmennes Landsforbund																	1	40
35	Tjenestemannslaget									1	100					2	69	1)19	1 183
36	Tolltjenestemannsforbundet																	2	18
37	Transportarbeiderforbundet	1	11	1	15					1	11							14	619
38	Treindustriarbeiderforbundet																	1	9
39	Typografforbundet																	2	73
40	Urmaker Svenneforbundet																		
	Tilsammen	5	158	8	232	5	77	1	52	8	233	2	90	2	73	7	333	1)187	12069

1) Herav 18 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	FINNMARK																					
		Hammerfest		Vadsø		Varde		Alta		Berlevåg		Båtsfjord		Gamvik		Hasvik		Karasjok		Kautokeino		Kvalsund	
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	9	1	5																		
2	Forb. for Arb. og Tekn. Funksjonærer	1	23																				
3	Arbeidamandsforbundet					1	41	1	141	1	4			1	8	2	53	1	14				
4	Befalslaget																						
5	Bektedningsarbeiderforbundet																						
6	Bokbinder- og Kartonaarbeiderforbundet																						
7	Bygningsarbeiderforbundet	1	92	1	39	1	58	2	139				1	5				1	7				
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	38					1	14														
9	Fengselstjenestemannsforbundet			1	5																		
10	Gullamedarbeiderforbundet																						
11	Handels- og Kontorfunksjonæres Forb.	1	106	1	64	1	37	1	88									1	26				
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	48																				
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	1	42	1	8																		
14	Jernbaneforbundet																						
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund			1	19																		
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	24	1	15													1	10				
17	Kommuneforbundet	2	183	1	143	1	130	1	115	1	32	1	19	1	20	1	13	1	18			1	16
18	Lensmannsbetjentenes Landelag	1	19	1	19																		
19	Litograf- og Kjemigraforbundet																						
20	Lokomotivmannsforbundet																						
21	Losforbundet																						
22	Luftforsvarets Befalsforbund																						
23	Murerforbundet	1	15	1	8	1	7																
24	Musikerforbundet			2	4																		
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	2	284	1	44	2	172			2	132	2	228	2	135	3	86					1	8
26	Papirindustriarbeiderforbundet																						
27	Politiforbundet	1	21	1	12	1	14																
28	Postfolkene Fellesforbund:																						
	Postforbundet	1	43																				
	Postmannslaget	1	43																				
29	Poståpnernes Landsforbund																						
	Sjømannsforbundet	1	294																				
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet																						
31	Skog- og Landarbeiderforbundet																						
32	Skotøyarbeiderforbundet																						
33	Tekstilarbeiderforbundet																						
34	Telefolkene Fellesforbund:																						
	Tele Tjeneste Forbundet	1	33	1	79			1	103														
	Telegrafmennenes Landsforbund					1	78																
35	Tjenestemannslaget	2	38	3	111	2	20	2	31														
36	Tolltjenestemannsforbundet	1	5																				
37	Transportarbeiderforbundet	1	102	1	26	1	38	2	91			1	12	1	10								
38	Treindustriarbeiderforbundet																						
39	Typograforbundet	1	18																				
40	Urmaker Svenneforbundet																						
	Tilsammen	24	1 540	18	675	11	517	11	722	4	168	4	259	6	178	6	152	15	75			2	24

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	FINNMARK																						
		Lebesby		Loppa		Måsøy		Nesseby		Nord-kapp		Pors-anger		Sør-Varanger		Sørøy-sund		Tana		Fylkes-omf.		Fylket		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund																					2	14	
2	Forb. for Arb. og Tekn. Funksjonærer			1	10			1	24			1	16								2	40	6	113
3	Arbeidsmandsforbundet	2	14	1	85					3	54	6	639			1	40					20	1 093	
4	Befalslaget									1	23	1	61									2	89	
5	Bekleddingsarbeiderforbundet																							
6	Bokbinder- og Kartonasjearb.forbundet																							
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet							1	11	1	14	2	122									11	487	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	5					1	10	1	9	2	60									7	136	
9	Fengselstjenestemannsforbundet																					1	5	
10	Gullmedarbeiderforbundet																							
11	Handels- og Kontorfunksjonærs Forb.	1	7	1	13			1	25			1	122									9	548	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet											1	40									2	88	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet				1	9					1	18	1	22								5	99	
14	Jernbaneforbundet																							
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund			1	27			1	40			1	4									4	90	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet																					3	49	
17	Kommuneforbundet	1	23	1	11	1	15	1	72			2	212									17	1 022	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag																					2	38	
19	Litograf- og Kjemigraforbundet																							
20	Lokomotivmannsforbundet																							
21	Losforbundet																							
22	Luftforsvarets Befalsforbund																							
23	Murerforbundet							1	7			1	20									5	57	
24	Musikerforbundet																							
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb.	1	90	1	61	2	100	2	236			2	9	1	4							24	1 589	
26	Papirindustriarbeiderforbundet																							
27	Politiforbundet							1	5			1	24									5	76	
28	Postfolkene Fellesforbund:																							
	Postforbundet																						1	43
	Postmannslaget																						1	43
	Poståpnernes Landsforbund																					2	110	
29	Sjømannsforbundet																						1	294
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet																							
31	Skog- og Landarbeiderforbundet											1	42									1	42	
32	Skotøyarbeiderforbundet																							
33	Tekstilarbeiderforbundet																							
34	Telefolkene Fellesforbund:																							
	Tele Tjeneste Forbundet																						3	215
	Telegrafmenneske Landsforbund																						1	78
35	Tjenestemannslaget							1	12	1	30	2	42								3	104	1)16	388
36	Tolltjenestemannsforbundet							1	4			1	8									3	17	
37	Transportarbeiderforbundet			1	11			1	39			1	20									10	349	
38	Treindustriarbeiderforbundet																							
39	Typograforbundet																				1	11	2	29
40	Urmaker Svenneforbundet																							
	Tilsammen	6	139	7	218	4	124		13	485	8	153	27	1 463	1	4	1	40			8	265	1 166	7 201

1) Herav 13 underavd.

Tabell V, 1965 (forts.).

Medlemstallet fordelt på byer og herreder i de enkelte fylker.

Løpnr.	Forbund	DIVERSE									
		Svalbard og Jan Mayen		Utlandet		Landsomf. avdelinger		Direkte medl.	Riket		
		avd.	medl.	avd.	medl.	avd.	medl.		avd.	medl.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund							10	32	466	
2	Forb. for Arb.l. og Tekn. Funksjonærer ..					1	174		102	5 905	
3	Arbeidsmandsforbundet	1	290					239	356	27 682	
4	Befalslaget					2	204		62	3 398	
5	Bekleddingsarbeiderforbundet							25	106	13 479	
6	Bokblinder- og Kartonasjearb.forbundet ..							1	34	4 571	
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet							17	443	49 863	
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet ..					2	277	70	226	12 741	
9	Fengselstjenestemannsforbundet							155	17	804	
10	Gullsmedarbeiderforbundet							12	12	976	
11	Handels- og Kontorfunksjonærers Forb..					1	383	671	243	38 900	
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet ..							347	65	9 473	
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet								249	78 135	
14	Jernbaneforbundet					2	78		125	18 770	
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund							110	190	34 949	
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet							11	71	4 211	
17	Kommuneforbundet							112	459	64 004	
18	Lensmannsbetjentenes Landslag								23	755	
19	Litograf- og Kjemigraforbundet								8	1 917	
20	Lokomotivmannsforbundet								9	1 908	
21	Losforbundet								6	419	
22	Luftforsvarets Befalsforbund							144	20	1 591	
23	Murerforbundet								71	4 702	
24	Musikerforbundet								15	1 245	
25	Nærings- og Nydelsemiddelarb.forb.					1	30	2 415	352	23 865	
26	Papirindustriarbeiderforbundet								88	18 619	
27	Politiforbundet							21	63	2 240	
28	Postfolkernes Fellesforbund:										
	Postforbundet							174	45	4 638	
	Postmannslaget					1	225		22	3 350	
	Poståpnernes Landsforbund								23	2 507	
29	Sjømansforbundet			13	11 861			876	55	41 930	
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet							15	30	1 281	
31	Skog- og Landarbeiderforbundet								642	19 109	
32	Skotøyarbeiderforbundet							15	35	3 330	
33	Tekstilarbeiderforbundet							32	76	9 688	
34	Telefolkernes Fellesforbund:										
	Tele Tjeneste Forbundet					3	135		66	8 184	
	Telegrafmennenes Landsforbund							94	13	1 790	
35	Tjenestemannslaget	1)	8	2	49	1)	27	2 020	3)	55	18 860
36	Tolltjenestemannsforbundet							12	27	985	
37	Transportarbeiderforbundet							66	178	20 808	
38	Treindustriarbeiderforbundet							10	147	5 610	
39	Typografforbundet								59	6 584	
40	Urmaker Svenneforbundet							13	2	53	
	Tilsammen	1)	2	298	15	11 910	40	3 526	5 667	4) 4922	574 295

1) Herav 1 underavd.

2) I Tjenestemannslaget er det 27 landsomfattende foreninger med til sammen 15 537 medl. I 12 av disse landsomfattende foreninger er det 204 underavd. med til sammen 13 517 medl. som er ført opp som egne avd. i byen eller herredet der de hører heime.

3) Summen av avd. i fylkene m. v. blir 259. Det skyldes at det under fylkene er tatt med 204 underavdelinger.

4) Se merknad 2).

5) Summen av avd. i fylkene m. v. blir 5126. Se merknad 3).

Tabell VI, 1965. Fylkesvis fordeling av medlemmer i alt og herav menn og kvinner, samt kvinnelige medlemmer i prosent av medlemstall i alt innenfor de ulike forbund.

Løpnr.	Forbund	1. ØSTFOLD			2. AKERSHUS			3. OSLO			4. HEDMARK						
		Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt				
		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav					
			M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.	M.	Kv.		
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	33	32	3,03	15	15	-	111	104	7	6,31	34	34	-			
2	Forb. f. Arb.l.ed. og Tek. Funksj.	628	579	49	7,80	207	203	4	1,93	1 289	1 227	62	4,81	161	159	2	1,24
3	Arbeidsmandsforbundet	682	659	23	3,37	939	917	22	2,34	1 786	1 205	581	32,53	1 128	1 112	16	1,42
4	Befallslaget	38	38	-	-	280	280	-	-	410	410	-	-	176	176	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1 252	213	1 039	82,99	803	44	759	94,52	3 116	346	2 770	88,90	551	57	494	89,66
6	Bokb.- og Kartonasjearb.forb.	723	403	320	44,26	29	17	12	41,38	2 220	1 012	1 208	54,41	17	8	9	52,94
7	Bygningsindustriarb.forb.	3 406	3 477	19	0,54	4 016	4 006	10	0,25	10 427	10 361	66	0,63	4 289	4 281	8	0,19
8	Elektriker- og Kraftarb.forb.	1 146	1 143	3	0,26	632	632	-	-	2 115	2 107	8	0,38	502	502	-	-
9	Fengselstjenestemannsforb.	36	36	-	-	17	16	1	5,88	333	313	20	6,01	36	36	-	-
10	Gullmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	421	323	98	23,28	18	17	1	5,56
11	Handels- og Kontorf. Forb.	2 079	780	1 299	62,48	721	187	534	74,06	12 215	5 337	6 878	56,31	1 599	854	745	48,50
12	Hotell- og Restaurantarb.forb.	358	40	318	88,83	76	8	68	89,47	3 121	1 260	1 861	59,63	296	33	263	88,85
13	Jern- og Metallarb.forb.	6 760	6 338	422	6,24	3 970	3 709	261	6,57	18 672	16 825	1 847	9,89	1 608	1 504	44	2,74
14	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	6 492	6 492	-	-	1 713	1 713	-	-
15	Kjemisk Industriarb.forb.	4 118	3 140	978	23,75	1 127	923	204	18,10	3 050	1 658	1 392	45,84	226	167	59	26,11
16	Kjøttindustriarbeiderforb.	450	324	126	28,00	57	53	4	7,02	1 064	853	211	19,83	199	174	25	12,56
17	Kommuneforbundet	3 398	1 809	1 589	46,76	3 469	1 799	1 670	48,14	19 167	12 927	6 240	32,56	2 272	1 036	1 236	54,40
18	Lensmannsbetj. Landslag	43	40	3	6,98	72	67	5	6,94	-	-	-	-	59	56	3	5,08
19	Litograf- og Kjemigrafarb.	76	73	3	3,95	-	-	-	-	1 275	1 148	127	9,96	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	554	554	-	-	204	204	-	-
21	Losforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	96	96	-	-	-	-	-	-
22	Luffforsvarets Befallsforb.	226	226	-	-	187	187	-	-	43	43	-	-	35	35	-	-
23	Murerforbundet	361	361	-	-	296	296	-	-	1 412	1 412	-	-	147	147	-	-
24	Musikerforbundet	94	93	1	1,06	-	-	-	-	609	566	43	7,06	-	-	-	-
25	Nærings- og Nytelsesmld.arb.f.	1 019	726	293	28,75	156	101	55	35,26	5 083	3 160	1 923	37,83	832	633	199	23,92
26	Papirindustriarbeiderforb.	6 357	5 803	554	8,71	585	498	87	14,87	-	-	-	-	551	505	46	8,35
27	Politiforbundet	150	141	9	6,00	115	107	8	6,96	342	284	58	16,96	31	30	1	3,23
28	Postfolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	171	163	8	4,68	24	19	5	20,83	1 603	1 512	91	5,68	155	146	9	5,81
	Postmannslaget	84	84	-	-	-	-	-	-	1 286	1 286	-	-	131	131	-	-
	Poståpnerne Landsforb.	51	51	-	-	120	120	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	1 337	1 337	-	-	-	-	-	-	7 659	7 659	-	-	-	-	-	-
30	Skinn- og Lærarøiderforb.	313	152	161	51,44	-	-	-	-	351	163	188	53,56	45	30	15	33,33
31	Skog- og Landarbeiderforb.	834	823	11	1,32	2 166	2 134	32	1,48	229	217	12	5,24	7 199	7 117	82	1,14
32	Skotøyarbeiderforbundet	1 067	484	583	54,64	23	10	13	56,52	393	265	128	32,57	177	95	82	46,33
33	Tekstilarbeiderforbundet	878	511	367	41,80	23	13	10	43,48	842	221	621	73,75	4	4	-	-
34	Telefolkene Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	360	250	110	30,56	301	284	17	5,65	2 449	1 585	864	35,28	270	167	103	38,15
	Telegrafmennenes Landsforb.	-	-	-	-	-	-	-	-	646	601	45	6,97	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	714	456	258	36,13	1 119	744	375	33,51	4 180	1 825	2 355	56,34	707	435	272	38,47
36	Tolltjenestemannsforbundet	91	91	-	-	34	34	-	-	332	332	-	-	47	47	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	1 043	1 035	8	0,77	47	47	-	-	6 546	5 804	742	11,34	430	408	22	5,12
38	Treindustriarbeiderforbundet	397	368	29	7,30	370	355	15	4,05	943	744	199	21,10	434	419	15	3,46
39	Typografarbeiderforbundet	295	265	30	10,17	57	52	5	8,77	3 236	2 837	399	12,33	138	135	3	2,17
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	10	10	-	-	-	-	-	-
	Til sammen	41 158	32 544	8 614	20,93	22 053	17 877	4 176	18,94	126 128	95 084	31 044	24,61	26 421	22 667	3 754	14,21

Tabell VI, 1965 (forts.) Fylkesvis fordeling av medlemmer i alt og herav menn og kvinner, samt kvinnelige medlemmer i prosent av medlemstall i alt innenfor de ulike forbund.

Løpnr.	Forbund	5. OPPLAND			6. BUSKERUD			7. VESTFOLD			8. TELEMARK						
		Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt				
		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav					
			M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.				
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	21	21	—	24	21	3	12,50	25	23	2	8,00	29	28	1	3,45	
2	Forb. f. Arb.lad. og Tek. Funksj.	341	337	4	1,17	441	422	19	4,31	230	226	4	1,74	680	672	8	1,18
3	Arbeidsmandsforbundet	1 385	1 382	3	0,22	1 594	1 565	29	1,82	400	393	7	1,75	1 159	1 104	55	4,75
4	Befalslaget	110	110	—	—	237	237	—	—	157	157	—	—	—	—	—	—
5	Bekledningsarbeiderforbundet	771	110	661	85,73	782	60	722	92,33	305	15	290	95,08	109	7	102	93,58
6	Bokb.- og Kartonasj.enarb.forb.	78	37	41	52,56	560	346	214	38,21	176	88	88	50,00	78	35	43	55,13
7	Bygningstjenestemannsforb.	2 565	2 558	7	0,27	2 458	2 457	1	0,04	2 447	2 446	1	0,04	1 356	1 348	8	0,59
8	Elektriker- og Kraftst.forb.	590	590	—	—	764	763	1	0,13	393	393	—	—	606	605	1	0,17
9	Fengselstjenestemannsforb.	—	—	—	—	14	14	—	—	27	27	—	—	—	—	—	—
10	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	19	16	3	15,79	203	169	34	16,75	81	74	7	8,64
11	Handels- og Kontorf. Forb.	1 494	795	699	46,79	1 916	801	1 115	58,19	666	287	379	56,91	1 169	541	628	53,72
12	Hotell- og Restaurantarb.forb.	269	52	217	80,67	308	30	278	90,26	344	50	294	85,47	362	15	347	95,80
13	Jern- og Metallarb.forb.	3 245	2 477	768	23,07	5 574	5 133	441	7,91	8 042	7 289	213	2,65	2 229	2 186	43	1,93
14	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	3 640	3 640	—	—	—	—	—	—	114	114	—	—
15	Kjemisk Industriarb.forb.	446	398	48	10,76	2 777	2 386	391	14,08	1 200	1 049	151	12,58	7 606	7 147	459	6,03
16	Kjøttindustriarbeiderforb.	178	166	12	6,74	172	142	30	17,44	73	69	4	5,48	119	111	8	6,72
17	Kommuneforbundet	1 020	693	927	57,22	3 096	1 535	1 561	50,42	2 147	991	1 156	53,84	2 336	1 055	1 281	54,84
18	Lenemannsbejt. Landslag	50	49	1	2,00	42	40	2	4,76	30	29	1	3,33	36	33	3	8,33
19	Litograf- og Kjemigrafforb.	—	—	—	—	64	61	3	4,69	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Lokomotivmannsforbundet	—	—	—	—	384	384	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Løstforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—	45	45	—	—	—	—	—	—
22	Lufforsvarets Befalsforb.	—	—	—	—	—	—	—	—	45	45	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	120	120	—	—	282	282	—	—	199	199	—	—	178	178	—	—
24	Musikerforbundet	—	—	—	—	17	17	—	—	34	33	1	2,94	72	72	—	—
25	Nærings- og Nyttelsesmid.arb.f.	445	378	67	15,06	517	362	155	29,98	554	403	151	27,26	332	226	106	31,93
26	Papirindustriarbeiderforb.	660	643	17	2,58	5 640	5 083	557	9,88	559	539	20	3,58	1 569	1 521	48	3,06
27	Politiforbundet	26	24	2	7,69	80	78	2	2,50	115	108	7	6,09	106	102	4	3,77
28	Postfolkenes Fellesforbund :	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	205	200	5	2,44	136	131	5	3,68	134	127	7	5,22	160	147	13	8,13
	Postmannslaget	—	—	—	—	89	89	—	—	101	101	—	—	76	76	—	—
	Poståpnernes Landsforb.	226	226	—	—	68	68	—	—	48	48	—	—	79	79	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	8	8	—	—	3 003	3 003	—	—	778	778	—	—
30	Skinn- og Lærarbeiderforb.	16	8	8	50,00	103	88	15	14,56	—	—	—	—	13	13	—	—
31	Skog- og Landaarbeiderforb.	2 515	2 483	32	1,27	1 518	1 513	5	0,33	420	409	11	2,62	976	952	24	2,46
32	Skotogarbeiderforbundet	111	60	51	45,95	340	146	194	57,06	287	111	176	61,32	181	100	81	44,75
33	Tekstilarbeiderforbundet	360	164	196	54,44	818	282	536	65,53	285	210	75	26,32	36	14	22	61,11
34	Telefolkenes Fellesforbund :	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tele Tjeneste Forbundet	366	217	149	40,71	265	240	25	9,43	173	137	36	20,81	168	134	34	20,24
	Telegrafmennenes Landsforb.	56	52	4	7,14	113	100	13	11,50	—	—	—	—	98	95	3	3,06
35	Tjenestemannslaget	487	347	140	28,75	574	338	236	41,11	519	325	194	37,38	464	330	134	28,88
36	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	18	18	—	—	33	33	—	—	33	33	—	—
37	Transportarbeiderforbundet	552	529	23	4,17	545	529	16	2,94	379	376	3	0,79	654	648	6	0,92
38	Treindustriarbeiderforbundet	641	599	42	6,55	411	385	26	6,33	76	64	12	15,79	13	13	—	—
39	Typografforbundet	165	158	7	4,24	268	238	30	11,19	223	193	30	13,45	184	169	15	8,15
40	Urmaker Sveinnesforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	20 114	15 983	4 131	20,54	36 676	30 048	6 628	18,07	24 097	20 750	3 347	13,89	24 239	20 755	3 484	14,37

Tabell VI, 1965 (forts.) Fylkesvis fordeling av medlemmer i alt og herav menn og kvinner, samt kvinnelige medlemmer i prosent av medlemstall i alt innenfor de ulike forbund.

Løpnr.	Forbund	9. AUST-AGDER				10. VEST-AGDER				11. ROGALAND				12. HORDALAND			
		Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt				
		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav					
			M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.	M.	Kv.		
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	3	3	-	10	9	1	10,00	20	20	-	-	-	-	-	-	-
2	Forb. f. Arb.led. og Tek. Funksj.	86	86	-	148	147	1	0,68	322	291	31	9,63	38	38	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	648	648	-	922	894	28	3,04	1 093	969	124	11,34	1 241	1 173	68	5,48	-
4	Befalsslaget	75	75	-	167	167	-	-	152	152	-	-	32	32	-	-	-
5	Bekledningsarbeiderforbundet	114	3	111	97,37	82	13	69	84,15	811	82	729	89,89	637	156	481	75,51
6	Bokb.- og Kartonasjearb.forb.	-	-	-	1	1	-	-	195	85	110	56,41	-	-	-	-	-
7	Bygningsindustrialarb.forb.	425	425	-	1 465	1 441	24	1,64	2 979	2 949	30	1,01	898	893	5	0,56	-
8	Elektriker- og Kraftst.forb.	213	213	-	418	418	-	-	785	785	-	-	451	451	-	-	-
9	Fengselstjenestemannsforb.	-	-	-	7	7	-	-	110	109	1	0,91	-	-	-	-	-
10	Gullsmedarbeiderforbundet	16	9	7	43,75	-	-	-	5	5	-	-	-	-	-	-	-
11	Handels- og Kontorf. Forb.	187	88	99	52,94	471	249	222	47,13	1 769	663	1 106	62,52	603	221	382	63,35
12	Hotell- og Restaurantarb.forb.	69	25	44	63,77	105	17	88	83,81	400	82	318	79,50	53	3	50	94,34
13	Jern- og Metallarb.Forb.	1 018	929	89	8,74	2 280	2 262	18	0,79	7 050	6 778	272	3,86	1 676	1 670	6	0,36
14	Jernbaneforbundet	12	12	-	900	900	-	-	801	801	-	-	-	-	-	-	-
15	Kjemisk Industrialarb.forb.	730	707	23	3,15	1 508	1 477	31	2,08	2 133	1 669	464	21,75	2 336	2 287	49	2,10
16	Kjøttindustrialarbeiderforb.	-	-	-	77	60	17	22,08	439	387	52	11,85	60	55	5	8,33	-
17	Kommuneforbundet	838	374	464	55,37	1 327	684	643	48,46	2 929	1 737	1 192	40,70	2 104	1 218	886	42,11
18	Lensmannsetj. Landslag	22	22	-	18	18	-	-	43	42	1	2,33	68	64	4	5,88	-
19	Litograf- og Kjemigrafteforb.	-	-	-	-	-	-	-	251	217	34	13,55	-	-	-	-	-
20	Lokomotivmannsforbundet	-	-	-	121	121	-	-	65	65	-	-	-	-	-	-	-
21	Løstforbundet	-	-	-	60	60	-	-	177	177	-	-	15	15	-	-	-
22	Luftforsvarets Befalsforb.	-	-	-	26	26	-	-	307	307	-	-	39	39	-	-	-
23	Murerforbundet	50	50	-	56	56	-	-	68	65	3	4,41	-	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	86	86	-	-	8	8	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nytelsesmidl.arb.f.	161	110	51	31,68	367	238	129	35,15	2 147	958	1 191	55,47	1 256	461	795	63,30
26	Papirindustrialarbeiderforb.	511	510	1	0,20	861	825	36	4,18	-	-	-	-	243	176	67	27,57
27	Politiforbundet	43	39	4	9,30	75	68	7	9,33	203	193	10	4,93	39	37	2	5,13
28	Postfolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	34	34	-	97	92	5	5,15	212	197	15	7,08	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	30	30	-	89	89	-	-	139	139	-	-	-	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforb.	65	65	-	60	60	-	-	160	160	-	-	331	331	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	981	981	-	1 505	1 505	-	-	4 067	4 067	-	-	45	45	-	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforb.	-	-	-	233	195	38	16,31	27	8	19	70,37	119	118	1	0,84	-
31	Skog- og Landarbeiderforb.	397	392	5	1,26	37	24	13	35,14	35	18	17	48,57	12	12	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	19	10	9	47,37	-	-	-	-	81	52	29	35,80	8	8	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	15	7	8	53,33	533	276	257	48,22	998	404	594	59,52	2 646	1 340	1 306	49,36
34	Telefolkernes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tele Tjeneste Forbundet	46	40	6	13,04	290	252	38	13,10	377	334	43	11,41	105	46	59	56,19
	Telegrafmennenes Landsforb.	-	-	-	-	-	-	-	-	155	154	1	0,65	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	214	144	70	32,71	310	223	87	28,06	720	515	205	28,47	364	241	123	33,79
36	Tolltjenestemannsforbundet	9	9	-	35	35	-	-	81	81	-	-	-	-	-	-	-
37	Transportarbeiderforbundet	263	263	-	264	264	-	-	1 560	1 460	100	6,41	33	33	-	-	-
38	Treindustrialarbeiderforbundet	93	91	2	2,15	161	157	4	2,48	339	309	30	8,85	494	491	3	0,61
39	Typografarbeiderforbundet	43	41	2	4,65	168	155	13	7,74	400	377	23	5,75	14	13	1	7,14
40	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	7 430	6 435	995	13,39	15 254	13 485	1 769	11,60	34 605	27 861	6 744	19,49	15 960	11 667	4 293	26,90

Tabell VI, 1965 (forts.) Fylkesvis fordeling av medlemmer i alt og herav menn og kvinner, samt kvinnelige medlemmer i prosent av medlemstall i alt innenfor de ulike forbund.

Løpnr.	Forbund	13. BERGEN				14. SOGN OG FJORDANE				15. MØRE OG ROMSDAL				16. S.-TRØNDELAG			
		Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt				
		Herav			Herav			Herav			Herav						
		I alt	M.	Kv.	I alt	M.	Kv.	I alt	M.	Kv.	I alt	M.	Kv.				
1	Arbeiderpartiets Presseforbund.....	16	15	1	6,25	3	3	—	—	24	24	—	—	20	17	3	15,00
2	Forb. f. Arb.læd. og Tek. Funksj.	128	122	6	4,69	148	130	18	12,16	198	182	18	9,09	158	135	23	14,56
3	Arbeidsmandsforbundet	1 167	813	354	30,33	1 180	1 168	12	1,02	1 915	1 877	38	1,98	2 288	1 979	309	13,51
4	Befalslaget	188	188	—	—	—	—	—	—	19	19	—	—	133	133	—	—
5	Bekledningsarbeiderforbundet	1 749	199	1 550	88,62	84	5	79	94,05	1 644	346	1 298	78,95	495	70	425	85,86
6	Bokb.- og Kartonasjearb.forb.	280	116	164	58,57	—	—	—	—	9	3	6	66,67	204	51	153	75,00
7	Byggningsindustriarb.forb.	2 995	2 995	—	—	342	342	—	—	1 270	1 270	—	—	3 238	3 232	6	0,19
8	Elektriker- og Kraftsforb.	739	738	1	0,14	237	237	—	—	531	531	—	—	832	832	—	—
9	Fengselstjenestemannsforb.	21	18	3	14,29	—	—	—	—	6	6	—	—	27	26	1	3,70
10	Gullmedarbeiderforbundet	183	177	6	3,28	—	—	—	—	—	—	—	—	18	17	1	5,56
11	Handels- og Kontorforb.	3 420	1 301	2 119	61,96	491	244	247	50,31	1 084	621	463	42,71	2 995	1 277	1 718	57,36
12	Hotell- og Restaurantarb.forb.	1 220	390	830	68,03	44	—	44	100,00	227	40	187	82,38	1 017	157	860	84,56
13	Jern- og Metallarb.forb.	5 033	4 810	223	4,43	634	632	2	0,32	2 439	2 430	9	0,37	3 454	3 274	180	5,21
14	Jernbaneforbundet	1 490	1 490	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 998	2 998	—	—
15	Kjemisk Industriarb.forb.	599	346	253	42,24	2 120	2 042	78	3,68	1 270	1 167	103	8,11	975	800	175	17,95
16	Kjøttindustriarbeiderforb.	190	171	19	10,00	142	120	22	15,49	161	154	7	4,35	308	242	66	21,43
17	Kommuneforbundet	4 930	2 962	1 968	39,92	617	335	282	45,71	2 111	1 109	1 002	47,47	4 556	2 476	2 080	45,85
18	Lensmannsbetj. Landslag	—	—	—	—	22	22	—	—	46	44	2	4,35	40	38	2	5,00
19	Litograf- og Kjemigrafforb.	172	158	16	9,30	—	—	—	—	—	—	—	—	79	64	15	18,99
20	Lokomotivmannsforbundet	157	157	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	325	325	—	—
21	Løseforbundet	200	200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
22	Luftforsvarets Befalsforb.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	163	163	—	—
23	Murerforbundet	404	404	—	—	—	—	—	—	97	97	—	—	317	317	—	—
24	Musikerforbundet	147	133	14	9,52	—	—	—	—	—	—	—	—	172	157	15	8,72
25	Nærings- og Nytelsesmidl.arb.f.	1 442	1 050	392	27,18	316	129	187	59,18	889	560	329	37,01	1 720	1 051	669	38,90
26	Papirindustriarbeiderforb.	—	—	—	—	48	47	1	2,08	—	—	—	—	555	498	57	10,27
27	Poltiforbundet	345	330	15	4,35	4	4	—	—	94	88	6	6,38	201	180	21	10,45
28	Postfolkene Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	485	453	32	6,60	—	—	—	—	212	197	15	7,08	452	424	28	6,19
	Postmannslaget	360	360	—	—	—	—	—	—	110	110	—	—	329	329	—	—
	Poståpnerens Landsforb.	—	—	—	—	174	174	—	—	245	245	—	—	251	251	—	—
29	Sjømannsforbundet	4 857	4 857	—	—	60	60	—	—	1 548	1 548	—	—	862	862	—	—
30	Sklinn- og Lærarbeiderforb.	32	17	15	46,88	—	—	—	—	—	—	—	—	8	8	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforb.	5	5	—	—	97	97	—	—	34	30	4	11,76	808	783	25	3,09
32	Skotøyarbeiderforbundet	244	157	87	35,66	132	101	31	23,48	87	56	31	35,63	147	90	57	38,78
33	Tekstilarbeiderforbundet	864	303	561	64,93	91	49	42	46,15	657	278	381	57,99	197	93	104	52,79
34	Telefolkene Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tele Tjeneste Forbundet	792	606	186	23,48	97	54	43	44,33	469	352	117	24,95	644	427	217	33,70
	Telegrafmenneske Landsforb.	214	186	28	13,08	—	—	—	—	63	60	3	4,76	115	113	2	1,74
35	Tjenestemannslaget	1 121	701	420	37,47	129	103	26	20,16	382	294	88	23,04	1 333	907	426	31,96
36	Tolltjenestemannsforbundet	97	96	1	1,03	—	—	—	—	27	27	—	—	44	44	—	—
37	Transportarbeiderforbundet	2 501	2 482	19	0,76	325	325	—	—	1 253	1 189	64	6,70	1 699	1 648	51	3,00
38	Treindustriarbeiderforbundet	160	155	5	3,13	78	78	—	—	787	777	10	1,27	99	93	6	6,06
39	Typograferforbundet	586	493	93	15,87	22	21	1	4,55	142	138	4	2,82	327	298	29	8,87
40	Urmaker Svenneforbundet	30	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	39 563	30 182	9 381	23,71	7 637	6 522	1 115	14,00	20 050	15 845	4 205	20,97	34 603	26 879	7 724	22,32

Tabell VI, 1965 (forts.) Fylkesvis fordeling av medlemmer i alt og herav menn og kvinner, samt kvinnelige medlemmer i prosent av medlemstall i alt innenfor de ulike forbund.

Løpnr.	Forbund	17. N.-TRØNDELAG				18. NORDLAND				19. TROMS				20. FINNMARK			
		Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer		Kv. medl. i % av medl. i alt				
		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav		I alt	Herav					
			M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.		M.	Kv.				
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	3	3	—	—	32	31	1	3,13	19	18	1	5,26	14	14	—	—
2	Forb. f. Arb.ljed. og Tek. Funksj.	33	33	—	—	300	297	3	1,00	82	80	2	2,44	113	107	6	5,31
3	Arbeidsmandsforbundet	1 614	1 506	108	6,69	3 702	3 541	161	4,35	1 217	1 200	17	1,40	1 093	1 063	30	2,74
4	Befalslaget	182	182	—	—	313	313	—	—	436	436	—	—	89	89	—	—
5	Bekledningsarbeiderforbundet	46	6	40	86,96	103	7	96	93,20	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Bokb- og Kartonasjærarb.forb.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Bygningsindustriarb.forb.	2 121	2 121	—	—	1 661	1 653	8	0,48	911	910	1	0,11	487	487	—	—
8	Elektriker- og Kraftarb.forb.	399	399	—	—	597	595	2	0,34	308	307	1	0,32	136	129	7	5,15
9	Fengselstjenestemannsforb.	—	—	—	—	7	7	—	—	3	3	—	—	5	5	—	—
10	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Handels- og Kontorf. Forb.	1 139	484	655	57,51	2 316	1 125	1 191	51,42	964	497	467	48,44	548	221	327	59,67
12	Hotell- og Restaurantarb.forb.	162	12	150	92,59	418	31	387	92,58	189	22	167	88,36	88	6	82	93,18
13	Jern- og Metallarb.forb.	598	548	50	8,36	3 161	2 987	174	5,50	593	575	18	3,04	99	98	1	1,01
14	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	532	532	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15	Kjemisk Industriarb.forb.	561	535	26	4,63	1 663	1 610	53	3,19	304	275	29	9,54	90	86	4	4,44
16	Kjøttindustriarbelderforb.	141	117	24	17,02	194	160	34	17,53	127	104	23	18,11	49	40	9	18,37
17	Kommuneforbundet	1 125	515	610	54,22	3 196	1 637	1 559	48,78	1 632	790	842	51,59	1 022	546	476	46,58
18	Lensmannsbetj. Landslag	12	12	—	—	78	76	2	2,56	36	35	1	2,78	38	37	1	2,63
19	Litograf- og Kjemigraforb.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Lokomotivmannsforbundet	—	—	—	—	98	98	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Losforbundet	—	—	—	—	78	78	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
22	Luftforsvarets Befalsforb.	20	20	—	—	415	415	—	—	61	61	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	110	110	—	—	178	178	—	—	92	92	—	—	57	57	—	—
24	Musikerforbundet	—	—	—	—	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
25	Nærings- og Nytelsesmd.arb.f.	490	419	71	14,49	1 318	777	541	41,05	787	511	276	35,07	1 589	1 116	473	29,77
26	Papirindustriarbelderforb.	480	478	2	0,42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
27	Politiforbundet	14	13	1	7,14	109	96	13	11,93	51	42	9	17,65	76	62	14	18,42
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	—	—	—	—	202	194	8	3,96	139	135	4	2,88	43	39	4	9,30
	Postmannslaget	—	—	—	—	152	152	—	—	106	106	—	—	43	43	—	—
	Poståpneres Landsforb.	—	—	—	—	344	344	—	—	175	175	—	—	110	110	—	—
29	Sjømansforbundet	51	51	—	—	623	623	—	—	1 515	1 515	—	—	294	294	—	—
30	Skinn- og Lærarbelderforb.	—	—	—	—	—	—	—	—	6	6	—	—	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbelderforb.	1 561	1 429	132	8,46	224	222	2	0,89	—	—	—	—	42	42	—	—
32	Skotøyarbelderforbundet	18	6	12	66,67	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
33	Tekstilarbelderforbundet	126	64	62	49,21	132	106	26	19,70	151	66	85	56,29	—	—	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tele Tjeneste Forbundet	38	17	21	55,26	401	312	89	22,19	223	143	80	35,87	215	162	53	24,65
	Telegrafmenneskes Landsforb.	—	—	—	—	118	116	2	1,69	40	39	1	2,50	78	66	12	15,38
35	Tjenestemannslaget	473	342	131	27,70	1 402	1 049	353	25,18	1 183	767	416	35,16	388	238	150	38,66
36	Tolltjenestemannsforbundet	11	11	—	—	46	46	—	—	18	18	—	—	17	17	—	—
37	Transportarbelderforbundet	350	350	—	—	1 330	1 301	29	2,18	619	619	—	—	349	349	—	—
38	Treindustriarbelderforbundet	74	67	7	9,46	21	17	4	19,05	9	9	—	—	—	—	—	—
39	Typografforbundet	57	48	9	15,79	157	138	19	12,10	73	64	9	12,33	29	26	3	10,34
40	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	12 009	9 898	2 111	17,58	25 627	20 870	4 757	18,56	12 069	9 620	2 449	20,29	7 201	5 549	1 652	22,94

Tabell VI, 1965 (forts.) Fylkevis fordeling av medlemmer i alt og herav menn og kvinner, samt kvinnelige medlemmer i prosent av medlemstall i alt innenfor de ulike forbund.

Løpnr.	Forbund	Landsomfattende avdelinger og avdelinger på Svalbard og i utlandet				Direkte medlemmer				Riket pr. 31. desember 1965				Riket pr. 31. desember 1964			
		Antall medlemmer			Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer			Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer			Kv. medl. i % av medl. i alt	Antall medlemmer			Kv. medl. i % av medl. i alt
		I alt	Herav			I alt	Herav			I alt	Herav			I alt	Herav		
			M.	Kv.			M.	Kv.			M.	Kv.			M.	Kv.	
1	Arbeiderpartiets Presseforbund				10	10			466	445	21	4,51	467	441	26	5,57	
2	Forb. f. Arb.led. og Tek. Funksj.	174	168	6	3,45			5 905	5 639	266	4,50	5 459	5 220	239	4,38		
3	Arbeidsmønsforbundet	290	248	42	14,48	239	239		27 682	25 655	2 027	7,32	27 979	26 000	1 979	7,07	
4	Befalingslaget	204	204					3 398	3 398			3 578	3 576				
5	Bekleingsarbeiderforbundet				25	5	20	80,00	13 479	1 744	11 735	87,06	14 159	1 623	12 536	88,54	
6	Bokb.- og Kartonaerarb.forb.				1	1			4 571	2 203	2 368	51,80	4 577	2 141	2 436	53,22	
7	Byggningsindustrialarb.forb.				17	17			49 863	49 069	194	0,39	50 046	49 859	187	0,37	
8	Elektriker- og Kraftarb.forb.	277	277		70	70			12 741	12 717	24	0,19	12 249	12 240	9	0,07	
9	Fengselsstjenestemannsforb.				155	142	13	8,39	804	765	39	4,85	770	734	36	4,68	
10	Gullamedarbeiderforbundet				12	12			976	819	157	16,09	990	824	166	16,77	
11	Handels- og Kontorf. Forb.	383	285	98	25,59	671	343	328	48,88	38 900	17 201	21 699	55,78	37 634	16 948	20 686	54,97
12	Hotell- og Restaurantarb.forb.				347	21	326	93,95	9 473	2 294	7 179	75,78	10 002	2 427	7 575	75,73	
13	Jern- og Metallarb.forb.								78 135	73 054	5 081	6,50	75 453	70 568	4 885	6,47	
14	Jernbaneforbundet	78	78						18 770	17 660	1 110	5,91	19 232	18 122	1 110	5,77	
15	Kjemisk Industrialarb.forb.				110	106	4	3,64	34 049	29 975	4 074	14,23	33 842	28 919	4 923	14,55	
16	Kjøttindustrialarb.forb.				11	11			4 211	3 513	698	16,58	4 202	3 577	625	14,87	
17	Kommuneforbundet				112	67	45	40,18	64 004	36 285	27 709	43,29	63 593	36 780	26 813	42,16	
18	Lensmannsbetj. Landslag								755	724	31	4,11	791	756	35	4,42	
19	Litograf- og Kjemigraf.								1 917	1 719	198	10,33	1 869	1 656	213	11,40	
20	Lokomotivmannsforbundet								1 908	1 903			1 980	1 980			
21	Losforbundet								419	419			439	439			
22	Luftforsvarets Befalingsforb.				144	144			1 591	1 591			1 560	1 560			
23	Murerforbundet								4 702	4 702			4 808	4 808			
24	Musikerforbundet								1 245	1 168	77	6,18	1 280	1 200	80	6,25	
25	Nærings- og Nytelsesmid.arb.f.	30	28	2	6,67	2 415	2 415		23 865	15 810	8 055	33,75	24 832	16 425	8 407	33,86	
26	Papirindustrialarb.forb.								18 619	17 126	1 493	8,02	18 978	17 463	1 515	7,98	
27	Politiforbundet				21	21			2 240	2 047	193	8,62	2 274	2 081	193	8,49	
28	Postfolkens Fellesforbund:																
	Postforbundet				174	162	12	6,90	4 638	4 372	266	5,74	4 467	4 207	260	5,82	
	Postmannslaget	225	225						3 350	3 350			3 240	3 240			
	Post&pnerens Landsforb.								2 507	2 507			2 567	2 567			
29	Sjømannsforbundet	11 861	11 861		876	876			41 930	41 930			42 086	42 086			
30	Skinn- og Lærarbeiderforb.				15	14	1	6,67	1 281	820	461	35,99	1 283	852	411	32,54	
31	Skog- og Landarbeiderforb.								19 109	18 702	407	2,13	19 779	19 374	405	2,05	
32	Skotsyarbeiderforbundet				15	7	8	53,33	3 330	1 758	1 572	47,21	3 691	1 908	1 783	48,31	
33	Tekstilarbeiderforbundet				32	6	26	81,25	9 688	4 409	5 279	54,49	9 874	4 565	5 309	53,77	
34	Telefolkens Fellesforbund:																
	Tele Tjeneste Forbundet	135	135						8 184	5 894	2 290	27,98	8 080	5 824	2 256	27,92	
	Telegrafmennenes Landsforb.				94	80	14	14,89	1 790	1 682	128	7,15	1 645	1 520	125	7,60	
35	Tjenestemannslaget	2 077	1 880	197	9,48				18 860	12 204	6 656	35,29	16 934	11 070	5 864	34,63	
36	Tolltjenestemannsforbundet				12	12			985	984	1	0,10	1 013	1 013			
37	Transportarbeiderforbundet				66	66			20 808	19 705	1 103	5,30	21 147	20 072	1 075	5,08	
38	Treindustrialarb.forbundet				10	10			5 610	5 201	409	7,29	5 603	5 229	374	6,67	
39	Typograf forbundet								6 584	5 859	725	11,01	6 460	5 737	723	11,19	
40	Urmaker Svenneforbundet				13	13			53	53			83	83			
	Tilsammen	15 734	15 389	345	2,19	5 667	4 870	797	14,06	574 295	459 670	114 625	19,96	570 953	457 694	113 259	19,84

*) I Tjenestemannslaget er det 15 504 medl. i avd. på Jan Mayen, avd. i utlandet og i landsomfattende avdelinger. Av dem er 13 517 medl. fort opp under underavd. i byen eller herredet der de hører helme.

Tabell VII, 1965.

Fagblader — 1965.
(Utkommet 1. januar—31. desember.)

	Forbund	Fagbladenes navn	Antall nummer i 1965 ¹⁾	Gj.sn. opplag i 1965	Gj.sn. antall sider pr. nummer i 1965
1	Landsorganisasjonen i Norge	Fri Fagbevegelse	11 (1)	32 000	25
2	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—
3	Forb. f. Arb.ledere og Tekn. Funksj.	Arbeidsledelse og Teknikk	6	6 033	16
4	Arbeidsmandsforbundet	Arbeidsmanden	9 (3)	29 500	16
5	Befalslaget	Befalsbladet	18	4 150	20
6	Bekledningsarbeiderforbundet	Tekstil — Bekledning	8 (2)	24 000	19
7	Bokbinder- og Kartona ⁿ yearb.forb.	Fagbladet	12	4 700	16
8	Bygningsindustriarb.forbundet	Bygningsarbeideren	10 (2)	52 200	32
9	Elektriker- og Krafttastasjonsforb.	Elektrikeren	9	14 000	40
10	Fengselstjenestemannsforbundet	Fengselsmannen	6	900	8
11	Gullmedarbeiderforbundet	Gullmedarbeideren	4	1 400	18
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund	Handels- og Kontorfunksjonæren	8	41 800	32
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforb.	Hotell- og Restaurantfunksjonæren	11 (1)	9 900	20
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	Jern- og Metallarbeideren	9 (3)	76 000	36
15	Jernbaneforbundet	Jernbanemanden	20 (2)	24 000	8
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	Fabrikkarbeideren	10	33 600	16
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	Kjøttindustriarbeideren	10	4 500	20
18	Kommuneforbundet	Norsk Kommuneforbunds Fagblad	10 (2)	64 000	30
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	Lensmannsbetjentenes Blad	11 (1)	1 400	16
20	Litograf- og Kjemigrafforbundet	Norsk Litografia	4	2 500	15
21	Lokomotivmannsforbundet	Lokomotivmanns Tidende	12	3 300	25
22	Losforbundet	Losen	—	—	—
23	Luftforsvarets Befalsforbund	LBF-bladet	6	2 000	24
24	Murerforbundet	Norsk Murerforbunds Fagblad	11	6 000	16
25	Musikerforbundet	Norsk Musikerblad	10 (2)	1 800	12
26	Nærings- og Nyttelsemiddelarb.forb.	Næringsmiddelarbeideren	6 (6)	26 500	32
27	Papirindustriarbeiderforbundet	Papirarbeideren	10 (4)	20 000	16
28	Politiforbundet	Norsk Politiblad	23 (1)	3 400	40
29	Postfolkenes Fellesforbund:				
	Postforbundet	Postmannen	10 (2)	5 040	18
	Postmannslaget	Posthornet	12	3 800	33
	Poståpnernes Landsforbund	Postbladet	24 (2)	3 450	16
30	Sjømannsforbundet	Norsk Sjømannsforbunds Medlemsblad	11 (1)	16 000	39
31	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	Lærarbeideren	3 (1)	1 600	20
32	Skog- og Landarbeiderforbundet	Skog- og Landarbeideren	7 (5)	20 200	31
33	Skotøvarbeiderforbundet	Skotøvarbeideren	8 (4)	5 000	13
34	Tekstilarbeiderforbundet	Tekstil — Bekledning	²⁾ —	—	—
35	Telefolkenes Fellesforbund:				
	Tele Tjeneste Forbundet	Teletjenesten	10 (2)	9 500	38
	Telegrafmennes Landsforb.	Telegrafbladet	10 (2)	2 200	20
36	Tjenestemannslaget	Norsk Tjenestemannsblad	6 (1)	21 000	16
37	Tolltjenestemannsforbundet	Tolderen	12	1 500	16
38	Transportarbeiderforbundet	Transportarbeideren	8	22 000	24
39	Treindustriarbeiderforbundet	Trearbeideren	9	6 100	16
40	Typografforbundet	Typografiske Meddelelser	27 (1)	6 700	10
41	Urmaker Svenneforbundet	Urmakeren	—	—	—
		Tilsammen	421 (51)	613 673	—

¹⁾ Tallene i parentes angir herav antall dobbeltnummer. ²⁾ «Tekstil-Bekledning» er fagblad både for Norsk Bekledningsarbeiderforbund og Norsk Tekstilarbeiderforbund.

Tabell VIII.

Antall saker/tariffer behand-

Forbund	Godkjente søknader for å fremme krav om ny tariffavtale			
	Ant. saker	Omfattende		
		Tariffer	Arb.	Org.
1 Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—
2 Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksj.	52	52	242	242
3 Arbeidsmandsforbundet	10	10	132	123
4 Befalslaget	—	—	—	—
5 Bekledningsarbeiderforbundet	—	—	—	—
6 Bokbinder- og Kartonasjearbeiderforbundet ...	1	1	19	13
7 Bygningsindustriarbeiderforbundet	9	9	128	102
8 Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	8	8	24	23
9 Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—
10 Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—
11 Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund....	203	203	905	727
12 Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbundet	48	48	324	246
13 Jern- og Metallarbeiderforbundet	29	29	474	425
14 Jernbaneforbundet	—	—	—	—
15 Kjemisk Industriarbeiderforbund	—	—	—	—
16 Kjøttindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—
17 Kommuneforbundet	9	37	126	105
18 Lensmannsbetjentenes Landslag	—	—	—	—
19 Litograf- og Kjemigraf- forbundet	2	2	27	21
20 Lokomotivmannsforbundet	—	—	—	—
21 Løsforbundet	—	—	—	—
22 Luftforsvarets Befalsforbund	—	—	—	—
23 Murerforbundet	—	—	—	—
24 Musikerforbundet	—	—	—	—
25 Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet ..	3	3	80	61
26 Papirindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—
27 Politiforbundet	—	—	—	—
28 Postfolkenes Fellesforbund:				
Postforbundet	—	—	—	—
Postmannslaget	—	—	—	—
Poståpnernes Landsforbund	—	—	—	—
29 Sjømannsforbundet	3	4	70	66
30 Skinn- og Lærarbeiderforbundet	—	—	—	—
31 Skog- og Landarbeiderforbundet	—	—	—	—
32 Skotøyarbeiderforbundet	3	3	17	15
33 Tekstilarbeiderforbundet	5	5	84	43
34 Telefolkenes Fellesforbund:				
Tele Tjeneste Forbundet	—	—	—	—
Telegrafmennes Landsforbund	—	—	—	—
35 Tjenestemannslaget	—	—	—	—
36 Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—
37 Transportarbeiderforbundet	25	31	188	158
38 Treindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—
39 Typograf- forbundet	—	—	—	—
40 Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—
Til sammen	410	445	2 840	2 370

¹⁾ Da Riksmeglingsmannens forslag ble forkastet av arbeiderne ved fellesavstemningen, ble det varslet arbeidsstans fra 24. mai for samtlige som kom inn under overenskomster med NAF og med utløpetid innen 15. juni. Den varslede arbeidsstans ble utsatt til 31. mai, idet det ble gjort et nytt forsøk på å komme til enighet

let i Sekretariatet 1966.

Godkjente søknader for å si opp tariffavtalen				Godkjente søknader for å sette i verk arbeidsstans ¹⁾				Antall saker i alt	Antall tariff-fer i alt	Prosent	
Ant. saker	Omfattende			Ant. saker	Omfattende					Saker	Tariffer
	Tariff-fer	Arb.	Org.		Tariff-fer	Arb.	Org.				
2	2	409	375					2	2	0,3	0,1
4	43	1 998	1 998					56	95	8,0	2,4
26	143	28 553	22 976	1	1	10 200	9 000	37	154	5,3	3,8
4	4	1 852	1 321					4	4	0,6	0,1
2	53	4 250	4 250	1	1	19	13	4	55	0,6	1,4
9	97	34 559	32 045					18	106	2,6	2,6
10	105	11 877	10 565					18	113	2,6	2,8
2	2	975	893					2	2	0,3	0,1
19	212	12 541	12 541					222	415	31,7	10,3
10	127	12 019	6 210					58	175	8,3	4,4
26	668	74 433	67 564					55	697	7,8	17,3
3	3	265	265					3	3	0,4	0,1
19	148	30 543	25 382					19	148	2,7	3,7
5	62	4 455	4 125					5	62	0,7	1,5
8	433	86 625	54 611					17	470	2,4	11,7
4	55	1 863	1 863					6	57	0,9	1,4
2	207	4 400	4 400					2	207	0,3	5,1
3	7	410	410					3	7	0,3	0,2
33	311	26 569	20 020					36	314	5,1	7,8
2	14	16 717	16 451					2	14	0,3	0,3
10	11	46 940	34 835	1	1	900	600	14	16	2,0	0,4
6	28	1 087	890					6	28	0,9	0,7
6	72	23 739	14 830	1	1	30	27	7	73	1,0	1,8
3	43	3 040	2 633					6	46	0,9	1,1
3	33	10 465	8 214					8	38	1,1	0,9
7	7	1 844	1 844					7	7	1,0	0,2
23	23	4 747	3 077					23	23	3,3	0,6
20	217	8 938	6 604	1	1	11	7	46	249	6,5	6,2
8	226	6 235	4 852	1	2	28	22	9	228	1,3	5,7
3	208	5 800	5 800					3	208	0,4	5,2
3	3	53	53					3	3	0,4	0,1
²⁾ 285	3 567	468 201	²⁾ 371 897	6	7	11 188	9 669	701	4 019	100,0	100,0

med NAF, men uten resultat. Tariffoppjøret ble avgjort ved tvungen lønnsnemnd. ²⁾ Statstjenestemannskartellet foretok oppsigelse for ca. 84 600 organiserte statstjenestemenn i slutten av 1965. Revisjonen av hovedregulativet og særregulativer ble avgjort ved mekling i 1966.

